Koviloor Digital Library

புறநானூறு

VTN084

பேராசிரியர், டாக்டர்
அய்க்கண்
காரைக்குடி.

பதிப்பு-ஆசிரியக் குழுவினரால்
பல பிரதிகளை ஒப்புநோக்கிப் பரிசோதித்து
வெளியிடப்பெற்றது

அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
வளர் தமிழ் நூலகம்
காரைக்குடி

வளர்தமிழ் நூலகம்
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
Acession No. 9990

வெளியிடுவோர்
எஸ். ராஜம்
5, தம்புச் செட்டித் தெரு
சென்னை-1

Koviloor Digital Library

முதற் பதிப்பு—1958
உரிமை பதிவு செய்யப்பெற்றது

விலை ரூபாய் ஒன்று
(வியாபாரிகளிடம் விற்பனை விலை ரூபாய் 1.25)

கிடைக்கும் இடம்
மர்ரே அண்டு கம்பெனி
5, தம்புச் செட்டித் தெரு
சென்னை-1

எஸ். விசுவநாதன் அவர்களால், சென்னையில்,
சென்ட்ரல் ஆர்ட் அச்சுக்கூடத்தில், பதிப்பிக்கப்பெற்றது

Koviloor Digital Library

முகவுரை

புறப்பொருள் பற்றிய நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட தொகுதி ஆதலின், இது 'புறநானூறு' என்று பெயர் பெற்றது. புறம், புறப்பாட்டு, புறம்புநானூறு, என்னும் பெயர்களாலும் இந் நூலை நச்சினார்க்கினியர் முதலியோர் குறித்துள்ளனர். இதில் அமைந்துள்ள அகவற் பாடல்களின் அடிச் சிறுமை பெருமை எல்லைகள் துணிய இயலாதபடி பாடல்கள் பலவும் சிதைந்துள்ளன. இதனைத் தொகுத்தார், தொகுப்பித்தார், பற்றிய செய்திகளும் அறியக்கூடவில்லை.

பண்டைத் தமிழகத்தின் அரசியல் வரலாற்றையும், சமூக வரலாற்றையும், அறிவுறுத்தும் அரிய கருவூலமாக இத் தொகை நூல் உள்ளது. பண்டைக் காலத்து வாழ்ந்த பேரரசர்களையும், சிற்றரசர்களையும், வீரர்களையும், வீரவழிபாட்டு முறைகளையும், பல சமூகப் பழக்க வழக்கங்களையும், எடுத்தியம்பும் நோக்குடைய பாடல்களை இத் தொகுதி ஒன்றில்தான் நாம் பரக்கக் காண இயலும். இந் நூற் பாடல்கள் தோன்றிய காலம் 'தமிழகத்தின் வீரயுகம்' என்று சிறப்பித்துச் சொல்லத்தக்க பொற்காலமாகும்.

இந் நூலில் கடவுள் வாழ்த்து உட்பட 400 பாடல்கள் உள்ளன. நூற்றைம்பது கலியுள் கடவுள் வாழ்த்தும் உட்பட்டிருத்தல் போல, புறப்பொருள் பற்றிய இத் தொகை நூலில் கடவுள் வாழ்த்தும் நூலின் அங்கமாய் அடங்கியுள்ளது. ஆராய்ச்சியாளரில் ஒரு சிலர் கடவுள் வாழ்த்தைத் தவிர்த்து 400 பாடல்கள் இதில் இருந்திருத்தல் கூடும் என்று கருதுகின்றனர். இவற்றுள் 267, 268ஆம் பாடல்கள் முற்றும் மறைந்து போயின. இப் பாடல்களுக்கு உரிய பழைய உரை கூடப் பிரதிகளில் காணப்பெறவில்லை. 266ஆம் பாடலுக்கு மேற்பட்டுள்ள பிற்பகுதிப் பாடல்கள் பலவற்றின் அடி, சீர், முதலியனவும், பாடல்களின் பிற்குறிப்புக்களில் பெரும்பாலனவும், சிதைவுபட்டுள்ளன. இந்தச் சிதைந்த பகுதிகள் புள்ளி நிரை இட்டுப் பதிப்பிக்கப் பெற்றுள்ளன. இத் தொகை பாடிய புலவர் நூற்று ஐம்பத்து அறுவர் ஆவர்.

இதன்கண் அமைந்த செய்யுட்கள் ஏதோ ஒரு வகை இயைபு கருதி முறைப்படுத்தப் பட்டிருக்கவேண்டும் என்று ஊகிக்கும் வகையில் சில இயல்புகள் அங்கங்கே தென்படுகின்றன, எனினும்,

Koviloor Digital Library

திட்டவட்டமாகக் கூற இயலவில்லை. முதலில் முடி மன்னர் மூவரைப் பற்றிய பாடல்களும், அதன் பின்னர், குறுநில மன்னர், வேளிர், முதலிய சிறப்புடை மக்களைப் பற்றிய பாடல்களும், போர்ப் பாடல்களும், கையறுநிலை, நடுகல், மகளிர் தீப்பாய்தல், முதலிய போர் நிகழ்ச்சியுடன் இயைபுடைய பாடல்களும் அமைந் துள்ளன. மூவேந்தரைப் பற்றிய பாடல்களில் சேரர், பாண்டியர், சோழர், என்ற வரிசை முறை மாறிமாறி முதற் பதினெட்டுப் பாடல்களில் உள்ளன. பின்னரும், சிறிது இடையிட்டு இவ்வகை யானதொரு முறைவைப்பு உள்ளமையும் சிந்தித்தற்கு உரியது. அரசர்க்கும் பிறர்க்கும் அறநிலையை எடுத்து உரைக்கும் பாடல் களும், பாணாற்றுப்படை, விறலியாற்றுப்படை, புலவராற்றுப் படை, முதலிய ஆற்றுப்படைச் செய்யுட்களும் இடையிடையே உள்ளன. பெரும்பாலான இடங்களில் திணை, துறை, முதலிய அமைப்பில் செய்யுட்களிடையே தொடர்பு காணப்படுகிறது. இந் நூற் பிரதி ஒன்றின் தொடக்கத்தில் 'அறநிலை' என்ற குறிப்பு இருந்ததைக் கொண்டு, இந் நூல் 'அறநிலை', 'பொருள்நிலை', 'இன்பநிலை', என முப்பெரும் பகுதியுடையதாக ஊகிக்கலாம் என டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதையர் குறித்துள்ளார்.

ஒவ்வொரு பாட்டின் இறுதியிலும், திணை, துறை, பற்றிய குறிப்புக்களும், பாடப்பட்டோர், பாடினோர், பாடப்பெற்ற சூழ் நிலை, இவற்றை விளக்கும் குறிப்புக்களும் உள்ளன. இவற்றுள் திணை, துறை, பற்றிய குறிப்புக்கள் அவ்வப் பாட்டிற்குப் பொருத்த மாக அமைந்தனவல்ல என்று நச்சினார்க்கினியர் கருதுகிறார் (தொல். பொருள். புறத். 35). அன்றியும், புறத்திணை இயல் உரை யில், இப் புறநானூற்றுப் பாட்டுக்கள் சிலவற்றை வேறு திணை, துறைகளுக்கு உதாரணமாகக் காட்டியதோடு, புறநானூற்றுக் குறிப்பை மறுத்தும் உள்ளனர் (சூ. 5, 8, 21 உரை). ஆனால், பாடினோர் முதலாயினாரைப் பற்றிய குறிப்புக்கள் மறுக்கப்படாமை யால், அவை பண்டை வரலாற்றைத் தெரிந்து எழுதிய சிறந்த குறிப்புக்களாகவே கருதத்தக்கன.

இந் நூலின் முதல் 266 பாடல்களுக்கு உரிய பழைய உரை கிடைத்துள்ளது. இவ் உரையாசிரியர் சில பாடல்களுக்கு எழுதி யுள்ள விசேட உரைக் குறிப்புக்களிலிருந்து, இவ் உரைக்கும் முந்திய உரை ஒன்று இந் நூலுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று தெரியவரு கிறது. ஆனால், அந்த மிகப் பழைய உரை நமக்குக் கிடைக்க வில்லை. இந்த உரையாசிரியர்களைப் பற்றிய செய்திகளும் தெரியக் கூடவில்லை.

Koviloor Digital Library

புறநானூறு

1

கண்ணி கார் நறுங் கொன்றை; காமர்
வண்ண மார்பின் தாரும் கொன்றை:
ஊர்தி வால் வெள் ஏறே; சிறந்த
சீர் கெழு கொடியும் அவ் ஏறு என்ப:
கறை மிடறு அணியலும் அணிந்தன்று; அக் கறை
மறை நவில் அந்தணர் நுவலவும் படுமே:
பெண் உரு ஒரு திறன் ஆகின்று; அவ் உருத்
தன்னுள் அடக்கிக் கரக்கினும் கரக்கும்:
பிறை நுதல் வண்ணம் ஆகின்று; அப் பிறை
பதினெண் கணனும் ஏத்தவும் படுமே—
எல்லா உயிர்க்கும் ஏமம் ஆகிய,
நீர் அறவு அறியாக் கரகத்து,
தாழ்சடைப் பொலிந்த, அருந் தவத்தோற்கே.

கடவுள் வாழ்த்து.
பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனர் பாடியது.

2

மண் திணிந்த நிலனும்,
நிலன் ஏந்திய விசும்பும்,
விசும்பு தைவரு வளியும்,
வளித் தலைஇய தீயும்,
தீ முரணிய நீரும், என்றாங்கு
ஐம் பெரும் பூதத்து இயற்கை போல—
போற்றார்ப் பொறுத்தலும், சூழ்ச்சியது அகலமும்,
வலியும், தெறலும், அளியும், உடையோய்!
நின் கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்தும் நின்
வெண் தலைப் புணரிக் குட கடற் குளிக்கும்,
யாணர் வைப்பின், நல் நாட்டுப் பொருந!
வான வரம்பனை! நீயோ, பெரும!
அலங்கு உளைப் புரவி ஐவரொடு சினைஇ,
நிலம் தலைக்கொண்ட பொலம் பூந் தும்பை
ஈர்-ஐம்பதின்மரும் பொருது, களத்து ஒழிய,
பெருஞ் சோற்று மிகு பதம் வரையாது கொடுத்தோய்!
பாஅல் புளிப்பினும், பகல் இருளினும்,
நாஅல் வேத நெறி திரியினும்,

Koviloor Digital Library

திரியாச் சுற்றமொடு முழுது சேண் விளங்கி,
நடுக்கின்றி நிலியரோ அத்தை—அடுக்கத்து,
சிறு தலை நவ்விப் பெருங் கண் மாப் பிணை,
அந்தி அந்தணர் அருங் கடன் இறுக்கும்
முத் தீ விளக்கின், துஞ்சும்
பொற் கோட்டு இமயமும், பொதியமும், போன்றே!

திணை பாடாண் திணை; துறை - செவியறிவுறூஉ; வாழ்த்தியலும் ஆம்.

சேரமான் பெருஞ் சோற்று உதியஞ் சேரலாதனை முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர் பாடியது.

3

உவவு மதி உருவின் ஓங்கல் வெண் குடை
நிலவுக் கடல் வரைப்பின் மண்ணகம் நிழற்ற,
ஏம முரசம் இழுமென முழங்க,
நேமி உய்த்த நேஎ நெஞ்சின்,
தவிரா ஈகை, கவுரியர் மருக!
செயிர் தீர் கற்பின் சேயிழை கணவ!
பொன் ஓடைப் புகர் அணி நுதல்,
துன் அருந் திறல், கமழ் கடாஅத்து,
எயிறு படையாக எயிற் கதவு இடாஅ,
கயிறு பிணிக்கொண்ட கவிழ் மணி மருங்கின்,
பெருங் கை, யானை இரும் பிடர்த் தலை இருந்து,
மருந்து இல் கூற்றத்து அருந் தொழில் சாயாக்
கருங் கை ஒள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி!
நிலம் பெயரினும், நின் சொல் பெயரல்;
பொலங் கழற் கால், புலர் சாந்தின்
விலங்கு அகன்ற வியல் மார்ப!
ஊர் இல்ல, உயவு அரிய,
நீர் இல்ல, நீள் இடைய,
பார்வல் இருக்கை, கவி கண் நோக்கின்,
செந் தொடை பிழையா வன்கண் ஆடவர்
அம்பு விட, வீழ்ந்தோர் வம்பப் பதுக்கை,
திருந்து சிறை வளை வாய்ப் பருந்து இருந்து உயவும்
உன்ன மரத்த துன் அருங் கவலை,
நின் நசை வேட்கையின் இரவலர் வருவர்—அது
முன்னம் முகத்தின் உணர்ந்து, அவர்
இன்மை தீர்த்தல் வன்மையானே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் கருங் கை ஒள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதியை இரும்பிடர்த்தலையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

4

வாள், வலம் தர, மறுப் பட்டன
செவ் வானத்து வனப்புப் போன்றன;
தாள், களம் கொள, கழல் பறைந்தன
கொல்ல் ஏற்றின் மருப்புப் போன்றன;
தோல், துவைத்து அம்பின் துளை தோன்றுவ,
நிலைக்கு ஒரா அ இலக்கம் போன்றன;
மாவே, எறி பதத்தான் இடம் காட்ட,
கறுழ் பொருத செவ் வாயான்,
எருத்து வவ்விய புலி போன்றன;
களிறு, கதவு எறியா, சிவந்து, உராஅய்,
நுதி மழுங்கிய வெண் கோட்டான்,
உயிர் உண்ணும் கூற்றுப் போன்றன ;
நீயே, அலங்கு உளைப் பரீஇ இவுளிப்
பொலந் தேர்மிசைப் பொலிவு தோன்றி,
மாக் கடல் நிவந்து எழுதரும்
செஞ் ஞாயிற்றுக் கவினை மாதோ—
அனையை ஆகன்மாறே,
தாய் இல் தூவாக் குழவி போல,
ஓவாது கூஉம், நின் உடற்றியோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.

சோழன் உருவப் பல் தேர் இளஞ் சேட்சென்னியைப் பரணர் பாடியது.

5

எருமை அன்ன கருங் கல் இடை தோறு,
ஆனின் பரக்கும் யானைய, முன்பின்,
கானக நாடனை! நீயோ, பெரும!
நீ ஓர் ஆகலின், நின் ஒன்று மொழிவல்:
அருளும் அன்பும் நீக்கி, நீங்கா
நிரயம் கொள்பவரொடு ஒன்றாது, காவல்,
குழவி கொள்பவரின், ஓம்புமதி!
அளிதோ தானே; அது பெறல் அருங்குரைத்தே.

திணை - பாடாண்திணை; துறை - செவியறிவுறூஉ; பொருண்மொழிக் காஞ்சியும் ஆம்.

'சேரமான் கருவூர் ஏறிய ஒள் வாட் கோப் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையைக் கண்ட ஞான்று, நின் உடம்பு பெறுவாயாக!' என, அவனைச் சென்று கண்டு, தம் உடம்பு பெற்று நின்ற நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

6

வடாஅது பனி படு நெடு வரை வடக்கும்,
தெனாஅது உரு கெழு குமரியின் தெற்கும்,
குணாஅது கரை பொரு தொடு கடற் குணக்கும்,

Koviloor Digital Library

குடாஅது தொன்று முதிர் பௌவத்தின் குடக்கும்,
கீழது முப் புணர் அடுக்கிய முறை முதற் கட்டின்
நீர் நிலை நிவப்பின் கீழும், மேலது
ஆனிலை உலகத்தானும், ஆனுது,
உருவும் புகழும் ஆகி, விரி சீர்த்
தெரி கோல் ஞமன்ன் போல, ஒரு திறம்
பற்றல் இலியரோ! நின் திறம் சிறக்க!
செய் வினைக்கு எதிர்ந்த தெவ்வர் தேஎத்து,
கடல் படை குளிப்ப மண்டி, அடர் புகர்ச்
சிறு கண் யானை செவ்விதின் ஏவி,
பாசவல் படப்பை ஆர் எயில் பல தந்து,
அவ் எயில் கொண்ட செய்வுறு நன் கலம்
பரிசில் மாக்கட்கு வரிசையின் நல்கி,
பணியியர் அத்தை, நின் குடையே—முனிவர்
முக் கட் செல்வர் நகர் வலம் செயற்கே!
இறைஞ்சுக, பெரும! நின் சென்னி—சிறந்த
நான்மறை முனிவர் ஏந்து கை எதிரே!
வாடுக, இறைவ! நின் கண்ணி—ஒன்னார்
நாடு சுடு கமழ் புகை எறித்தலானே!
செலியர் அத்தை, நின் வெகுளி—வால் இழை
மங்கையர் துனித்த வாள் முகத்து எதிரே!
ஆங்க, வென்றி எல்லாம் வென்று அகத்து அடக்கிய
தண்டா ஈகைத் தகை மாண் குடுமி!
தண் கதிர் மதியம் போலவும், தெறு சுடர்
ஒண் கதிர் ஞாயிறு போலவும்,
மன்னிய, பெரும! நீ நிலமிசையானே!

திணையும் துறையும் அவை; துறை வாழ்த்தியலும் ஆம்.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியைக் காரி கிழார் பாடியது.

7

களிறு கடைஇய தாள்,
கழல் உரீஇய திருந்து அடி,
கணை பொருது கவி வண் கையால்,
கண் ஒளிர்வரூஉம் கவின் சாபத்து,
மா மறுத்த மலர் மார்பின்,
தோல் பெயரிய எறுழ் முன்பின்,
எல்லையும் இரவும் எண்ணாய், பகைவர்
ஊர் சுடு விளக்கத்து அழு விளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை; ஆகலின், நல்ல
இல்ல ஆகுபவால்—இயல் தேர் வளவ!

Koviloor Digital Library

தண் புனல் பரந்த பூசல் மண் மறுத்து
மீனின் செறுக்கும் யாணர்ப்
பயன் திகழ் வைப்பின் பிறர் அகன் தலை நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை; மழபுல வஞ்சியும் ஆம்.

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

8

வையம் காவலர் வழி மொழிந்து ஒழுக,
போகம் வேண்டி, பொதுச் சொல் பொறாஅது,
இடம் சிறிது என்னும் ஊக்கம் துரப்ப,
ஒடுங்கா உள்ளத்து, ஓம்பா ஈகை,
கடந்து அடு தானைச் சேரலாதனை
யாங்கனம் ஒத்தியோ?—வீங்கு செலல் மண்டிலம்!
பொழுது என வரைதி; புறக்கொடுத்து இறத்தி;
மாறி வருதி; மலை மறைந்து ஒளித்தி;
அகல் இரு விசும்பினானும்
பகல் விளங்குதியால், பல் கதிர் விரித்தே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி; பூவை நிலையும் ஆம்.

சேரமான் கடுங்கோ வாழியாதனைக் கபிலர் பாடியது.

9

'ஆவும், ஆன் இயற் பார்ப்பன மாக்களும்,
பெண்டிரும், பிணியுடையீரும், பேணித்
தென் புல வாழ்நர்க்கு அருங் கடன் இறுக்கும்
பொன் போல் புதல்வர்ப் பெறாஅதீரும்,
எம் அம்பு கடி விடுதும், நும் அரண் சேர்மின்' என,
அறத்து ஆறு நுவலும் பூட்கை, மறத்தின்
கொல் களிற்று மீமிசைக் கொடி விசும்பு நிழற்றும்
எம் கோ, வாழிய, குடுமி—தம் கோச்
செந் நீர்ப் பசும் பொன் வயிரியர்க்கு ஈத்த,
முந்நீர் விழவின், நெடியோன்
நல் நீர்ப் பஃறுளி மணலினும் பலவே!

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

10

வழிபடுவோரை வல் அறிதீயே;
பிறர் பழி கூறுவோர் மொழி தேறலையே;
நீ மெய் கண்ட தீமை காணின்,
ஒப்ப நாடி, அத் தக ஒறுத்தி;
வந்து, அடி பொருந்தி, முந்தை நிற்பின்,

Koviloor Digital Library

தண்டமும் தணிதி, நீ பண்டையின் பெரிதே—
அமிழ்து அட்டு ஆனாக் கமழ் குய் அடிசில்
வருநர்க்கு வரையா வசை இல் வாழ்க்கை
மகளிர் மலைத்தல் அல்லது, மள்ளர்
மலைத்தல் போகிய, சிலைத் தார் மார்ப!
செய்து இரங்கா வினை, சேண் விளங்கும் புகழ்,
நெய்தலங்கானல் நெடியோய்!—
எய்த வந்தனம் யாம்; ஏத்துகம் பலவே!

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நெய்தலங்கானல் இளஞ் சேட்சென்னியை ஊன்பொதி பசுங்குடையார் பாடியது.

11

அரி மயிர்த் திரள் முன்கை,
வால் இழை, மட மங்கையர்
வரி மணல் புனை பாவைக்குக்
குலவுச் சினைப் பூக் கொய்து,
தண் பொருநைப் புனல் பாயும்,
விண் பொரு புகழ், விறல் வஞ்சி,
பாடல் சான்ற விறல் வேந்தனும்மே,
வெப்பு உடைய அரண் கடந்து,
துப்பு உறுவர் புறம் பெற்றிசினே;
புறம் பெற்ற வய வேந்தன்
மறம் பாடிய பாடினியும்மே,
ஏர் உடைய விழுக் கழஞ்சின்,
சீர் உடைய இழை பெற்றிசினே;
இழை பெற்ற பாடினிக்குக்
குரல் புணர் சீர்க் கொளை வல் பாண் மகனும்மே,
என ஆங்கு,
ஒள் அழல் புரிந்த தாமரை
வெள்ளி நாரால் பூப் பெற்றிசினே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - பரிசில் கடா நிலை.

சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவைப் பேய்மகள் இளவெயினி பாடியது.

12

பாணர் தாமரை மலையவும், புலவர்
பூ நுதல் யானையொடு புனை தேர் பண்ணவும்,
அறனோ மற்று இது—விறல் மாண் குடுமி!
இன்னா ஆகப் பிறர் மண் கொண்டு,
இனிய செய்தி, நின் ஆர்வலர் முகத்தே?

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

13

'இவன் யார்?' என்குவை ஆயின், இவனே
புலி நிறக் கவசம் பூம் பொறி சிதைய,
எய் கணை கிழித்த பகட்டு எழில் மார்பின்,
மறலி அன்ன களிற்று மிசையோனே;
களிறே, முந்நீர் வழங்கு நாவாய் போலவும்,
பல் மீன் நாப்பண் திங்கள் போலவும்,
சுறவினத்து அன்ன வாளோர் மொய்ப்ப,
மரீஇயோர் அறியாது, மைந்து பட்டன்றே;
நோய் இலன் ஆகிப் பெயர்கதில் அம்ம!
பழன மஞ்ஞை உகுத்த பீலி
கழனி உழவர் சூட்டொடு தொகுக்கும்,
கொழு மீன், விளைந்த கள்ளின்,
விழு நீர் வேலி நாடு கிழவோனே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன் முடித் தலைக் கோப்பெருநற்கிள்ளி கருவூரிடம் செல்வானைக் கண்டு, சேரமான் அந்துவஞ் சேரல் இரும்பொறையோடு வேண்மாடத்து மேல் இருந்து, உறையூர் ஏணிச்சேரி முட மோசியார் பாடியது.

14

கடுங் கண்ண கொல் களிற்றால்
காப்பு உடைய எழு முருக்கி,
பொன் இயல் புனை தோட்டியால்
முன்பு துரந்து, சமம் தாங்கவும்;
பார் உடைத்த குண்டு அகழி
நீர் அழுவ நிவப்புக் குறித்து,
நிமிர் பரிய மா தாங்கவும்;
ஆவம் சேர்ந்த புறத்தை தேர் மிசைச்
சாப நோன் ஞாண் வடுக் கொள வழங்கவும்;
பரிசிலர்க்கு அருங் கலம் நல்கவும்; குரிசில்!
வலிய ஆகும், நின் தாள் தோய் தடக் கை.
புலவு நாற்றத்த பைந் தடி
பூ நாற்றத்த புகை கொளீஇ, ஊன் துவை
கறி சோறு உண்டு வருந்து தொழில் அல்லது,
பிறிது தொழில் அறியா ஆகலின், நன்றும்
மெல்லிய—பெரும!—தாமே. நல்லவர்க்கு
ஆர் அணங்கு ஆகிய மார்பின், பொருநர்க்கு
இரு நிலத்து அன்ன நோன்மை,
செரு மிகு சேஎய்!—நிற் பாடுநர் கையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான் செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் கபிலர் கைப் பற்றி, 'மெல்லியவா மால் நும் கை' என,' கபிலர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

15

கடுந் தேர் குழித்த ஞெள்ளல் ஆங்கண்,
வெள் வாய்க் கழுதைப் புல் இனம் பூட்டி,
பாழ் செய்தனை, அவர் நனந் தலை நல் எயில்;
புள்ளினம் இமிழும் புகழ்சால் விளை வயல்,
வெள் உளைக் கலி மான் கவி குளம்பு உகளத்
தேர் வழங்கினை, நின் தெவ்வர் தேஎத்து;
துளங்கு இயலான், பணை எருத்தின்,
பாவு அடியான், செறல் நோக்கின்,
ஒளிறு மருப்பின் களிறு அவர
காப்பு உடைய கயம் படியினை;
அன்ன சீற்றத்து அனையை: ஆகலின்,
விளங்கு பொன் எறிந்த நலம் கிளர் பலகையொடு
நிழல் படு நெடு வேல் ஏந்தி, ஒன்னார்
ஒண் படைக் கடுந் தார் முன்பு தலைக்கொண்மார்,
நசை தர வந்தோர் நசை பிறக்கு ஒழிய,
வசை பட வாழ்ந்தோர் பலர்கொல்? புரை இல்
நல் பனுவல், நால் வேதத்து,
அருஞ் சீர்த்திப் பெருங் கண்ணுறை
நெய்ம் மலி ஆவுதி பொங்க, பல் மாண்
வீயாச் சிறப்பின் வேள்வி முற்றி,
யூபம் நட்ட வியன் களம் பலகொல்?
யா பலகொல்லோ?—பெரும! வார் உற்று
விசி பிணிக்கொண்ட மண் கனை முழவின்
பாடினி பாடும் வஞ்சிக்கு
நாடல் சான்ற மைந்தினோய்! நினக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் பல் யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெட்டிமையார் பாடியது.

16

வினை மாட்சிய விரை புரவியொடு,
மழை உருவின தோல் பரப்பி,
முனை முருங்கத் தலைச் சென்று, அவர்
விளை வயல் கவர்பூட்டி,
மனை மரம் விறகு ஆகக்
கடி துறை நீர்க் களிறு படீஇ,
எல்லுப் பட இட்ட சுடு தீ விளக்கம்
செல் சுடர் ஞாயிற்றுச் செக்கரின் தோன்ற,
புலம் கெட இறுக்கும் வரம்பு இல் தானை,
துணை வேண்டாச் செரு வென்றி,

வளர்தமிழ் நூலகம்
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
Acession No. 9990

Koviloor Digital Library

புலவு வாள், புலர் சாந்தின்,
முருகற் சீற்றத்து, உரு கெழு குருசில்!
மயங்கு வள்ளை, மலர் ஆம்பல்,
பனிப் பகன்றை, கனிப் பாகல்,
கரும்பு அல்லது காடு அறியாப்
பெருந் தண் பணை பாழ் ஆக,
ஏம நல் நாடு ஒள் எரி ஊட்டினை,
நாம நல் அமர் செய்ய,
ஓராங்கு மலைந்தன, பெரும! நின் களிறே.

திணை - வஞ்சி; துறை - மழபுலவஞ்சி.

சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியைப் பாண்டரங் கண்ணனார் பாடியது.

17

தென் குமரி, வட பெருங்கல்,
குண குட கடலா எல்லை,
குன்று, மலை, காடு, நாடு,
ஒன்று பட்டு வழிமொழிய,
கொடிது கடிந்து, கோல் திருத்தி,
படுவது உண்டு, பகல் ஆற்றி,
இனிது உருண்ட சுடர் நேமி
முழுது ஆண்டோர் வழி காவல!
குலை இறைஞ்சிய கோட் தாழை
அகல் வயல், மலை வேலி,
நிலவு மணல் வியன் கானல்,
தெண் கழிமிசைத் தீப் பூவின்,
தண் தொண்டியோர் அடு பொருந!
மாப் பயம்பின் பொறை போற்றாது,
நீடு குழி அகப்பட்ட
பீடு உடைய எறுழ் முன்பின்,
கோடு முற்றிய கொல் களிறு
நிலை கலங்கக் குழி கொன்று,
கிளை புகலத் தலைக்கூடியாங்கு—
நீ பட்ட அரு முன்பின்
பெருந் தளர்ச்சி, பலர் உவப்ப,
பிறிது சென்று, மலர் தாயத்துப்
பலர் நாப்பண் மீக்கூறலின்,
'உண்டாகிய உயர் மண்ணும்,
சென்று பட்ட விழுத் கலனும்,

Koviloor Digital Library

பெறல் கூடும், இவன் நெஞ்சு உறப் பெறின்' எனவும்,
'ஏந்து கொடி இறைப் புரிசை,
வீங்கு சிறை, வியல் அருப்பம்,
இழந்து வைகுதும், இனி நாம்—இவன்
உடன்று நோக்கினன், பெரிது' எனவும்,
வேற்று அரசு பணி தொடங்கு நின்
ஆற்றலொடு புகழ் ஏத்தி,
காண்கு வந்திசின், பெரும! ஈண்டிய
மழை என மருளும் பல் தோல், மலை எனத்
தேன் இறை கொள்ளும் இரும் பல் யானை,
உடலுநர் உட்க வீங்கி, கடல் என
வான் நீர்க்கு ஊக்கும் தானை, ஆனாது
கடு ஒடுங்கு எயிற்ற அரவுத் தலை பனிப்ப,
இடி என முழங்கும் முரசின்,
வரையா ஈகைக் குடவர் கோவே!

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை; இயன்மொழியும் ஆம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனால் பிணியிருந்த யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை வலிதின் போய்க் கட்டில் எய்தினானைக் குறுங்கோழியூர் கிழார் பாடியது.

18

முழங்கு முந்நீர் முழுவதும் வளைஇப்
பரந்துபட்ட வியல் ஞாலம்
தாளின் தந்து, தம் புகழ் நிறீஇ,
ஒரு தாம் ஆகிய உரவோர் உம்பல்!
ஒன்று பத்து அடுக்கிய கோடி கடை இரீஇய
பெருமைத்தாக, நின் ஆயுள்தானே!
நீர்த் தாழ்ந்த குறுங் காஞ்சிப்
பூக் கதூஉம் இன வாளை,
நுண் ஆரல், பரு வரால்,
குரூஉக் கெடிற்ற, குண்டு அகழி;
வான் உட்கும் வடி நீள் மதில்;
மல்லல் மூதூர் வய வேந்தே!
செல்லும் உலகத்துச் செல்வம் வேண்டினும்,
ஞாலம் காவலர் தோள் வலி முருக்கி,
ஒரு நீ ஆகல் வேண்டினும், சிறந்த
நல் இசை நிறுத்தல் வேண்டினும், மற்று அதன்
தகுதி கேள், இனி, மிகுதியாள!
நீர் இன்று அமையா யாக்கைக்கு எல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே;
உண்டி முதற்றே உணவின் பிண்டம்;

Koviloor Digital Library

உணவு எனப்படுவது நிலத்தொடு நீரே;
நீரும் நிலனும் புணரியோர் ஈண்டு
உடம்பும் உயிரும் படைத்திசிஞேரே;
வித்தி வான் நோக்கும் புன் புலம் கண் அகன்
வைப்பிற்றுஆயினும், நண்ணி ஆளும்
இறைவன் தாட்கு உதவாதே; அதனுல்,
அடு போர்ச் செழிய! இகழாது வல்லே
நிலன் நெளி மருங்கில் நீர் நிலை பெருகத்
தட்டோர் அம்ம, இவண் தட்டோரே;
தள்ளாதோர் இவண் தள்ளாதோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக் காஞ்சி.

பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனைக் குடபுலவியனுர் பாடியது.

19

இமிழ் கடல் வளைஇய ஈண்டு அகன் கிடக்கை,
தமிழ் தலைமயங்கிய தலையாலங்கானத்து,
மன் உயிர்ப் பன்மையும், கூற்றத்து ஒருமையும்,
நின்னெடு தூக்கிய வென் வேற் செழிய!
'இரும் புலி வேட்டுவன் பொறி அறிந்து மாட்டிய
பெருங் கல் அடாரும் போன்ம்' என விரும்பி,
முயங்கினேன்அல்லனே, யானே—மயங்கிக்
குன்றத்து இறுத்த குரீஇ இனம் போல,
அம்பு சென்று இறுத்த அரும் புண் யானைத்
தூம்புடைத் தடக் கை வாயொடு துமிந்து,
நாஞ்சில் ஒப்ப, நிலம் மிசைப் புரள,
எறிந்து களம் படுத்த ஏந்து வாள் வலத்தர்
எந்தையொடு கிடந்தோர், எம் புன் தலைப் புதல்வர்;
'இன்ன விறலும் உளகொல், நமக்கு?' என,
மூதிற் பெண்டிர் கசிந்து அழ, நாணி,
கூற்றுக் கண்ணேடிய வெருவரு பறந்தலை,
எழுவர் நல் வலம் கடந்தோய்! நின்
கழூஉ விளங்கு ஆரம் கவைஇய மார்பே?

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

20

இரு முந்நீர்க் குட்டமும்,
வியல் ஞாலத்து அகலமும்,
வளி வழங்கு திசையும்,
வறிது நிலைஇய காயமும், என்றுங்கு
அவை அளந்து அறியினும், அளத்தற்கு அரியை,

Koviloor Digital Library

அறிவும், ஈரமும், பெருங் கண்ணேட்டமும்:
சோறு படுக்கும் தீயோடு
செஞ் ஞாயிற்றுத் தெறல் அல்லது
பிறிது தெறல் அறியார், நின் நிழல் வாழ்வோரே;
திருவில் அல்லது கொலை வில் அறியார்;
நாஞ்சில் அல்லது படையும் அறியார்;
திறன் அறி வயவரொடு தெவ்வர் தேய, அப்
பிறர் மண் உண்ணும் செம்மல்! நின் நாட்டு
வயவுறு மகளிர் வேட்டு உணின் அல்லது,
பகைவர் உண்ணு அரு மண்ணினையே;
அம்பு துஞ்சும் கடி அரணல்,
அறம் துஞ்சும் செங்கோலையே;
புதுப் புள் வரினும், பழம் புள் போகினும்,
விதுப்புறவு அறியா ஏமக் காப்பினை;
அனையை ஆகன்மாறே,
மன் உயிர் எல்லாம் நின் அஞ்சும்மே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறையைக் குறுங் கோழியூர் கிழார் பாடியது.

21

புல வரை இறந்த புகழ்சால் தோன்றல்!
'நில வரை இறந்த குண்டு கண் அகழி,
வான் தோய்வு அன்ன புரிசை, விசும்பின்
மீன் பூத்தன்ன உருவ ஞாயில்,
கதிர் நுழைகல்லா மரம் பயில் கடி மிளை,
அருங் குறும்பு உடுத்த கானப்பேர் எயில்,
கருங் கைக் கொல்லன் செந் தீ மாட்டிய
இரும்பு உண் நீரினும், மீட்டற்கு அரிது' என,
வேங்கை மார்பன் இரங்க, வைகலும்
ஆடு கொளக் குழைந்த தும்பை, புலவர்
பாடுதுறை முற்றிய, கொற்ற வேந்தே!
இகழுநர் இசையொடு மாய,
புகழொடு விளங்கிப் பூக்க, நின் வேலே!

திணையும் துறையும் அவை.

கானப்பேர் எயில் கடந்த உக்கிரப் பெருவழுதியை ஐயூர் மூலங் கிழார் பாடியது.

22

தூங்கு கையான் ஓங்கு நடைய,
உறழ் மணியான் உயர் மருப்பின,
பிறை நுதலான் செறல் நோக்கின,

Koviloor Digital Library

பா அடியான் பணை எருத்தின,
தேன் சிதைந்த வரை போல,
மிஞிறு ஆர்க்கும் கமழ் கடாத்து,
அயறு சோரும் இருஞ் சென்னிய,
மைந்து மலிந்த மழ களிறு
கந்து சேர்பு நிலைஇ வழங்க;
பாஅல் நின்று கதிர் சோரும்
வான் உறையும் மதி போலும்
மாலை வெண் குடை நீழலான்,
வாள் மருங்கு இலோர் காப்பு உறங்க;
அலங்கு செந்நெற் கதிர் வேய்ந்த
ஆய் கரும்பின் கொடிக் கூரை,
சாறு கொண்ட களம் போல,
வேறு வேறு பொலிவு தோன்ற;
குற்று ஆணு உலக்கையான்
கலிச் சும்மை வியல் ஆங்கண்,
பொலந் தோட்டுப் பைந் தும்பை
மிசை அலங்கு உளைய பனைப் போழ் செரீஇ,
சின மாந்தர் வெறிக் குரவை
ஓத நீரின் பெயர்பு பொங்க;
வாய் காவாது பரந்து பட்ட
வியன் பாசறைக் காப்பாள!
வேந்து தந்த பணி திறையான்
சேர்ந்தவர்தம் கடும்பு ஆர்த்தும்,
ஓங்கு கொல்லியோர், அடு பொருந!
வேழ நோக்கின் விறல் வெஞ் சேஎய்!
வாழிய, பெரும! நின் வரம்பு இல் படைப்பே,
நிற் பாடிய வயங்கு செந் நாப்
பின் பிறர் இசை நுவலாமை,
ஓம்பாது ஈயும் ஆற்றல் எம் கோ!
'மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை ஓம்பிய நாடே
புத்தேள் உலகத்து அற்று' எனக் கேட்டு வந்து,
இனிது கண்டிசின்; பெரும! முனிவு இலை,
வேறு புலத்து இறுக்கும் தானையொடு,
சோறு பட நடத்தி—நீ துஞ்சாய்மாறே!

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியும் ஆம்.

சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையைக் குறுங் கோழியூர் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

23

'வெளிறு இல் நோன் காழ்ப் பணை நிலை முனைஇ,
களிறு படிந்து உண்டென, கலங்கிய துறையும்;
கார் நறுங் கடம்பின் பாசிலைத் தெரியல்,
சூர் நவை, முருகன் சுற்றத்து அன்ன, நின்
கூர் நல் அம்பின் கொடு வில் கூளியர்
கொள்வது கொண்டு, கொள்ளா மிச்சில்
கொள் பதம் ஒழிய வீசிய புலனும்;
வடி நவில் நவியம் பாய்தலின், ஊர்தொறும்
கடி மரம் துளங்கிய காவும்; நெடு நகர்
வினை புனை நல் இல் வெவ் எரி நைப்ப,
கனை எரி உரறிய மருங்கும்; நோக்கி,
நண்ணூர் நாண, நாள்தொறும் தலைச் சென்று,
இன்னும் இன்ன பல செய்குவன், யாவரும்
துன்னல் போகிய துணிவினோன்' என,
ஞாலம் நெளிய ஈண்டிய வியன் படை
ஆலங்கானத்து அமர் கடந்து அட்ட
கால முன்ப! நிற் கண்டனென் வருவல்—
அறு மருப்பு எழிற் கலை புலிப்பால் பட்டென,
சிறு மறி தழீஇய தெறிநடை மடப் பிணை
பூளை நீடிய வெருவரு பறந்தலை
வேளை வெண் பூக் கறிக்கும்
ஆள் இல் அத்தம் ஆகிய காடே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - நல்லிசை வஞ்சியும் ஆம்.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

24

நெல் அரியும் இருந் தொழுவர்
செஞ் ஞாயிற்று வெயில் முனையின்,
தெண் கடல் திரை மிசைப் பாயுந்து;
திண் திமில் வன் பரதவர்
வெப்பு உடைய மட்டு உண்டு,
தண் குரவைச் சீர் தூங்குந்து;
தூவற் கலித்த தேம் பாய் புன்னை
மெல் இணர்க் கண்ணி மிலைந்த மைந்தர்
எல் வளை மகளிர்த் தலைக் கை தரூஉந்து;
வண்டு பட மலர்ந்த தண் நறுங் கானல்
முண்டகக் கோதை ஒண் தொடி மகளிர்
இரும் பனையின் குரும்பை நீரும்,

Koviloor Digital Library

19

பூங் கரும்பின் தீம் சாறும்,
ஓங்கு மணற் குவவுத் தாழைத்
தீம் நீரோடு உடன் விராஅய்,
முந் நீர் உண்டு முந்நீர்ப் பாயும்;
தாங்கா உறையுள் நல் ஊர் கெழீஇய
ஓம்பா ஈகை மா வேள் எவ்வி
புனல் அம் புதவின் மிழலையொடு—கழனிக்
கயல் ஆர் நாரை போர்வில் சேக்கும்,
பொன் அணி யானைத் தொல் முதிர் வேளிர்,
குப்பை நெல்லின், முத்தூறு தந்த
கொற்ற நீள் குடை, கொடித் தேர்ச் செழிய!
நின்று நிலைஇயர் நின் நாள்மீன்; நில்லாது
படாஅச் செலீஇயர், நின் பகைவர் மீனே—
நின்னொடு, தொன்று மூத்த உயிரினும், உயிரொடு
நின்று மூத்த யாக்கை அன்ன, நின்
ஆடு குடி மூத்த விழுத் திணைச் சிறந்த
வாளின் வாழ்நர் தாள் வலம் வாழ்த்த,
இரவல் மாக்கள் ஈகை நுவல,
ஒண் தொடி மகளிர் பொலங்கலத்து ஏந்திய
தண் கமழ் தேறல் மடுப்ப, மகிழ் சிறந்து,
ஆங்கு இனிது ஒழுகுமதி, பெரும! 'ஆங்கு அது
வல்லுநர் வாழ்ந்தோர்' என்ப—தொல் இசை,
மலர் தலை உலகத்துத் தோன்றி,
பலர், செலச் செல்லாது, நின்று விளிந்தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக் காஞ்சி.

அவனை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

25

மீன் திகழ் விசும்பில் பாய் இருள் அகல
ஈண்டு செலல் மரபின் தன் இயல் வழாஅது,
உரவுச் சினம் திருகிய உரு கெழு ஞாயிறு,
நிலவுத் திகழ் மதியமொடு, நிலம் சேர்ந்தாஅங்கு,
உடல் அருந் துப்பின் ஒன்றுமொழி வேந்தரை
அணங்கு அரும் பறந்தலை உணங்கப் பண்ணி,
பிணியுறு முரசம் கொண்ட காலை,
நிலை திரிபு எறிய, திண் மடை கலங்கிச்
சிதைதல் உய்ந்தன்றோ, நின் வேல்—செழிய!—
முலை பொலி ஆகம் உருப்ப நூறி,
மெய்ம் மறந்து பட்ட வரையாப் பூசல்
ஒள் நுதல் மகளிர் கைம்மை கூர,

Koviloor Digital Library

அவிர் அறல் கடுக்கும் அம் மென்
குவை இருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

அவனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

26

நளி கடல் இருங் குட்டத்து
வளி புடைத்த கலம் போல,
களிறு சென்று களன் அகற்றவும்,
களன் அகற்றிய வியல் ஆங்கண்
ஒளிறு இலைய எஃகு ஏந்தி,
அரைசு பட அமர் உழக்கி,
உரை செல முரசு வெளவி,
முடித் தலை அடுப்பு ஆக,
புனற் குருதி உலைக் கொளீஇ,
தொடித் தோட் துடுப்பின் துழந்த வல்சியின்,
அடுகளம் வேட்ட அடு போர்ச் செழிய!
ஆன்ற கேள்வி, அடங்கிய கொள்கை,
நான் மறை முதல்வர் சுற்றம் ஆக,
மன்னர் ஏவல் செய்ய, மன்னிய
வேள்வி முற்றிய வாய் வாள் வேந்தே!
நோற்றோர் மன்ற—நின் பகைவர், நின்னொடு
மாற்றார் என்னும் பெயர் பெற்று,
ஆற்றார்ஆயினும், ஆண்டு வாழ்வோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

27

சேற்று வளர் தாமரை பயந்த, ஒண் கேழ்,
நூற்று இதழ் அலரின் நிரை கண்டன்ன,
வேற்றுமை இல்லா விழுத் திணைப் பிறந்து,
வீற்றிருந்தோரை எண்ணும்காலை,
உரையும் பாட்டும் உடையோர் சிலரே;
மரை இலை போல மாய்ந்திசினோர் பலரே;
'புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின்
வலவன் ஏவா வான ஊர்தி
எய்துப என்ப, தம் செய் வினை முடித்து' எனக்
கேட்பல்; எந்தை! சேட்சென்னி! நலங்கிள்ளி!
தேய்தல் உண்மையும், பெருகல் உண்மையும்,
மாய்தல் உண்மையும், பிறத்தல் உண்மையும்,
அறியாதோரையும் அறியக் காட்டி,

Koviloor Digital Library

திங்கட் புத்தேள் திரிதரும் உலகத்து,
வல்லார்ஆயினும், வல்லுநர்ஆயினும்,
வருந்தி வந்தோர் மருங்கு நோக்கி,
அருள, வல்லை ஆகுமதி; அருள் இலர்
கொடாஅமை வல்லர் ஆகுக;
கெடாஅத துப்பின் நின் பகை எதிர்ந்தோரே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக்காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளியை உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார் பாடியது.

28

'சிறப்பு இல் சிதடும், உறுப்பு இல் பிண்டமும்,
கூனும், குறளும், ஊமும், செவிடும்,
மாவும், மருளும், உளப்பட வாழ்நர்க்கு
எண் பேர் எச்சம் என்று இவை எல்லாம்
பேதைமை அல்லது ஊதியம் இல்' என,
முன்னும், அறிந்தோர் கூறினர்; இன்னும்,
அதன் திறம் அத்தை யான் உரைக்க வந்தது—
வட்ட வரிய செம் பொறிச் சேவல்
ஏனல் காப்போர் உணர்த்திய கூஉம்
கானத்தோர், நின் தெவ்வர்; நீயே,
புறஞ்சிறை மாக்கட்கு அறம் குறித்து, அகத்தோர்
புய்த்து எறி கரும்பின் விடு கழை தாமரைப்
பூம் போது சிதைய வீழ்ந்தென, கூத்தர்
ஆடு களம் கடுக்கும் அக நாட்டையே;
அதனால், அறனும் பொருளும் இன்பமும் மூன்றும்
ஆற்றும், பெரும! நின் செல்வம்;
ஆற்றாமை நிற் போற்றாமையே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

29

அழல் புரிந்த அடர் தாமரை
ஐது அடர்ந்த நூற் பெய்து,
புனை வினைப் பொலிந்த பொலன் நறுந் தெரியல்
பாறு மயிர் இருந் தலை பொலியச் சூடி,
பாண் முற்றுக, நின் நாள் மகிழ் இருக்கை!
பாண் முற்று ஒழிந்த பின்றை, மகளிர்
தோள் முற்றுக, நின் சாந்து புலர் அகலம்! ஆங்க
முனிவு இல் முற்றத்து, இனிது முரசு இயம்ப,
கொடியோர்த் தெறுதலும், செவ்வியோர்க்கு அளித்தலும்,
ஒடியா முறையின் மடிவு இலை ஆகி,

Koviloor Digital Library

'நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமையும்
இல்லை' என்போர்க்கு இனன் ஆகிலியர்!
நெல் விளை கழனிப் படு புள் ஓப்புநர்
ஒழி மடல் விறகின் கழி மீன் சுட்டு,
வெங் கள் தொலைச்சியும், அமையார், தெங்கின்
இளநீர் உதிர்க்கும் வளம் மிகு நல் நாடு
பெற்றனர் உவக்கும் நின் படை கொள் மாக்கள்
பற்று மாக்களின் பரிவு முந்துறுத்து,
கூவை துற்ற நாற் கால் பந்தர்ச்
சிறு மனை வாழ்க்கையின் ஒரீஇ, வருநர்க்கு
உதவி ஆற்றும் நண்பின் பண்புடை
ஊழிற்றாக, நின் செய்கை! விழவில்
கோடியர் நீர்மை போல முறைமுறை
ஆடுநர் கழியும் இவ் உலகத்து, கூடிய
நகைப்புறன் ஆக, நின் சுற்றம்!
இசைப்புறன் ஆக, நீ ஓம்பிய பொருளே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

30

செஞ் ஞாயிற்றுச் செலவும்,
அஞ் ஞாயிற்றுப் பரிப்பும்,
பரிப்புச் சூழ்ந்த மண்டிலமும்,
வளி திரிதரு திசையும்,
வறிது நிலைஇய காயமும், என்று இவை
சென்று அளந்து அறிந்தோர் போல, என்றும்
இனைத்து என்போரும் உளரே; அனைத்தும்
அறி அறிவு ஆகாச் செறிவினை ஆகி,
களிறு கவுள் அடுத்த எறிகற்போல
ஒளித்த துப்பினைஆதலின், வெளிப்பட
யாங்கனம் பாடுவர், புலவர்?—கூம்பொடு
மீப் பாய் களையாது, மிசைப் பரம் தோண்டாது,
புகாஅர்ப் புகுந்த பெருங் கலம் தகாஅர்
இடைப் புலப் பெரு வழிச் சொரியும்
கடற் பல் தாரத்த நாடு கிழவோயே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி
அவனை அவர் பாடியது.

31

சிறப்புடை மரபின் பொருளும் இன்பமும்
அறத்து வழிப்படூஉம் தோற்றம் போல,

Koviloor Digital Library

இரு குடை பின்பட ஓங்கிய ஒரு குடை,
உரு கெழு மதியின், நிவந்து, சேண் விளங்க,
நல் இசை வேட்டம் வேண்டி, வெல் போர்ப்
பாசறை அல்லது நீ ஒல்லாயே;
நுதிமுகம் மழுங்க மண்டி, ஒன்னார்
கடி மதில் பாயும் நின் களிறு அடங்கலவே;
'போர்' எனின், புகலும் புனை கழல் மறவர்,
'காடு இடைக் கிடந்த நாடு நனி சேஎய;
செல்வேம்அல்லேம்' என்னார்; 'கல்லென்
விழவுடை ஆங்கண் வேற்றுப் புலத்து இறுத்து,
குண கடல் பின்னது ஆக, குட கடல்
வெண் தலைப் புணரி நின் மான் குளம்பு அலைப்ப,
வல முறை வருதலும் உண்டு' என்று அலமந்து,
நெஞ்சு நடுங்கு அவலம் பாய,
துஞ்சாக் கண்ண, வட புலத்து அரசே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை; மழபுலவஞ்சியும் ஆம்.
அவனைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

32

கடும்பின் அடுகலம் நிறையாக, நெடுங் கொடிப்
பூவா வஞ்சியும் தருகுவன்; ஒன்றோ?
'வண்ணம் நீவிய வணங்கு இறைப் பணைத் தோள்,
ஒள் நுதல், விறலியர் பூவிலை பெறுக!' என,
மாட மதுரையும் தருகுவன்: எல்லாம்
பாடுகம் வம்மினோ, பரிசில் மாக்கள்!
தொல் நிலக் கிழமை சுட்டின், நல் மதி
வேட்கோச் சிறாஅர் தேர்க் கால் வைத்த
பசு மண் குரூஉத் திரள் போல, அவன்
கொண்ட குடுமித்து, இத் தண் பணை நாடே,

திணை - பாடாண்திணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

33

கான் உறை வாழ்க்கை, கத நாய், வேட்டுவன்
மான் தசை சொரிந்த வட்டியும், ஆய்மகள்
தயிர் கொடு வந்த தசும்பும், நிறைய,
ஏரின் வாழ்நர் பேர் இல் அரிவையர்
குளக் கீழ் விளைந்த களக் கொள் வெண்ணெல்
முகந்தனர் கொடுப்ப, உகந்தனர் பெயரும்
தென்னம் பொருப்பன் நல் நாட்டுள்ளும்,
ஏழ் எயிற் கதவம் எறிந்து, கைக்கொண்டு, நின்

Koviloor Digital Library

பேழ்வாய் உழுவை பொறிக்கும் ஆற்றலை;
பாடுநர் வஞ்சி பாட, படையோர்
தாது எரு மறுகின் பாசறை பொலிய,
புலராப் பச்சிலை இடை இடுபு தொடுத்த
மலரா மாலைப் பந்து கண்டன்ன
ஊன் சோற்று அமலை பாண் கடும்பு அருத்தும்
செம்மற்று அம்ம, நின் வெம் முனை இருக்கை—
வல்லோன் தைஇய வரி வனப்பு உற்ற
அல்லிப் பாவை ஆடு வனப்பு ஏய்ப்ப,
காம இருவர் அல்லது, யாமத்துத்
தனி மகன் வழங்காப் பனி மலர்க் காவின்,
ஒதுக்குஇன் திணி மணற் புதுப் பூம் பள்ளி
வாயில் மாடந்தொறும் மை விடை வீழ்ப்ப,
நீ ஆங்குக் கொண்ட விழவினும் பலவே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

34

'ஆன் முலை அறுத்த அறனிலோர்க்கும்,
மாண் இழை மகளிர் கருச் சிதைத்தோர்க்கும்,
பார்ப்பார்த் தப்பிய கொடுமையோர்க்கும்,
வழுவாய் மருங்கில் கழுவாயும் உள' என,
'நிலம் புடைபெயர்வதுஆயினும், ஒருவன்
செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்' என,
அறம் பாடின்றே—ஆயிழை கணவ!
'காலை அந்தியும், மாலை அந்தியும்,
புறவுக் கரு அன்ன புன் புல வரகின்
பால் பெய் புன்கம் தேனொடு மயக்கி,
குறு முயற் கொழுஞ் சூடு கிழித்த ஒக்கலொடு,
இரத்தி நீடிய அகன் தலை மன்றத்து,
கரப்பு இல் உள்ளமொடு வேண்டு மொழி பயிற்றி,
அமலைக் கொழுஞ் சோறு ஆர்ந்த பாணர்க்கு
அகலாச் செல்வம் முழுவதும் செய்தோன்,
எம் கோன், வளவன் வாழ்க!' என்று, நின்
பீடு கெழு நோன் தாள் பாடேன்ஆயின்,
படுபு அறியலனே, பல் கதிர்ச் செல்வன்;
யானோ தஞ்சம்; பெரும! இவ் உலகத்து,
சான்றோர் செய்த நன்று உண்டாயின்,
இமயத்து ஈண்டி, இன் குரல் பயிற்றி,
கொண்டல் மா மழை பொழிந்த
நுண் பல் துளியினும் வாழிய, பலவே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

35

நளி இரு முந்நீர் ஏணி ஆக,
வளி இடை வழங்கா வானம் சூடிய
மண் திணி கிடக்கைத் தண் தமிழ்க் கிழவர்,
முரசு முழங்கு தானை மூவருள்ளும்,
அரசு எனப்படுவது நினதே, பெரும!
அலங்குகதிர்க் கனலி நால்வயின் தோன்றினும்,
இலங்குகதிர் வெள்ளி தென் புலம் படரினும்,
அம் தண் காவிரி வந்து கவர்பு ஊட்ட,
தோடு கொள் வேலின் தோற்றம் போல,
ஆடு கண் கரும்பின் வெண் பூ நுடங்கும்
நாடு எனப்படுவது நினதே அத்தை; ஆங்க
நாடு கெழு செல்வத்துப் பீடு கெழு வேந்தே!
நினவ கூறுவல்; எனவ கேண்மதி!—
அறம் புரிந்தன்ன செங்கோல் நாட்டத்து
முறை வேண்டு பொழுதில் பதன் எளியோர் ஈண்டு
உறை வேண்டு பொழுதில் பெயல் பெற்றோரே;
ஞாயிறு சுமந்த கோடு திரள் கொண்மூ
மாக விசும்பின் நடுவு நின்றாங்கு,
கண் பொர விளங்கு நின் விண் பொரு வியன்குடை
வெயில் மறைக் கொண்டன்றோ? அன்றே; வருந்திய
குடி மறைப்பதுவே; கூர்வேல் வளவ!
வெளிற்றுப் பனந் துணியின் வீற்றுவீற்றுக் கிடப்ப,
களிற்றுக் கணம் பொருத கண் அகன் பறந்தலை,
வருபடை தாங்கி, பெயர் புறத்து ஆர்த்து,
பொருபடை தரூஉம் கொற்றமும் உழுபடை
ஊன்று சால் மருங்கின் ஈன்றதன் பயனே;
மாரி பொய்ப்பினும், வாரி குன்றினும்,
இயற்கை அல்லன செயற்கையில் தோன்றினும்,
காவலர்ப் பழிக்கும், இக் கண் அகல் ஞாலம்;
அது நற்கு அறிந்தனைஆயின், நீயும்
நொதுமலாளர் பொதுமொழி கொள்ளாது,
பகடு புறந்தருநர் பாரம் ஓம்பி,
குடி புறந்தருகுவைஆயின், நின்
அடி புறந்தருகுவர், அடங்காதோரே.

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.

அவனை வெள்ளைக்குடி நாகனார் பாடி, பழஞ் செய்க்கடன் வீடுகொண்டது.

36

அடுநைஆயினும், விடுநைஆயினும்,
நீ அளந்து அறிதி, நின் புரைமை—வார் கோல்,

Koviloor Digital Library

செறி அரிச் சிலம்பின், குறுந் தொடி மகளிர்
பொலம் செய் கழங்கின் தெற்றி ஆடும்
தண் ஆன்பொருநை வெண் மணல் சிதைய,
கருங் கைக் கொல்லன் அரம் செய் அவ் வாய்
நெடுங் கை நவியம் பாய்தலின், நிலை அழிந்து,
வீ கமழ் நெடுஞ் சினை புலம்ப, காவுதொறும்
கடி மரம் தடியும் ஓசை தன் ஊர்
நெடு மதில் வரைப்பின் கடி மனை இயம்ப,
ஆங்கு இனிது இருந்த வேந்தனொடு, ஈங்கு, நின்
சிலைத் தார் முரசம் கறங்க,
மலைத்தனை என்பது நாணுத் தகவு உடைத்தே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன் கருவூர் முற்றியிருந்தானை ஆலத்தூர் கிழார் பாடியது.

37

நஞ்சுடை வால் எயிற்று, ஐந் தலை சுமந்த,
வேக வெந் திறல், நாகம் புக்கென,
விசும்பு தீப் பிறப்பத் திருகி, பசுங் கொடிப்
பெரு மலை விடரகத்து உரும் எறிந்தாங்கு,
புள் உறு புன்கண் தீர்த்த, வெள் வேல்,
சினம் கெழு தானை, செம்பியன் மருக!
கராஅம் கலித்த குண்டு கண் அகழி,
இடம் கருங் குட்டத்து உடன் தொக்கு ஓடி,
யாமம் கொள்பவர் சுடர் நிழல் கதூஉம்
கடு முரண் முதலைய நெடு நீர் இலஞ்சி,
செம்பு உறழ் புரிசை, செம்மல் மூதூர்,
வம்பு அணி யானை வேந்து அகத்து உண்மையின்,
'நல்ல' என்னாது, சிதைத்தல்
வல்லையால், நெடுந்தகை! செருவத்தானே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை; முதல் வஞ்சியும் ஆம்.

அவனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

38

வரை புரையும் மழ களிற்றின் மிசை,
வான் துடைக்கும் வகைய போல,
விரவு உருவின கொடி நுடங்கும்
வியன் தானை விறல் வேந்தே!
நீ, உடன்று நோக்கும்வாய் எரி தவழ,
நீ, நயந்து நோக்கும்வாய் பொன் பூப்ப,
செஞ் ஞாயிற்று நிலவு வேண்டினும்,

Koviloor Digital Library

வெண் திங்களுள் வெயில் வேண்டினும்,
வேண்டியது விளைக்கும் ஆற்றலைஆகலின்,
நின் நிழற் பிறந்து, நின் நிழல் வளர்ந்த,
எம் அளவு எவனோ மற்றே? 'இன் நிலைப்
பொலம் பூங் காவின் நல் நாட்டோரும்
செய் வினை மருங்கின் எய்தல் அல்லதை,
உடையோர் ஈதலும் இல்லோர் இரத்தலும்
கடவது அன்மையின், கையறவு உடைத்து' என,
ஆண்டுச் செய் நுகர்ச்சி ஈண்டும் கூடலின்,
நின் நாடு உள்ளுவர், பரிசிலர்—
ஒன்னார் தேஎத்தும், நின்னுடைத்து எனவே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி.

அவன், 'எம் உள்ளீர்? எம் நாட்டீர்?' என்றாற்கு ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியது.

39

புறவின் அல்லல் சொல்லிய, கறை அடி
யானை வால் மருப்பு எறிந்த வெண் கடைக்
கோல் நிறை துலாஅம் புக்கோன் மருக!
ஈதல் நின் புகழும் அன்றே; சார்தல்
ஒன்னார் உட்கும் துன் அருங் கடுந் திறல்
தூங்கு எயில் எறிந்த நின் ஊங்கணோர் நினைப்பின்,
அடுதல் நின் புகழும் அன்றே; கெடு இன்று,
மறம் கெழு சோழர் உறந்தை அவையத்து,
அறம் நின்று நிலையிற்று ஆகலின், அதனால்
முறைமை நின் புகழும் அன்றே; மறம் மிக்கு
எழு சமம் கடந்த எழு உறழ் திணி தோள்,
கண் ஆர் கண்ணி, கலி மான், வளவ!
யாங்கனம் மொழிகோ யானே—ஓங்கிய
வரை அளந்து அறியாப் பொன் படு நெடுங் கோட்டு
இமயம் சூட்டிய ஏம விற்பொறி,
மாண் வினை நெடுந் தேர், வானவன் தொலைய,
வாடா வஞ்சி வாட்டும் நின்
பீடு கெழு நோன் தாள் பாடுங்காலே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

40

நீயே, பிறர் ஓம்புறு மற மன் எயில்
ஓம்பாது கடந்து அட்டு, அவர்
முடி புனைந்த பசும் பொன் நின்

Koviloor Digital Library

அடி பொலியக் கழல் தைஇய
வல்லாளனை; வய வேந்தே!—
யாமே, நின், இகழ் பாடுவோர் எருத்து அடங்க,
புகழ் பாடுவோர் பொலிவு தோன்ற,
இன்று கண்டாங்குக் காண்குவம்—என்றும்
இன்சொல் எண் பதத்தை ஆகுமதி—பெரும!
ஒரு பிடி படியும் சீறிடம்
எழு களிறு புரக்கும் நாடு கிழவோயே!

திணை - அது; துறை - செவியறிவுறூஉ.
அவனை ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியது.

41

காலனும் காலம் பார்க்கும்; பாராது,
வேல் ஈண்டு தானை விழுமியோர் தொலைய,
வேண்டு இடத்து அடூஉம் வெல் போர் வேந்தே!
திசை இரு-நான்கும் உற்கம் உற்கவும்,
பெரு மரத்து, இலை இல் நெடுங் கோடு வற்றல் பற்றவும்,
வெங் கதிர்க் கனலி துற்றவும், பிறவும்,
அஞ்சுவரத் தகுந புள்ளுக் குரல் இயம்பவும்,
எயிறு நிலத்து வீழவும், எண்ணெய் ஆடவும்,
களிறு மேல் கொள்ளவும், காழகம் நீப்பவும்,
வெள்ளி நோன் படை கட்டிலொடு கவிழவும்,
கனவின் அரியன காணா, நனவில்
செருச் செய் முன்ப! நின் வரு திறன் நோக்கி,
மையல் கொண்ட ஏமம் இல் இருக்கையர்,
புதல்வர் பூங் கண் முத்தி, மனையோட்கு
எவ்வம் கரக்கும் பைதல் மாக்களொடு
பெருங் கலக்குற்றன்றால் தானே—காற்றோடு
எரி நிகழ்ந்தன்ன செலவின்
செரு மிகு வளவ! நிற் சினைஇயோர் நாடே.

திணை - வஞ்சி; துறை - கொற்றவள்ளை.
அவனைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

42

ஆனா ஈகை, அடு போர், அண்ணல்! நின்
யானையும் மலையின் தோன்றும்; பெரும! நின்
தானையும் கடல் என முழங்கும்; கூர் நுனை
வேலும் மின்னின் விளங்கும்; உலகத்து
அரைசு தலை பனிக்கும் ஆற்றலை ஆதலின்,
புரை தீர்ந்தன்று; அது புதுவதோ அன்றே;
தண் புனற் பூசல் அல்லது, நொந்து,

Koviloor Digital Library

'களைக, வாழி, வளவ!' என்று, நின்
முனைதரு பூசல் கனவினும் அறியாது,
புலி புறங்காக்கும் குருளை போல,
மெலிவு இல் செங்கோல் நீ புறங்காப்ப,
பெரு விறல் யாணர்த்து ஆகி, அரிநர்
கீழ் மடைக் கொண்ட வாளையும், உழவர்
படை மிளிர்ந்திட்ட யாமையும், அறைநர்
கரும்பில் கொண்ட தேனும், பெருந் துறை
நீர் தரு மகளிர் குற்ற குவளையும்,
வன் புலக் கேளிர்க்கு வரு விருந்து அயரும்
மென் புல வைப்பின் நல் நாட்டுப் பொருந!
மலையின் இழிந்து, மாக் கடல் நோக்கி,
நில வரை இழிதரும் பல் யாறு போல,
புலவர் எல்லாம் நின் நோக்கினரே;
நீயே, மருந்து இல் கணிச்சி வருந்த வட்டித்துக்
கூற்று வெகுண்டன்ன முன்பொடு,
மாற்று இரு வேந்தர் மண் நோக்கினையே.

திணை - வாகை; துறை - அரசவாகை.
அவனை இடைக்காடனார் பாடியது.

43

நிலமிசை வாழ்நர் அலமரல் தீர,
தெறு கதிர்க் கனலி வெம்மை தாங்கி,
கால் உணவு ஆக, சுடரொடு கொட்கும்
அவிர்சடை முனிவரும் மருள, கொடுஞ்சிறைக்
கூர் உகிர்ப் பருந்தின் ஏறு குறித்து, ஒரீஇ,
தன் அகம் புக்க குறு நடைப் புறவின்
தபுதி அஞ்சிச் சீரை புக்க
வரையா ஈகை உரவோன் மருக!
நேரார்க் கடந்த முரண் மிகு திருவின்
தேர்வண்கிள்ளி தம்பி! வார் கோல்,
கொடுமர மறவர் பெரும! கடு மான்
கை வண் தோன்றல்! ஐயம் உடையேன்:
'ஆர் புனை தெரியல் நின் முன்னோர் எல்லாம்
பார்ப்பார் நோவன செய்யலர்; மற்று இது
நீர்த்தோ நினக்கு?' என வெறுப்பக் கூறி,
நின் யான் பிழைத்தது நோவாய்என்னினும்,
நீ பிழைத்தாய் போல் நனி நாணினையே;
'தம்மைப் பிழைத்தோர்ப் பொறுக்கும் செம்மல்
இக் குடிப் பிறந்தோர்க்கு எண்மை காணும்' என,
காண்தகு மொய்ம்ப! காட்டினை; ஆகலின்,

Koviloor Digital Library

யானே பிழைத்தனென்; சிறக்க நின் ஆயுள்—
மிக்கு வரும் இன் நீர்க் காவிரி
எக்கர் இட்ட மணலினும் பலவே!

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளி தம்பி மாவளத்தானும் தாமப்பல் கண்ணனும் வட்டுப் பொருவுழி, கை கரப்ப, வெகுண்டு வட்டுக் கொண்டு எறிந்தானை, 'சோழன் மகன் அல்லை' என, நாணியிருந்தானைத் தாமப்பல் கண்ணனர் பாடியது.

44

இரும் பிடித் தொழுதியொடு பெருங் கயம் படியா,
நெல்லுடைக் கவளமொடு நெய்ம் மிதி பெறாஅ,
திருந்து அரை நோன் வெளில் வருந்த ஒற்றி,
நிலமிசைப் புரளும் கைய, வெய்து உயிர்த்து,
அலமரல் யானை உரும் என முழங்கவும்,
பால் இல் குழவி அலறவும், மகளிர்
பூ இல் வறுந் தலை முடிப்பவும், நீர் இல்
வினை புனை நல் இல் இனைகூஉக் கேட்பவும்,
இன்னது அம்ம, ஈங்கு இனிது இருத்தல்;
துன் அருந் துப்பின் வய மான் தோன்றல்!
அறவைஆயின், 'நினது' எனத் திறத்தல்;
மறவைஆயின், போரொடு திறத்தல்;
அறவையும் மறவையும் அல்லையாக,
திறவாது அடைத்த திண் நிலைக் கதவின்
நீள் மதில் ஒரு சிறை ஒடுங்குதல்
நாணுத்தகவு உடைத்து, இது காணுங்காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் ஆவூர் முற்றியிருந்த காலத்து அடைத்து இருந்த நெடுங்கிள்ளியைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

45

இரும் பனை வெண் தோடு மலைந்தோன்அல்லன்;
கருஞ் சினை வேம்பின் தெரியலோன்அல்லன்;
நின்ன கண்ணியும் ஆர் மிடைந்தன்றே; நின்னொடு
பொருவோன் கண்ணியும் ஆர் மிடைந்தன்றே;
ஒருவீர் தோற்பினும், தோற்ப நும் குடியே;
இருவீர் வேறல் இயற்கையும் அன்றே; அதனால்,
குடிப்பொருள் அன்று, நும் செய்தி; கொடித் தேர்
நும் ஓர்அன்ன வேந்தர்க்கு
மெய்ம் மலி உவகை செய்யும், இவ் இகலே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி உறையூர் முற்றி இருந்தானையும், அடைத்திருந்த நெடுங் கிள்ளியையும், கோவூர் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

46

நீயே, புறவின் அல்லல் அன்றியும், பிறவும்
இடுக்கண் பலவும் விடுத்தோன் மருகனை;
இவரே, புலன் உழுது உண்மார் புன்கண் அஞ்சி,
தமது பகுத்து உண்ணும் தண் நிழல் வாழ்நர்;
களிறு கண்டு அழூஉம் அழாஅல் மறந்த
புன் தலைச் சிறுஅர்; மன்று மருண்டு நோக்கி,
விருந்தின் புன்கணோ உடையர்;
கேட்டனைஆயின், நீ வேட்டது செய்ம்மே!

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் மலையமான் மக்களை யானைக்கு இடுவுழி, கோவூர் கிழார் பாடி, உய்யக் கொண்டது.

47

வள்ளியோர்ப் படர்ந்து, புள்ளின் போகி,
'நெடிய' என்னாது சுரம் பல கடந்து
வடியா நாவின் வல்லாங்குப் பாடி,
பெற்றது மகிழ்ந்து, சுற்றம் அருத்தி,
ஓம்பாது உண்டு, கூம்பாது வீசி,
வரிசைக்கு வருந்தும் இப் பரிசில் வாழ்க்கை
பிறர்க்குத் தீது அறிந்தன்றோ? இன்றே; திறப்பட
நண்ணார் நாண, அண்ணாந்து ஏகி,
ஆங்கு இனிது ஒழுகின் அல்லது, ஓங்கு புகழ்
மண் ஆள் செல்வம் எய்திய
நும் ஓர்அன்ன செம்மலும் உடைத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியுழைநின்று உறையூர் புகுந்த இளந்தத்தன் என்னும் புலவனை, காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங்கிள்ளி, 'ஒற்று வந்தான்' என்று கொல்லப் புக்குழி, கோவூர் கிழார் பாடி, உய்யக்கொண்டது.

48

கோதை மார்பின் கோதையானும்,
கோதையைப் புணர்ந்தோர் கோதையானும்,
மாக் கழி மலர்ந்த நெய்தலானும்,
கள் நாறும்மே, கானல்அம் தொண்டி;
அஃது எம் ஊரே; அவன் எம் இறைவன்;
அன்னோற் படர்திஆயின், நீயும்
எம்மும் உள்ளுமோ—முது வாய் இரவல!—
'அமர் மேம்படூஉம் காலை, நின்
புகழ் மேம்படுநனைக் கண்டனம்' எனவே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - புலவராற்றுப் படை.

சேரமான் கோக்கோதை மார்பனைப் பொய்கையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

49

நாடன் என்கோ? ஊரன் என்கோ?
பாடு இமிழ் பனிக் கடற் சேர்ப்பன் என்கோ?
யாங்கனம் மொழிகோ, ஓங்கு வாட் கோதையை?—
புனவர் தட்டை புடைப்பின், அயலது
இறங்கு கதிர் அலமரு கழனியும்,
பிறங்கு நீர்ச் சேர்ப்பினும், புள் ஒருங்கு எழுமே!

திணையும் துறையும் அவை; துறை - இயன்மொழியும் ஆம்.

அவனை அவர் பாடியது.

50

மாசு அற விசித்த வார்புறு வள்பின்
மை படு மருங்குல் பொலிய, மஞ்ஞை
ஒலி நெடும் பீலி ஒண் பொறி மணித் தார்,
பொலங் குழை உழிஞையொடு, பொலியச் சூட்டி,
குருதி வேட்கை உரு கெழு முரசம்
மண்ணி வாரா அளவை, எண்ணெய்
நுரை முகந்தன்ன மென் பூஞ் சேக்கை
அறியாது ஏறிய என்னைத் தெறுவர,
இரு பாற்படுக்கும் நின் வாள் வாய் ஒழித்ததை
அதூஉம் சாலும், நல் தமிழ் முழுது அறிதல்;
அதனொடும் அமையாது, அணுக வந்து, நின்
மதனுடை முழவுத்தோள் ஓச்சி, தண்ணென
வீசியோயே; வியலிடம் கமழ,
இவண் இசை உடையோர்க்கு அல்லது, அவணது
உயர் நிலை உலகத்து உறையுள் இன்மை
விளங்கக் கேட்ட மாறுகொல்—
வலம் படு குருசில்! நீ ஈங்கு இது செயலே?

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ் சேரல் இரும்பொறை முரசுகட்டில் அறியாது ஏறிய மோசிகீரனைத் தவறு செய்யாது, அவன் துயில் எழுந்துணையும் கவரி கொண்டு வீசியானை மோசிகீரனார் பாடியது.

51

நீர் மிகின், சிறையும் இல்லை; தீ மிகின்,
மன் உயிர் நிழற்றும் நிழலும் இல்லை;
வளி மிகின், வலியும் இல்லை; ஒளி மிக்கு
அவற்று ஓர்அன்ன சினப் போர் வழுதி,
'தண் தமிழ் பொது' எனப் பொறாஅன், போர் எதிர்ந்து,
கொண்டி வேண்டுவன்ஆயின், 'கொள்க' எனக்

Koviloor Digital Library

கொடுத்த மன்னர் நடுக்கு அற்றனரே;
அளியரோ அளியர், அவன் அளி இழந்தோரே—
நுண் பல சிதலை அரிது முயன்று எடுத்த
செம் புற்று ஈயல் போல,
ஒரு பகல் வாழ்க்கைக்கு உலமருவோரே!

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதியை ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

52

அணங்குடை நெடுங் கோட்டு அளையகம் முனைஇ,
முணங்கு நிமிர் வயமான் முழு வலி ஒருத்தல்,
ஊன் நசை உள்ளம் துரப்ப, இரை குறித்து,
தான் வேண்டு மருங்கின் வேட்டு எழுந்தாங்கு,
வட புல மன்னர் வாட, அடல் குறித்து,
இன்னா வெம் போர் இயல் தேர் வழுதி!
இது நீ கண்ணியதுஆயின், இரு நிலத்து
யார்கொல் அளியர்தாமே?—ஊர்தொறும்
மீன் சுடு புகையின் புலவு நாறு நெடுங் கொடி
வயலுழை மருதின் வாங்குசினை வலக்கும்
பெரு நல் யாணரின் ஒரீஇ, இனியே
கலி கெழு கடவுள் கந்தம் கைவிடப்
பலி கண் மாறிய பாழ்படு பொதியில்,
நரை மூதாளர் நாய் இடக் குழிந்த
வல்லின் நல் அகம் நிறைய, பல் பொறிக்
கானவாரணம் ஈனும்
காடு ஆகி விளியும் நாடு உடையோரே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை மருதன் இளநாகனார் பாடியது.

53

முதிர் வார் இப்பி முத்த வார் மணல்,
கதிர் விடு மணியின் கண் பொரு மாடத்து,
இலங்கு வளை மகளிர் தெற்றி ஆடும்
விளங்கு சீர் விளங்கில் விழுமம் கொன்ற
களம் கொள் யானை, கடு மான், பொறைய!—
விரிப்பின் அகலும்; தொகுப்பின் எஞ்சும்;
மம்மர் நெஞ்சத்து எம்மனோர்க்கு ஒருதலை
கைம்முற்றல, நின் புகழே, என்றும்;
ஒளியோர் பிறந்த இம் மலர் தலை உலகத்து
வாழேம் என்றலும் அரிதே—'தாழாது

Koviloor Digital Library

செறுத்த செய்யுட் செய் செந் நாவின்,
வெறுத்த கேள்வி, விளங்கு புகழ்க் கபிலன்
இன்று உளன்ஆயின், நன்றுமன்' என்ற நின்
ஆடு கொள் வரிசைக்கு ஒப்ப,
பாடுவல்மன்னால், பகைவரைக் கடப்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரன் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறையைப் பொருந்தில் இளங்கீரனார் பாடியது.

54

எம் கோன் இருந்த கம்பலை மூதூர்,
உடையோர் போல இடையின்று குறுகி,
செம்மல் நாள் அவை அண்ணாந்து புகுதல்
எம் அன வாழ்க்கை இரவலர்க்கு எளிதே;
இரவலர்க்கு எண்மை அல்லது—புரவு எதிர்ந்து,
வானம் நாண, வரையாது, சென்றோர்க்கு
ஆனாது ஈயும் கவி கை வண்மைக்
கடு மான் கோதை துப்பு எதிர்ந்து எழுந்த
நெடுமொழி மன்னர் நினைக்குங்காலை,
பாசிலைத் தொடுத்த உவலைக் கண்ணி,
மாசு உண் உடுக்கை, மடி வாய், இடையன்
சிறு தலை ஆயமொடு குறுகல்செல்லாப்
புலி துஞ்சு வியன் புலத்தற்றே—
வலி துஞ்சு தடக் கை அவனுடை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் குட்டுவன் கோதையைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரன் பாடியது.

55

ஓங்கு மலைப் பெரு வில் பாம்பு ஞாண் கொளீஇ,
ஒரு கணை கொண்டு மூஎயில் உடற்றி,
பெரு விறல் அமரர்க்கு வென்றி தந்த
கறை மிடற்று அண்ணல் காமர் சென்னிப்
பிறை நுதல் விளங்கும் ஒரு கண் போல,
வேந்து மேம்பட்ட பூந் தார் மாற!—
கடுஞ் சினத்த கொல் களிறும்; கதழ் பரிய கலி மாவும்,
நெடுங்கொடிய நிமிர் தேரும், நெஞ்சு உடைய புகல் மறவரும், என
நான்குடன் மாண்டதுஆயினும், மாண்ட
அற நெறி முதற்றே, அரசின் கொற்றம்;
அதனால், 'நமர்' எனக் கோல் கோடாது,
'பிறர்' எனக் குணம் கொல்லாது,

Koviloor Digital Library

ஞாயிற்று அன்ன வெந் திறல் ஆண்மையும்,
திங்கள் அன்ன தண் பெருஞ் சாயலும்,
வானத்து அன்ன வண்மையும், மூன்றும்,
உடையை ஆகி, இல்லோர் கையற,
நீ நீடு வாழிய—நெடுந்தகை!—தாழ் நீர்
வெண் தலைப் புணரி அலைக்கும் செந்தில்
நெடு வேள் நிலைஇய காமர் வியன் துறை,
கடு வளி தொகுப்ப ஈண்டிய
வடு ஆழ் எக்கர் மணலினும் பலவே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - செவியறிவுறூஉ.

பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரை மருதன் இளநாகனார் பாடியது.

56

ஏற்று வலன் உயரிய எரி மருள் அவிர் சடை,
மாற்று அருங் கணிச்சி, மணி மிடற்றோனும்;
கடல் வளர் புரி வளை புரையும் மேனி,
அடல் வெந் நாஞ்சில், பனைக் கொடியோனும்;
மண்ணுறு திரு மணி புரையும் மேனி,
விண் உயர் புட் கொடி, விறல் வெய்யோனும்,
மணி மயில் உயரிய மாறா வென்றி,
பிணிமுக ஊர்தி, ஒண் செய்யோனும்—என
ஞாலம் காக்கும் கால முன்பின்,
தோலா நல் இசை, நால்வருள்ளும்,
கூற்று ஒத்தீயே, மாற்று அருஞ் சீற்றம்;
வலி ஒத்தீயே, வாலியோனை;
புகழ் ஒத்தீயே, இகழுநர் அடுநனை;
முருகு ஒத்தீயே, முன்னியது முடித்தலின்:
ஆங்கு ஆங்கு அவர்அவர் ஒத்தலின், யாங்கும்
அரியவும் உளவோ, நினக்கே? அதனால்,
இரவலர்க்கு அருங் கலம் அருகாது ஈயா,
யவனர் நன் கலம் தந்த தண் கமழ் தேறல்
பொன் செய் புனை கலத்து ஏந்தி, நாளும்
ஒண் தொடி மகளிர் மடுப்ப, மகிழ் சிறந்து,
ஆங்கு இனிது ஒழுகுமதி!—ஓங்கு வாள் மாற!—
அம் கண் விசும்பின் ஆர் இருள் அகற்றும்
வெங் கதிர்ச் செல்வன் போலவும், குட திசைத்
தண் கதிர் மதியம் போலவும்,
நின்று நிலைஇயர், உலகமோடு உடனே!

திணை - அது; துறை - பூவை நிலை.

அவனை மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

57

வல்லார்ஆயினும், வல்லுநர்ஆயினும்,
புகழ்தல் உற்றோர்க்கு மாயோன் அன்ன,
உரைசால் சிறப்பின் புகழ்சால் மாற!
நின் ஒன்று கூறுவது உடையேன்: என் எனின்,
நீயே, பிறர் நாடு கொள்ளும்காலை, அவர் நாட்டு
இறங்கு கதிர்க் கழனி நின் இளையரும் கவர்க;
நனந் தலைப் பேர் ஊர் எரியும் நைக்க;
மின்னு நிமிர்ந்தன்ன நின் ஒளிறு இலங்கு நெடு வேல்
ஒன்னார்ச் செகுப்பினும் செகுக்க; என்னதூஉம்
கடிமரம் தடிதல் ஓம்பு—நின்
நெடு நல் யானைக்குக் கந்து ஆற்றாவே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணை வஞ்சி.

அவனைக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

58

நீயே, தண் புனற் காவிரிக் கிழவனை; இவனே,
முழு முதல் தொலைந்த கோளி ஆலத்துக்
கொழு நிழல் நெடுஞ் சினை வீழ் பொறுத்தாங்கு,
தொல்லோர் மாய்ந்தெனத் துளங்கல் செல்லாது,
நல் இசை முது குடி நடுக்கு அறத் தழீஇ,
இளையதுஆயினும் கிளை அரா எறியும்
அரு நரை உருமின், பொருநரைப் பொறாஅச்
செரு மாண் பஞ்சவர் ஏறே; நீயே,
அறம் துஞ்சு உறந்தைப் பொருநனை; இவனே,
நெல்லும் நீரும் எல்லார்க்கும் எளிய என,
வரைய சாந்தமும், திரைய முத்தமும்,
இமிழ் குரல் முரசம் மூன்றுடன் ஆளும்
தமிழ் கெழு கூடல் தண் கோல் வேந்தே;
பால் நிற உருவின் பனைக் கொடியோனும்,
நீல் நிற உருவின் நேமியோனும், என்று
இரு பெருந் தெய்வமும் உடன் நின்றாஅங்கு,
உரு கெழு தோற்றமொடு உட்குவர விளங்கி,
இன்னீர்ஆகலின், இனியவும் உளவோ?
இன்னும் கேண்மின்: நும் இசை வாழியவே;
ஒருவீர் ஒருவீர்க்கு ஆற்றுதிர்; இருவீரும்
உடன் நிலை திரியீர்ஆயின், இமிழ்திரைப்
பௌவம் உடுத்த இப் பயம் கெழு மா நிலம்
கையகப்படுவது பொய் ஆகாதே;
அதனால், நல்ல போலவும், நயவ போலவும்,
தொல்லோர் சென்ற நெறிய போலவும்,

Koviloor Digital Library

காதல் நெஞ்சின் நும் இடை புகற்கு அலமரும்
ஏதில்மாக்கள் பொதுமொழி கொள்ளாது,
இன்றே போல்க, நும் புணர்ச்சி; வென்று வென்று
அடு களத்து உயர்க, நும் வேலே; கொடுவரிக்
கோண்மாக் குயின்ற சேண் விளங்கு தொடு பொறி
நெடு நீர்க் கெண்டையொடு பொறித்த
குடுமிய ஆக, பிறர் குன்று கெழு நாடே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - உடனிலை.

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந் திருமாவளவனும், பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதியும், ஒருங்கு இருந்தாரைக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

59

ஆரம் தாழ்ந்த அணி கிளர் மார்பின்,
தாள் தோய் தடக் கை, தகை மாண் வழுதி!
வல்லை மன்ற, நீ நயந்து அளித்தல்;
தேற்றாய், பெரும! பொய்யே; என்றும்
காய் சினம் தவிராது கடல் ஊர்பு எழுதரும்
ஞாயிறு அனையை, நின் பகைவர்க்கு;
திங்கள் அனையை, எம்மனோர்க்கே.

திணை - அது; துறை - பூவை நிலை.

பாண்டியன் சித்திரமாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறனை மதுரைக் கூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

60

முந்நீர் நாப்பண் திமில் சுடர் போல,
செம்மீன் இமைக்கும் மாக விசும்பின்
உச்சி நின்ற உவவு மதி கண்டு,
கட்சி மஞ்ஞையின் சுரமுதல் சேர்ந்த,
சில் வளை விறலியும், யானும், வல் விரைந்து,
தொழுதனெம் அல்லமோ, பலவே—கானற்
கழி உப்பு முகந்து கல் நாடு மடுக்கும்
ஆரைச் சாகாட்டு ஆழ்ச்சி போக்கும்
உரனுடை நோன் பகட்டு அன்ன எம் கோன்,
வலன் இரங்கு முரசின் வாய் வாள் வளவன்,
வெயில் மறைக் கொண்ட உரு கெழு சிறப்பின்
மாலை வெண் குடை ஒக்குமால் எனவே?

திணை - அது; துறை - குடை மங்கலம்.

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந் திருமாவளவனை உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

61

கொண்டைக் கூழைத் தண் தழைக் கடைசியர்
சிறு மாண் நெய்தல் ஆம்பலொடு கட்கும்,
மலங்கு மிளிர், செறுவின் தளம்பு தடிந்து இட்ட
பழன வாளைப் பரூஉக் கண் துணியல்
புது நெல் வெண் சோற்றுக் கண்ணுறை ஆக,
விலாப் புடை மருங்கு விசிப்ப மாந்தி,
நீடு கதிர்க் கழனிச் சூடு தடுமாறும்
வன் கை வினைஞர் புன் தலைச் சிறாஅர்
தெங்கு படு வியன் பழம் முனையின், தந்தையர்
குறைக்கண் நெடும் போர் ஏறி, விசைத்து எழுந்து
செழுங் கோட் பெண்ணைப் பழம் தொட முயலும்,
வைகல் யாணர், நல் நாட்டுப் பொருநன்,
எஃகு விளங்கு தடக் கை இயல் தேர்ச் சென்னி,
சிலைத் தார் அகலம் மலைக்குநர் உளர்எனின்,
தாம் அறிகுவர் தமக்கு உறுதி; யாம் அவன்
எழு உறழ் திணி தோள் வழு இன்று மலைந்தோர்
வாழக் கண்டன்றும் இலமே; தாழாது,
திருந்து அடி பொருந்த வல்லோர்
வருந்தக் காண்டல், அதனினும் இலமே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

சோழன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட் சென்னியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியது.

62

வரு தார் தாங்கி, அமர் மிகல் யாவது?
பொருது ஆண்டு ஒழிந்த மைந்தர் புண் தொட்டு,
குருதிச் செங் கைக் கூந்தல் தீட்டி,
நிறம் கிளர் உருவின் பேஎய்ப் பெண்டிர்
எடுத்து எறி அனந்தற் பறைச் சீர் தூங்க,
பருந்து அருந்துற்ற தானையொடு, செரு முனிந்து,
அறத்தின் மண்டிய மறப் போர் வேந்தர்-
தாம் மாய்ந்தனரே; குடை துளங்கினவே;
உரைசால் சிறப்பின் முரைசு ஒழிந்தனவே;
பல் நூறு அடுக்கிய வேறு படு பைஞ் ஞிலம்
இடம் கெட ஈண்டிய வியன் கண் பாசறை,
களம் கொளற்கு உரியோர் இன்றி, தெறுவர,
உடன் வீழ்ந்தன்றால், அமரே; பெண்டிரும்
பாசடகு மிசையார், பனி நீர் மூழ்கார்,
மார்பகம் பொருந்தி ஆங்கு அமைந்தனரே;

Koviloor Digital Library

வாடாப் பூவின், இமையா நாட்டத்து,
நாற்ற உணவினோரும் ஆற்ற
அரும் பெறல் உலகம் நிறைய
விருந்து பெற்றனரால்; பொலிக, நும் புகழே!

திணை - தும்பை; துறை - தொகை நிலை.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதனும், சோழன் வேற் பல் தடக்கைப் பெருவிறற்கிள்ளியும், போர்ப்புறத்துப் பொருது வீழ்ந்தாரைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

63

எனைப் பல் யானையும் அம்பொடு துளங்கி,
விளைக்கும் வினை இன்றிப் படை ஒழிந்தனவே;
விறற் புகழ் மாண்ட புரவி எல்லாம்
மறத் தகை மைந்தரொடு ஆண்டுப் பட்டனவே;
தேர் தர வந்த சான்றோர் எல்லாம்,
தோல் கண் மறைப்ப, ஒருங்கு மாய்ந்தனரே;
விசித்து வினை மாண்ட மயிர்க் கண் முரசம்,
பொறுக்குநர் இன்மையின், இருந்து விளிந்தனவே;
சாந்து அமை மார்பில் நெடு வேல் பாய்ந்தென,
வேந்தரும் பொருது, களத்து ஒழிந்தனர்; இனியே,
என் ஆவதுகொல்தானே—கழனி
ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக் கை மகளிர்
பாசவல் முக்கி, தண் புனல் பாயும்,
யாணர் அறாஅ வைப்பின்
காமர் கிடக்கை அவர் அகன் தலை நாடே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவரை அக் களத்தில் பரணர் பாடியது.

64

நல் யாழ், ஆகுளி, பதலையொடு சுருக்கி,
செல்லாமோதில்—சில் வளை விறலி!—
களிற்றுக் கணம் பொருத கண் அகன் பறந்தலை,
விசும்பு ஆடு எருவை பசுந் தடி தடுப்ப,
பகைப் புலம் மரீஇய தகைப் பெருஞ் சிறப்பின்
குடுமிக் கோமாற் கண்டு,
நெடு நீர்ப் புற்கை நீத்தனம் வரற்கே?

திணை - பாடாண் திணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

பாண்டியன் பல் யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதியை நெடும்பல்லியத்தனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

65

மண் முழா மறப்ப, பண் யாழ் மறப்ப,
இருங் கண் குழிசி கவிழ்ந்து இழுது மறப்ப,
சுரும்பு ஆர் தேறல் சுற்றம் மறப்ப,
உழவர் ஓதை மறப்ப, விழவும்
அகலுள் ஆங்கண் சீறூர் மறப்ப,
உவவுத் தலைவந்த பெரு நாள் அமையத்து,
இரு சுடர் தம்முள் நோக்கி, ஒரு சுடர்
புன்கண் மாலை மலை மறைந்தாங்கு,
தன் போல் வேந்தன் முன்பு குறித்து எறிந்த
புறப் புண் நாணி, மறத் தகை மன்னன்
வாள் வடக்கிருந்தனன்; ஈங்கு,
நாள் போல் கழியல, ஞாயிற்றுப் பகலே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறு நிலை.

சேரமான் பெருஞ் சேரலாதன் சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானோடு பொருது, புறப் புண் நாணி, வடக்கிருந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

66

நளி இரு முந்நீர் நாவாய் ஓட்டி,
வளி தொழில் ஆண்ட உரவோன் மருக!
களி இயல் யானைக் கரிகால்வளவ!
சென்று, அமர்க் கடந்த நின் ஆற்றல் தோன்ற
வென்றோய்! நின்னினும் நல்லன்அன்றே—
கலி கொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை,
மிகப் புகழ் உலகம் எய்தி,
புறப் புண் நாணி, வடக்கிருந்தோனே?

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானை வெண்ணிக் குயத்தியார் பாடியது.

67

அன்னச் சேவல்! அன்னச் சேவல்!
ஆடு கொள் வென்றி அடு போர் அண்ணல்
நாடு தலை அளிக்கும் ஒள் முகம் போல,
கோடு கூடு மதியம் முகிழ் நிலா விளங்கும்
மையல் மாலை, யாம் கையறுபு இனைய,
குமரிஅம் பெருந் துறை அயிரை மாந்தி,
வடமலைப் பெயர்குவைஆயின், இடையது
சோழ நல் நாட்டுப்படினே, கோழி
உயர் நிலை மாடத்து, குறும்பறை அசைஇ,
வாயில் விடாது கோயில் புக்கு, எம்

Koviloor Digital Library

பெருங் கோக் கிள்ளி கேட்க, 'இரும் பிசிர்
ஆந்தை அடியுறை' எனினே, மாண்ட நின்
இன்புறு பேடை அணிய, தன்
அன்புறு நன் கலம் நல்குவன் நினக்கே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி.
கோப்பெருஞ் சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

68

உடும்பு உரித்தன்ன என்பு எழு மருங்கின்
கடும்பின் கடும் பசி களையுநர்க் காணாது,
சில் செவித்து ஆகிய கேள்வி நொந்து நொந்து,
ஈங்கு எவன் செய்தியோ?—பாண!—'பூண் சுமந்து,
அம் பகட்டு எழிலிய செம் பொறி ஆகத்து
மென்மையின் மகளிர்க்கு வணங்கி, வன்மையின்
ஆடவர்ப் பிணிக்கும் பீடு கெழு நெடுந் தகை,
புனிறு தீர் குழவிக்கு இலிற்று முலை போலச்
சுரந்த காவிரி மரம் கொல் மலி நீர்
மன்பதை புரக்கும் நல் நாட்டுப் பொருநன்,
உட்பகை ஒரு திறம் பட்டென, புட் பகைக்கு
ஏவான்ஆகலின், சாவேம் யாம்' என,
நீங்கா மறவர் வீங்கு தோள் புடைப்ப,
தணி பறை அறையும் அணி கொள் தேர் வழி,
கடுங் கள் பருகுநர் நடுங்கு கை உகுத்த
நறுஞ் சேறு ஆடிய வறுந் தலை யானை
நெடு நகர் வரைப்பில் படு முழா ஓர்க்கும்
உறந்தையோனே குருசில்;
பிறன் கடை மறப்ப, நல்குவன், செலினே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

69

கையது, கடன் நிறை யாழே; மெய்யது,
புரவலர் இன்மையின் பசியே; அரையது,
வேற்று இழை நுழைந்த வேர் நனை சிதாஅர்
ஓம்பி உடுத்த உயவற் பாண!
பூட்கை இல்லோன் யாக்கை போலப்
பெரும் புல்லென்ற இரும் பேர் ஒக்கலை;
வையகம் முழுதுடன் வளைஇ, பையென
என்னை வினவுதிஆயின், மன்னர்
அடு களிறு உயவும் கொடி கொள் பாசறை,
குருதிப் பரப்பின் கோட்டு மா தொலைச்சி,

Koviloor Digital Library

புலாக் களம் செய்த கலாஅத் தானையன்
பிறங்கு நிலை மாடத்து உறந்தையோனே;
பொருநர்க்கு ஒக்கிய வேலன், ஒரு நிலைப்
பகைப் புலம் படர்தலும் உரியன்; தகைத் தார்
ஒள் எரி புரையும் உரு கெழு பசும் பூண்
கிள்ளி வளவற் படர்குவைஆயின்,
நெடுங் கடை நிற்றலும் இலையே; கடும் பகல்
தேர் வீசு இருக்கை ஆர நோக்கி,
நீ அவற் கண்ட பின்றை, பூவின்
ஆடு வண்டு இமிராத் தாமரை
சூடாயாதல் அதனினும் இலையே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை ஆலத்தூர் கிழார் பாடியது.

70

தேஎம் தீம் தொடைச் சீறியாழ்ப் பாண!
'கயத்து வாழ் யாமை காழ் கோத்தன்ன
நுண் கோல் தகைத்த தெண் கண் மாக் கிணை
இனிய காண்க; இவண் தணிக' எனக் கூறி;
வினவல் ஆனு முது வாய் இரவல!
தைஇத் திங்கட் தண் கயம் போல,
கொளக்கொளக் குறைபடாக் கூழுடை வியல் நகர்,
அடுதீ அல்லது சுடுதீ அறியாது;
இரு மருந்து விளைக்கும் நல் நாட்டுப் பொருநன்,
கிள்ளி வளவன் நல் இசை உள்ளி,
நாற்ற நாட்டத்து அறு காற் பறவை
சிறு வெள் ஆம்பல் ஞாங்கர் ஊதும்
கை வள் ஈகைப் பண்ணன் சிறுகுடிப்
பாதிரி கமழும் ஓதி, ஒள் நுதல்,
இன் நகை விறலியொடு மென்மெல இயலிச்
செல்வைஆயின், செல்வை ஆகுவை;
விறகு ஒய் மாக்கள் பொன் பெற்றன்னதோர்
தலைப்பாடு அன்று, அவன் ஈகை;
நினைக்க வேண்டா; வாழ்க, அவன் தாளே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

71

மடங்கலின் சினைஇ, மடங்கா உள்ளத்து,
அடங்காத் தானை வேந்தர் உடங்கு இயைந்து,

Koviloor Digital Library

என்னொடு பொருதும் என்ப; அவரை
ஆர் அமர் அலறத் தாக்கி, தேரொடு
அவர்ப் புறங்காணேன்ஆயின்—சிறந்த
பேர் அமர் உண்கண் இவளினும் பிரிக;
அறன் நிலை திரியா அன்பின் அவையத்து,
திறன் இல் ஒருவனை நாட்டி, முறை திரிந்து
மெலிகோல் செய்தேன் ஆகுக; மலி புகழ்
வையை சூழ்ந்த வளம் கெழு வைப்பின்
பொய்யா யாணர் மையற் கோமான்
மாவனும், மன் எயில் ஆந்தையும், உரை சால்
அந்துவஞ் சாத்தனும், ஆதன் அழிசியும்,
வெஞ் சின இயக்கனும், உளப்படப் பிறரும்,
கண் போல் நண்பின் கேளிரொடு கலந்த
இன் களி மகிழ் நகை இழுக்கி யான் ஒன்றோ,
மன்பதை காக்கும் நீள் குடிச் சிறந்த
தென் புலம் காவலின் ஒரீஇ, பிறர்
வன் புலம் காவலின் மாறி யான் பிறக்கே!

திணை - காஞ்சி; துறை - வஞ்சினக் காஞ்சி.

ஒல்லையூர் தந்த பூதப் பாண்டியன் பாட்டு.

72

'நகுதக்கனரே, நாடு மீக்கூறுநர்;
இளையன் இவன்' என உளையக் கூறி,
'படு மணி இரட்டும் பா அடிப் பணைத் தாள்
நெடு நல் யானையும், தேரும், மாவும்,
படை அமை மறவரும், உடையம் யாம்' என்று
உறு துப்பு அஞ்சாது, உடல் சினம் செருக்கி,
சிறு சொல் சொல்லிய சினம் கெழு வேந்தரை
அருஞ் சமம் சிதையத் தாக்கி, முரசமொடு
ஒருங்கு அகப்படேஎன்ஆயின்—பொருந்திய
என் நிழல் வாழ்நர் செல் நிழல் காணாது,
'கொடியன் எம் இறை' எனக் கண்ணீர் பரப்பி,
குடி பழி தூற்றும் கோலேன் ஆகுக;
ஓங்கிய சிறப்பின் உயர்ந்த கேள்வி
மாங்குடி மருதன் தலைவன் ஆக,
உலகமொடு நிலைஇய பலர் புகழ் சிறப்பின்
புலவர் பாடாது வரைக, என் நிலவரை;
புரப்போர் புன்கண் கூர,
இரப்போர்க்கு ஈயா இன்மை யான் உறவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

Koviloor Digital Library

73

மெல்ல வந்து, என் நல் அடி பொருந்தி,
'ஈ' என இரக்குவர்ஆயின், சீருடை
முரசு கெழு தாயத்து அரசோ தஞ்சம்;
இன் உயிர் ஆயினும் கொடுக்குவென், இந் நிலத்து;
ஆற்றல் உடையோர் ஆற்றல் போற்றுது, என்
உள்ளம் எள்ளிய மடவோன், தெள்ளிதின்
துஞ்சு புலி இடறிய சிதடன் போல,
உய்ந்தனன் பெயர்தலோ அரிதே; மைந்துடைக்
கழை தின் யானைக் கால் அகப்பட்ட
வன் திணி நீள் முளை போல, சென்று, அவண்
வருந்தப் பொரேஎன்ஆயின், பொருந்திய
தீது இல் நெஞ்சத்துக் காதல் கொள்ளாப்
பல் இருங் கூந்தல் மகளிர்
ஒல்லா முயக்கிடைக் குழைக, என் தாரே!

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் நலங்கிள்ளி பாட்டு.

74

குழவி இறப்பினும், ஊன்தடி பிறப்பினும்,
'ஆள் அன்று' என்று வாளின் தப்பார்;
தொடர்ப் படு ஞமலியின் இடர்ப்படுத்து இரீஇய
கேள் அல் கேளிர் வேளாண் சிறு பதம்,
மதுகை இன்றி, வயிற்றுத் தீத் தணிய,
தாம் இரந்து உண்ணும் அளவை
ஈன்மரோ, இவ் உலகத்தானே?

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுமொழிக் காஞ்சி.

சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை சோழன் செங்கணானோடு திருப்போர்ப் புறத்துப் பொருது, பற்றுக் கோட்பட்டு, குடவாயில் கோட்டத்துச் சிறையில் கிடந்து, 'தண்ணீர் தா' என்று பெறாது, பெயர்த்துப் பெற்று, கைக் கொண்டிருந்து உண்ணான் சொல்லித் துஞ்சிய பாட்டு.

75

'மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்றம் உய்த்தென,
பால் தர வந்த பழ விறல் தாயம்
எய்தினம்ஆயின், எய்தினம் சிறப்பு' எனக்
குடி புரவு இரக்கும் கூர் இல் ஆண்மைச்
சிறியோன் பெறின், அது சிறந்தன்று மன்னே;
மண்டு அமர்ப் பரிக்கும் மதனுடை நோன் தாள்
விழுமியோன் பெறுகுவன்ஆயின், தாழ் நீர்
அறு கயமருங்கின் சிறு கோல் வெண் கிடை

Koviloor Digital Library

என்றூழ் வாடு வறல் போல, நன்றும்
நொய்தால் அம்ம தானே—மை அற்று,
விசும்புற ஓங்கிய வெண் குடை,
முரசு கெழு வேந்தர் அரசு கெழு திருவே.

திணை - அது; துறை - பொருண்மொழிக் காஞ்சி.

சோழன் நலங்கிள்ளி பாட்டு.

76

ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும், தொலைதலும்,
புதுவது அன்று; இவ் உலகத்து இயற்கை;
இன்றின் ஊங்கோ கேளலம்—திரள் அரை
மன்ற வேம்பின் மாச் சினை ஒண் தளிர்
நெடுங் கொடி உழிஞைப் பவரொடு மிடைந்து,
செறியத் தொடுத்த தேம் பாய் கண்ணி,
ஒலியல் மாலையொடு, பொலியச் சூடி,
பாடு இன் தெண் கிணை கறங்க, காண்தக,
நாடு கெழு திருவின், பசும் பூண், செழியன்
பீடும் செம்மலும் அறியார் கூடி,
'பொருதும்' என்று தன்தலை வந்த
புனை கழல் எழுவர் நல் வலம் அடங்க,
ஒரு தான் ஆகிப் பொருது, களத்து அடலே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியனை இடைக்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

77

கிண்கிணி களைந்த கால் ஒண் கழல் தொட்டு,
குடுமி களைந்த நுதல் வேம்பின் ஒண் தளிர்
நெடுங் கொடி உழிஞைப் பவரொடு மிலைந்து,
குறுந் தொடி கழித்த கைச் சாபம் பற்றி,
நெடுந் தேர்க் கொடுஞ்சி பொலிய நின்றோன்
யார்கொல்? வாழ்க, அவன் கண்ணி! தார் பூண்டு,
தாலி களைந்தன்றும் இலனே; பால் விட்டு
அயினியும் இன்று அயின்றனனே; வயின்வயின்
உடன்று மேல் வந்த வம்ப மள்ளரை
வியந்தன்றும், இழிந்தன்றும், இலனே; அவரை
அழுந்தப் பற்றி, அகல் விசும்பு ஆர்ப்பு எழ,
கவிழ்ந்து நிலம் சேர அட்டதை
மகிழ்ந்தன்றும், மலிந்தன்றும், அதனினும் இலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

78

வணங்கு தொடைப் பொலிந்த வலி கெழு நோன் தாள்,
அணங்கு அருங் கடுந் திறல் என்னை முணங்கு நிமிர்ந்து,
அளைச் செறி உழுவை இரைக்கு வந்தன்ன
மலைப்பு அரும் அகலம் மதியார், சிலைத்து எழுந்து,
'விழுமியம், பெரியம், யாமே; நம்மின்
பொருநனும் இளையன்; கொண்டியும் பெரிது' என,
எள்ளி வந்த வம்ப மள்ளர்
புல்லென் கண்ணர்; புறத்தில் பெயர,
ஈண்டு அவர் அடுதலும் ஒல்லான், ஆண்டு அவர்
மாண் இழை மகளிர் நாணினர் கழிய,
தந்தை தம் ஊர் ஆங்கண்,
தெண் கிணை கறங்கச் சென்று, ஆண்டு அட்டனனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

79

மூதூர் வாயில் பனிக் கயம் மண்ணி,
மன்ற வேம்பின் ஒண் குழை மலைந்து,
தெண் கிணை முன்னர்க் களிற்றின் இயலி,
வெம் போர்ச் செழியனும் வந்தனன்; எதிர்ந்த
வம்ப மள்ளரோ பலரே;
எஞ்சுவர் கொல்லோ, பகல் தவச் சிறிதே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

80

இன் கடுங் கள்ளின் ஆமூர் ஆங்கண்,
மைந்துடை மல்லன் மத வலி முருக்கி,
ஒரு கால் மார்பு ஒதுங்கின்றே; ஒரு கால்
வரு தார் தாங்கிப் பின் ஒதுங்கின்றே—
நல்கினும் நல்கான்ஆயினும், வெல் போர்ப்
பொரல் அருந் தித்தன் காண்கதில் அம்ம—
பசித்துப் பணை முயலும் யானை போல,
இரு தலை ஒசிய எற்றி,
களம் புகு மல்லற் கடந்து அடு நிலையே.

திணை - தும்பை; துறை - எருமை மறம்.

சோழன் போர்வைக்கோப் பெருநற்கிள்ளி முக்காவனாட்டு ஆமூர் மல்லனைப் பொருது அட்டு நின்றானைச் சாத்தந்தையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

81

ஆர்ப்பு எழு கடலினும் பெரிது; அவன் களிறே
கார்ப் பெயல் உருமின் முழங்கல் ஆனுவே;
யார்கொல் அளியர்தாமே—ஆர் நார்ச்
செறியத் தொடுத்த கண்ணிக்
கவி கை மள்ளன் கைப்பட்டோரே?

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

அவனை அவர் பாடியது.

82

சாறு தலைக்கொண்டென, பெண் ஈற்று உற்றென,
பட்ட மாரி ஞான்ற ஞாயிற்று,
கட்டில் நிணக்கும் இழிசினன் கையது
போழ் தூண்டு ஊசியின் விரைந்தன்றுமாதோ—
ஊர் கொள வந்த பொருநனொடு,
ஆர் புனை தெரியல் நெடுந்தகை போரே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

83

அடி புனை தொடுகழல், மை அணல் காளைக்கு என்
தொடி கழித்திடுதல் யான் யாய் அஞ்சுவலே;
அடு தோள் முயங்கல் அவை நாணுவலே;
என் போல் பெரு விதுப்புறுக—என்றும்
ஒரு பாற் படாஅதாகி,
இரு பாற் பட்ட இம் மையல் ஊரே!

திணை - கைக்கிளை; துறை - பழிச்சுதல்.

அவனைப் பெருங்கோழிநாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார் பாடியது.

84

என்னை, புற்கை உண்டும் பெருந் தோளன்னே;
யாமே, புறஞ் சிறை இருந்தும் பொன் அன்னம்மே;
போர் எதிர்ந்து என்னை போர்க் களம் புகினே,
கல்லென் பேர் ஊர் விழவுடை ஆங்கண்,
ஏமுற்றுக் கழிந்த மள்ளர்க்கு
உமணர் வெரூஉம் துறையன்னன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

85

என்னைக்கு ஊர் இஃது அன்மையானும்,
என்னைக்கு நாடு இஃது அன்மையானும்,
'ஆடு ஆடு' என்ப, ஒரு சாரோரே;
'ஆடு அன்று' என்ப, ஒரு சாரோரே;
நல்ல, பல்லோர் இரு நன் மொழியே;
அம் சிலம்பு ஒலிப்ப ஓடி, எம் இல்,
முழாஅரைப் போந்தை பொருந்தி நின்று,
யான் கண்டனன், அவன் ஆடு ஆகுதலே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

86

சிற்றில் நல் தூண் பற்றி, 'நின் மகன்
யாண்டு உளனோ?' என வினவுதி; என் மகன்
யாண்டு உளன்ஆயினும் அறியேன்; ஓரும்
புலி சேர்ந்து போகிய கல் அளை போல,
ஈன்ற வயிறோ இதுவே;
தோன்றுவன்மாதோ, போர்க்களத்தானே!

திணை - வாகை; துறை - ஏருண் முல்லை.

காவற்பெண்டின் பாட்டு.

87

களம் புகல் ஓம்புமின், தெவ்விர்! போர் எதிர்ந்து,
எம்முளும் உளன் ஒரு பொருநன்; வைகல்
எண் தேர் செய்யும் தச்சன்
திங்கள் வலித்த கால் அன்னோனே.

திணை - தும்பை; துறை - தானை மறம்.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

88

யாவிர்ஆயினும், 'கூழை தார் கொண்டு
யாம் பொருதும்' என்றல் ஓம்புமின்—ஓங்கு திறல்
ஒளிறு இலங்கு நெடு வேல் மழவர் பெருமகன்,
கதிர் விடு நுண் பூண் அம் பகட்டு மார்பின்
விழவு மேம்பட்ட நல் போர்
முழவுத் தோள் என்னையைக் காணா ஊங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

89

'இழை அணிப் பொலிந்த ஏந்து கோட்டு அல்குல்,
மடவரல், உண்கண், வாள் நுதல், விறலி!
பொருநரும் உளரோ, நும் அகன் தலை நாட்டு?' என,
வினவல் ஆனாப் பொருபடை வேந்தே!
எறி கோல் அஞ்சா அரவின் அன்ன
சிறு வல் மள்ளரும் உளரே; அதாஅன்று,
பொதுவில் தூங்கும் விசியுறு தண்ணுமை
வளி பொரு தெண் கண் கேட்பின்,
'அது போர்' என்னும் என்னையும் உளனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

90

உடை வளை கடுப்ப மலர்ந்த காந்தள்
அடை மல்கு குளவியொடு கமழும் சாரல்,
மறப் புலி உடலின், மான் கணம் உளவோ?
மருளின விசும்பின் மாதிரத்து ஈண்டிய
இருளும் உண்டோ, ஞாயிறு சினவின்?
அச்சொடு தாக்கிப் பார் உற்று இங்கிய
பண்டச் சாகாட்டு ஆழ்ச்சி சொல்லிய,
வரி மணல் ஞெமர, கல் பக, நடக்கும்
பெருமிதப் பகட்டுக்குத் துறையும் உண்டோ?
எழுமரம் கடுக்கும் தாள் தோய் தடக் கை
வழு இல் வன் கை, மழவர் பெரும!
இரு நிலம் மண் கொண்டு சிலைக்கும்
பொருநரும் உளரோ, நீ களம் புகினே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

91

வலம் படு வாய்வாள் ஏந்தி, ஒன்னார்
களம் படக் கடந்த கழல் தொடித் தடக் கை,
ஆர் கலி நறவின், அதியர் கோமான்!
போர் அடு திருவின் பொலந் தார் அஞ்சி!
பால் புரை பிறை நுதற் பொலிந்த சென்னி
நீலமணி மிடற்று ஒருவன் போல
மன்னுக—பெரும! நீயே, தொல் நிலைப்
பெரு மலை விடரகத்து அரு மிசைக் கொண்ட

Koviloor Digital Library

சிறியிலே நெல்லித் தீம் கனி குறியாது,
ஆதல் நின் அகத்து அடக்கி,
சாதல் நீங்க, எமக்கு ஈத்தனையே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - வாழ்த்தியல்.
அவனை அவர் நெல்லிப் பழம் பெற்றுப் பாடியது.

92

யாழொடும் கொள்ளா; பொழுதொடும் புணரா;
பொருள் அறிவாரா; ஆயினும், தந்தையர்க்கு
அருள் வந்தனவால், புதல்வர்தம் மழலை:
என் வாய்ச் சொல்லும் அன்ன—ஒன்னார்
கடி மதில் அரண் பல கடந்த
நெடுமான் அஞ்சி! நீ அருளன்மாறே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

93

திண் பிணி முரசம் இழுமென முழங்கச்
சென்று, அமர் கடத்தல் யாவது?—வந்தோர்
தார் தாங்குதலும் ஆற்றார், வெடிபட்டு,
ஓடல் மரீஇய பீடு இல் மன்னர்
நோய்ப்பால் விளிந்த யாக்கை தழீஇ,
காதல் மறந்து, அவர் தீது மருங்கு அறுமார்,
அறம் புரி கொள்கை நான்மறை முதல்வர்
திறம் புரி பசும் புல் பரப்பினர் கிடப்பி,
'மறம் கந்தாக நல் அமர் வீழ்ந்த
நீள் கழல் மறவர் செல்வுழிச் செல்க!' என
வாள் போழ்ந்து அடக்கலும் உய்ந்தனர்மாதோ—
வரி ஞிமிறு ஆர்க்கும் வாய் புகு கடாஅத்து
அண்ணல் யானை அடு களத்து ஒழிய,
அருஞ் சமம் ததைய நூறி, நீ,
பெருந் தகை! விழுப் புண் பட்ட மாறே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.
அவன் பொருது புண்பட்டு நின்றானை அவர் பாடியது.

94

ஊர்க் குறுமாக்கள் வெண் கோடு கழாஅலின்,
நீர்த் துறை படியும் பெருங் களிறு போல
இனியை, பெரும! எமக்கே; மற்று அதன்
துன் அருங் கடாஅம் போல
இன்னாய், பெரும! நின் ஒன்னாதோர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

95

இவ்வே, பீலி அணிந்து, மாலை சூட்டி,
கண் திரள் நோன் காழ் திருத்தி, நெய் அணிந்து,
கடியுடை வியல் நகரவ்வே; அவ்வே,
பகைவர்க் குத்தி, கோடு, நுதி, சிதைந்து,
கொல் துறைக் குற்றிலமாதோ—என்றும்
உண்டாயின் பதம் கொடுத்து,
இல்லாயின் உடன் உண்ணும்,
இல்லோர் ஒக்கல் தலைவன்,
அண்ணல் எம் கோமான், வைந் நுதி வேலே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - வாள் மங்கலம்.

அவன் தூதுவிட, தொண்டைமானுழைச் சென்ற ஔவைக்கு அவன் படைக்கலக் கொட்டில் காட்ட, அவர் பாடியது.

96

அலர் பூந் தும்பை அம் பகட்டு மார்பின்,
திரண்டு நீடு தடக்கை, என்னை இளையோற்கு
இரண்டு எழுந்தனவால், பகையே: ஒன்றே,
பூப் போல் உண்கண் பசந்து, தோள் நுணுகி,
நோக்கிய மகளிர்ப் பிணித்தன்று; ஒன்றே,
'விழவின்றுஆயினும், படு பதம் பிழையாது,
மை ஊன் மொசித்த ஒக்கலொடு, துறை நீர்க்
கைமான் கொள்ளுமோ?' என,
உறையுள் முனியும், அவன் செல்லும் ஊரே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவன் மகன் பொகுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

97

போர்க்கு உரைஇப் புகன்று கழித்த வாள்,
உடன்றவர் காப்புடை மதில் அழித்தலின்,
ஊன் உற மூழ்கி, உரு இழந்தனவே;
வேலே, குறும்பு அடைந்த அரண் கடந்து, அவர்
நறுங் கள்ளின் நாடு நைத்தலின்,
சுரை தழீஇய இருங் காழொடு
மடை கலங்கி நிலை திரிந்தனவே;
களிறே, எழூஉத் தாங்கிய கதவம் மலைத்து, அவர்
குழூஉக் களிற்றுக் குறும்பு உடைத்தலின்,
பரூஉப் பிணிய தொடி கழிந்தனவே;
மாவே, பரந்து ஒருங்கு மலைந்த மறவர்
பொலம் பைந் தார் கெடப் பரிதலின்,
களன் உழந்து அசைஇய மறுக் குளம்பினவே;

Koviloor Digital Library

52

அவன் தானும், நிலம் திரைக்கும் கடல் தானைப்
பொலந் தும்பைக் கழல் பாண்டில்
கணை பொருத துளைத் தோலன்னே.
ஆயிடை, உடன்றோர் உய்தல் யாவது? 'தடந் தாள்,
பிணிக் கதிர், நெல்லின் செம்மல் மூதூர்
நுமக்கு உரித்தாகல் வேண்டின், சென்று அவற்கு
இறுக்கல் வேண்டும், திறையே; மறுப்பின்,
ஒல்வான்அல்லன், வெல்போரான்' எனச்
சொல்லவும் தேறீர்ஆயின், மெல் இயல்,
கழற் கனி வகுத்த துணைச் சில் ஓதி,
குறுந் தொடி மகளிர் தோள் விடல்
இறும்பூது அன்று; அஃது அறிந்து ஆடுமினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை அவர் பாடியது.

98

முனைத் தெவ்வர் முரண் அவியப்
பொரக் குறுகிய நுதி மருப்பின் நின்
இனக் களிறு செலக் கண்டவர்
மதிற் கதவம் எழுச் செல்லவும்,
பிணன் அழுங்கக் களன் உழக்கிச்
செலவு அசைஇய மறுக் குளம்பின் நின்
இன நல் மாச் செலக் கண்டவர்
கவை முள்ளின் புழை அடைப்பவும்,
மார்புறச் சேர்ந்து ஒல்காத்
தோல் செறிப்பு இல் நின் வேல் கண்டவர்
தோல் கழியொடு பிடி செறிப்பவும்,
வாள் வாய்த்த வடுப் பரந்த நின்
மற மைந்தர் மைந்து கண்டவர்
புண் படு குருதி அம்பு ஒடுக்கவும்,
நீயே, ஐயவி புகைப்பவும் தாங்காது, ஒய்யென,
உறுமுறை மரபின் புறம் நின்று உய்க்கும்
கூற்றத்து அனையை; ஆகலின், போற்றுார்
இரங்க விளிவதுகொல்லோ—வரம்பு அணைந்து
இறங்குகதிர் அலம்வரு கழனி,
பெரும் புனற் படப்பை, அவர் அகன் தலை நாடே!

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை; திணை - வஞ்சியும், துறை - கொற்ற வள்ளையும் ஆம்.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

99

அமரர்ப் பேணியும், ஆவுதி அருத்தியும்,
அரும் பெறல் மரபின் கரும்பு இவண் தந்தும்,
நீர் அக இருக்கை ஆழி சூட்டிய
தொல் நிலை மரபின் நின் முன்னோர் போல,
ஈகை அம் கழற் கால், இரும் பனம் புடையல்,
பூ ஆர் காவின், புனிற்றுப் புலால் நெடு வேல்,
எழு பொறி நாட்டத்து எழாஅத் தாயம்
வழு இன்று எய்தியும் அமையாய், செரு வேட்டு,
இமிழ் குரல் முரசின் எழுவரொடு முரணிச்
சென்று, அமர் கடந்து, நின் ஆற்றல் தோற்றிய
அன்றும், பாடுநர்க்கு அரியை; இன்றும்
பரணன் பாடினன் மற்கொல்—மற்று நீ
முரண் மிகு கோவலூர் நூறி, நின்
அரண் அடு திகிரி ஏந்திய தோளே!

திணையும் துறையும் அவை.
அவன் கோவலூர் எறிந்தானை அவர் பாடியது.

100

கையது வேலே; காலன புனை கழல்;
மெய்யது வியரே; மிடற்றது பசும் புண்;
வட்கர் போகிய வளர் இளம் போந்தை
உச்சிக் கொண்ட ஊசி வெண் தோட்டு,
வெட்சி மா மலர், வேங்கையொடு விரைஇ,
சுரி இரும் பித்தை பொலியச் சூடி,
வரிவயம் பொருத வயக் களிறு போல,
இன்னும் மாறாது சினனே; அன்னோ!
உய்ந்தனர் அல்லர், இவன் உடற்றியோரே;
செறுவர் நோக்கிய கண், தன்
சிறுவனை நோக்கியும், சிவப்பு ஆனாவே.

திணையும் துறையும் அவை; திணை - வஞ்சியும், துறை - கொற்றவள்ளையும் ஆம்.
அதியமான் தவமகன் பிறந்தவனைக் கண்டானை அவர் பாடியது.

101

ஒரு நாள் செல்லலம்; இரு நாள் செல்லலம்;
பல நாள் பயின்று, பலரொடு செல்லினும்,
தலை நாள் போன்ற விருப்பினன்மாதோ—
இழை அணி யானை இயல் தேர் அஞ்சி
அதியமான்; பரிசில் பெறூஉம் காலம்

Koviloor Digital Library

நீட்டினும், நீட்டாதுஆயினும், களிறு தன்
கோட்டு இடை வைத்த கவளம் போலக்
கையகத்தது; அது பொய் ஆகாதே;
அருந்த ஏமாந்த நெஞ்சம்!
வருந்த வேண்டா; வாழ்க, அவன் தாளே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - பரிசில் கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

102

'எருதே இளைய; நுகம் உணராவே;
சகடம் பண்டம் பெரிது பெய்தன்றே;
அவல் இழியினும், மிசை ஏறினும்,
அவணது அறியுநர் யார்?' என, உமணர்
கீழ் மரத்து யாத்த சேம அச்சு அன்ன,
இசை விளங்கு கவி கை நெடியோய்! திங்கள்
நாள் நிறை மதியத்து அனையை; இருள்
யாவணதோ, நின் நிழல் வாழ்வோர்க்கே?

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவன் மகன் பொகுட்டெழினியை அவர் பாடியது.

103

ஒரு தலைப் பதலை தூங்க, ஒரு தலைத்
தூம்பு அகச் சிறு முழாத் தூங்கத் தூக்கி,
'கவிழ்ந்த மண்டை மலர்க்குநர் யார்?' எனச்
சுரன்முதல் இருந்த சில் வளை விறலி!
செல்வைஆயின், சேணோன் அல்லன்;
முனை சுட எழுந்த மங்குல் மாப் புகை
மலை சூழ் மஞ்சின், மழ களிறு அணியும்
பகைப் புலத்தோனே, பல் வேல் அஞ்சி;
பொழுது இடைப்படாஅப் புலரா மண்டை
மெழுகு மெல் அடையின் கொழு நிணம் பெருப்ப,
அலத்தற் காலை ஆயினும்,
புரத்தல் வல்லன்; வாழ்க, அவன் தாளே!

திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை அவர் பாடியது.

104

போற்றுமின், மறவீர்! சாற்றுதும், நும்மை:
ஊர்க் குறுமாக்கள் ஆடக் கலங்கும்
தாள் படு சில் நீர்க் களிறு அட்டு வீழ்க்கும்

Koviloor Digital Library

ஈர்ப்புடைக் கராஅத்து அன்ன என்னை
நுண் பல் கருமம் நினையாது,
'இளையன்' என்று இகழின், பெறல் அரிது, ஆடே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.
அவனை அவர் பாடியது.

105

சேயிழை பெறுகுவை—வாள் நுதல் விறலி!
தடவு வாய்க் கலித்த மா இதழ்க் குவளை
வண்டு படு புது மலர்த் தண் சிதர் கலாவப்
பெய்யினும், பெய்யாதுஆயினும், அருவி
கொள் உழு வியன் புலத்துழை கால் ஆக,
மால்புடை நெடு வரைக் கோடுதோறு இழிதரும்
நீரினும் இனிய சாயற்
பாரி வேள்பால் பாடினை செலினே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - விறலியாற்றுப்படை.
வேள் பாரியைக் கபிலர் பாடியது.

106

நல்லவும் தீயவும் அல்ல குவி இணர்ப்
புல் இலை எருக்கம்ஆயினும், உடையவை
கடவுள் பேணேம் என்னு; ஆங்கு,
மடவர் மெல்லியர் செல்லினும்,
கடவன், பாரி கை வண்மையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

107

'பாரி பாரி' என்று பல ஏத்தி,
ஒருவற் புகழ்வர், செந் நாப் புலவர்;
பாரி ஒருவனும் அல்லன்;
மாரியும் உண்டு, ஈண்டு உலகு புரப்பதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

108

குறத்தி மாட்டிய வறல் கடைக் கொள்ளி
ஆரம்ஆதலின், அம் புகை அயலது
சாரல் வேங்கைப் பூஞ் சினைத் தவழும்
பறம்பு பாடினரதுவே; அறம் பூண்டு,
பாரியும், பரிசிலர் இரப்பின்,
'வாரேன்' என்னுன், அவர் வரையன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

109

அளிதோ தானே, பாரியது பறம்பே!—
நளி கொள் முரசின் மூவிரும் முற்றினும்,
உழவர் உழாதன நான்கு பயன் உடைத்தே:
ஒன்றே, சிறியிலை வெதிரின் நெல் விளையும்மே;
இரண்டே, தீம் சுளைப் பலவின் பழம் ஊழ்க்கும்மே;
மூன்றே, கொழுங் கொடி வள்ளிக் கிழங்கு வீழ்க்கும்மே;
நான்கே, அணி நிற ஓரி பாய்தலின், மீது அழிந்து,
திணி நெடுங் குன்றம் தேன் சொரியும்மே:
வான் கண் அற்று, அவன் மலையே; வானத்து,
மீன் கண் அற்று, அதன் சுனையே; ஆங்கு,
மரம்தொறும் பிணித்த களிற்றினிர்ஆயினும்,
புலம்தொறும் பரப்பிய தேரினிர்ஆயினும்,
தாளின் கொள்ளலிர்; வாளின் தாரலன்;
யான் அறிகுவென், அது கொள்ளும் ஆறே:
சுகிர் புரி நரம்பின் சீறியாழ் பண்ணி,
விரை ஒலி கூந்தல் நும் விறலியர் பின் வர,
ஆடினிர் பாடினிர் செலினே,
நாடும் குன்றும் ஒருங்கு ஈயும்மே.

திணை - நொச்சி; துறை - மகள் மறுத்தல்.

அவனை அவர் பாடியது.

110

கடந்து அடு தானை மூவிரும் கூடி
உடன்றனிர்ஆயினும், பறம்பு கொளற்கு அரிதே;
முந்நூறு ஊர்த்தே தண் பறம்பு நல் நாடு;
முந்நூறு ஊரும் பரிசிலர் பெற்றனர்;
யாமும் பாரியும் உளமே;
குன்றும் உண்டு—நீர் பாடினிர் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

மூவேந்தரும் பறம்பு முற்றியிருந்தாரை அவர் பாடியது.

111

அளிதோ தானே, பேர் இருங் குன்றே!
வேலின் வேறல் வேந்தர்க்கோ அரிதே;
நீலத்து, இணை மலர் புரையும் உண்கண்
கிணை மகட்கு எளிதால், பாடினள் வரினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

112

அற்றைத் திங்கள் அவ் வெண் நிலவின்,
எந்தையும் உடையேம்; எம் குன்றும் பிறர் கொளார்;
இற்றைத் திங்கள் இவ் வெண் நிலவின்,
வென்று எறி முரசின் வேந்தர் எம்
குன்றும் கொண்டார்; யாம் எந்தையும் இலமே!

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

பாரி மகளிர் பாடியது.

113

மட்டு வாய் திறப்பவும், மை விடை வீழ்ப்பவும்,
அட்டு ஆன்று ஆனுக் கொழுந் துவை ஊன் சோறும்
பெட்டாங்கு ஈயும் பெரு வளம் பழுனி,
நட்டனைமன்னோ, முன்னே; இனியே,
பாரி மாய்ந்தென, கலங்கிக் கையற்று,
நீர் வார் கண்ணேம் தொழுது நிற் பழிச்சிச்
சேறும்—வாழியோ பெரும் பெயர்ப் பறம்பே!—
கோல் திரள் முன் கைக் குறுந் தொடி மகளிர்
நாறு இருங் கூந்தல் கிழவரைப் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் மகளிரைப் பார்ப்பார்ப் படுக்கக் கொண்டுபோவான் பறம்பு விடுத்த கபிலர் பாடியது.

114

ஈண்டு நின்றோர்க்கும் தோன்றும்; சிறு வரை
சென்று நின்றோர்க்கும் தோன்றும், மன்ற—
களிறு மென்று இட்ட கவளம் போல,
நறவுப் பிழிந்து இட்ட கோதுடைச் சிதறல்
வார் அசும்பு ஒழுகும் முன்றில்,
தேர் வீசு இருக்கை, நெடியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் மகளிரைக் கொண்டு போம் கபிலர் பறம்பு நோக்கி நின்று சொல்லியது.

115

ஒரு சார் அருவி ஆர்ப்ப, ஒரு சார்
பாணர் மண்டை நிறையப் பெய்ம்மார்,
வாக்க உக்க தேக் கட் தேறல்
கல் அலைத்து ஒழுகும்மன்னே!—பல் வேல்,
அண்ணல் யானை, வேந்தர்க்கு
இன்னான் ஆகிய இனியோன் குன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

116

தீம் நீர்ப் பெருங் குண்டு சுனைப் பூத்த குவளைக்
கூம்பு அவிழ் முழுநெறி புரள்வரும் அல்குல்,
ஏந்து எழில் மழைக் கண், இன் நகை, மகளிர்
புல் மூசு கவலைய முள் மிடை வேலி,
பஞ்சி முன்றில், சிற்றில் ஆங்கண்,
பீரை நாறிய சுரை இவர் மருங்கின்,
ஈத்து இலைக் குப்பை ஏறி, உமணர்
உப்பு ஒய் ஒழுகை எண்ணுப மாதோ;
நோகோ யானே; தேய்கமா, காலை!—
பயில் பூஞ் சோலை மயில் எழுந்து ஆலவும்,
பயில் இருஞ் சிலம்பில் கலை பாய்ந்து உகளவும்,
கலையும் கொள்ளாவாக, பலவும்
காலம் அன்றியும் மரம் பயம் பகரும்
யாணர் அறாஅ வியல் மலை அற்றே
அண்ணல் நெடு வரை ஏறி, தந்தை
பெரிய நறவின், கூர் வேற் பாரியது
அருமை அறியார், போர் எதிர்ந்து வந்த
வலம் படு தானை வேந்தர்
பொலம் படைக் கலி மா எண்ணுவோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

117

மைம்மீன் புகையினும், தூமம் தோன்றினும்,
தென் திசை மருங்கின் வெள்ளி ஓடினும்,
வயலகம் நிறைய, புதல் பூ மலர,
மனைத்தலை மகவை ஈன்ற அமர்க் கண்
ஆமா நெடு நிரை நன் புல் ஆர,
கோஒல் செம்மையின் சான்றோர் பல்கி,
பெயல் பிழைப்பு அறியாப் புன்புலத்ததுவே—
பிள்ளை வெருகின் முள் எயிறு புரையப்
பாசிலை முல்லை முகைக்கும்
ஆய் தொடி அரிவையர் தந்தை நாடே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

118

அறையும் பொறையும் மணந்த தலைய,
எண் நாள் திங்கள் அனைய கொடுங் கரைத்
தெள் நீர்ச் சிறு குளம் கீள்வதுமாதோ—

Koviloor Digital Library

கூர் வேல் குவைஇய மொய்ம்பின்
தேர் வண் பாரி தண் பறம்பு நாடே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

119

கார்ப் பெயல் தலைஇய காண்பு இன் காலை,
களிற்று முக வரியின் தெறுழ் வீ பூப்ப,
செம் புற்று ஈயலின் இன் அளைப் புளித்து;
மென் தினை யாணர்த்து; நந்தும் கொல்லோ—
நிழல் இல் நீள் இடைத் தனி மரம் போல,
பணை கெழு வேந்தரை இறந்தும்
இரவலர்க்கு ஈயும் வள்ளியோன் நாடே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

120

வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் செஞ் சுவல்
கார்ப் பெயல் கலித்த பெரும் பாட்டு ஈரத்து,
பூழி மயங்கப் பல உழுது, வித்தி,
பல்லி ஆடிய பல் கிளைச் செவ்விக்
களை கால் கழாலின், தோடு ஒலிபு நந்தி,
மென் மயில் புனிற்றுப் பெடை கடுப்ப நீடி,
கருந் தாள் போகி, ஒருங்கு பீள் விரிந்து,
கீழும் மேலும் எஞ்சாமைப் பல காய்த்து,
வாலிதின் விளைந்த புது வரகு அரிய,
தினை கொய்ய, கவ்வை கறுப்ப, அவரைக்
கொழுங் கொடி விளர்க் காய் கோட் பதம் ஆக,
நிலம் புதைப் பழுனிய மட்டின் தேறல்
புல் வேய்க் குரம்பைக் குடிதொறும் பகர்ந்து,
நறு நெய்க் கடலை விசைப்ப, சோறு அட்டு,
பெருந்தோள் தாலம் பூசல் மேவர,
வருந்தா யாணர்த்து; நந்தும்கொல்லோ—
இரும் பல் கூந்தல் மடந்தையர் தந்தை
ஆடு கழை நரலும் சேட் சிமை, புலவர்
பாடி ஆனுப் பண்பின் பகைவர்
ஓடு கழல் கம்பலை கண்ட
செரு வெஞ் சேஎய் பெரு விறல் நாடே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

121

ஒரு திசை ஒருவனை உள்ளி, நால் திசைப்
பலரும் வருவர், பரிசில் மாக்கள்;
வரிசை அறிதலோ அரிதே; பெரிதும்
ஈதல் எளிதே; மா வண் தோன்றல்!
அது நற்கு அறிந்தனைஆயின்,
பொது நோக்கு ஒழிமதி, புலவர்மாட்டே!

திணை - அது; துறை - பொருண் மொழிக் காஞ்சி.
மலையமான் திருமுடிக்காரியைக் கபிலர் பாடியது.

122

கடல் கொளப்படாஅது, உடலுநர் ஊக்கார்,
கழல் புனை திருந்து அடிக் காரி! நின் நாடே;
அழல் புறந்தரூஉம் அந்தணரதுவே;
வீயாத் திருவின் விறல் கெழு தானை
மூவருள் ஒருவன், 'துப்பு ஆகியர்' என,
ஏத்தினர் தரூஉம் கூழே, நும் குடி
வாழ்த்தினர் வரூஉம் இரவலரதுவே;
வடமீன் புரையும் கற்பின், மட மொழி,
அரிவை தோள் அளவு அல்லதை,
நினது என இலை நீ பெருமிதத்தையே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

123

நாள் கள் உண்டு, நாள் மகிழ் மகிழின்,
யார்க்கும் எளிதே, தேர் ஈதல்லே;
தொலையா நல் இசை விளங்கு மலையன்
மகிழாது ஈத்த இழை அணி நெடுந் தேர்
பயன் கெழு முள்ளூர் மீமிசைப்
பட்ட மாரி உறையினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

124

நாள் அன்று போகி, புள் இடை தட்ப,
பதன் அன்று புக்கு, திறன் அன்று மொழியினும்,
வறிது பெயர்குநர்அல்லர்—நெறி கொளப்
பாடு ஆன்று, இரங்கும் அருவிப்
பீடு கெழு மலையற் பாடியோரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

125

பருத்திப் பெண்டின் பனுவல் அன்ன,
நெருப்புச் சினம் தணிந்த நிணம் தயங்கு கொழுங் குறை,
பரூஉக் கள் மண்டையொடு, ஊழ் மாறு பெயர
உண்கும், எந்தை! நிற் காண்கு வந்திசினே,
நள்ளாதார் மிடல் சாய்த்த
வல்லாள! நின் மகிழ் இருக்கையே.
உழுத நோன் பகடு அழி தின்றாங்கு
நல் அமிழ்து ஆக, நீ நயந்து உண்ணும் நறவே;
குன்றத்து அன்ன களிறு பெயர,
கடந்து அட்டு வென்றோனும், நிற் கூறும்மே;
'வெலீஇயோன் இவன்' என.
'கழல் அணிப் பொலிந்த சேவடி நிலம் கவர்பு
விரைந்து வந்து, சமம் தாங்கிய,
வல் வேல் மலையன் அல்லன்ஆயின்,
நல் அமர் கடத்தல் எளிதுமன், நமக்கு' எனத்
தோற்றோன்தானும், நிற் கூறும்மே,
'தொலைஇயோன் இவன்' என.
ஒரு நீ ஆயினை—பெரும! பெரு மழைக்கு
இருக்கை சான்ற உயர் மலைத்
திருத் தகு சேஎய்! நிற் பெற்றிசினோர்க்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

சேரமான் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறையும் சோழன் இராச சூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும் பொருதவழி, சோழற்குத் துப்பாகிய தேர்வண்மலையனை வடம வண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனார் பாடியது.

126

ஒன்னார் யானை ஓடைப் பொன் கொண்டு,
பாணர் சென்னி பொலியத் தைஇ,
வாடாத் தாமரை சூட்டிய விழுச் சீர்
ஓடாப் பூட்கை உரவோன் மருக!
வல்லேம் அல்லேம்ஆயினும், வல்லே
நின்வயின் கிளக்குவம்ஆயின், கங்குல்
துயில் மடிந்தன்ன தூங்கு இருள் இறும்பின்,
பறை இசை அருவி, முள்ளூர்ப் பொருந!—
தெறல் அரு மரபின் நின் கிளையொடும் பொலிய,
நிலமிசைப் பரந்த மக்கட்கு எல்லாம்
புலன் அழுக்கு அற்ற அந்தணாளன்,
இரந்து செல் மாக்கட்கு இனி இடன் இன்றி,
பரந்து இசை நிற்கப் பாடினன்; அதற்கொண்டு

Koviloor Digital Library

சினம் மிகு தானை வானவன் குட கடல்,
பொலம் தரு நாவாய் ஓட்டிய அவ் வழி,
பிற கலம் செல்கலாது அனையேம் அத்தை,
இன்மை துரப்ப, இசை தர வந்து, நின்
வண்மையின் தொடுத்தனம், யாமே—முள் எயிற்று
அரவு எறி உருமின் முரசு எழுந்து இயம்ப,
அண்ணல் யானையொடு வேந்து களத்து ஒழிய,
அருஞ் சமம் ததையத் தாக்கி, நன்றும்
நண்ணுத் தெவ்வர்த் தாங்கும்
பெண்ணை அம் படப்பை நாடு கிழவோயே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - பரிசில் துறை.
மலையமான் திருமுடிக் காரியை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

127

'களங்கனி அன்ன கருங் கோட்டுச் சீறியாழ்ப்
பாடு இன் பனுவற் பாணர் உய்த்தென,
களிறு இலவாகிய புல் அரை நெடு வெளில்,
கான மஞ்ஞை கணனொடு சேப்ப,
ஈகை அரிய இழை அணி மகளிரொடு
சாயின்று' என்ப, ஆஅய் கோயில்;
சுவைக்கு இனிது ஆகிய குய்யுடை அடிசில்
பிறர்க்கு ஈவு இன்றித் தம் வயிறு அருத்தி,
உரைசால் ஓங்கு புகழ் ஒரீஇய
முரைசு கெழு செல்வர் நகர் போலாதே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.
ஆயை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

128

மன்றப் பலவின் மாச் சினை மந்தி
இரவலர் நாற்றிய விசி கூடு முழவின்
பாடு இன் தெண் கண், கனி செத்து, அடிப்பின்,
அன்னச் சேவல் மாறு எழுந்து ஆலும்,
கழல் தொடி ஆஅய் மழை தவழ் பொதியில்—
ஆடுமகள் குறுகின் அல்லது,
பீடு கெழு மன்னர் குறுகலோ அரிதே.

திணை - அது; துறை - வாழ்த்து; இயன்மொழியும் ஆம்.
அவனை அவர் பாடியது.

129

குறி இறைக் குரம்பைக் குறவர் மாக்கள்
வாங்கு அமைப் பழுனிய தேறல் மகிழ்ந்து,
வேங்கை முன்றில் குரவை அயரும்,

Koviloor Digital Library

தீம் சுளைப் பலவின், மா மலைக் கிழவன்—
ஆஅய் அண்டிரன், அடு போர் அண்ணல்—
இரவலர்க்கு ஈத்த யானையின், கரவு இன்று,
வானம் மீன் பல பூப்பின், ஆனாது
ஒரு வழிக் கரு வழி இன்றிப்
பெரு வெள்ளென்னின், பிழையாதுமன்னே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

130

விளங்கு மணிக் கொடும் பூண் ஆஅய்! நின் நாட்டு
இளம் பிடி ஒரு சூல் பத்து ஈனும்மோ?—
நின்னும் நின்மலையும் பாடி வருநர்க்கு,
இன் முகம் கரவாது, உவந்து நீ அளித்த
அண்ணல் யானை எண்ணின், கொங்கர்க்
குட கடல் ஓட்டிய ஞான்றைத்
தலைப்பெயர்த்திட்ட வேலினும் பலவே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

131

மழைக் கணம் சேக்கும் மா மலைக் கிழவன்,
வழைப் பூங் கண்ணி வாய் வாள் அண்டிரன்,
குன்றம் பாடினகொல்லோ—
களிறு மிக உடைய இக் கவின் பெறு காடே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

132

முன் உள்ளுவோனைப் பின் உள்ளினேனே!
ஆழ்க, என் உள்ளம்! போழ்க, என் நாவே!
பாழ் ஊர்க் கிணற்றின் தூர்க, என் செவியே!—
நரந்தை நறும் புல் மேய்ந்த கவரி
குவளைப் பைஞ் சுனை பருகி, அயல
தகரத் தண் நிழல் பிணையொடு வதியும்
வட திசையதுவே வான் தோய் இமயம்.
தென் திசை ஆஅய் குடி இன்றாயின்,
பிறழ்வது மன்னோ, இம் மலர் தலை உலகே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

133

மெல் இயல் விறலி! நீ நல் இசை செவியின்
கேட்பின் அல்லது, காண்பு அறியலையே;
காண்டல் வேண்டினை ஆயின்—மாண்ட நின்
விரை வளர் கூந்தல் வரை வளி உளர,
கலவ மஞ்ஞையின் காண்வர இயலி,
மாரி அன்ன வண்மைத்
தேர் வேள் ஆயைக் காணிய சென்மே!

திணை - அது; துறை - விறலியாற்றுப்படை.

அவனை அவர் பாடியது.

134

'இம்மைச் செய்தது மறுமைக்கு ஆம்' எனும்
அற விலை வணிகன் ஆஅய் அல்லன்;
பிறரும் சான்றோர் சென்ற நெறி என,
ஆங்குப் பட்டன்று, அவன் கைவண்மையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

135

கொடுவரி வழங்கும் கோடு உயர் நெடு வரை,
அரு விடர்ச் சிறு நெறி ஏறலின், வருந்தி,
தடவரல் கொண்ட தகை மெல் ஒதுக்கின்,
வளைக் கை விறலி என் பின்னள் ஆக,
பொன் வார்ந்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின்
வரி நவில் பனுவல் புலம் பெயர்ந்து இசைப்ப,
படுமலை நின்ற பயம் கெழு சீறியாழ்
ஒல்கல் உள்ளமொடு ஒரு புடைத் தழீஇ,
புகழ்சால் சிறப்பின் நின் நல் இசை உள்ளி,
வந்தனென் எந்தை! யானே: என்றும்,
மன்று படு பரிசிலர்க் காணின், கன்றொடு
கறை அடி யானை இரியல் போக்கும்
மலை கெழு நாடன்! மா வேள் ஆஅய்!—
களிறும் அன்றே; மாவும் அன்றே;
ஒளிறு படைப் புரவிய தேரும் அன்றே;
பாணர், பாடுநர், பரிசிலர், ஆங்கு அவர்,
தமது எனத் தொடுக்குவர்ஆயின், 'எமது' எனப்
பற்றல் தேற்றாப் பயங் கெழு தாயமொடு,
அன்ன ஆக, நின் ஊழி; நின்னைக்
காண்டல் வேண்டிய அளவை—வேண்டார்

Koviloor Digital Library

உறு முரண் கடந்த ஆற்றல்
பொது மீக்கூற்றத்து நாடு கிழவோயே!

திணை - அது; துறை - பரிசில் துறை.
அவனை அவர் பாடியது.

136

யாழ்ப் பத்தர்ப் புறம் கடுப்ப
இழை வலந்த பல் துன்னத்து
இடைப் புரை பற்றி, பிணி விடாஅ
ஈர்க் குழாத்தோடு இறை கூர்ந்த
பேஎன் பகை என ஒன்று என்கோ?
உண்ணாமையின் ஊன் வாடி,
தெண் நீரின் கண் மல்கி,
கசிவுற்ற என் பல் கிளையொடு
பசி அலைக்கும் பகை ஒன்று என்கோ?
அன்ன தன்மையும் அறிந்தீயார்,
'நின்னது தா' என, நிலை தளர,
மரம் பிறங்கிய நளிச் சிலம்பில்,
குரங்கு அன்ன புன் குறுங் கூளியர்
பரந்து அலைக்கும் பகை ஒன்று என்கோ?
'ஆஅங்கு, எனைப் பகையும் அறியுநன் ஆய்'
எனக் கருதி, பெயர் ஏத்தி,
வாய் ஆர நின் இசை நம்பி,
சுடர் சுட்ட சுரத்து ஏறி,
இவண் வந்த பெரு நசையேம்;
'எமக்கு ஈவோர் பிறர்க்கு ஈவோர்;
பிறர்க்கு ஈவோர் தமக்கு ஈப' என,
அனைத்து உரைத்தனன் யான் ஆக,
நினக்கு ஒத்தது நீ நாடி,
நல்கினை விடுமதி, பரிசில்! அல்கலும்,
தண் புனல் வாயில் துறையூர் முன்துறை
நுண் பல மணலினும் ஏத்தி,
உண்குவம், பெரும! நீ நல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில் கடாநிலை.
அவனைத் துறையூர் ஓடைகிழார் பாடியது.

137

இரங்கு முரசின், இனம்சால் யானை,
முந்நீர் ஏணி விறல் கெழு மூவரை
இன்னும் ஓர் யான் அவா அறியேனே;
நீயே, முன் யான் அறியுமோனே—துவன்றிய
கயத்து இட்ட வித்து வறத்தின் சாவாது,

Koviloor Digital Library

கழைக் கரும்பின் ஒலிக்குந்து,
கொண்டல் கொண்ட நீர் கோடை காயினும்,
கண் அன்ன மலர் பூக்குந்து,
கருங் கால் வேங்கை மலரின், நாளும்
பொன் அன்ன வீ சுமந்து,
மணி அன்ன நீர் கடற் படரும்;
செவ் வரைப் படப்பை நாஞ்சில் பொருந!
சிறு வெள் அருவிப் பெருங் கல் நாடனே!
நீ வாழியர்! நின் தந்தை
தாய் வாழியர், நிற் பயந்திசினோரே!

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி; பரிசில் துறையும் ஆம்.
நாஞ்சில் வள்ளுவனை ஒரு சிறைப் பெரியனார் பாடியது.

138

ஆனினம் கலித்த அதர் பல கடந்து,
மானினம் கலித்த மலை பின் ஒழிய,
மீனினம் கலித்த துறை பல நீந்தி,
உள்ளி வந்த, வள் உயிர்ச் சீறியாழ்,
சிதாஅர் உடுக்கை, முதாஅரிப் பாண!
நீயே, பேர் எண்ணலையே; நின் இறை,
'மாறி வா' என மொழியலன்மாதோ;
ஒலி இருங் கதுப்பின் ஆயிழை கணவன்
கிளி மரீஇய வியன் புனத்து
மரன் அணி பெருங் குரல் அனையன்ஆதலின்,
நின்னை வருதல் அறிந்தனர் யாரே?

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
அவனை மருதன் இளநாகனார் பாடியது.

139

சுவல் அழுந்தப் பல காய
சில் ஓதிப் பல் இளைஞருமே,
அடி வருந்த நெடிது ஏறிய
கொடி மருங்குல் விறலியருமே,
வாழ்தல் வேண்டிப்
பொய் கூறேன்; மெய் கூறுவல்;
ஓடாப் பூட்கை உரவோர் மருக!
உயர் சிமைய உழாஅ நாஞ்சில் பொருந!
மாயா உள்ளமொடு பரிசில் துன்னி,
கனி பதம் பார்க்கும் காலை அன்றே;
ஈதல் ஆனான், வேந்தே; வேந்தற்குச்
சாதல் அஞ்சாய், நீயே; ஆயிடை,

Koviloor Digital Library

இரு நிலம் மிளிர்ந்திசினுஅங்கு, ஒரு நாள்,
அருஞ் சமம் வருகுவதுஆயின்,
வருந்தலும் உண்டு, என் பைதல் அம் கடும்பே.

திணை - அது ; துறை - பரிசில் கடாநிலை.
அவனை அவர் பாடியது.

140

தடவு நிலைப் பலவின் நாஞ்சில் பொருநன்
மடவன், மன்ற; செந் நாப் புலவீர்!
வளைக் கை விறலியர் படப்பைக் கொய்த
அடகின் கண்ணுறையாக யாம் சில
அரிசி வேண்டினேமாக, தான் பிற
வரிசை அறிதலின், தன்னும் தூக்கி,
இருங் கடறு வளைஇய குன்றத்து அன்னது ஓர்
பெருங் களிறு நல்கியோனே; அன்னது ஓர்
தேற்று ஈகையும் உளதுகொல்?
போற்றார் அம்ம, பெரியோர் தம் கடனே?

திணை - அது; துறை - பரிசில் விடை.
அவனை ஔவையார் பாடியது.

141

'பாணன் சூடிய பசும் பொற் தாமரை
மாண் இழை விறலி மாலையொடு விளங்க,
கடும் பரி நெடுந் தேர் பூட்டு விட்டு அசைஇ,
ஊரீர் போலச் சுரத்திடை இருந்தனிர்!
யாரீரோ?' என, வினவல் ஆனா,
காரென் ஒக்கல், கடும் பசி, இரவல!
வென் வேல் அண்ணற் காணா ஊங்கே,
நின்னினும் புல்லியேம்மன்னே; இனியே,
இன்னேம் ஆயினேம்மன்னே; என்றும்
உடாஅ, போரா ஆகுதல் அறிந்தும்,
படாஅம் மஞ்ஞைக்கு ஈத்த எம் கோ,
கடாஅ யானைக் கலி மான் பேகன்,
'எத் துணை ஆயினும் ஈத்தல் நன்று' என,
மறுமை நோக்கின்றோ அன்றே,
பிறர், வறுமை நோக்கின்று, அவன் கை வண்மையே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை; புலவராற்றுப்படையும் ஆம்.
வையாவிக் கோப்பெரும் பேகனைப் பரணர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

142

அறு குளத்து உகுத்தும், அகல் வயல் பொழிந்தும்,
உறும் இடத்து உதவாது உவர் நிலம் ஊட்டியும்,
வரையா மரபின் மாரிபோல,
கடாஅ யானைக் கழற் கால் பேகன்
கொடைமடம் படுதல் அல்லது,
படைமடம் படான், பிறர் படை மயக்குறினே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

143

'மலை வான் கொள்க!' என, உயர் பலி தூஉய்,
'மாரி ஆன்று, மழை மேக்கு உயர்க!' எனக்
கடவுட் பேணிய குறவர் மாக்கள்,
பெயல் கண்மாறிய உவகையர், சாரற்
புனத் தினை அயிலும் நாட! சினப் போர்க்
கை வள் ஈகைக் கடு மான் பேக!
யார்கொல் அளியள்தானே—நெருநல்,
சுரன் உழந்து வருந்திய ஒக்கல் பசித்தென,
குணில் பாய் முரசின் இரங்கும் அருவி
நளி இருஞ் சிலம்பின் சீறூர் ஆங்கண்,
வாயில் தோன்றி, வாழ்த்தி நின்று,
நின்னும் நின் மலையும் பாட, இன்னாது
இகுத்த கண்ணீர் நிறுத்தல் செல்லாள்,
முலையகம் நனைப்ப, விம்மி,
குழல் இனைவதுபோல் அழுதனள், பெரிதே?

திணை - பெருந்திணை; துறை - குறுங்கலி; தாபதநிலையும் ஆம்.
அவனால் துறக்கப்பட்ட கண்ணகி காரணமாக அவனைக் கபிலர் பாடியது.

144

அருளாய் ஆகலோ கொடிதே; இருள் வர,
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி, யாழ நின்
கார் எதிர் கானம் பாடினேமாக,
நீல் நறு நெய்தலின் பொலிந்த உண்கண்
கலுழ்ந்து, வார் அரிப் பனி பூண் அகம் நனைப்ப,
இனைதல் ஆனாளாக, 'இளையோய்!
கிளையைமன், எம் கேள் வெய்யோற்கு?' என,
யாம் தற் தொழுதனம் வினவ, காந்தள்
முகை புரை விரலின் கண்ணீர் துடையா,
'யாம் அவன் கிளைஞரேம்அல்லேம்; கேள், இனி:

Koviloor Digital Library

எம் போல் ஒருத்தி நலன் நயந்து, என்றும்,
வரூஉம்' என்ப—'வயங்கு புகழ்ப் பேகன்
ஒல்லென ஒலிக்கும் தேரொடு,
முல்லை வேலி, நல் ஊரானே.'

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள் காரணமாகப் பரணர் பாடியது.

145

'மடத் தகை மா மயில் பனிக்கும்' என்று அருளி,
படாஅம் ஈத்த கெடாஅ நல் இசை,
கடாஅ யானைக் கலி மான் பேக!
பசித்தும் வாரேம்; பாரமும் இலமே;
களங்கனி அன்ன கருங் கோட்டுச் சீறியாழ்
நயம் புரிந்து உறையுநர் நடுங்கப் பண்ணி,
'அறம் செய்தீமோ, அருள் வெய்யோய்!' என,
இஃது யாம் இரந்த பரிசில்: அஃது இருளின்,
இன மணி நெடுந் தேர் ஏறி,
இன்னாது உறைவி அரும் படர் களைமே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள் காரணமாக அவர் பாடியது.

146

அன்ன ஆக: நின் அருங் கல வெறுக்கை
அவை பெறல் வேண்டேம்; அடு போர்ப் பேக!
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி, நின் வன் புல
நல் நாடு பாட, என்னை நயந்து
பரிசில் நல்குவைஆயின், குரிசில்! நீ
நல்காமையின் நைவரச் சாஅய்,
அருந் துயர் உழக்கும் நின் திருந்துஇழை அரிவை
கலி மயில் கலாவம் கால் குவித்தன்ன,
ஒலி மென் கூந்தற் கமழ் புகை கொளீஇ,
தண் கமழ் கோதை புனைய,
வண் பரி நெடுந் தேர் பூண்க, நின் மாவே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவள் காரணமாக அரிசில் கிழார் பாடியது.

147

கல் முழை அருவிப் பல் மலை நீந்தி,
சீறியாழ் செவ்வழி பண்ணி வந்ததை,
கார் வான் இன் உறை தமியள் கேளா,

Koviloor Digital Library

நெருநல் ஒரு சிறைப் புலம்புகொண்டு உறையும்
அரி மதர் மழைக் கண், அம் மா அரிவை
நெய்யொடு துறந்த மை இருங் கூந்தல்
மண்ணுறு மணியின் மாசு அற மண்ணி,
புது மலர் கஞல, இன்று பெயரின்,
அதுமன், எம் பரிசில்—ஆவியர் கோவே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவள் காரணமாக அவனைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

148

கறங்கு மிசை அருவிய பிறங்கு மலை நள்ளி! நின்
அசைவு இல் நோன் தாள் நசை வளன் ஏத்தி,
நாள்தொறும் நன் கலம் களிற்றொடு கொணர்ந்து,
கூடு விளங்கு வியல் நகர், பரிசில் முற்று அளிப்ப;
பீடு இல் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டி,
செய்யா கூறிக் கிளத்தல்
எய்யாதாகின்று, எம் சிறு செந் நாவே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - பரிசில் துறை.

கண்டீரக் கோப் பெருநள்ளியை வன்பரணர் பாடியது.

149

நள்ளி! வாழியோ; நள்ளி! நள்ளென்
மாலை மருதம் பண்ணி, காலை
கைவழி மருங்கின் செவ்வழி பண்ணி,
வரவு எமர் மறந்தனர்—அது நீ
புரவுக் கடன் பூண்ட வண்மையானே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

150

கூதிர்ப் பருந்தின் இருஞ் சிறகு அன்ன
பாறிய சிதாரேன், பலவு முதல் பொருந்தி,
தன்னும் உள்ளேன், பிறிது புலம் படர்ந்த என்
உயங்கு படர் வருத்தமும் உலைவும் நோக்கி,
மான் கணம் தொலைச்சிய குருதி அம் கழற் கால்,
வான் கதிர்த் திரு மணி விளங்கும் சென்னி,
செல்வத் தோன்றல், ஓர் வல் வில் வேட்டுவன்,
தொழுதனென் எழுவேற் கை கவித்து இரீஇ,
இழுதின் அன்ன வால் நிணக் கொழுங் குறை,
கான் அதர் மயங்கிய இளையர் வல்லே

Koviloor Digital Library

தாம் வந்து எய்தாஅளவை, ஒய்யெனத்
தான் ஞெலி தீயின் விரைவனன் சுட்டு, 'நின்
இரும் பேர் ஒக்கலொடு தின்ம்' எனத் தருதலின்,
அமிழ்தின் மிசைந்து, காய்பசி நீங்கி,
நல் மரன் நளிய நறுந் தண் சாரல்,
கல் மிசை அருவி தண்ணெனப் பருகி,
விடுத்தல் தொடங்கினேனாக, வல்லே,
'பெறுதற்கு அரிய வீறுசால் நன் கலம்
பிறிது ஒன்று இல்லை; காட்டு நாட்டேம்' என,
மார்பில் பூண்ட வயங்கு காழ் ஆரம்
மடை செறி முன்கைக் கடகமொடு ஈத்தனன்;
'எந் நாடோ?' என, நாடும் சொல்லான்;
'யாரீரோ?' என, பேரும் சொல்லான்;
பிறர் பிறர் கூற வழிக் கேட்டிசினே—
'இரும்பு புனைந்து இயற்றாப் பெரும் பெயர்த் தோட்டி
அம் மலை காக்கும் அணி நெடுங் குன்றின்,
பளிங்கு வகுத்தன்ன தீம் நீர்,
நளி மலை நாடன் நள்ளி அவன்' எனவே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

151

பண்டும் பண்டும் பாடுநர் உவப்ப,
விண் தோய் சிமைய விறல் வரைக் கவாஅன்,
கிழவன் சேட் புலம் படரின், இழை அணிந்து,
புன் தலை மடப் பிடி பரிசிலாக,
பெண்டிரும் தம் பதம் கொடுக்கும் வண் புகழ்க்
கண்டீரக்கோன்ஆகலின், நன்றும்
முயங்கல் ஆன்றிசின், யானே; பொலந் தேர்
நன்னன் மருகன் அன்றியும், நீயும்
முயங்கற்கு ஒத்தனைமன்னே; வயங்கு மொழிப்
பாடுநர்க்கு அடைத்த கதவின், ஆடு மழை
அணங்கு சால் அடுக்கம் பொழியும் நும்
மணம் கமழ் மால் வரை வரைந்தனர், எமரே.

திணையும் துறையும் அவை.

இளங் கண்டீரக்கோவும் இள விச்சிக்கோவும் ஒருங்கு இருந்தவழி, சென்ற பெருந்தலைச் சாத்தனார் இளங்கண்டீரக்கோவைப் புல்லி, இள விச்சிக்கோவைப் புல்லாராக 'என்னை என் செயப் புல்லீராயினீர்?' என, அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

152

'வேழம் வீழ்த்த விழுத் தொடைப் பகழி
பேழ் வாய் உழுவையைப் பெரும்பிறிது உறீஇ,
புழல் தலைப் புகர்க் கலை உருட்டி, உரல் தலைக்
கேழற் பன்றி வீழ, அயலது
ஆழல் புற்றத்து உடும்பில் செற்றும்,
வல் வில் வேட்டம் வலம் படுத்து இருந்தோன்,
புகழ்சால் சிறப்பின் அம்பு மிகத் திளைக்கும்
கொலைவன் யார்கொலோ? கொலைவன் மற்று இவன்
விலைவன் போலான்; வெறுக்கை நன்கு உடையன்;
ஆரம் தாழ்ந்த அம் பகட்டு மார்பின்,
சாரல் அருவிப் பய மலைக் கிழவன்,
ஓரிகொல்லோ? அல்லன்கொல்லோ?
பாடுவல், விறலி! ஓர் வண்ணம்; நீரும்
மண் முழா அமைமின்; பண் யாழ் நிறுமின்;
கண் விடு தூம்பின் களிற்று உயிர் தொடுமின்;
எல்லரி தொடுமின்; ஆகுளி தொடுமின்;
பதலை ஒரு கண் பையென இயக்குமின்;
மதலை மாக் கோல் கைவலம் தமின்' என்று,
இறைவன் ஆகலின், சொல்லுபு குறுகி,
மூ-ஏழ் துறையும் முறையுளிக் கழிப்பி,
'கோ' எனப் பெயரிய காலை, ஆங்கு அது
தன் பெயர் ஆகலின் நாணி, மற்று, 'யாம்
நாட்டிடன் நாட்டிடன் வருதும்; ஈங்கு ஓர்
வேட்டுவர் இல்லை, நின் ஒப்போர்' என,
வேட்டது மொழியவும் விடாஅன், வேட்டத்தில்
தான் உயிர் செகுத்த மான் நிணப் புழுக்கோடு,
ஆன் உருக்கு அன்ன வேரியை நல்கி,
தன் மலைப் பிறந்த தா இல் நன் பொன்,
பல் மணிக் குவையொடும் விரைஇ, 'கொண்ம்' என,
சுரத்திடை நல்கியோனே—விடர்ச் சிமை
ஓங்கு இருங் கொல்லிப் பொருநன்,
ஓம்பா ஈகை விறல் வெய்யோனே!

திணை - அது; துறை - பரிசில் விடை.
வல் வில் ஓரியை வன்பரணர் பாடியது.

153

மழை அணி குன்றத்துக் கிழவன், நாளும்,
இழை அணி யானை இரப்போர்க்கு ஈயும்,
சுடர் விடு பசும் பூண், சூர்ப்பு அமை முன் கை,

Koviloor Digital Library

அடு போர் ஆனு, ஆதன் ஓரி
மாரி வண் கொடை காணிய, நன்றும்
சென்றதுமன், எம் கண்ணுளங் கடும்பே;
பனி நீர்ப் பூவா மணி மிடை குவளை
வால் நார்த் தொடுத்த கண்ணியும், கலனும்,
யானை இனத்தொடு பெற்றனர், நீங்கி,
பசியாராகல் மாறுகொல்—விசி பிணிக்
கூடு கொள் இன் இயம் கறங்க,
ஆடலும் ஒல்லார், தம் பாடலும் மறந்தே?

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.
அவனை அவர் பாடியது.

154

திரை பொரு முந்நீர்க் கரை நணிச் செலினும்,
அறியுநர்க் காணின், வேட்கை நீக்கும்
சில் நீர் வினவுவர், மாந்தர்; அது போல்,
அரசர் உழையராகவும், புரை தபு
வள்ளியோர்ப் படர்குவர், புலவர்: அதனால்,
யானும், 'பெற்றது ஊதியம்; பேறு யாது?' என்னேன்;
உற்றனென்ஆதலின் உள்ளி வந்தனனே;
'ஈ' என இரத்தலோ அரிதே; நீ அது
நல்கினும், நல்காய்ஆயினும், வெல் போர்
எறி படைக்கு ஓடா ஆண்மை, அறுவைத்
தூ விரி கடுப்பத் துவன்றி மீமிசைத்
தண் பல இழிதரும் அருவி நின்
கொண் பெருங் கானம், பாடல் எனக்கு எளிதே.

திணை-அது; துறை-பரிசில் துறை.
கொண்கானங்கிழானை மோசிகீரனுர் பாடியது.

155

வணர் கோட்டுச் சீறியாழ் வாடுபுடைத் தழீஇ,
'உணர்வோர் யார், என் இடும்பை தீர்க்க?' என,
கிளக்கும், பாண!—கேள், இனி—நயத்தின்.
பாழ் ஊர் நெருஞ்சிப் பசலை வான் பூ
ஏர்தரு சுடரின் எதிர்கொண்டாஅங்கு,
இலம்படு புலவர் மண்டை விளங்கு புகழ்க்
கொண் பெருங் கானத்துக் கிழவன்
தண் தார் அகலம் நோக்கின, மலர்ந்தே.

திணை - அது; துறை - பாணாற்றுப்படை.
அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

156

ஒன்று நன்கு உடைய பிறர் குன்றம்; என்றும்
இரண்டு நன்கு உடைத்தே கொண்க பெருங் கானம்;
நச்சிச் சென்ற இரவலர்ச் சுட்டித்
தொடுத்து உணக் கிடப்பினும் கிடக்கும்; அஃதான்று
நிறை அருந் தானை வேந்தரைத்
திறை கொண்டு பெயர்க்கும் செம்மலும் உடைத்தே.

திணை - அது; துறை - இயன் மொழி.

அவனை அவர் பாடியது.

157

தமர் தற் தப்பின் அது நோன்றலும்,
பிறர் கையறவு தான் நாணுதலும்,
படைப் பழி தாரா மைந்தினன் ஆகலும்,
வேந்துடை அவையத்து ஓங்குபு நடத்தலும்,
நும்மோர்க்குத் தகுவனஅல்ல; எம்மோன்,
சிலை செல மலர்ந்த மார்பின், கொலை வேல்,
கோடற் கண்ணி, குறவர் பெருமகன்—
ஆடு மழை தவிர்க்கும் பயம் கெழு மீமிசை,
எல் படு பொழுதின், இனம் தலைமயங்கி,
கட்சி காணுக் கடமான் நல் ஏறு
மட மான் நாகு பிணை பயிரின், விடர் முழை
இரும் புலிப் புகர்ப் போத்து ஓர்க்கும்
பெருங் கல் நாடன்—எம் ஏறைக்குத் தகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஏறைக் கோனைக் குறமகள் இளவெயினி பாடியது.

158

முரசு கடிப்பு இகுப்பவும், வால் வளை துவைப்பவும்,
அரசுடன் பொருத அண்ணல் நெடு வரை,
கறங்கு வெள் அருவி கல் அலைத்து ஒழுகும்
பறம்பின் கோமான் பாரியும்; பிறங்கு மிசைக்
கொல்லி ஆண்ட வல் வில் ஓரியும்;
காரி ஊர்ந்து பேர் அமர்க் கடந்த,
மாரி ஈகை, மறப் போர் மலையனும்;
ஊராது ஏந்திய குதிரை, கூர் வேல்,
கூவிளங் கண்ணி, கொடும் பூண், எழினியும்;
ஈர்ந் தண் சிலம்பின் இருள் தூங்கு நளி முழை,
அருந் திறல் கடவுள் காக்கும் உயர் சிமை,
பெருங் கல் நாடன் பேகனும்; திருந்து மொழி

Koviloor Digital Library

மோசி பாடிய ஆயும்; ஆர்வம் உற்று
உள்ளி வருநர் உலைவு நனி தீர,
தள்ளாது ஈயும் தகைசால் வண்மை,
கொள்ளார் ஓட்டிய, நள்ளியும்—என ஆங்கு
எழுவர் மாய்ந்த பின்றை, 'அழிவரப்
பாடி வருநரும் பிறரும் கூடி
இரந்தோர் அற்றம் தீர்க்கு' என, விரைந்து, இவண்
உள்ளி வந்தனென், யானே; விசும்புறக்
கழை வளர் சிலம்பின் வழையொடு நீடி,
ஆசினிக் கவினிய பலவின் ஆர்வுற்று,
முட் புற முது கனி பெற்ற கடுவன்
துய்த் தலை மந்தியைக் கையிடூஉப் பயிரும்,
அதிரா யாணர், முதிரத்துக் கிழவ!
இவண் விளங்கு சிறப்பின், இயல் தேர்க் குமண!
இசை மேந்தோன்றிய வண்மையொடு,
பகை மேம்படுக, நீ ஏந்திய வேலே!

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்; பரிசில் கடா நிலையும் ஆம்.
குமணனைப் பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

159

'வாழும் நாளோடு யாண்டு பல உண்மையின்,
தீர்தல் செல்லாது, என் உயிர்' எனப் பல புலந்து,
கோல் காலாகக் குறும் பல ஒதுங்கி,
நூல் விரித்தன்ன கதுப்பினள், கண் துயின்று,
முன்றில் போகா முதிர்வினள் யாயும்;
பசந்த மேனியொடு படர் அட வருந்தி,
மருங்கில் கொண்ட பல் குறுமாக்கள்
பிசைந்து தின, வாடிய முலையள், பெரிது அழிந்து,
குப்பைக் கீரை கொய்கண் அகைத்த
முற்றா இளந் தளிர் கொய்துகொண்டு, உப்பு இன்று,
நீர் உலையாக ஏற்றி, மோர் இன்று,
அவிழ்ப் பதம் மறந்து, பாசடகு மிசைந்து,
மாசொடு குறைந்த உடுக்கையள், அறம் பழியா,
துவ்வாளாகிய என் வெய்யோளும்;
என்றாங்கு, இருவர் நெஞ்சமும் உவப்ப—கானவர்
கரி புனம் மயக்கிய அகன்கண் கொல்லை,
ஐவனம் வித்தி, மையுறக் கவினி,
ஈனல்செல்லா ஏனற்கு இழுமெனக்
கருவி வானம் தலைஇயாங்கும்,
ஈத்த நின் புகழ் ஏத்தி, தொக்க என்,

Koviloor Digital Library

பசி தினத் திரங்கிய, ஒக்கலும் உவப்ப—
உயர்ந்து ஏந்து மருப்பின் கொல்களிறு பெறினும்,
தவிர்ந்து விடு பரிசில் கொள்ளலென்; உவந்து, நீ
இன்புற விடுதிஆயின், சிறிது
குன்றியும் கொள்வல், கூர் வேற் குமண!
அதற்பட அருளல் வேண்டுவல்—விறற் புகழ்
வசை இல் விழுத் திணைப் பிறந்த
இசை மேந் தோன்றல்! நிற் பாடிய யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில் கடா நிலை.

அவனை அவர் பாடியது.

160

‘உரு கெழு ஞாயிற்று ஒண் கதிர் மிசைந்த
முளி புற் கானம் குழைப்ப, கல்லென
அதிர் குரல் ஏறெடு துளி சொரிந்தாங்கு,
பசி தினத் திரங்கிய கசிவுடை யாக்கை
அவிழ் புகுவு அறியாதுஆகலின், வாடிய
நெறி கொள் வரிக் குடர் குளிப்பத் தண்ணென,
குய் கொள் கொழுந் துவை நெய்யுடை அடிசில்,
மதி சேர் நாள்மீன் போல, நவின்ற
சிறு பொன் நன் கலம் சுற்ற இரீஇ,
‘‘கேடு இன்றாக, பாடுநர் கடும்பு’’ என,
அரிது பெறு பொலங் கலம் எளிதினின் வீசி,
நட்டோர் நட்ட நல் இசைக் குமணன்,
மட்டு ஆர் மறுகின், முதிரத்தோனே;
செல்குவைஆயின், நல்குவன், பெரிது’ என,
பல் புகழ் நுவலுநர் கூற, வல் விரைந்து,
உள்ளம் துரப்ப வந்தனென்; எள்ளுற்று,
இல் உணாத் துறத்தலின், இல் மறந்து உறையும்
புல் உளைக் குடுமிப் புதல்வன் பல் மாண்
பால் இல் வறு முலை சுவைத்தனன் பெறாஅன்,
கூழும் சோறும் கடைஇ, ஊழின்
உள் இல் வறுங் கலம் திறந்து, அழக் கண்டு,
மறப் புலி உரைத்தும், மதியம் காட்டியும்,
நொந்தனளாகி, ‘நுந்தையை உள்ளி,
பொடிந்த நின் செவ்வி காட்டு’ எனப் பலவும்
வினவல் ஆனாளாகி, நனவின்
அல்லல் உழப்போள் மல்லல் சிறப்ப,
செல்லாச் செல்வம் மிகுத்தனை, வல்லே
விடுதல் வேண்டுவல் அத்தை; படு திரை

Koviloor Digital Library

நீர் சூழ் நிலவரை உயர, நின்
சீர் கெழு விழுப் புகழ் ஏத்துகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை அவர் பாடியது.

161

நீண்டு ஒலி அழுவம் குறைபட முகந்துகொண்டு,
ஈண்டு செலல் கொண்மூ வேண்டுவயின் குழீஇ,
பெரு மலை அன்ன தோன்றல, சூல் முதிர்பு,
உரும் உரறு கருவியொடு, பெயல் கடன் இறுத்து,
வள மழை மாறிய என்றூழ்க் காலை,
மன்பதை எல்லாம் சென்று உண, கங்கைக்
கரை பொரு மலி நீர் நிறைந்து தோன்றியாங்கு,
எமக்கும் பிறர்க்கும் செம்மலைஆகலின்,
'அன்பு இல் ஆடவர் கொன்று, ஆறு கவர,
சென்று தலைவருந அல்ல, அன்பு இன்று,
வன் கலை தெவிட்டும், அருஞ் சுரம் இறந்தோர்க்கு,
இற்றை நாளொடும் யாண்டு தலைப்பெயர' எனக்
கண் பொறி போகிய கசிவொடு உரன் அழிந்து,
அருந் துயர் உழக்கும் என் பெருந் துன்புறுவி நின்
தாள் படு செல்வம் காண்தொறும் மருள,
பனை மருள் தடக் கையொடு முத்துப் பட முற்றிய
உயர் மருப்பு ஏந்திய வரை மருள் நோன் பகடு,
ஒளி திகழ் ஓடை பொலிய, மருங்கில்
படு மணி இரட்ட, ஏறிச் செம்மாந்து,
செலல் நசைஇ உற்றனென்—விறல் மிகு குருசில்!
இன்மை துரப்ப, இசைதர வந்து, நின்
வண்மையின் தொடுத்த என் நயந்தனை கேண்மதி!
வல்லினும், வல்லேன்ஆயினும், வல்லே,
என் அளந்து அறிந்தனை நோக்காது, சிறந்த
நின் அளந்து அறிமதி, பெரும! என்றும்
வேந்தர் நாணப் பெயர்வேன்; சாந்து அருந்திப்
பல் பொறிக் கொண்ட ஏந்து எழில் அகலம்
மாண் இழை மகளிர் புல்லுதொறும் புகல,
நாள் முரசு இரங்கும் இடனுடை வரைப்பில் நின்
தாள் நிழல் வாழ்நர் நன் கலம் மிகுப்ப,
வாள் அமர் உழந்த நின் தானையும்,
சீர் மிகு செல்வமும், ஏத்துகம் பலவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில் துறை.
அவனை அவர் பாடிப் பகடு பெற்றது.

Koviloor Digital Library

162

இரவலர் புரவலை நீயும் அல்லை;
புரவலர் இரவலர்க்கு இல்லையும்அல்லர்;
இரவலர் உண்மையும் காண், இனி; இரவலர்க்கு
ஈவோர் உண்மையும் காண், இனி; நின் ஊர்க்
கடிமரம் வருந்தத் தந்து யாம் பிணித்த
நெடு நல் யானை எம் பரிசில்;
கடுமான் தோன்றல்! செல்வல் யானே.

திணை - அது; துறை - பரிசில் விடை.

அவர் வெளிமானுழைச் சென்றார்க்கு வெளிமான் துஞ்சுவான் தம்பியைப் 'பரிசில் கொடு' என, அவன் சிறிது கொடுப்பக் கொள்ளாது போய், குமணனைப் பாடி, குமணன் பகடு கொடுப்பக் கொணர்ந்து நின்று, வெளிமான் ஊர்க் கடிமரத்து யாத்துச் சென்று, அவர் சொல்லியது.

163

நின் நயந்து உறைநர்க்கும், நீ நயந்து உறைநர்க்கும்,
பல் மாண் கற்பின் நின் கிளை முதலோர்க்கும்,
கடும்பின் கடும் பசி தீர யாழ நின்
நெடுங் குறியெதிர்ப்பை நல்கியோர்க்கும்,
இன்னோர்க்கு என்னாது, என்னொடும் சூழாது,
வல்லாங்கு வாழ்தும் என்னாது, நீயும்
எல்லோர்க்கும் கொடுமதி—மனை கிழவோயே!—
பழம் தூங்கு முதிரத்துக் கிழவன்
திருந்து வேல் குமணன் நல்கிய வளனே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்.

பெருஞ் சித்திரனார் குமணனைப் பாடிப் பரிசில் கொணர்ந்து மனையோட்குச் சொல்லியது.

164

ஆடு நனி மறந்த கோடு உயர் அடுப்பின்
ஆம்பி பூப்ப, தேம்பு பசி உழவா,
பாஅல் இன்மையின் தோலொடு திரங்கி,
இல்லி தூர்ந்த பொல்லா வறு முலை
சுவைத்தொறு அழூஉம் தன் மகத்து முகம் நோக்கி,
நீரொடு நிறைந்த ஈர் இதழ் மழைக்கண் என்
மனையோள் எவ்வம் நோக்கி, நினைஇ,
நிற் படர்ந்திசினே—நல் போர்க் குமண!—
என் நிலை அறிந்தனை ஆயின், இந் நிலைத்
தொடுத்தும் கொள்ளாது அமையலென்—அடுக்கிய
பண் அமை நரம்பின் பச்சை நல் யாழ்,
மண் அமை முழவின், வயிரியர்
இன்மை தீர்க்கும் குடிப் பிறந்தோயே.

திணை - அது; துறை - பரிசில் கடாநிலை.

தம்பியால் நாடு கொள்ளப்பட்டுக் காடு பற்றியிருந்த குமணனைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

165

மன்னு உலகத்து மன்னுதல் குறித்தோர்
தம் புகழ் நிறீஇத் தாம் மாய்ந்தனரே;
துன் அருஞ் சிறப்பின் உயர்ந்த செல்வர்,
இன்மையின் இரப்போர்க்கு ஈஇயாமையின்,
தொன்மை மாக்களின் தொடர்பு அறியலரே;
தாள் தாழ் படு மணி இரட்டும், பூ நுதல்,
ஆடு இயல் யானை பாடுநர்க்கு அருகாக்
கேடு இல் நல் இசை வய மான் தோன்றலைப்
பாடி நின்றனெனாக, 'கொன்னே
பாடு பெறு பரிசிலன் வாடினன் பெயர்தல் என்
நாடு இழந்ததனினும் நனி இன்னாது' என,
வாள் தந்தனனே, தலை எனக்கு ஈய,
தன்னின் சிறந்தது பிறிது ஒன்று இன்மையின்;
ஆடு மலி உவகையொடு வருவல்,
ஓடாப் பூட்கை நின் கிழமையோற் கண்டே.

திணை - அது; துறை - பரிசில் விடை.

தம்பியால் நாடு கொள்ளப்பட்டுக் காடு பற்றியிருந்த குமணனைக் கண்டு, அவன் தன் வாள் கொடுப்பக் கொண்டு வந்து, இளங் குமணற்குக் காட்டி, பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

166

நன்று ஆய்ந்த நீள் நிமிர் சடை
முது முதல்வன் வாய் போகாது,
ஒன்று புரிந்த ஈர்-இரண்டின்,
ஆறு உணர்ந்த ஒரு முது நூல்
இகல் கண்டோர் மிகல் சாய்மார்,
மெய் அன்ன பொய் உணர்ந்து,
பொய் ஓராது மெய் கொளீஇ,
மூ-ஏழ் துறையும் முட்டு இன்று போகிய
உரைசால் சிறப்பின் உரவோர் மருக!
வினைக்கு வேண்டி நீ பூண்ட
புலப் புல்வாய்க் கலைப் பச்சை
சுவல் பூண் ஞாண்மிசைப் பொலிய;
மறம் கடிந்த அருங் கற்பின்,
அறம் புகழ்ந்த வலை சூடி,
சிறு நுதல் , பேர் அகல் அல்குல்,
சில சொல்லின், பல கூந்தல், நின்
நிலைக்கு ஒத்த நின் துணைத் துணைவியர்
தமக்கு அமைந்த தொழில் கேட்ப;
காடு என்றா நாடு என்று ஆங்கு
ஈர்-ஏழின் இடம் முட்டாது,

Koviloor Digital Library

நீர் நாண நெய் வழங்கியும்,
எண் நாணப் பல வேட்டும்,
மண் நாணப் புகழ் பரப்பியும்,
அருங் கடிப் பெருங் காலை,
விருந்துற்ற நின் திருந்து ஏந்து நிலை,
என்றும், காண்கதில் அம்ம, யாமே! குடாஅது
பொன் படு நெடு வரைப் புயலேறு சிலைப்பின்,
பூ விரி புது நீர்க் காவிரி புரக்கும்
தண் புனற் படப்பை எம் ஊர் ஆங்கண்,
உண்டும் தின்றும் ஊர்ந்தும் ஆடுகம்;
செல்வல்அத்தை, யானே; செல்லாது,
மழை அண்ணுப்ப நீடிய நெடு வரைக்
கழை வளர் இமயம் போல,
நிலீஇயர்அத்தை, நீ நிலம்மிசையானே?

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பன வாகை.

சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் கௌணியன் விண்ணந்தாயனை ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியது.

167

நீயே, அமர் காணின் அமர் கடந்து, அவர்
படை விலக்கி எதிர் நிற்றலின்,
வாஅள் வாய்த்த வடு ஆழ் யாக்கையொடு,
கேள்விக்கு இனியை; கட்கு இன்னாயே:
அவரே, நிற் காணின் புறம் கொடுத்தலின்,
ஊறு அறியா மெய் யாக்கையொடு,
கண்ணுக்கு இனியர்; செவிக்கு இன்னாரே:
அதனால், நீயும் ஒன்று இனியை; அவரும் ஒன்று இனியர்;
ஒவ்வா யா உள, மற்றே? வெல் போர்க்
கழல் புனை திருந்து அடிக் கடு மான் கிள்ளி!
நின்னை வியக்கும் இவ் உலகம்; அஃது
என்னோ? பெரும! உரைத்திசின் எமக்கே.

திணை - அது; துறை - அரச வாகை.

ஏனாதி திருக்கிள்ளியைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியது.

168

அருவி ஆர்க்கும் கழை பயில் நனந் தலைக்
கறி வளர் அடுக்கத்து மலர்ந்த காந்தட்
கொழுங் கிழங்கு மிளிரக் கிண்டி, கிளையொடு,
கடுங் கண் கேழல் உழுத பூழி,
நல் நாள் வரு பதம் நோக்கி, குறவர்

Koviloor Digital Library

உழாஅது வித்திய பரூஉக் குரற் சிறு தினை
முந்து விளை யாணர் நாள் புதிது உண்மார்,
மரை ஆன் கறந்த நுரை கொள் தீம் பால்,
மான் தடி புழுக்கிய புலவு நாறு குழிசி
வான் கேழ் இரும் புடை கழாஅது, ஏற்றி,
சாந்த விறகின் உவித்த புன்கம்
கூதளம் கவினிய குளவி முன்றில்,
செழுங் கோள் வாழை அகல் இலைப் பகுக்கும்
ஊராக் குதிரைக் கிழவ! கூர்வேல்,
நறை நார்த் தொடுத்த வேங்கை அம் கண்ணி,
வடி நவில் அம்பின் வில்லோர் பெரும!
கை வள் ஈகைக் கடு மான் கொற்ற!
வையக வரைப்பில் தமிழகம் கேட்ப,
பொய்யாச் செந் நா நெளிய ஏத்திப்
பாடுப என்ப பரிசிலர், நாளும்—
ஈயா மன்னர் நாண,
வீயாது பரந்த நின் வசை இல் வான் புகழே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - பரிசில் துறை; இயன்மொழியும், அரச வாகையும் ஆம்.

பிட்டங் கொற்றனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனார் பாடியது.

169

நும் படை செல்லுங்காலை, அவர் படை
எடுத்து எறி தானை முன்னரை எனாஅ,
அவர் படை வரூஉம்காலை, நும் படைக்
கூழை தாங்கிய, அகல் யாற்றுக்
குன்று விலங்கு சிறையின் நின்றனை எனாஅ,
அரிதால், பெரும! நின் செவ்வி என்றும்;
பெரிதால்அத்தை, என் கடும்பினது இடும்பை;
இன்னே விடுமதி பரிசில்! வென் வேல்
இளம் பல் கோசர் விளங்கு படை கன்மார்,
இகலினர் எறிந்த அகல் இலை முருக்கின்
பெரு மரக் கம்பம் போல,
பொருநர்க்கு உலையா நின் வலன் வாழியவே!

திணை - அது; துறை - பரிசில் கடா நிலை.

அவனைக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனார் பாடியது.

170

மரை பிரித்து உண்ட நெல்லி வேலி,
பரலுடை முன்றில், அம் குடிச் சீறூர்,
எல் அடிப்படுத்த கல்லாக் காட்சி

Koviloor Digital Library

வில் உழுது உண்மார் நாப்பண், ஒல்லென,
இழி பிறப்பாளன் கருங் கை சிவப்ப,
வலி துரந்து சிலைக்கும் வன் கண் கடுந் துடி
புலி துஞ்சு நெடு வரைக் குடிஞையோடு இரட்டும்
மலை கெழு நாடன், கூர்வேல் பிட்டன்,
குறுகல் ஓம்புமின், தெவ்விர்! அவனே
சிறு கண் யானை வெண் கோடு பயந்த
ஒளி திகழ் முத்தம் விறலியர்க்கு ஈத்து,
நார் பிழிக் கொண்ட வெங் கட் தேறல்
பண் அமை நல் யாழ்ப் பாண் கடும்பு அருத்தி,
நசைவர்க்கு மென்மை அல்லது, பகைவர்க்கு
இரும்பு பயன் படுக்கும் கருங் கைக் கொல்லன்
விசைத்து எறி கூடமொடு பொரூஉம்
உலைக் கல் அன்ன, வல்லாளன்னே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண் முல்லை; தானைமறமும் ஆம்.
அவனை உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

171

இன்று செலினும் தருமே; சிறு வரை
நின்று செலினும் தருமே; பின்னும்,
'முன்னே தந்தனென்' என்னாது, துன்னி
வைகலும் செலினும், பொய்யலன் ஆகி,
யாம் வேண்டியாங்கு எம் வறுங் கலம் நிறைப்போன்;
தான் வேண்டியாங்குத் தன் இறை உவப்ப
அருந் தொழில் முடியரோ, திருந்து வேற் கொற்றன்;
இன மலி கதச் சேக் களனொடு வேண்டினும்,
களம் மலி நெல்லின் குப்பை வேண்டினும்,
அருங் கலம் களிற்றொடு வேண்டினும், பெருந்தகை
பிறர்க்கும் அன்ன அறத் தகையன்னே.
அன்னன்ஆகலின், எந்தை உள் அடி
முள்ளும் நோவ உறாற்கதில்ல!
ஈவோர் அரிய இவ் உலகத்து,
வாழ்வோர் வாழ, அவன் தாள் வாழியவே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி.
அவனைக் காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக் கண்ணனார் பாடியது.

172

ஏற்றுக உலையே; ஆக்குக சோறே;
கள்ளும் குறைபடல் ஓம்புக; ஒள் இழைப்
பாடு வல் விறலியர் கோதையும் புனைக;
அன்னவை பிறவும் செய்க; என்னதூஉம்
பரியல் வேண்டா; வரு பதம் நாடி,

Koviloor Digital Library

ஐவனம் காவலர் பெய் தீ நந்தின்,
ஒளி திகழ் திருந்து மணி நளிஇருள் அகற்றும்
வன் புல நாடன், வய மான் பிட்டன்:
ஆர் அமர் கடக்கும் வேலும், அவன் இறை
மா வள் ஈகைக் கோதையும்,
மாறுகொள் மன்னரும், வாழியர் நெடிதே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை வடம வண்ணக்கன் தாமோதரனார் பாடியது.

173

யான் வாழும் நாளும் பண்ணன் வாழிய!
பாணர்! காண்க, இவன் கடும்பினது இடும்பை;
யாணர்ப் பழு மரம் புள் இமிழ்ந்தன்ன
ஊண் ஒலி அரவம்தானும் கேட்கும்;
பொய்யா எழிலி பெய்விடம் நோக்கி,
முட்டை கொண்டு வன் புலம் சேரும்
சிறு நுண் எறும்பின் சில் ஒழுக்கு ஏய்ப்ப,
சோறுடைக் கையர் வீறு வீறு இயங்கும்
இருங் கிளைச் சிருஅர்க் காண்டும்; கண்டும்,
மற்றும் மற்றும் வினவுதும், தெற்றென;
பசிப்பிணி மருத்துவன் இல்லம்
அணித்தோ? சேய்த்தோ? கூறுமின், எமக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

சிறுகுடி கிழான் பண்ணனைச் சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் பாடியது.

174

அணங்குடை அவுணர் கணம் கொண்டு ஒளித்தென,
சேண் விளங்கு சிறப்பின் ஞாயிறு காணாது,
இருள் கண் கெடுத்த பருதி ஞாலத்து
இடும்பை கொள் பருவரல் தீர, கடுந் திறல்
அஞ்சன உருவன் தந்து நிறுத்தாங்கு,
அரசு இழந்திருந்த அல்லற்காலை,
முரசு எழுந்து இரங்கும் முற்றமொடு, கரை பொருது
இரங்கு புனல் நெரிதரு மிகு பெருங் காவிரி
மல்லல் நல் நாட்டு அல்லல் தீர,
பொய்யா நாவின் கபிலன் பாடிய,
மை அணி நெடு வரை ஆங்கண், ஒய்யெனச்
செருப் புகல் மறவர் செல்புறம் கண்ட
எள் அறு சிறப்பின் முள்ளூர் மீமிசை,
அரு வழி இருந்த பெரு விறல் வளவன்
மதி மருள் வெண்குடை காட்டி, அக் குடை

Koviloor Digital Library

புதுமையின் நிறுத்த புகழ் மேம்படுந!
விடர்ப் புலி பொறித்த கோட்டை, சுடர்ப் பூண்,
சுரும்பு ஆர் கண்ணி, பெரும் பெயர் நும் முன்
ஈண்டுச் செய் நல் வினை ஆண்டுச் சென்று உணீஇயர்,
உயர்ந்தோர் உலகத்துப் பெயர்ந்தனன்ஆகலின்,
ஆறு கொல் மருங்கின் மாதிரம் துழவும்
கவலை நெஞ்சத்து அவலம் தீர,
நீ தோன்றினையே—நிரைத் தார் அண்ணல்!
கல் கண் பொடிய, கானம் வெம்ப,
மல்கு நீர் வரைப்பின் கயம் பல உணங்க,
கோடை நீடிய பைது அறு காலை,
இரு நிலம் நெளிய ஈண்டி,
உரும் உரறு கருவிய மழை பொழிந்தாங்கே.

திணை - வாகை; துறை - அரச வாகை.

மலையமான் சோழிய ஏனாதி திருக்கண்ணனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

175

எந்தை! வாழி; ஆதனுங்க! என்
நெஞ்சம் திறப்போர் நிற் காண்குவரே;
நின் யான் மறப்பின், மறக்கும் காலை,
என் உயிர் யாக்கையின் பிரியும் பொழுதும்,
என் யான் மறப்பின், மறக்குவென்—வென் வேல்
விண் பொரு நெடுங் குடைக் கொடித் தேர் மோரியர்
திண் கதிர்த் திகிரி திரிதரக் குறைத்த
உலக இடைகழி அறை வாய் நிலைஇய
மலர் வாய் மண்டிலத்து அன்ன, நாளும்
பலர் புரவு எதிர்ந்த அறத் துறை நின்னே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்திரையனார் பாடியது.

176

ஓரை ஆயத்து ஒண் தொடி மகளிர்
கேழல் உழுத இருஞ் சேறு கிளைப்பின்,
யாமை ஈன்ற புலவு நாறு முட்டையைத்
தேன் நாறு ஆம்பற் கிழங்கொடு பெறூஉம்,
இழுமென ஒலிக்கும் புனல் அம் புதவின்,
பெரு மாவிலங்கைத் தலைவன், சீறியாழ்
இல்லோர் சொல் மலை நல்லியக்கோடனை
உடையை வாழி, எற் புணர்ந்த பாலே!

Koviloor Digital Library

பாரி பறம்பின் பனிச் சுனைத் தெண் நீர்
ஓர் ஊர் உண்மையின் இகழ்ந்தோர் போல,
காணாது கழிந்த வைகல், காணா
வழி நாட்கு இரங்கும், என் நெஞ்சம்—அவன்
கழி மென் சாயல் காண்தொறும் நினைந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஓய்மான் நல்லியக் கோடனைப் புறத்திணை நன்னாகனார் பாடியது.

177

ஒளிறு வாள் மன்னர் ஒண் சுடர் நெடு நகர்,
வெளிறு கண் போகப் பல் நாள் திரங்கி,
பாடிப் பெற்ற பொன் அணி யானை,
தமர்எனின், யாவரும் புகுப; அமர் எனின்,
திங்களும் நுழையா எந்திரப் படு புழை,
கள் மாறு நீட்ட நணி நணி இருந்த
குறும் பல் குறும்பின் ததும்ப வைகி,
புளிச் சுவை வேட்ட செங் கண் ஆடவர்
தீம் புளிக் களாவொடு துடரி முனையின்,
மட்டு அறல் நல் யாற்று எக்கர் ஏறி,
கருங் கனி நாவல் இருந்து கொய்து உண்ணும்,
பெரும் பெயர் ஆதி, பிணங்குஅரில் குட நாட்டு,
எயினர் தந்த எய்ம் மான் எறி தசைப்
பைஞ் ஞிணம் பெருத்த பசு வெள் அமலை,
வருநர்க்கு வரையாது தருவனர் சொரிய,
இரும் பனங் குடையின் மிசையும்
பெரும் புலர் வைகறைச் சீர் சாலாதே.

திணையும் துறையும் அவை.

. மல்லிகிழான் காரியாதியை ஆவூர் மூலங்கிழார் பாடியது.

178

கந்து முனிந்து உயிர்க்கும் யானையொடு, பணை முனிந்து
கால் இயற் புரவி ஆலும் ஆங்கண்,
மணல் மலி முற்றம் புக்க சான்றோர்
உண்ணார்ஆயினும், தன்னொடு சூளுற்று,
'உண்ம்' என இரக்கும் பெரும் பெயர்ச் சாத்தன்
ஈண்டோ இன் சாயலனே; வேண்டார்
எறி படை மயங்கிய வெருவரு ஞாட்பின்,
கள்ளுடைக் கலத்தர் உள்ளூர்க் கூறிய

Koviloor Digital Library

நெடுமொழி மறந்த சிறு பேராளர்
அஞ்சி நீங்குங்காலை,
ஏமமாகத் தான் முந்துறுமே.

திணை - வாகை; துறை - வல்லாண் முல்லை.

பாண்டியன் கீரஞ்சாத்தனை அவர் பாடியது.

179

‘ஞால மீமிசை வள்ளியோர் மாய்ந்தென,
ஏலாது கவிழ்ந்த என் இரவல் மண்டை
மலர்ப்போர் யார்?’ என வினவலின், மலைந்தோர்
விசி பிணி முரசமொடு மண் பல தந்த
திரு வீழ் நுண் பூண் பாண்டியன் மறவன்,
படை வேண்டுவழி வாள் உதவியும்,
வினை வேண்டுவழி அறிவு உதவியும்,
வேண்டுப வேண்டுப வேந்தன் தேஎத்து
அசை நுகம் படாஅ ஆண்தகை உள்ளத்து,
தோலா நல் இசை, நாலை கிழவன்,
பருந்து பசி தீர்க்கும் நற் போர்த்
திருந்து வேல் நாகற் கூறினர், பலரே.

திணையும் துறையும் அவை.

நாலை கிழவன் நாகனை வடநெடுந் தத்தனார் பாடியது.

180

நிரப்பாது கொடுக்கும் செல்வமும் இலனே;
‘இல்’ என மறுக்கும் சிறுமையும் இலனே;
இறை உறு விழுமம் தாங்கி, அமரகத்து
இரும்பு சுவைக் கொண்ட விழுப்புண் நோய் தீர்ந்து,
மருந்து கொள் மரத்தின் வாள் வடு மயங்கி,
வடு இன்று வடிந்த யாக்கையன், கொடை எதிர்ந்து,
ஈர்ந்தையோனே, பாண் பசிப் பகைஞன்;
இன்மை தீர வேண்டின், எம்மொடு
நீயும் வம்மோ?—முது வாய் இரவல!—
யாம் தன் இரக்குங்காலை, தான் எம்
உண்ணா மருங்குல் காட்டி, தன் ஊர்க்
கருங் கைக் கொல்லனை இரக்கும்,
‘திருந்து இலை நெடு வேல் வடித்திசின்’ எனவே.

திணையும் துறையும் அவை; துறை - பாணாற்றுப் படையும் ஆம்.

ஈர்ந்தூர் கிழான் தோயன் மாறனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

181

மன்ற விளவின் மனை வீழ் வெள்ளில்,
கருங் கண் எயிற்றி காதல் மகனொடு,
கான இரும் பிடிக் கன்று தலைக் கொள்ளும்
பெருங் குறும்பு உடுத்த வன் புல இருக்கை,
புலாஅ அம்பின், போர் அருங் கடி மிளை,
வலாஅரோனே, வாய் வாட் பண்ணன்;
உண்ணா வறுங் கடும்பு உய்தல் வேண்டின்,
இன்னே சென்மதி, நீயே—சென்று, அவன்
பகைப் புலம் படராஅளவை, நின்
பசிப் பகைப் பரிசில் காட்டினை கொளற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்லார் கிழான் பண்ணனைச் சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறு கருந்தும்பியார் பாடியது.

182

உண்டால் அம்ம, இவ் உலகம்—இந்திரர்
அமிழ்தம் இயைவதுஆயினும், 'இனிது' எனத்
தமியர் உண்டலும் இலரே; முனிவு இலர்;
துஞ்சலும் இலர்; பிறர் அஞ்சுவது அஞ்சி,
புகழ் எனின், உயிரும் கொடுக்குவர், பழி எனின்,
உலகுடன் பெறினும், கொள்ளலர்; அயர்விலர்;
அன்ன மாட்சி அனையர் ஆகி,
தமக்கு என முயலா நோன் தாள்,
பிறர்க்கு என முயலுநர் உண்மையானே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக் காஞ்சி.

கடலுள் மாய்ந்த இளம் பெருவழுதி பாட்டு.

183

உற்றுழி உதவியும், உறு பொருள் கொடுத்தும்,
பிற்றை நிலை முனியாது, கற்றல் நன்றே:
பிறப்பு ஓர்அன்ன உடன்வயிற்றுள்ளும்,
சிறப்பின் பாலால், தாயும் மனம் திரியும்;
ஒரு குடிப் பிறந்த பல்லோருள்ளும்,
'மூத்தோன் வருக' என்னாது, அவருள்
அறிவுடையோன் ஆறு அரசும் செல்லும்;
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பாலுள்ளும்,
கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்,
மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கண் படுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் பாட்டு.

Koviloor Digital Library

184

காய் நெல் அறுத்துக் கவளம் கொளினே,
மா நிறைவு இல்லதும், பல் நாட்கு ஆகும்;
நூறு செறு ஆயினும், தமித்துப் புக்கு உணினே,
வாய் புகுவதனினும் கால் பெரிது கெடுக்கும்;
அறிவுடை வேந்தன் நெறி அறிந்து கொளினே,
கோடி யாத்து, நாடு பெரிது நந்தும்;
மெல்லியன் கிழவன் ஆகி, வைகலும்
வரிசை அறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு,
பரிவு தப எடுக்கும் பிண்டம் நச்சின்,
யானை புக்க புலம் போல,
தானும் உண்ணுன், உலகமும் கெடுமே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - செவியறிவுறூஉ.
பாண்டியன் அறிவுடை நம்பியுழைச் சென்ற பிசிராந்தையார் பாடியது.

185

கால் பார் கோத்து, ஞாலத்து இயக்கும்
காவற் சாகாடு கைப்போன் மாணின்,
ஊறு இன்ருகி ஆறு இனிது படுமே;
உய்த்தல் தேற்ருன்ஆயின், வைகலும்,
பகைக் கூழ் அள்ளற் பட்டு,
மிகப் பல் தீ நோய் தலைத்தலைத் தருமே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக் காஞ்சி.
தொண்டைமான் இளந்திரையன் பாட்டு.

186

நெல்லும் உயிர் அன்றே; நீரும் உயிர் அன்றே;
மன்னன் உயிர்த்தே மலர் தலை உலகம்:
அதனுல், யான் உயிர் என்பது அறிகை
வேல் மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.

திணையும் துறையும் அவை.
மோசிகீரனுர் பாடியது.

187

நாடாகொன்ருே; காடாகொன்ருே;
அவலாகொன்ருே; மிசையாகொன்ருே;
எவ் வழி நல்லவர் ஆடவர்,
அவ் வழி நல்லை; வாழிய நிலனே!

திணையும் துறையும் அவை.
ஔவையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

188

படைப்புப் பல படைத்துப் பலரோடு உண்ணும்
உடைப் பெருஞ் செல்வர் ஆயினும், இடைப் படக்
குறுகுறு நடந்து, சிறு கை நீட்டி,
இட்டும், தொட்டும், கவ்வியும், துழந்தும்,
நெய்யுடை அடிசில் மெய் பட விதிர்த்தும்,
மயக்குறு மக்களை இல்லோர்க்குப்
பயக் குறை இல்லை—தாம் வாழு நாளே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் அறிவுடை நம்பி பாட்டு.

189

தெண் கடல் வளாகம் பொதுமை இன்றி
வெண் குடை நிழற்றிய ஒருமையோர்க்கும்,
நடு நாள் யாமத்தும் பகலும் துஞ்சான்
கடு மாப் பார்க்கும் கல்லா ஒருவற்கும்,
உண்பது நாழி; உடுப்பவை இரண்டே;
பிறவும் எல்லாம் ஓர் ஒக்குமே;
செல்வத்துப் பயனே ஈதல்;
துய்ப்பேம்எனினே, தப்புந பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார் பாடியது.

190

விளை பதச் சீறிடம் நோக்கி, வளை கதிர்
வல்சி கொண்டு, அளை மல்க வைக்கும்
எலி முயன்றனையர் ஆகி, உள்ள தம்
வளன் வலியுறுக்கும் உளம் இலாளரொடு
இயைந்த கேண்மை இல்லாகியரோ!
கடுங் கண் கேழல் இடம் பட வீழ்ந்தென,
அன்று அவண் உண்ணாதாகி, வழி நாள்,
பெரு மலை விடரகம் புலம்ப, வேட்டு எழுந்து,
இருங் களிற்று ஒருத்தல் நல் வலம் படுக்கும்
புலி பசித்தன்ன மெலிவு இல் உள்ளத்து
உரனுடையாளர் கேண்மையொடு
இயைந்த வைகல் உள ஆகியரோ!

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நல்லுருத்திரன் பாட்டு.

Koviloor Digital Library

191

'யாண்டு பல ஆக, நரை இல ஆகுதல்
யாங்கு ஆகியர்?' என வினவுதிர்ஆயின்,
மாண்ட என் மனைவியொடு, மக்களும் நிரம்பினர்;
யான் கண்டனையர் என் இளையரும்; வேந்தனும்
அல்லவை செய்யான், காக்கும்; அதன்தலை
ஆன்று அவிந்து அடங்கிய கொள்கைச்
சான்றோர் பலர், யான் வாழும் ஊரே.

திணையும் துறையும் அவை.

கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்தானுழைச் சென்ற பிசிராந்தையாரை, 'கேட்கும் காலம் பலவாலோ? நரை நுமக்கு இல்லையாலோ?' என்ற சான்றோர்க்கு அவர் சொற்றது.

192

யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர்;
தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா;
நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன;
சாதலும் புதுவது அன்றே; வாழ்தல்
இனிது என மகிழ்ந்தன்றும் இலமே; முனிவின்,
இன்னாது என்றலும் இலமே; 'மின்னொடு
வானம் தண் துளி தலைஇ, ஆனாது
கல் பொருது இரங்கும் மல்லல் பேர் யாற்று
நீர் வழிப்படூஉம் புணை போல், ஆர் உயிர்
முறை வழிப்படூஉம்' என்பது திறவோர்
காட்சியின் தெளிந்தனம்ஆகலின், மாட்சியின்
பெரியோரை வியத்தலும் இலமே;
சிறியோரை இகழ்தல் அதனினும் இலமே.

திணையும் துறையும் அவை.

கணியன் பூங்குன்றன் பாட்டு.

193

அதள் எறிந்தன்ன நெடு வெண் களரின்
ஒருவன் ஆட்டும் புல்வாய் போல,
ஓடி உய்தலும் கூடும்மன்;
ஒக்கல் வாழ்க்கை தட்கும்மா காலே.

திணையும் துறையும் அவை

ஓரேருழவர் பாட்டு

194

ஓர் இல் நெய்தல் கறங்க, ஓர் இல்
ஈர்ந் தண் முழவின் பாணி ததும்ப,

Koviloor Digital Library

புணர்ந்தோர் பூ அணி அணிய, பிரிந்தோர்
பைதல் உண்கண் பனி வார்பு உறைப்ப,
படைத்தோன் மன்ற, அப் பண்பிலாளன்!
இன்னுது அம்ம, இவ் உலகம்;
இனிய காண்க, இதன் இயல்பு உணர்ந்தோரே.

திணை - அது; துறை - பெருங் காஞ்சி.

பக்குடுக்கை நன்கணியார் பாடியது.

195

பல் சான்றீரே! பல் சான்றீரே!
கயல் முள் அன்ன நரை முதிர் திரை கவுள்,
பயன் இல் மூப்பின், பல் சான்றீரே!
கணிச்சிக் கூர்ம் படைக் கடுந் திறல் ஒருவன்
பிணிக்குங்காலை, இரங்குவிர் மாதோ;
நல்லது செய்தல் ஆற்றீர்ஆயினும்,
அல்லது செய்தல் ஓம்புமின்; அதுதான்
எல்லாரும் உவப்பது; அன்றியும்,
நல் ஆற்றுப் படூஉம் நெறியும்மார் அதுவே.

திணை - அது; துறை - பொருண் மொழிக் காஞ்சி.

நரிவெரூஉத்தலையார் பாடியது.

196

ஒல்லுவது ஒல்லும் என்றலும், யாவர்க்கும்
ஒல்லாது இல் என மறுத்தலும், இரண்டும்,
ஆள்வினை மருங்கின் கேண்மைப் பாலே;
ஒல்லாது ஒல்லும் என்றலும், ஒல்லுவது
இல் என மறுத்தலும், இரண்டும், வல்லே
இரப்போர் வாட்டல்அன்றியும், புரப்போர்
புகழ் குறைபடூஉம் வாயில்அத்தை;
அனைத்து ஆகியர், இனி; இதுவே எனைத்தும்
சேய்த்துக் காணுது கண்டனம்; அதனுல்,
நோய் இலராக நின் புதல்வர்; யானும்,
வெயில் என முனியேன், பனி என மடியேன்,
கல் குயின்றன்ன என் நல்கூர் வளி மறை,
நாண் அலது இல்லாக் கற்பின் வாள் நுதல்
மெல் இயல் குறு மகள் உள்ளிச்
செல்வல்அத்தை; சிறக்க, நின் நாளே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - பரிசில் கடா நிலை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன் பரிசில் நீட்டித்தானை ஆவூர் மூலங் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

197

வளி நடந்தன்ன வாச் செலல் இவுளியொடு
கொடி நுடங்கு மிசைய தேரினர் எனஅ,
கடல் கண்டன்ன ஒண் படைத் தானையொடு
மலை மாறு மலைக்கும் களிற்றினர் எனஅ,
உரும் உரற்றன்ன உட்குவரு முரசமொடு
செரு மேம்படூஉம் வென்றியர் எனஅ,
மண் கெழு தானை, ஒண் பூண், வேந்தர்
வெண் குடைச் செல்வம் வியத்தலோ இலமே;
எம்மால் வியக்கப்படூஉமோரே,
இடு முள் படப்பை மறி மேய்ந்து ஒழிந்த
குறு நறு முஞ்ஞைக் கொழுங் கண் குற்றடகு,
புன் புல வரகின் சொன்றியொடு, பெறூஉம்,
சீறூர் மன்னர்ஆயினும், எம் வயின்
பாடு அறிந்து ஒழுகும் பண்பினுரே;
மிகப் பேர் எவ்வம் உறினும், எனைத்தும்
உணர்ச்சி இல்லோர் உடைமை உள்ளேம்;
நல் அறிவு உடையோர் நல்குரவு
உள்ளுதும், பெரும! யாம், உவந்து, நனி பெரிதே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந்திருமாவளவன் பரிசில் நீட்டித்தானைக் கோனுட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனுர் பாடியது.

198

'அருவி தாழ்ந்த பெரு வரை போல
ஆரமொடு பொலிந்த மார்பில் தண்டா,
கடவுள் சான்ற கற்பின், சேயிழை
மடவோள் பயந்த மணி மருள் அவ் வாய்க்
கிண்கிணிப் புதல்வர் பொலிக!' என்று ஏத்தி,
திண் தேர் அண்ணல் நிற் பாராட்டி,
காதல் பெருமையின் கனவினும் அரற்றும் என்
காமர் நெஞ்சம் ஏமாந்து உவப்ப,
ஆல் அமர் கடவுள் அன்ன நின் செல்வம்,
வேல் கெழு குருசில்! கண்டேன்; ஆதலின்,
விடுத்தனென்; வாழ்க, நின் கண்ணி! தொடுத்த
தண் தமிழ் வரைப்பகம் கொண்டியாக,
பணித்துக் கூட்டு உண்ணும் தணிப்பு அருங் கடுந் திறல்
நின் ஓரன்ன நின் புதல்வர், என்றும்,
ஒன்னுர் வாட அருங் கலம் தந்து, நும்

Koviloor Digital Library

பொன்னுடை நெடு நகர் நிறைய வைத்த நின்
முன்னோர் போல்க, இவர் பெருங் கண்ணோட்டம்!
யாண்டும் நாளும் பெருகி, ஈண்டு திரைப்
பெருங் கடல் நீரினும், அக் கடல் மணலினும்,
நீண்டு உயர் வானத்து உறையினும், நன்றும்,
இவர் பெறும் புதல்வர்க் காண்தொறும், நீயும்,
புகன்ற செல்வமொடு புகழ் இனிது விளங்கி,
நீடு வாழிய! நெடுந்தகை! யானும்
கேள் இல் சேஎய் நாட்டின், எந்நாளும்,
துளி நசைப் புள்ளின் நின் அளி நசைக்கு இரங்கி, நின்
அடி நிழல் பழகிய அடியுறை;
கடுமான் மாற! மறவாதீமே.

திணையும் துறையும் அவை.

பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறனை வடம வண்ணக்கன் பேரி சாத்தனார் பாடியது.

199

கடவுள் ஆலத்துத் தடவுச் சினைப் பல் பழம்
நெருநல் உண்டனம் என்னாது, பின்னும்
செலவு ஆனாவே, கலி கொள் புள்ளினம்;
அனையர் வாழியோ இரவலர்; அவரைப்
புரவு எதிர்கொள்ளும் பெருஞ் செய் ஆடவர்
உடைமை ஆகும், அவர் உடைமை;
அவர் இன்மை ஆகும், அவர் இன்மையே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெரும்பதுமனார் பாட்டு.

200

பனி வரை நிவந்த பாசிலைப் பலவின்
கனி கவர்ந்து உண்ட கரு விரற் கடுவன்
செம் முக மந்தியொடு சிறந்து, சேண் விளங்கி,
மழை மிசை அறியா மால் வரை அடுக்கத்து,
கழை மிசைத் துஞ்சும் கல்லக வெற்ப!
நிணம் தின்று செருக்கிய நெருப்புத் தலை நெடு வேல்,
களம் கொண்டு கனலும் கடுங்கண் யானை,
விளங்கு மணிக் கொடும் பூண், விச்சிக்கோவே!
இவரே, பூத் தலை அறாஅப் புனை கொடி முல்லை
நாத் தழும்பு இருப்பப் பாடாதுஆயினும்,
'கறங்கு மணி நெடுந் தேர் கொள்க!' எனக் கொடுத்த
பரந்து ஓங்கு சிறப்பின் பாரி மகளிர்;

Koviloor Digital Library

யானே, பரிசிலன், மன்னும் அந்தணன்; நீயே,
வரிசையில் வணக்கும் வாள் மேம்படுநன்;
நினக்கு யான் கொடுப்பக் கொண்மதி—சினப் போர்
அடங்கா மன்னரை அடக்கும்
மடங்கா விளையுள் நாடு கிழவோயே!

திணை - அது; துறை - பரிசில் துறை.

பாரி மகளிரை விச்சிக் கோனுழைக் கொண்டு சென்ற கபிலர் பாடியது.

201

'இவர் யார்?' என்குவைஆயின், இவரே,
ஊருடன் இரவலர்க்கு அருளி, தேருடன்
முல்லைக்கு ஈத்த செல்லா நல் இசை,
படு மணி யானை, பறம்பின் கோமான்
நெடு மாப் பாரி மகளிர்; யானே
தந்தை தோழன்; இவர் என் மகளிர்;
அந்தணன், புலவன், கொண்டு வந்தனனே.
நீயே, வடபால் முனிவன் தடவினுள் தோன்றி,
செம்பு புனைந்து இயற்றிய சேண் நெடும் புரிசை,
உவரா ஈகை, துவரை ஆண்டு,
நாற்பத்தொன்பது வழிமுறை வந்த
வேளிருள் வேளே! விறற் போர் அண்ணல்!
தார் அணி யானைச் சேட்டு இருங் கோவே!
ஆண் கடன் உடைமையின், பாண் கடன் ஆற்றிய
ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடிமாஅல்!
யான் தர, இவரைக் கொண்மதி!—வான் கவித்து
இருங் கடல் உடுத்த இவ் வையகத்து, அருந் திறல்
பொன் படு மால் வரைக் கிழவ! வென் வேல்
உடலுநர் உட்கும் தானை,
கெடல் அருங்குரைய நாடு கிழவோயே!

திணையும் துறையும் அவை.

பாரி மகளிரை இருங்கோவேளுழைக் கொண்டு சென்ற கபிலர் பாடியது.

202

வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவர் ஆட்ட,
கட்சி காணுக் கடமா நல் ஏறு
கடறு மணி கிளர, சிதறு பொன் மிளிர,
கடிய கதழும் நெடு வரைப் படப்பை
வென்றி நிலைஇய விழுப் புகழ் ஒன்றி,
இரு பால் பெயரிய உரு கெழு மூதூர்,
கோடி பல அடுக்கிய பொருள் நுமக்கு உதவிய

Koviloor Digital Library

நீடு நிலை அரையத்துக் கேடும் கேள், இனி:
நுந்தை தாயம் நிறைவுற எய்திய
ஒலியற் கண்ணிப் புலிகடிமாஅல்!
நும் போல் அறிவின் நுமருள் ஒருவன்
புகழ்ந்த செய்யுட் கழாஅத்தலையை
இகழ்ந்ததன் பயனே; இயல் தேர் அண்ணல்!
எவ்வி தொல் குடிப் படீஇயர், மற்று, 'இவர்
கை வண் பாரி மகளிர்' என்ற என்
தேற்றாப் புன்சொல் நோற்றிசின்; பெரும!
விடுத்தனென்; வெலீஇயர், நின் வேலே! அடுக்கத்து,
அரும்பு அற மலர்ந்த கருங் கால் வேங்கை
மாத் தகட்டு ஒள் வீ தாய துறுகல்
இரும் புலி வரிப் புறம் கடுக்கும்
பெருங் கல் வைப்பின் நாடு கிழவோயே!

திணையும் துறையும் அவை.

இருங்கோவேள் பாரிமகளிரைக் கொள்ளானாக, கபிலர் பாடியது.

203

'கழிந்தது பொழிந்து' என வான் கண்மாறினும்,
'தொல்லது விளைந்து' என நிலம் வளம் கரப்பினும்,
எல்லா உயிர்க்கும் இல்லால், வாழ்க்கை;
'இன்னும் தம்' என எம்மனோர் இரப்பின்,
'முன்னும் கொண்டிர்' என, நும்மனோர் மறுத்தல்
இன்னாது அம்ம; இயல் தேர் அண்ணல்!
இல்லது நிரப்பல் ஆற்றாதோரினும்,
உள்ளி வருநர் நசை இழப்போரே;
அனையையும் அல்லை, நீயே; ஒன்னார்
ஆர் எயில் அவர்கட்டாகவும், 'நுமது' எனப்
பாண் கடன் இறுக்கும் வள்ளியோய்!
பூண் கடன், எந்தை! நீ இரவலர்ப் புரவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் பாமுளூர் எறிந்த நெய்தலங்கானல் இளஞ் சேட்சென்னியை ஊன் பொதி பசுங்குடையார் பாடியது.

204

'ஈ' என இரத்தல் இழிந்தன்று; அதன் எதிர்,
'ஈயேன்' என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று;
'கொள்' எனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று; அதன் எதிர்,
'கொள்ளேன்' என்றல் அதனினும் உயர்ந்தன்று;
தெண் நீர்ப் பரப்பின் இமிழ் திரைப் பெருங் கடல்

Koviloor Digital Library

உண்ணுர் ஆகுப, நீர் வேட்டோரே;
ஆவும் மாவும் சென்று உண, கலங்கி,
சேற்ரெடு பட்ட சிறுமைத்துஆயினும்,
உண்நீர் மருங்கின் அதர் பல ஆகும்;
புள்ளும் பொழுதும் பழித்தல் அல்லதை,
உள்ளிச் சென்ரோர்ப் பழியலர்; அதனுல்
புலவேன்—வாழியர், ஓரி! விசும்பில்
கருவி வானம் போல
வரையாது சுரக்கும் வள்ளியோய்! நின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

வல்வில் ஓரியைக் கழைதின்யானையார் பாடியது.

205

முற்றிய திருவின் மூவர்ஆயினும்,
பெட்பின்று ஈதல் யாம் வேண்டலமே;
விறற் சினம் தணிந்த விரை பரிப் புரவி
உறுவர் செல் சார்வு ஆகி, செறுவர்
தாள் உளம் தபுத்த வாள் மிகு தானே,
வெள் வீ வேலிக் கோடைப் பொருந!
சிறியவும் பெரியவும் புழை கெட விலங்கிய
மான் கணம் தொலேச்சிய கடு விசைக் கத நாய்,
நோன் சிலே, வேட்டுவ! நோய் இலேயாகுக!
ஆர் கலி யாணர்த் தரீஇய, கால் வீழ்த்து,
கடல்வயின் குழீஇய அண்ணல்அம் கொண்மூ
நீர் இன்று பெயராவாங்கு, தேரொடு
ஒளிறு மருப்பு ஏந்திய செம்மற்
களிறு இன்று பெயரல, பரிசிலர் கடும்பே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடிய நெடுவேட்டுவன் பரிசில் நீட்டித்தானைப் பெருந்தலேச் சாத்தனுர் பாடியது.

206

வாயிலோயே! வாயிலோயே!
வள்ளியோர் செவிமுதல் வயங்குமொழி வித்தி, தாம்
உள்ளியது முடிக்கும் உரனுடை உள்ளத்து
வரிசைக்கு வருந்தும் இப் பரிசில் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர்க்கு அடையா வாயிலோயே!
கடுமான் தோன்றல் நெடுமான் அஞ்சி
தன் அறியலன்கொல்? என் அறியலன்கொல்?
அறிவும் புகழும் உடையோர் மாய்ந்தென,
வறுந் தலே உலகமும் அன்றே; அதனுல்,
காவினெம் கலனே; சுருக்கினெம் கலப்பை;

Koviloor Digital Library

மரம் கொல் தச்சன் கை வல் சிறுஅர்
மழுவுடைக் காட்டகத்து அற்றே—
எத் திசைச் செலினும், அத் திசைச் சோறே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி பரிசில் நீட்டித்தானை ஔவையார் பாடியது.

207

எழு இனி, நெஞ்சம்! செல்கம்; யாரோ,
பருகு அன்ன வேட்கை இல்வழி,
அருகில் கண்டும் அறியார் போல,
அகம் நக வாரா முகன் அழி பரிசில்
தாள் இலாளர் வேளார்அல்லர்?
'வருக' என வேண்டும் வரிசையோர்க்கே
பெரிதே உலகம்; பேணுநர் பலரே;
மீளி முன்பின் ஆளி போல,
உள்ளம் உள் அவிந்து அடங்காது, வெள்ளென
நோவாதோன்வயின் திரங்கி,
வாயா வன் கனிக்கு உலமருவோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான் துஞ்சிய பின், அவன் தம்பி இள வெளிமானை, 'பரிசில் கொடு' என, அவன் சிறிது கொடுப்பக் கொள்ளாது, பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

208

'குன்றும் மலையும் பல பின் ஒழிய,
வந்தனென், பரிசில் கொண்டனென் செலற்கு' என
நின்ற என் நயந்து அருளி, 'ஈது கொண்டு,
ஈங்கனம் செல்க, தான்' என, என்னை
யாங்கு அறிந்தனனோ, தாங்கு அருங் காவலன்?
காணாது ஈத்த இப் பொருட்கு யான் ஓர்
வாணிகப் பரிசிலன்அல்லென்; பேணி,
தினை அனைத்துஆயினும், இனிது—அவர்
துணை அளவு அறிந்து, நல்கினர் விடினே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியுழைச் சென்ற பெருஞ்சித்திரனாரைக் காணாது, 'இது கொண்டு செல்க!' என்று அவன் பரிசில் கொடுப்பக் கொள்ளாது, அவர் சொல்லியது.

209

பொய்கை நாரை போர்வில் சேக்கும்
நெய்தல் அம் கழனி, நெல் அரி தொழுவர்
கூம்பு விடு மென் பிணி அவிழ்ந்த ஆம்பல்

Koviloor Digital Library

அகல் அடை அரியல் மாந்தி, தெண் கடல்
படு திரை இன் சீர்ப் பாணி தூங்கும்
மென் புல வைப்பின் நல் நாட்டுப் பொருந!
பல் கனி நசைஇ, அல்கு விசும்பு உகந்து,
பெரு மலை விடரகம் சிலம்ப முன்னி,
பழனுடைப் பெரு மரம் தீர்ந்தென, கையற்று,
பெருது பெயரும் புள்ளினம் போல, நின்
நசை தர வந்து, நின் இசை நுவல் பரிசிலென்
வறுவியேன் பெயர்கோ? வாள் மேம்படுந!
ஈயாய்ஆயினும், இரங்குவென்அல்லேன்;
நோய் இலை ஆகுமதி; பெரும! நம்முள்
குறு நணி காண்குவதாக—நாளும்,
நறும் பல் ஒலிவரும் கதுப்பின், தேம் மொழி,
தெரிஇழை மகளிர் பாணி பார்க்கும்
பெரு வரை அன்ன மார்பின்,
செரு வெஞ் சேஎய்! நின் மகிழ் இருக்கையே!

திணை - அது; துறை - பரிசில் கடா நிலை.

மூவன் பரிசில் நீட்டித்தானைப் பெருந்தலைச் சாத்தனார் பாடியது.

210

மன்பதை காக்கும் நின் புரைமை நோக்காது,
அன்பு கண் மாறிய அறன் இல் காட்சியொடு,
நும்மனோரும் மற்று இனையர்ஆயின்,
எம்மனோர் இவண் பிறவலர் மாதோ;
செயிர் தீர் கொள்கை எம் வெங் காதலி
உயிர் சிறிது உடையள்ஆயின், எம்வயின்
உள்ளாது இருத்தலோ அரிதே; அதனால்,
'அறன் இல் கூற்றம் திறன் இன்று துணியப்
பிறன் ஆயினன்கொல்? இறீஇயர், என் உயிர்!' என
நுவல்வுறு சிறுமையள் பல புலந்து உறையும்
இடுக்கண் மனையோள் தீரிய, இந் நிலை
விடுத்தேன்; வாழியர், குருசில்! உதுக் காண்:
அவல நெஞ்சமொடு செல்வல்—நிற் கறுத்தோர்
அருங் கடி முனை அரண் போலப்
பெருங் கையற்ற என் புலம்பு முந்துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் குடக்கோச் சேரல் இரும்பொறை பரிசில் நீட்டித்தானைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

211

அஞ்சுவரு மரபின் வெஞ் சினப் புயலேறு
அணங்குடை அரவின் அருந் தலை துமிய,
நின்று காண்பன்ன நீள் மலை மிளிர,
குன்று தூவ எறியும் அரவம் போல,
முரசு எழுந்து இரங்கும் தானையொடு தலைச்சென்று,
அரைசு படக் கடக்கும் உரைசால் தோன்றல்! நின்
உள்ளி வந்த ஓங்கு நிலைப் பரிசிலென்,
'வள்ளியை ஆதலின் வணங்குவன் இவன்' என,
கொள்ளா மாந்தர் கொடுமை கூற, நின்
உள்ளியது முடித்தோய் மன்ற; முன் நாள்
கை உள்ளது போல் காட்டி, வழி நாள்
பொய்யொடு நின்ற புறநிலை வருத்தம்
நாணாய் ஆயினும், நாணக் கூறி, என்
நுணங்கு செந் நா அணங்க ஏத்தி,
பாடப் பாடப் பாடுபுகழ் கொண்ட நின்
ஆடு கொள் வியன் மார்பு தொழுதனென் பழிச்சிச்
செல்வல் அத்தை, யானே—வைகலும்,
வல்சி இன்மையின் வயின்வயின் மாறி,
இல் எலி மடிந்த தொல் சுவர் வரைப்பின்,
பாஅல் இன்மையின் பல் பாடு சுவைத்து,
முலைக்கோள் மறந்த புதல்வனொடு,
மனைத் தொலைந்திருந்த என் வாணுதற் படர்ந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

212

'நும் கோ யார்?' என வினவின், எம் கோக்
களமர்க்கு அரித்த விளையல் வெங் கள்
யாமைப் புழுக்கின் காமம் வீட ஆரா,
ஆரல் கொழுஞ் சூடு அம் கவுள் அடாஅ,
வைகு தொழில் மடியும் மடியா விழவின்
யாணர் நல் நாட்டுள்ளும், பாணர்
பைதல் சுற்றத்துப் பசிப் பகை ஆகி,
கோழியோனே, கோப்பெருஞ்சோழன்—
பொத்து இல் நண்பின் பொத்தியொடு கெழீஇ,
வாய் ஆர் பெரு நகை வைகலும் நக்கே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழனைப் பிசிராந்தையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

213

மண்டு அமர் அட்ட மதனுடை நோன் தாள்,
வெண்குடை விளக்கும், விறல் கெழு வேந்தே!
பொங்கு நீர் உடுத்த இம் மலர் தலை உலகத்து,
நின் தலை வந்த இருவரை நினைப்பின்,
தொன்று உறை துப்பின் நின் பகைஞரும் அல்லர்,
அமர் வெங் காட்சியொடு மாறு எதிர்பு எழுந்தவர்;
நினையும்காலை, நீயும் மற்றவர்க்கு
அனையை அல்லை; அடு மான் தோன்றல்!
பரந்து படு நல் இசை எய்தி, மற்று நீ
உயர்ந்தோர் உலகம் எய்தி; பின்னும்
ஒழித்த தாயம் அவர்க்கு உரித்தன்றே:
அதனால், அன்னது ஆதலும் அறிவோய்! நன்றும்
இன்னும் கேண்மதி, இசை வெய்யோயே!
நின்ற துப்பொடு நிற் குறித்து எழுந்த
எண் இல் காட்சி இளையோர் தோற்பின்,
நின் பெருஞ் செல்வம் யார்க்கு எஞ்சுவையே?
அமர் வெஞ் செல்வ! நீ அவர்க்கு உலையின்,
இகழுநர் உவப்ப, பழி எஞ்சுவையே;
அதனால், ஒழிகதில் அத்தை, நின் மறனே! வல் விரைந்து
எழுமதி; வாழ்க, நின் உள்ளம்! அழிந்தோர்க்கு
ஏமம் ஆகும் நின் தாள் நிழல் மயங்காது
செய்தல் வேண்டுமால், நன்றே—வானோர்
அரும் பெறல் உலகத்து ஆன்றவர்
விதும்புறு விருப்பொடு விருந்து எதிர் கொளற்கே.

திணை - வஞ்சி; துறை - துணைவஞ்சி.

அவன் மக்கள்மேல் சென்றானைப் புல்லாற்றூர் எயிற்றியனார் பாடியது.

214

'செய்குவம்கொல்லோ, நல்வினை?' எனவே
ஐயம் அறாஅர், கசடு ஈண்டு காட்சி
நீங்கா நெஞ்சத்துத் துணிவு இல்லோரே;
யானை வேட்டுவன் யானையும் பெறுமே;
குறும்பூழ் வேட்டுவன் வறுங் கையும் வருமே:
அதனால், உயர்ந்த வேட்டத்து உயர்ந்திசினோர்க்கு,
செய்வினை மருங்கின் எய்தல் உண்டு எனின்,
தொய்யா உலகத்து நுகர்ச்சியும் கூடும்;
தொய்யா உலகத்து நுகர்ச்சி இல்எனின்,
மாறிப் பிறப்பின் இன்மையும் கூடும்;

Koviloor Digital Library

மாறிப் பிறவார்ஆயினும், இமயத்துக்
கோடு உயர்ந்தன்ன தம் இசை நட்டு,
தீது இல் யாக்கையொடு மாய்தல் தவத் தலையே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பொருண்மொழிக் காஞ்சி.

அவன் வடக்கிருந்தான் சொற்றது.

215

கவைக் கதிர் வரகின் அவைப்புறு வாக்கல்
தாது எரு மறுகின் போதொடு பொதுளிய
வேளை வெண் பூ வெண் தயிர்க் கொளீஇ,
ஆய்மகள் அட்ட அம் புளி மிதவை
அவரை கொய்யுநர் ஆர மாந்தும்
தென்னம் பொருப்பன் நல் நாட்டுள்ளும்
பிசிரோன் என்ப, என் உயிர் ஓம்புநனே;
செல்வக் காலை நிற்பினும்,
அல்லற் காலை நில்லலன்மன்னே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - இயன்மொழி.

கோப்பெருஞ்சோழன், 'பிசிராந்தையார் வாரார்' என்ற சான்றோர்க்கு, 'அவர் வருவார்' என்று சொல்லியது.

216

'கேட்டல் மாத்திரை அல்லது, யாவதும்
காண்டல் இல்லாது யாண்டு பல கழிய,
வழு இன்று பழகிய கிழமையர்ஆயினும்,
அரிதே, தோன்றல்! அதற்பட ஒழுகல்' என்று,
ஐயங் கொள்ளன்மின், ஆர் அறிவாளீர்!
இகழ்விலன்; இனியன்; யாத்த நண்பினன்;
புகழ் கெட வரூஉம் பொய் வேண்டலனே;
தன் பெயர் கிளக்குங்காலை, 'என் பெயர்
பேதைச் சோழன்' என்னும், சிறந்த
காதற் கிழமையும் உடையன்; அதன்தலை,
இன்னது ஓர் காலை நில்லலன்;
இன்னே வருகுவன்; ஒழிக்க, அவற்கு இடமே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தான், 'பிசிராந்தையார்க்கு இடன் ஒழிக்க!' என்றது.

217

நினைக்குங்காலை மருட்கை உடைத்தே,
எனைப் பெருஞ் சிறப்பினோடு ஈங்கு இது துணிதல்;
அதனினும் மருட்கை உடைத்தே, பிறன் நாட்டுத்
தோற்றம் சான்ற சான்றோன் போற்றி,
இசை மரபு ஆக, நட்புக் கந்து ஆக,

Koviloor Digital Library

இனையது ஓர் காலை ஈங்கு வருதல்;
'வருவன்' என்ற கோனது பெருமையும்,
அது பழுது இன்றி வந்தவன் அறிவும்,
வியத்தொறும் வியத்தொறும் வியப்பு இறந்தன்றே;
அதனால், தன் கோல் இயங்காத் தேயத்து உறையும்
சான்றோன் நெஞ்சுறப் பெற்ற தொன்று இசை
அன்னோனை இழந்த இவ் உலகம்
என் ஆவதுகொல்? அளியது தானே!

திணை - பொதுவியல்; துறை - கையறுநிலை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச் சென்ற பிசிராந்தையாரைக் கண்டு பொத்தியார் பாடியது.

218

பொன்னும், துகிரும், முத்தும், மன்னிய
மா மலை பயந்த காமரு மணியும்,
இடைபடச் சேயஆயினும், தொடை புணர்ந்து,
அரு விலை நன் கலம் அமைக்குங்காலை,
ஒரு வழித் தோன்றியாங்கு—என்றும் சான்றோர்
சான்றோர் பாலர் ஆப;
சாலார் சாலார் பாலர் ஆகுபவே.

திணையும் துறையும் அவை.

பிசிராந்தையார் வடக்கிருந்தாரைக் கண்ட கண்ணகனர் பாடியது.

219

உள் ஆற்றுக் கவலைப் புள்ளி நீழல்,
முழூஉ வள்ளூரம் உணக்கும் மள்ள!
புலவுதி மாதோ நீயே—
பலரால் அத்தை, நின் குறி இருந்தோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானைக் கருவூர்ப் பெருஞ் சதுக்கத்துப் பூதநாதனர் பாடியது.

220

பெருஞ் சோறு பயந்து, பல் யாண்டு புரந்த
பெருங் களிறு இழந்த பைதற் பாகன்
அது சேர்ந்து அல்கிய அழுங்கல் ஆலை,
வெளில் பாழாகக் கண்டு கலுழ்ந்தாங்கு,
கலங்கினென் அல்லனோ, யானே—பொலந் தார்த்
தேர் வண் கிள்ளி போகிய
பேர் இசை மூதூர் மன்றம் கண்டே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் வடக்கிருந்தானுழைச் சென்று மீண்டு வந்து உறையூர் கண்ட பொத்தியார் அழுது பாடியது.

Koviloor Digital Library

221

பாடுநர்க்கு ஈத்த பல் புகழன்னே;
ஆடுநர்க்கு ஈத்த பேர் அன்பினனே;
அறவோர் புகழ்ந்த ஆய் கோலன்னே;
திறவோர் புகழ்ந்த திண் அன்பினனே;
மகளிர் சாயல்; மைந்தர்க்கு மைந்து;
துகள் அறு கேள்வி உயர்ந்தோர் புக்கில்;
அனையன் என்னாது, அத் தக்கோனை,
நினையாக் கூற்றம் இன் உயிர் உய்த்தன்று;
பைதல் ஒக்கல் தழீஇ, அதனை
வைகம் வம்மோ—வாய்மொழிப் புலவீர்!—
'நனந் தலை உலகம் அரந்தை தூங்க,
கெடு இல் நல் இசை சூடி,
நடுகல் ஆயினன் புரவலன்' எனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவன் நடுகற் கண்டு அவர் பாடியது.

222

'அழல் அவிர் வயங்கு இழைப் பொலிந்த மேனி,
நிழலினும் போகா, நின் வெய்யோள் பயந்த
புகழ்சால் புதல்வன் பிறந்த பின் வா' என,
என் இவண் ஒழித்த அன்பிலாள!
எண்ணாது இருக்குவை அல்லை;
என் இடம் யாது?—மற்று இசை வெய்யோயே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை, தன் மகன் பிறந்த பின் பெயர்த்துச் சென்று, பொத்தியார், 'எனக்கு இடம் தா' என்று சொற்றது.

223

பலர்க்கு நிழல் ஆகி, உலகம் மீக்கூறி,
தலைப்போகன்மையின் சிறு வழி மடங்கி,
நிலை பெறு நடுகல் ஆகியக்கண்ணும்,
இடம் கொடுத்து அளிப்ப, மன்ற—உடம்போடு
இன் உயிர் விரும்பும் கிழமைத்
தொல் நட்புடையார்தம்முழைச் செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.

கல்லாகியும் இடம் கொடுத்த கோப்பெருஞ்சோழனை வடக்கிருந்த பொத்தியார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

224

அருப்பம் பேணாது அமர் கடந்ததூஉம்;
துணை புணர் ஆயமொடு தசும்பு உடன் தொலைச்சி,
இரும் பாண் ஒக்கற் கடும்பு புரந்ததூஉம்;
அறம் அறக் கண்ட நெறி மாண் அவையத்து,
முறை நற்கு அறியுநர் முன்னுறப் புகழ்ந்த
தூ இயல் கொள்கைத் துகள் அறு மகளிரொடு,
பருதி உருவின் பல் படைப் புரிசை,
எருவை நுகர்ச்சி, யூப நெடுந் தூண்,
வேத வேள்வித் தொழில் முடித்ததூஉம்;
அறிந்தோன் மன்ற அறிவுடையாளன்:
இறந்தோன் தானே; அளித்து இவ் உலகம்!
அருவி மாறி, அஞ்சு வரக் கருகி,
பெரு வறங் கூர்ந்த வேனிற் காலை,
பசித்த ஆயத்துப் பயன் நிரை தருமார்,
பூ வாட் கோவலர் பூவுடன் உதிரக்
கொய்து கட்டு அழித்த வேங்கையின்,
மெல் இயல் மகளிரும் இழை களைந்தனரே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானைக் கருங்குழலாதனார் பாடியது.

225

தலையோர் நுங்கின் தீம் சேறு மிசைய,
இடையோர் பழத்தின் பைங் கனி மாந்த,
கடையோர் விடு வாய்ப் பிசிரொடு சுடுகிழங்கு நுகர,
நில மலர் வையத்து வல முறை வளைஇ,
வேந்து பீடு அழித்த ஏந்து வேல் தானையொடு,
'ஆற்றல்' என்பதன் தோற்றம் கேள், இனி:
கள்ளி போகிய களரிஅம் பறந்தலை,
முள்ளுடை வியன் காட்டதுவே—'நன்றும்
சேட்சென்னி நலங்கிள்ளி கேட்குவன்கொல்?' என,
இன் இசைப் பறையொடு வென்றி நுவல,
தூக்கணங்குரீஇத் தூங்கு கூடு ஏய்ப்ப
ஒரு சிறைக் கொளீஇய திரி வாய் வலம்புரி,
ஞாலங் காவலர் கடைத்தலை,
காலைத் தோன்றினும் நோகோ யானே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் நலங்கிள்ளியை ஆலத்தூர் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

226

செற்றன்றுஆயினும், செயிர்த்தன்றுஆயினும்,
உற்றன்றுஆயினும், உய்வு இன்றுமாதோ;
பாடுநர் போலக் கைதொழுது ஏத்தி,
இரந்தன்றாகல் வேண்டும்—பொலந் தார்
மண்டு அமர் கடக்கும் தானைத்
திண் தேர் வளவற் கொண்ட கூற்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவனை மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

227

நனி பேதையே, நயன் இல் கூற்றம்!
விரகு இன்மையின் வித்து அட்டு உண்டனை;
இன்னும் காண்குவை, நன் வாய் ஆகுதல்;
ஒளிறு வாள் மறவரும், களிறும், மாவும்,
குருதி அம் குரூஉப் புனற் பொரு களத்து ஒழிய,
நாளும் ஆனான் கடந்து அட்டு, என்றும் நின்
வாடு பசி அருத்திய வசை தீர் ஆற்றல்
நின் ஓர்அன்ன பொன் இயற் பெரும் பூண்
வளவன் என்னும் வண்டு மூசு கண்ணி
இனையோற் கொண்டனைஆயின்,
இனி யார், மற்று நின் பசி தீர்ப்போரே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை ஆடுதுறை மாசாத்தனார் பாடியது.

228

கலம் செய் கோவே! கலம் செய் கோவே!
இருள் திணிந்தன்ன குரூஉத் திரள் பரூஉப் புகை
அகல் இரு விசும்பின் ஊன்றும் சூளை,
நனந் தலை மூதூர்க் கலம் செய் கோவே!
அளியை நீயே; யாங்கு ஆகுவைகொல்?
நிலவரை சூட்டிய நீள் நெடுந் தானைப்
புலவர் புகழ்ந்த பொய்யா நல் இசை,
விரி கதிர் ஞாயிறு விசும்பு இவர்ந்தன்ன
சேண் விளங்கு சிறப்பின், செம்பியர் மருகன்—
கொடி நுடங்கு யானை நெடுமாவளவன்—
தேவர் உலகம் எய்தினன்ஆதலின்,
அன்னோற் கவிக்கும் கண் அகன் தாழி
வனைதல் வேட்டனைஆயின், எனையதூஉம்
இரு நிலம் திகிரியா, பெரு மலை
மண்ணா, வனைதல் ஒல்லுமோ, நினக்கே?

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

அவனை ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

229

ஆடு இயல் அழல் குட்டத்து
ஆர் இருள் அரை இரவில்,
முடப் பனையத்து வேர் முதலாக்
கடைக் குளத்துக் கயம் காய,
பங்குனி உயர் அழுவத்து,
தலை நாள்மீன் நிலை திரிய,
நிலை நாள்மீன் அதன் எதிர் ஏர்தர,
தொல் நாள்மீன் துறை படிய,
பாசிச் செல்லாது, ஊசித் துன்னாது,
அளக்கர்த் திணை விளக்காகக்
கனை எரி பரப்ப, கால் எதிர்பு பொங்கி,
ஒரு மீன் வீழ்ந்தன்றால், விசும்பினானே;
அது கண்டு, யாமும் பிறரும் பல் வேறு இரவலர்,
'பறை இசை அருவி நல் நாட்டுப் பொருநன்
நோய் இலன்ஆயின் நன்றுமன் தில்' என
அழிந்த நெஞ்சம் மடிஉளம் பரப்ப,
அஞ்சினம்; எழு நாள் வந்தன்று, இன்றே;
மைந்துடை யானை கை வைத்து உறங்கவும்,
திண் பிணி முரசம் கண் கிழிந்து உருளவும்,
காவல் வெண்குடை கால் பரிந்து உலறவும்,
கால் இயற் கலி மாக் கதி இல வைகவும்,
மேலோர் உலகம் எய்தினன்; ஆகலின்,
ஒண் தொடி மகளிர்க்கு உறு துணை ஆகி,
தன் துணை ஆயம் மறந்தனன்கொல்லோ—
பகைவர்ப் பிணிக்கும் ஆற்றல், நசைவர்க்கு
அளந்து கொடை அறியா ஈகை,
மணி வரை அன்ன மாஅயோனே?

திணையும் துறையும் அவை.

கோச் சேரமான் யானைக்கட்சேஎய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை இன்ன நாளில் துஞ்சும் என அஞ்சி, அவன் துஞ்சிய இடத்து, கூடலூர் கிழார் பாடியது.

230

கன்று அமர் ஆயம் கானத்து அல்கவும்,
வெங் கால் வம்பலர் வேண்டு புலத்து உறையவும்,
களம் மலி குப்பை காப்பு இல வைகவும்,
விலங்கு பகை கடிந்த கலங்காச் செங்கோல்,
வையகம் புகழ்ந்த வயங்கு வினை ஒள் வாள்,
பொய்யா எழினி பொருது களம் சேர—
ஈன்றோள் நீத்த குழவி போல,

Koviloor Digital Library

தன் அமர் சுற்றம் தலைத்தலை இனைய,
கடும் பசி கலக்கிய இடும்பை கூர் நெஞ்சமொடு
நோய் உழந்து வைகிய உலகினும், மிக நனி
நீ இழந்தனையே, அறன் இல் கூற்றம்!
வாழ்தலின் வரூஉம் வயல் வளன் அறியான்,
வீழ் குடி உழவன் வித்து உண்டாஅங்கு
ஒருவன் ஆர் உயிர் உண்ணுஆயின்,
நேரார் பல் உயிர் பருகி,
ஆர்குவை மன்னோ, அவன் அமர் அடு களத்தே.

திணை - அது; துறை - கையறு நிலை.

அதியமான் தகடூர் பொருது வீழ்ந்த எழினியை அரிசில் கிழார் பாடியது.

231

எறி புனக் குறவன் குறையல் அன்ன
கரி புற விறகின் ஈம ஒள் அழல்,
குறுகினும் குறுகுக; குறுகாது சென்று,
விசும்புற நீளினும் நீள்க—பசுங் கதிர்த்
திங்கள் அன்ன வெண்குடை
ஒண் ஞாயிறு அன்னோன் புகழ் மாயலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

232

இல்லாகியரோ, காலை மாலை!
அல்லாகியர், யான் வாழும் நாளே!
நடுகல் பீலி சூட்டி, நார் அரி
சிறு கலத்து உகுப்பவும் கொள்வன்கொல்லோ—
கோடு உயர் பிறங்கு மலை கெழீஇய
நாடு உடன் கொடுப்பவும் கொள்ளாதோனே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

233

பொய்யாகியரோ! பொய்யாகியரோ!
பா அடி யானை பரிசிலர்க்கு அருகாச்
சீர் கெழு நோன் தாள் அகுதைகண் தோன்றிய
பொன் புனை திகிரியின் பொய்யாகியரோ!—
'இரும் பாண் ஒக்கற் தலைவன், பெரும் பூண்,
போர் அடு தானை, எவ்வி மார்பின்
எஃகுறு விழுப்புண் பல' என
வைகுறு விடியல், இயம்பிய குரலே.

திணையும் துறையும் அவை.

வேள் எவ்வியை வெள்ளெருக்கிலையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

234

நோகோ யானே? தேய்கமா காலை!
பிடி அடி அன்ன சிறு வழி மெழுகி,
தன் அமர் காதலி புல் மேல் வைத்த
இன் சிறு பிண்டம் யாங்கு உண்டனன்கொல்—
உலகு புகத் திறந்த வாயில்
பலரோடு உண்டல் மரீஇயோனே?

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

235

சிறிய கட் பெறினே, எமக்கு ஈயும்; மன்னே!
பெரிய கட் பெறினே,
யாம் பாட, தான் மகிழ்ந்து உண்ணும்; மன்னே!
சிறு சோற்றானும் நனி பல கலத்தன்; மன்னே!
பெருஞ் சோற்றானும் நனி பல கலத்தன்; மன்னே!
என்பொடு தடி படு வழி எல்லாம் எமக்கு ஈயும் ; மன்னே!
அம்பொடு வேல் நுழை வழி எல்லாம் தான் நிற்கும்; மன்னே!
நரந்தம் நாறும் தன் கையால்,
புலவு நாறும் என் தலை தைவரும்; மன்னே!
அருந் தலை இரும் பாணர் அகல் மண்டைத் துளை உரீஇ,
இரப்போர் கையுளும் போகி,
புரப்போர் புன்கண் பாவை சோர,
அம் சொல் நுண் தேர்ச்சிப் புலவர் நாவில்
சென்று வீழ்ந்தன்று, அவன்
அரு நிறத்து இங்கிய வேலே!
ஆசு ஆகு எந்தை யாண்டு உளன்கொல்லோ?
இனி, பாடுநரும் இல்லை; பாடுநர்க்கு ஒன்று ஈகுநரும் இல்லை;
பனித் துறைப் பகன்றை நறைக் கொள் மாமலர்
சூடாது வைகியாங்கு, பிறர்க்கு ஒன்று
ஈயாது வீயும் உயிர் தவப் பலவே!

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

236

கலை உணக் கிழிந்த, முழவு மருள், பெரும் பழம்
சிலை கெழு குறவர்க்கு அல்கு மிசைவு ஆகும்
மலை கெழு நாட! மா வண் பாரி!
கலந்த கேண்மைக்கு ஒவ்வாய், நீ; எற்
புலந்தனை ஆகுவை—புரந்த ஆண்டே

Koviloor Digital Library

பெருந் தகு சிறப்பின் நட்பிற்கு ஒல்லாது,
ஒருங்கு வரல் விடாது, 'ஒழிக' எனக் கூறி,
இனையைஆதலின் நினக்கு மற்று யான்
மேயினேன் அன்மையானே: ஆயினும்,
இம்மை போலக் காட்டி, உம்மை
இடை இல் காட்சி நின்னோடு
உடன் உறைவு ஆக்குக, உயர்ந்த பாலே!

திணை - அது; துறை - கையறுநிலை.

வேள் பாரி துஞ்சியவழி, அவன் மகளிரைப் பார்ப்பார்ப் படுத்து, வடக்கிருந்த கபிலர் பாடியது.

237

'நீடு வாழ்க!' என்று, யான் நெடுங் கடை குறுகி,
பாடி நின்ற பசி நாட்கண்ணே,
'கோடைக் காலத்துக் கொழு நிழல் ஆகி,
பொய்த்தல் அறியா உரவோன் செவிமுதல்
வித்திய பனுவல் விளைந்தன்று நன்று' என
நச்சி இருந்த நசை பழுதாக,
அட்ட குழிசி அழற் பயந்தாஅங்கு,
'அளியர்தாமே ஆர்க' என்னா
அறன் இல் கூற்றம் திறன் இன்று துணிய,
ஊழின் உருப்ப எருக்கிய மகளிர்
வாழைப் பூவின் வளை முறி சிதற,
முது வாய் ஒக்கற் பரிசிலர் இரங்க,
கள்ளி போகிய களரிஅம் பறந்தலை,
வெள் வேல் விடலை சென்று மாய்ந்தனனே:
ஆங்கு அது நோய் இன்றாக; ஓங்கு வரைப்
புலி பார்த்து ஒற்றிய களிற்று இரை பிழைப்பின்,
எலி பார்த்து ஒற்றாதாகும்; மலி திரைக்
கடல் மண்டு புனலின் இழுமெனச் சென்று,
நனியுடைப் பரிசில் தருகம்,
எழுமதி, நெஞ்சே! துணிபு முந்துறுத்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமானுழைச் சென்றார்க்கு, அவன் துஞ்ச, இள வெளிமான் சிறிது கொடுப்ப, கொள்ளாது, பெருஞ்சித்திரனார் பாடியது.

238

கவி செந் தாழிக் குவி புறத்து இருந்த
செவி செஞ் சேவலும் பொகுவலும் வெருவா,
வாய் வன் காக்கையும் கூகையும் கூடி,
பேஎய் ஆயமொடு பெட்டாங்கு வழங்கும்
காடு முன்னினனே, கட் காமுறுநன்;

Koviloor Digital Library

தொடி கழி மகளிரின் தொல் கவின் வாடி,
பாடுநர் கடும்பும் பையென்றனவே;
தோடு கொள் முரசும் கிழிந்தன, கண்ணே;
ஆள் இல், வரை போல், யானையும் மருப்பு இழந்தனவே;
வெந் திறல் கூற்றம் பெரும் பேதுறுப்ப,
எந்தை ஆகுல அதற் படல் அறியேன்;
அந்தோ! அளியேன் வந்தனென்; மன்ற
என் ஆகுவர்கொல், எற் துன்னியோரே?
மாரி இரவின், மரம் கவிழ் பொழுதின்,
ஆர் அஞர் உற்ற நெஞ்சமொடு, ஒராங்குக்
கண் இல் ஊமன் கடற் பட்டாங்கு,
வரை அளந்து அறியாத் திரை அரு நீத்தத்து,
அவல மறு சுழி மறுகலின்,
தவலே நன்றுமன்; தகுதியும் அதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.

வெளிமான் துஞ்சிய பின் அவர் பாடியது.

239

தொடியுடைய தோள் மணந்தனன்;
கடி காவில் பூச் சூடினன்;
தண் கமழும் சாந்து நீவினன்;
செற்றோரை வழி தபுத்தனன்;
நட்டோரை உயர்பு கூறினன்;
'வலியர்' என, வழிமொழியலன்;
'மெலியர்' என, மீக்கூறலன்;
பிறரைத் தான் இரப்பு அறியலன்;
இரந்தோர்க்கு மறுப்பு அறியலன்;
வேந்துடை அவையத்து ஓங்கு புகழ் தோற்றினன்;
வருபடை எதிர் தாங்கினன்;
பெயர்படை புறங்கண்டனன்;
கடும் பரிய மாக் கடவினன்;
நெடுந் தெருவில் தேர் வழங்கினன்;
ஓங்கு இயல களிறு ஊர்ந்தனன்;
தீம் செறி தசும்பு தொலைச்சினன்;
பாண் உவப்பப் பசி தீர்த்தனன்;
மயக்குடைய மொழி விடுத்தனன்; ஆங்குச்
செய்ப எல்லாம் செய்தனன்ஆகலின்—
இடுக ஒன்றோ! சுடுக ஒன்றோ!
படு வழிப் படுக, இப் புகழ் வெய்யோன் தலையே!

திணையும் துறையும் அவை.

நம்பி நெடுஞ்செழியனைப் பேரெயின் முறுவலார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

240

ஆடு நடைப் புரவியும், களிறும், தேரும்,
வாடா யாணர் நாடும் ஊரும்,
பாடுநர்க்கு அருகா ஆஅய் அண்டிரன்
கோடு ஏந்து அல்குல், குறுந் தொடி மகளிரொடு,
காலன் என்னும் கண்ணிலி உய்ப்ப,
மேலோர் உலகம் எய்தினன் எனஅ,
பொத்த அறையுள் போழ் வாய்க் கூகை,
'சுட்டுக் குவி' எனச் செத்தோர்ப் பயிரும்
கள்ளி அம் பறந்தலை ஒரு சிறை அல்கி,
ஒள் எரி நைப்ப உடம்பு மாய்ந்தது;
புல்லென் கண்ணர் புரவலர்க் காணாது,
கல்லென் சுற்றமொடு கையழிந்து, புலவர்
வாடிய பசியராகி, பிறர்
நாடு படு செலவினர்ஆயினர், இனியே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆயைக் குட்டுவன் கீரனார் பாடியது.

241

'திண் தேர் இரவலர்க்கு, ஈத்த, தண் தார்,
அண்டிரன் வரூஉம்' என்ன, ஒண் தொடி
வச்சிரத் தடக் கை நெடியோன் கோயிலுள்,
போர்ப்புறு முரசம் கறங்க,
ஆர்ப்பு எழுந்தன்றால், விசும்பினானே.

திணையும் துறையும் அவை.
அவனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

242

இளையோர் சூடார்; வளையோர் கொய்யார்;
நல் யாழ் மருப்பின் மெல்ல வாங்கி,
பாணன் சூடான்; பாடினி அணியாள்;
ஆண்மை தோன்ற ஆடவர்க் கடந்த
வல் வேற் சாத்தன் மாய்ந்த பின்றை
முல்லையும் பூத்தியோ, ஒல்லையூர் நாட்டே?

திணையும் துறையும் அவை.
ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தனைக் குடவாயிற் கீரத்தனார் பாடியது.

243

இனி நினைந்து இரக்கம் ஆகின்று: திணி மணல்
செய்வுறு பாவைக்குக் கொய் பூத் தைஇ,
தண் கயம் ஆடும் மகளிரொடு கை பிணைந்து,

Koviloor Digital Library

தழுவுவழித் தழீஇ, தூங்குவழித் தூங்கி,
மறை எனல் அறியா மாயம் இல் ஆயமொடு
உயர் சினை மருதத் துறை உறத் தாழ்ந்து,
நீர் நணிப் படி கோடு ஏறி, சீர் மிக,
கரையவர் மருள, திரையகம் பிதிர,
நெடு நீர்க் குட்டத்துத் துடுமெனப் பாய்ந்து,
குளித்து மணற் கொண்ட கல்லா இளமை
அளிதோ தானே! யாண்டு உண்டு கொல்லோ—
தொடித் தலை விழுத் தண்டு ஊன்றி, நடுக்குற்று,
இரும் இடை மிடைந்த சில சொற்
பெரு மூதாளரேம் ஆகிய எமக்கே?

திணையும் துறையும் அவை.

தொடித் தலை விழுத்தண்டினார் பாடியது.

244

பாணர் சென்னியும் வண்டு சென்று ஊதா;
விறலியர் முன்கையும் தொடியின் பொலியா;
இரவல் மாக்களும் ... ...

245

யாங்குப் பெரிதுஆயினும், நோய் அளவு எனைத்தே,
உயிர் செகுக்கல்லா மதுகைத்து அன்மையின்?
கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்
வெள்ளிடைப் பொத்திய விளை விறகு ஈமத்து,
ஒள் அழற் பள்ளிப் பாயல் சேர்த்தி,
ஞாங்கர் மாய்ந்தனள், மடந்தை;
இன்னும் வாழ்வல்; என் இதன் பண்பே!

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை தன் பெருங்கோப்பெண்டு துஞ்சிய காலைச் சொல்லிய பாட்டு.

246

பல் சான்றீரே! பல் சான்றீரே!
'செல்க' எனச் சொல்லாது, 'ஒழிக' என விலக்கும்,
பொல்லாச் சூழ்ச்சிப் பல் சான்றீரே!
அணில் வரிக் கொடுங் காய் வாள் போழ்ந்திட்ட
காழ் போல் நல் விளர் நறு நெய் தீண்டாது,
அடை இடைக் கிடந்த கை பிழி பிண்டம்,
வெள் எட் சாந்தொடு, புளிப் பெய்து அட்ட
வேளை வெந்தை, வல்சி ஆக,

Koviloor Digital Library

பரற் பெய் பள்ளிப் பாய் இன்று வதியும்
உயவல் பெண்டிரேம் அல்லேம்மாதோ;
பெருங் காட்டுப் பண்ணிய கருங் கோட்டு ஈமம்
நுமக்கு அரிதாகுகதில்ல; எமக்கு எம்
பெருந் தோட் கணவன் மாய்ந்தென, அரும்பு அற
வள் இதழ் அவிழ்ந்த தாமரை
நள் இரும் பொய்கையும் தீயும் ஓரற்றே!

திணை - அது; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

பூத பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு தீப் பாய்வாள் சொல்லியது.

247

யானை தந்த முளி மர விறகின்
கானவர் பொத்திய ஞெலி தீ விளக்கத்து,
மட மான் பெரு நிரை வைகு துயில் எடுப்பி,
மந்தி சீக்கும் அணங்குடை முன்றிலில்,
நீர் வார் கூந்தல் இரும் புறம் தாழ,
பேர் அஞர்க் கண்ணள், பெருங் காடு நோக்கி,
தெருமரும் அம்ம தானே—தன் கொழுநன்
முழவு கண் துயிலாக் கடியுடை வியல் நகர்ச்
சிறு நனி தமியள்ஆயினும்,
இன் உயிர் நடுங்கும் தன் இளமை புறங்கொடுத்தே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவள் தீப் பாய்வாளைக் கண்டு மதுரைப் பேராலவாயார் சொல்லியது.

248

அளியதாமே, சிறு வெள் ஆம்பல்!—
இளையமாகத் தழை ஆயினவே;
இனியே, பெரு வளக் கொழுநன் மாய்ந்தென, பொழுது மறுத்து,
இன்னா வைகல் உண்ணும்
அல்லிப் படூஉம் புல் ஆயினவே.

திணை - அது; துறை - தாபத நிலை.

.... ஒக்கூர் மாசாத்தனார் பாடியது.

249

கதிர் மூக்கு ஆரல் கீழ்ச் சேற்று ஒளிப்ப,
கணைக் கோட்டு வாளை மீநீர்ப் பிறழ,
எரிப் பூம் பழனம் நெரித்து உடன் வலைஞர்
அரிக் குரல் தடாரியின் யாமை மிளிர,
பனை நுகும்பு அன்ன சினை முதிர் வராலொடு,
உறழ் வேல் அன்ன ஒண் கயல் முகக்கும்,
அகல் நாட்டு அண்ணல் புகாவே, நெருநைப்

Koviloor Digital Library

பகல் இடம் கண்ணிப் பலரொடும் கூடி,
ஒருவழிப்பட்டன்று; மன்னே! இன்றே,
அடங்கிய கற்பின், ஆய் நுதல் மடந்தை,
உயர் நிலை உலகம் அவன் புக, ... வரி
நீறு ஆடு சுளகின் சீறிடம் நீக்கி,
அழுதல் ஆனுக் கண்ணள்,
மெழுகும், ஆப்பி கண் கலுழ் நீரானே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... தும்பி சேர் கீரனுர் பாடியது.

250

குய் குரல் மலிந்த கொழுந் துவை அடிசில்
இரவலர்த் தடுத்த வாயில், புரவலர்
கண்ணீர்த் தடுத்த தண் நறும் பந்தர்,
கூந்தல் கொய்து, குறுந் தொடி நீக்கி,
அல்லி உணவின் மனைவியொடு, இனியே
புல்லென்றனையால்—வளம் கெழு திரு நகர்!—
வான் சோறு கொண்டு தீம் பால் வேண்டும்
முனித்தலைப் புதல்வர் தந்தை
தனித் தலைப் பெருங் காடு முன்னியபின்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

.... தாயங்கண்ணியார் பாடியது.

251

ஓவத்து அன்ன இடனுடை வரைப்பில்,
பாவை அன்ன குறுந் தொடி மகளிர்
இழை நிலை நெகிழ்த்த மள்ளற் கண்டிகும்—
கழைக் கண் நெடு வரை அருவி ஆடி,
கான யானை தந்த விறகின்
கடுந் தெறல் செந் தீ வேட்டு,
புறம் தாழ் புரி சடை புலர்த்துவோனே!

திணை - வாகை; துறை - தாபத வாகை.

. . . . மாற்பித்தியார் பாடியது.

252

கறங்கு வெள் அருவி ஏற்றலின், நிறம் பெயர்ந்து,
தில்லை அன்ன புல்லென் சடையோடு,
அள் இலைத் தாளி கொய்யுமோனே—
இல் வழங்கு மட மயில் பிணிக்கும்
சொல் வலை வேட்டுவன் ஆயினன், முன்னே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

253

என் திறத்து அவலம் கொள்ளல், இனியே;
வல ஆர் கண்ணி இளையர் திளைப்ப,
'நகாஅல்' என வந்த மாறே, எழா நெல்
பைங் கழை பொதி களைந்தன்ன விளர்ப்பின்,
வளை இல், வறுங் கை ஓச்சி,
கிளையுள் ஒய்வலோ? கூறு நின் உரையே!

திணை - பொதுவியல்; துறை - முதுபாலை.

....குளம்பாதாயனுர் பாடியது.

254

இளையரும் முதியரும் வேறு புலம் படர,
எடுப்ப எழாஅய், மார்பம் மண் புல்ல,
இடைச் சுரத்து இறுத்த மள்ள! விளர்த்த
வளை இல் வறுங் கை ஓச்சி, கிளையுள்,
'இன்னன் ஆயினன், இளையோன்' என்று,
நின் உரை செல்லும்ஆயின், 'மற்று
முன் ஊர்ப் பழுனிய கோளி ஆலத்து,
புள் ஆர் யாணர்த்தற்றே, என் மகன்
வளனும் செம்மலும் எமக்கு' என, நாளும்
ஆனது புகழும் அன்னை
யாங்கு ஆகுவள்கொல்? அளியள் தானே!

திணையும் துறையும் அவை.

....கயமனர் பாடியது.

255

'ஐயோ!' எனின், யான் புலி அஞ்சுவலே;
அணைத்தனன் கொளினே, அகல் மார்பு எடுக்கவல்லேன்;
என் போல் பெரு விதிர்ப்புறுக, நின்னை
இன்னது உற்ற அறன் இல் கூற்றே!
நிரை வளை முன் கை பற்றி—
வரை நிழல் சேர்கம்—நடத்திசின் சிறிதே!

திணையும் துறையும் அவை.

....வன்பரணர் பாடியது.

256

கலம் செய் கோவே! கலம் செய் கோவே!
அச்சுடைச் சாகாட்டு ஆரம் பொருந்திய
சிறு வெண் பல்லி போல, தன்னொடு
சுரம் பல வந்த எமக்கும் அருளி,
வியல் மலர் அகன் பொழில் ஈமத் தாழி

Koviloor Digital Library

அகலிதாக வனேமோ—
நனந் தலை மூதூர்க் கலம் செய் கோவே!

திணையும் துறையும் அவை.

. . . .

257

செருப்பு இடைச் சிறு பரல் அன்னன்; கணைக் கால்,
அவ் வயிற்று, அகன்ற மார்பின், பைங் கண்,
குச்சின் நிரைத்த குரூஉ மயிர் மோவாய்,
செவி இறந்து தாழ்தரும் கவுளன், வில்லொடு,
யார்கொலோ, அளியன்தானே? தேரின்
ஊர் பெரிது இகந்தன்றும் இலனே; அரண் எனக்
காடு கைக் கொண்டன்றும், இலனே; காலை,
புல்லார் இன நிரை செல் புறம் நோக்கி,
கையின் சுட்டிப் பையென எண்ணி,
சிலையின் மாற்றியோனே; அவைதாம்
மிகப் பலவாயினும், என் ஆம்—எனைத்தும்
வெண் கோள் தோன்றாக் குழிசியொடு,
நாள் உறை மத்து ஒலி கேளாதோனே?

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

. . . .

258

முட் கால் காரை முது பழன் ஏய்ப்பத்
தெறிப்ப விளைந்த தீம் கந்தாரம்
நிறுத்த ஆயம் தலைச்சென்று உண்டு,
பச்சூன் தின்று, பைந் நிணம் பெருத்த
எச்சில் ஈர்ங் கை விற்புறம் திமிரி,
புலம் புக்கனனே, புல் அணற் காளை;
ஒரு முறை உண்ணுஅளவை, பெரு நிரை
ஊர்ப் புறம் நிறையத் தருகுவன்; யார்க்கும்
தொடுதல் ஓம்புமதி, முது கட் சாடி;
ஆ தரக் கழுமிய துகளன்,
காய்தலும் உண்டு, அக் கள் வெய்யோனே.

திணையும் துறையும் அவை.

. . . . .உலோச்சனார் பாடியது.

259

ஏறுடைப் பெரு நிரை பெயர்தர, பெயராது,
இலை புதை பெருங் காட்டுத் தலை கரந்து இருந்த
வல் வில் மறவர் ஒடுக்கம் காணாய்;

Koviloor Digital Library

செல்லல், செல்லல்; சிறக்க, நின் உள்ளம்,
முருகு மெய்ப் பட்ட புலைத்தி போலத்
தாவுபு தெறிக்கும் ஆன்மேல்—
புடை இலங்கு ஒள் வாள் புனை கழலோயே!

திணை - கரந்தை; துறை - செரு மலைதல்; பிள்ளைப் பெயர்ச்சியும் ஆம்.

....கோடை பாடிய பெரும்பூதனார் பாடியது.

260

வளரத் தொடினும், வௌவுபு திரிந்து,
விளரி உறுதரும் தீம் தொடை நினையா,
தளரும் நெஞ்சம் தலைஇ, மனையோள்
உளரும் கூந்தல் நோக்கி, களர
கள்ளி நீழற் கடவுள் வாழ்த்தி,
பசி படு மருங்குலை, கசிபு, கைதொழாஅ,
'காணலென்கொல்?' என வினவினை வரூஉம்
பாண! கேண்மதி, யாணரது நிலையே:
புரவுத் தொடுத்து உண்குவைஆயினும், இரவு எழுந்து
எவ்வம் கொள்குவைஆயினும், இரண்டும்,
கையுள போலும்; கடிது அண்மையவே
முன் ஊர்ப் பூசலின் தோன்றி, தன் ஊர்
நெடு நிரை தழீஇய மீளியாளர்
விடு கணை நீத்தம் துடி புணை ஆக,
வென்றி தந்து, கொன்று கோள் விடுத்து,
வையகம் புலம்ப வளைஇய பாம்பின்
வை எயிற்று உய்ந்த மதியின், மறவர்
கையகத்து உய்ந்த கன்றுடைப் பல் ஆன்
நிரையொடு வந்த உரையன் ஆகி,
உரி களை அரவம் மான, தானே
அரிது செல் உலகில் சென்றனன்; உடம்பே,
கானச் சிற்றியாற்று அருங் கரைக் கால் உற்று,
கம்பமொடு துளங்கிய இலக்கம் போல,
அம்பொடு துளங்கி ஆண்டு ஒழிந்தன்றே;
உயர் இசை வெறுப்பத் தோன்றிய பெயரே,
மடம்சால் மஞ்ஞை அணி மயிர் சூட்டி,
இடம் பிறர் கொள்ளாச் சிறு வழி,
படம் செய் பந்தர்க் கல் மிசையதுவே.

திணை - அது; துறை - கையறு நிலை; பாண்பாட்டும் ஆம்.

....வடமோதங் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

261

அந்தோ! எந்தை அடையாப் பேர் இல்!
வண்டு படு நறவின் தண்டா மண்டையொடு
வரையாப் பெருஞ் சோற்று முரி வாய் முற்றம்,
வெற்று யாற்று அம்பியின் எற்று? அற்று ஆகக்
கண்டனென், மன்ற; சோர்க, என் கண்ணே;
வையம் காவலர் வளம் கெழு திரு நகர்,
மையல் யானை அயாவுயிர்த்தன்ன
நெய் உலை சொரிந்த மை ஊன் ஓசை
புதுக்கண் மாக்கள் செதுக்கண் ஆரப்
பயந்தனை, மன்னால், முன்னே! இனியே
பல் ஆ தழீஇய கல்லா வல் வில்
உழைக் குரற் கூகை அழைப்ப ஆட்டி,
நாகு முலை அன்ன நறும் பூங் கரந்தை
விரகறியாளர் மரபின் சூட்ட,
நிரை இவண் தந்து, நடுகல் ஆகிய
வென் வேல் விடலை இன்மையின் புலம்பி,
கொய்ம் மழித் தலையொடு கைம்மையுறக் கலங்கிய
கழி கல மகடூஉப் போலப்
புல்லென்றனையால், பல் அணி இழந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

....ஆவூர் மூலங் கிழார் பாடியது.

262

நறவும் தொடுமின்; விடையும் வீழ்மின்;
பாசுவல் இட்ட புன் காற் பந்தர்ப்
புனல் தரும் இள மணல் நிறையப் பெய்ம்மின்—
ஒன்னார் முன்னிலை முருக்கி, பின் நின்று,
நிரையொடு வரூஉம் என்னைக்கு
உழையோர் தன்னினும் பெருஞ் சாயலரே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு; தலைத்தோற்றமும் ஆம்.

....மதுரைப் பேராலவாயார் பாடியது.

263

பெருங் களிற்று அடியின் தோன்றும் ஒரு கண்
இரும் பறை இரவல! சேறிஆயின்,
தொழாதனை கழிதல் ஓம்புமதி; வழாது,
வண்டு மேம்படூஉம், இவ் வறநிலை ஆறே—
பல் ஆத் திரள் நிரை பெயர்தரப் பெயர்தந்து,
கல்லா இளையர் நீங்க நீங்கான்,
வில் உமிழ் கடுங் கணை மூழ்க,
கொல் புனல் சிறையின் விலங்கியோன் கல்லே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறுநிலை.

....

Koviloor Digital Library

264

பரலுடை மருங்கின் பதுக்கை சேர்த்தி,
மரல் வகுந்து தொடுத்த செம் பூங் கண்ணியொடு,
அணி மயிற் பீலி சூட்டி, பெயர் பொறித்து,
இனி நட்டனரே, கல்லும்; கன்றொடு
கறவை தந்து பகைவர் ஓட்டிய
நெடுந்தகை கழிந்தமை அறியாது,
இன்றும் வரும்கொல், பாணரது கடும்பே?

திணையும் துறையும் அவை.

....உறையூர் இளம்பொன் வாணிகனார் பாடியது.

265

ஊர் நனி இறந்த பார் முதிர் பறந்தலை,
ஓங்கு நிலை வேங்கை ஒள் இணர் நறு வீப்
போந்தை அம் தோட்டின் புனைந்தனர் தொடுத்து,
பல் ஆன் கோவலர் படலை சூட்ட,
கல் ஆயினையே—கடு மான் தோன்றல்!—
வான் ஏறு புரையும் நின் தாள் நிழல் வாழ்க்கைப்
பரிசிலர் செல்வம் அன்றியும், விரி தார்க்
கடும் பகட்டு யானை வேந்தர்
ஒடுங்கா வென்றியும், நின்னொடு செலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

....சோணாட்டு முகையலூர்ச் சிறு கருந் தும்பியார் பாடியது.

266

பயம் கெழு மா மழை பெய்யாது மாறி,
கயம் களி முளியும் கோடைஆயினும்,
புழற்கால் ஆம்பல் அகல் அடை நீழல்,
கதிர்க் கோட்டு நந்தின் சுரி முக ஏற்றை
நாகு இள வளையொடு பகல் மணம் புகூஉம்
நீர் திகழ் கழனி நாடு கெழு பெரு விறல்!
வான் தோய் நீள் குடை, வய மான் சென்னி!
சான்றோர் இருந்த அவையத்து உற்றோன்,
'ஆசு ஆகு' என்னும் பூசல் போல,
வல்லே களைமதிஅத்தை—உள்ளிய
விருந்து கண்டு ஒளிக்கும் திருந்தா வாழ்க்கை,
பொறிப் புணர் உடம்பில் தோன்றி என்
அறிவு கெட நின்ற நல்கூர்மையே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - பரிசில் கடாநிலை.

சோழன் உருவப் பல் தேர் இளஞ் சேட்சென்னியைப் பெருங்குன்றூர் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

267

(இப் பாட்டு பிரதிகளில் காணப்பெறவில்லை.)

268

(இப் பாட்டு பிரதிகளில் காணப்பெறவில்லை.)

269

குயில் வாய் அன்ன கூர்முகை அதிரல்
பயிலாது அல்கிய பல் காழ் மாலை
மை இரும் பித்தை பொலியச் சூட்டி,
புத்தகல் கொண்ட புலிக் கண் வெப்பர்
ஒன்று இரு முறை இருந்து உண்ட பின்றை,
உவலைக் கண்ணித் துடியன் வந்தென,
பிழி மகிழ் வல்சி வேண்ட, மற்று இது
கொள்ளாய் என்ப, கள்ளின் வாழ்த்தி;
கரந்தை நீடிய அறிந்து மாறு செருவில்
பல் ஆன் இன நிரை தழீஇய வில்லோர்,
கொடுஞ் சிறைக் குரூஉப் பருந்து ஆர்ப்ப,
தடிந்து மாறு பெயர்த்தது, இக் கருங் கை வாளே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

ஔவையார் பாடியது.

270

பல் மீன் இமைக்கும் மாக விசும்பின்
இரங்கு முரசின், இனம்சால் யானை,
நிலம் தவ உருட்டிய நேமியோரும்
சமங்கண் கூடித் தாம் வேட்பவ்வே—
நறு விரை துறந்த நாரு நரைத் தலைச்
சிறுவர் தாயே! பேரிற் பெண்டே!
நோகோ யானே; நோக்குமதி நீயே;
மறப் படை நுவலும் அரிக் குரற் தண்ணுமை
இன் இசை கேட்ட துன் அரு மறவர்
வென்றி தரு வேட்கையர், மன்றம் கொண்மார்,
பேர் அமர் உழந்த வெருவரு பறந்தலை,
விழு நவி பாய்ந்த மரத்தின்,
வாள் மிசைக் கிடந்த ஆண்மையோன்திறத்தே.

திணை - கரந்தை; துறை - கையறு நிலை.

(கண்டார் தாய்க்குச் சொல்லியது)

கழாத்தலையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

271

நீர் அறவு அறியா நிலமுதற் கலந்த
கருங் குரல் நொச்சிக் கண் ஆர் குரூஉத் தழை,
மெல் இழை மகளிர் ஐது அகல் அல்குல்,
தொடலை ஆகவும் கண்டனம்; இனியே,
வெருவரு குருதியொடு மயங்கி, உருவு கரந்து,
ஒறுவாய்ப் பட்ட தெரியல் ஊன் செத்து,
பருந்து கொண்டு உகப்ப யாம் கண்டனம்—
மறம் புகல் மைந்தன் மலைந்தமாறே!

திணை - நொச்சி; துறை - செருவிடை வீழ்தல்.
வெறி பாடிய காமக்கண்ணியார் பாடியது.

272

மணி துணர்ந்தன்ன மாக் குரல் நொச்சி!
போது விரி பல் மரனுள்ளும் சிறந்த
காதல் நல் மரம் நீ; நிழற்றிசினே!—
கடியுடை வியல் நகர்க் காண்வரப் பொலிந்த
தொடியுடை மகளிர் அல்குலும் கிடத்தி;
காப்புடைப் புரிசை புக்கு மாறு அழித்தலின்,
ஊர்ப் புறங்கொடாஅ நெடுந்தகை
பீடு கெழு சென்னிக் கிழமையும் நினதே.

திணையும் துறையும் அவை.
மோசி சாத்தனார் பாடியது,

273

மா வாராதே; மா வாராதே;
எல்லார் மாவும் வந்தன; எம் இல்,
புல் உளைக் குடுமிப் புதல்வற் தந்த
செல்வன் ஊரும் மா வாராதே—
இரு பேர் யாற்ற ஒரு பெருங் கூடல்
விலங்கிடு பெரு மரம் போல,
உலந்தன்றுகொல், அவன் மலைந்த மாவே?

திணை - தும்பை; துறை - குதிரை மறம்.
எருமை வெளியனார் பாடியது.

274

நீலக் கச்சை, பூ ஆர் ஆடை,
பீலிக் கண்ணிப் பெருந்தகை மறவன்
மேல் வருங் களிற்றொடு வேல் துரந்து, இனியே,
தன்னும் துரக்குவன் போலும்—ஒன்னலர்
எஃகுடை வலத்தர் மாவொடு பரத்தர,

Koviloor Digital Library

கையின் வாங்கி, தழீஇ,
மொய்ம்பின் ஊக்கி, மெய்க் கொண்டனனே!

திணை - அது; துறை - எருமை மறம்.
உலோச்சனார் பாடியது.

275

கோட்டங் கண்ணியும், கொடுந்திரை ஆடையும்,
வேட்டது சொல்லி வேந்தனைத் தொடுத்தலும்,
ஒத்தன்று மாதோ, இவற்கே; செற்றிய
திணி நிலை அலறக் கூவை போழ்ந்து, தன்
வடி மாண் எஃகம் கடிமுகத்து ஏந்தி,
'ஓம்புமின், ஓம்புமின், இவண்!' என, ஓம்பாது,
தொடர் கொள் யானையின் குடர் கால் தட்ப,
கன்று அமர் கறவை மான,
முன் சமத்து எதிர்ந்த தன் தோழற்கு வருமே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஒருஉத்தனார் பாடியது.

276

நறு விரை துறந்த நரை வெண் கூந்தல்,
இரங் காழ் அன்ன திரங்கு கண் வறு முலை,
செம் முது பெண்டின் காதல்அம் சிறுஅன்,
மடப் பால் ஆய்மகள் வள் உகிர்த் தெறித்த
குடப் பால் சில் உறை போல,
படைக்கு நோய் எல்லாம் தான் ஆயினனே.

திணை - அது; துறை - தானை நிலை.
மதுரைப் பூதன் இளநாகனார் பாடியது.

277

'மீன் உண் கொக்கின் தூவி அன்ன
வால் நரைக் கூந்தல் முதியோள் சிறுவன்
களிறு எறிந்து பட்டனன்' என்னும் உவகை
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிதே; கண்ணீர்
நோன் கழை துயல்வரும் வெதிரத்து
வான் பெயத் தூங்கிய சிதரினும் பலவே.

திணை - அது; துறை - உவகைக் கலுழ்ச்சி.
பூங்கண் உத்திரையார் பாடியது.

278

'நரம்பு எழுந்து உலறிய நிரம்பா மென் தோள்,
முளரி மருங்கின், முதியோள் சிறுவன்

Koviloor Digital Library

படை அழிந்து, மாறினன்' என்று பலர் கூற,
'மண்டு அமர்க்கு உடைந்தனன்ஆயின், உண்ட என்
முலை அறுத்திடுவென், யான்' எனச் சினைஇ,
கொண்ட வாளொடு படு பிணம் பெயரா,
செங்களம் துழவுவோள், சிதைந்து வேறு ஆகிய
படு மகன் கிடக்கை காணூஉ,
ஈன்ற ஞான்றினும் பெரிது உவந்தனளே!

திணையும் துறையும் அவை.

காக்கைபாடினியார் நச்செள்ளையார் பாடியது.

279

கெடுக சிந்தை; கடிது இவள் துணிவே;
மூதில் மகளிராதல் தகுமே:
மேல்நாள் உற்ற செருவிற்கு இவள் தன்னை,
யானை எறிந்து, களத்து ஒழிந்தனனே;
நெருநல் உற்ற செருவிற்கு இவள் கொழுநன்,
பெரு நிரை விலங்கி, ஆண்டுப் பட்டனனே;
இன்றும், செருப் பறை கேட்டு, விருப்புற்று, மயங்கி,
வேல் கைக் கொடுத்து, வெளிது விரித்து உடீஇ,
பாறு மயிர்க் குடுமி எண்ணெய் நீவி,
ஒரு மகன் அல்லது இல்லோள்,
'செருமுகம் நோக்கிச் செல்க' என விடுமே!

திணை - வாகை; துறை - மூதில் முல்லை.

ஒக்கூர் மாசாத்தியார் பாடியது.

280

என்னை மார்பில் புண்ணும் வெய்ய;
நடு நாள் வந்து தும்பியும் துவைக்கும்;
நெடு நகர் வரைப்பின் விளக்கும் நில்லா;
துஞ்சாக் கண்ணே துயிலும் வேட்கும்;
அஞ்சுவரு குராஅல் குரலும் தூற்றும்;
நெல் நீர் எறிந்து விரிச்சி ஓர்க்கும்
செம் முது பெண்டின் சொல்லும் நிரம்பா;
துடிய! பாண! பாடு வல் விறலி!
என் ஆகுவிர்கொல்? அளியிர்; நுமக்கும்
இவண் உறை வாழ்க்கையோ, அரிதே! யானும்
மண்ணுறு மழித் தலைத் தெண் நீர் வார,
தொன்று தாம் உடுத்த அம் பகைத் தெரியல்
சிறு வெள் ஆம்பல் அல்லி உண்ணும்
கழி கல மகளிர் போல,
வழி நினைந்திருத்தல், அதனினும் அரிதே!

திணை - பொதுவியல்; துறை - ஆனந்தப்பையுள்.

மாறோக்கத்து நப்பசலையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

281

தீம் கனி இரவமொடு வேம்பு மனைச் செரீஇ,
வாங்கு மருப்பு யாழொடு பல் இயம் கறங்க,
கை பயப் பெயர்த்து மை இழுது இழுகி,
ஐயவி சிதறி, ஆம்பல் ஊதி,
இசை மணி எறிந்து, காஞ்சி பாடி,
நெடு நகர் வரைப்பில் கடி நறை புகைஇ,
காக்கம் வம்மோ—காதல்அம் தோழி!—
வேந்துறு விழுமம் தாங்கிய
பூம் பொறிக் கழற் கால் நெடுந்தகை புண்ணே.

திணை - காஞ்சி; துறை - பேய்க்காஞ்சி.

அரிசில் கிழார் பாடியது.

282

எஃகு உளம் கழிய, இரு நில மருங்கின்,
அருங் கடன் இறுத்த பெருஞ் செயாளனை,
'யாண்டு உளனோ?' என, வினவுதிஆயின்,
....
வரு படை தாங்கிய கிளர் தார் அகலம்
அருங் கடன் இறுமார் வயவர் எறிய,
உடம்பும் தோன்றா உயிர் கெட்டன்றே;
மலையுநர் மடங்கி மாறு எதிர் கழியத்
....
அலகை போகிச் சிதைந்து வேறாகிய
பலகை அல்லது, களத்து ஒழியாதே;
சேண் விளங்கு நல் இசை நிறீஇ,
நா நவில் புலவர் வாய் உளானே.

திணை - ....

பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ பாடியது.

283

ஒண் செங் குரலித் தண் கயம் கலங்கி,
வாளை நீர்நாய் நாள் இரை பெறூஉப்
பௌவ உறை அளவா, ...
.... வி மயக்கி,
மாறு கொள் முதலையொடு ஊழ் மாறு பெயரும்
அழும்பிலன் அடங்கான் தகையும் என்றும்,
வலம் புரி கோசர் அவைக் களத்தானும்,
மன்றுள் என்பது கெட ... ...
....................ானே பாங்கற்கு
ஆர் சூழ் குறட்டின் வேல் நிறத்து இங்க,

Koviloor Digital Library

உயிர் புறப்படாஅளவைத் தெறுவர,
தெற்றிப் பாவை திணி மணல் அயரும்
மென் தோள் மகளிர் நன்று புரப்ப,
............ண்ட பாசிலைக்
கவிழ் பூந் தும்பை நுதல் அசைத்தோனே.

திணை - தும்பை; துறை - பாண் பாட்டு.

அடை நெடுங் கல்வியார் பாடியது.

284

'வருகதில் வல்லே; வருகதில் வல்' என,
வேந்து விடு விழுத் தூது ஆங்கு ஆங்கு இசைப்ப,
நூலரி மாலை சூடி, காலின்,
தமியன் வந்த மூதிலாளன்
அருஞ் சமம் தாங்கி, முன் நின்று எறிந்த
ஒரு கை இரும் பிணத்து எயிறு மிறையாகத்
திரிந்த வாய் வாள் திருத்தா,
தனக்கு இரிந்தானைப் பெயர் புறம் நகுமே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஓரம்போகியார் பாடியது.

285

பாசறையீரே! பாசறையீரே!
துடியன் கையது வேலே; அடி புணர்
வாங்கு இரு மருப்பின் தீம் தொடைச் சீறியாழ்ப்
பாணன் கையது தோலே; காண்வரக்
கடுந் தெற்று மூடையின் ....
வாடிய மாலை மலைந்த சென்னியன்;
வேந்து தொழில் அயரும் அருந் தலைச் சுற்றமொடு
நெடு நகர் வந்தென, விடு கணை மொசித்த
மூரி வெண் தோல் ....
சேறுபடு குருதிச் செம்மல் உக்குஓஒ!
மாறு செறு நெடு வேல் மார்பு உளம் போக.
நிணம் பொதி கழலொடு நிலம் சேர்ந்தனனே;
அது கண்டு, பரந்தோர் எல்லாம்—புகழத் தலை பணிந்து
இறைஞ்சியோனே, குருசில்!—பிணங்கு கதிர்
அலமருங் கழனித் தண்ணடை ஒழிய,
இலம்பாடு ஒக்கல் தலைவற்கு ஓர்
கரம்பைச் சீறூர் நல்கினன் எனவே.

திணை - வாகை; துறை - ......முல்லை.

அரிசில் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

286

வெள்ளை வெள் யாட்டுச் செச்சை போலத்
தன் ஓர்அன்ன இளையர் இருப்ப,
பலர் மீது நீட்டிய மண்டை என் சிறுவனைக்
கால் கழி கட்டிலில் கிடப்பி,
தூ வெள் அறுவை போர்ப்பித்திலதே!

திணை - கரந்தை; துறை - வேத்தியல்.
ஔவையார் பாடியது.

287

துடி எறியும் புலைய!
எறி கோல் கொள்ளும் இழிசின!
கால மாரியின் அம்பு தைப்பினும்,
வயற் கெண்டையின் வேல் பிறழினும்,
பொலம் புனை ஓடை அண்ணல் யானை
இலங்கு வால் மருப்பின் நுதி மடுத்து ஊன்றினும்,
ஓடல் செல்லாப் பீடுடையாளர்
நெடு நீர்ப் பொய்கைப் பிறழிய வாளை
நெல்லுடை நெடு நகர்க் கூட்டுமுதல் புரளும்,
தண்ணடை பெறுதல் யாவது? படினே,
மாசு இல் மகளிர் மன்றல் நன்றும்,
உயர் நிலை உலகத்து, நுகர்ப; அதனால்
வம்ப வேந்தன் தானை
இம்பர் நின்றும் காண்டிரோ, வரவே!

திணை - கரந்தை; துறை - நீண்மொழி.
சாத்தந்தையார் பாடியது.

288

மண் கொள வரிந்த வைந் நுதி மருப்பின்
அண்ணல் நல் ஏறு இரண்டு உடன் மடுத்து,
வென்றதன் பச்சை சீவாது போர்த்த
திண் பிணி முரசம் இடைப் புலத்து இரங்க,
ஆர் அமர் மயங்கிய ஞாட்பின், தெறுவர,
நெடு வேல் பாய்ந்த நாணுடை நெஞ்சத்து,
அருகுகை .... மன்ற
குருதியொடு துயல்வரு மார்பின்
முயக்கிடை ஈயாது மொய்த்தன, பருந்தே.

திணை - தும்பை; துறை - மூதில் முல்லை.
கழாத்தலையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

289

ஈரச் செவ்வி உதவினஆயினும்,
பல் எருத்துள்ளும் நல் எருது நோக்கி,
வீறு வீறு ஆயும் உழவன் போல,
பீடு பெறு தொல் குடிப் பாடு பல தாங்கிய
மூதிலாளருள்ளும், காதலின்
தனக்கு முகந்து ஏந்திய பசும் பொன் மண்டை,
'இவற்கு ஈக!' என்னும்; அதுவும் அன்றிசினே;
கேட்டியோ வாழி—பாண! பாசறை,
'பூக் கோள் இன்று' என்று அறையும்
மடி வாய்த் தண்ணுமை இழிசினன் குரலே?

திணை - ....; துறை - ....முல்லை.
கழாத்தலையார் பாடியது.

290

இவற்கு ஈத்து உண்மதி, கள்ளே; சினப் போர்
இனக் களிற்று யானை, இயல் தேர்க் குருசில்!
நுந்தை தந்தைக்கு இவன் தந்தை தந்தை,
எடுத்து எறி ஞாட்பின் இமையான், தச்சன்
அடுத்து எறி குறட்டின், நின்று மாய்ந்தனனே;
மறப் புகழ் நிறைந்த மைந்தினோன் இவனும்,
உறைப்புழி ஓலை போல,
மறைக்குவன்—பெரும! நிற் குறித்து வரு வேலே.

திணை - கரந்தை; துறை - குடிநிலை உரைத்தல்.
ஔவையார் பாடியது.

291

சிறுஅஅர்! துடியர்! பாடு வல் மகாஅஅர்!
தூ வெள் அறுவை மாயோற் குறுகி,
இரும் புட் பூசல் ஓம்புமின்; யானும்,
விளரிக் கொட்பின், வெள் நரி கடிகுவென்;
என் போல் பெரு விதுப்புறுக, வேந்தே—
கொன்னும் சாதல் வெய்யோற்குத் தன் தலை
மணி மருள் மாலை சூட்டி, அவன் தலை
ஒரு காழ் மாலை தான் மலைந்தனனே!

திணை - அது; துறை - வேத்தியல்.
நெடுங்கழுத்துப் பரணர் பாடியது.

292

வேந்தற்கு ஏந்திய தீம் தண் நறவம்
யாம் தனக்கு உறுமுறை வளாவ, விலக்கி,

Koviloor Digital Library

'வாய் வாள் பற்றி நின்றனன்' என்று,
சினவல் ஓம்புமின், சிறு புல்லாளர்!
ஈண்டே போல வேண்டுவன்ஆயின்,
என் முறை வருக என்னுன், கம்மென
எழு தரு பெரும் படை விலக்கி,
ஆண்டும் நிற்கும் ஆண் தகையன்னே.

திணை - வஞ்சி; துறை - பெருஞ்சோற்றுநிலை.

விரிச்சியூர் நன்னுகனுர் பாடியது.

293

நிறப் படைக்கு ஒல்கா யானை மேலோன்
குறும்பர்க்கு எறியும் ஏவல் தண்ணுமை
நாண் உடை மாக்கட்கு இரங்கும்ஆயின்,
எம்மினும் பேர் எழில் இழந்து, வினை எனப்
பிறர் மனை புகுவள்கொல்லோ—
அளியள் தானே, பூவிலைப் பெண்டே!

திணை - காஞ்சி; துறை - பூக்கோட் காஞ்சி.

நொச்சி நியமங் கிழார் பாடியது.

294

'வெண்குடை மதியம் மேல் நிலாத் திகழ்தர,
கண்கூடு இறுத்த கடல் மருள் பாசறை,
குமரிப் படை தழீஇய கூற்று வினை ஆடவர்
தமர் பிறர் அறியா அமர் மயங்கு அழுவத்து,
இறையும் பெயரும் தோற்றி, நுமருள்
நாள் முறை தபுத்தீர் வம்மின், ஈங்கு' என,
போர் மலைந்து ஒரு சிறை நிற்ப, யாவரும்
அரவு உமிழ் மணியின் குறுகார்—
நிரை தார் மார்பின் நின் கேள்வனை, பிறரே.

திணை - தும்பை; துறை - தானைமறம்.

பெருந்தலைச் சாத்தனுர் பாடியது.

295

கடல் கிளர்ந்தன்ன கட்டூர் நாப்பண்,
வெந்து வாய் மடித்து வேல் தலைப் பெயரி,
தோடு உகைத்து எழுதரூஉ, துரந்து எறி ஞாட்பின்,
வரு படை போழ்ந்து வாய்ப் பட விலங்கி,
இடைப் படை அழுவத்துச் சிதைந்து வேறுகிய,
சிறப்புடையாளன் மாண்பு கண்டருளி,
வாடு முலை ஊறிச் சுரந்தன—
ஓடாப் பூட்கை விடலை தாய்க்கே.

திணை - அது; துறை - உவகைக் கலுழ்ச்சி.

ஔவையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

296

வேம்பு சினை ஒடிப்பவும், காஞ்சி பாடவும்,
நெய்யுடைக் கையர் ஐயவி புகைப்பவும்,
எல்லா மனையும் கல்லென்றவ்வே;
வேந்து உடன்று எறிவான்கொல்லோ—
நெடிது வந்தன்றால் நெடுந்தகை தேரே?

திணை - வாகை; துறை - ஏறாண் முல்லை.

வெள்ளைமாளர் பாடியது.

297

பெரு நீர் மேவல் தண்ணடை எருமை
இரு மருப்பு உறழும் நெடு மாண் நெற்றின்
பைம் பயறு உதிர்த்த கோதின் கோல் அணை,
கன்றுடை மரையாத் துஞ்சும் சீறூர்க்
கோள் இவண் வேண்டேம், புரவே; நார் அரி
நனை முதிர் சாடி நறவின் வாழ்த்தி,
துறை நனி கெழீஇக் கம்புள் ஈனும்
தண்ணடை பெறுதலும் உரித்தே—வைந் நுதி
நெடு வேல் பாய்ந்த மார்பின்,
மடல் வன் போந்தையின், நிற்குமோர்க்கே.

திணை - வெட்சி; துறை - உண்டாட்டு.

. . . .

298

எமக்கே கலங்கல் தருமே; தானே
தேறல் உண்ணும்மன்னே; நன்றும்
இன்னான் மன்ற வேந்தே, இனியே—
நேரார் ஆர் எயில் முற்றி,
வாய் மடித்து உரறி, 'நீ முந்து' என்னானே.

திணை - கரந்தை; துறை - நெடுமொழி.

ஆலியார் பாடியது.

299

பருத்தி வேலிச் சீறூர் மன்னன்
உழுத்ததர் உண்ட ஓய் நடைப் புரவி,
கடல் மண்டு தோணியின், படை முகம் போழ—
நெய்ம்மிதி அருந்திய, கொய் சுவல் எருத்தின்,
தண்ணடை மன்னர், தாருடைப் புரவி,
அணங்குடை முருகன் கோட்டத்துக்
கலம் தொடா மகளிரின், இகந்து நின்றவ்வே.

திணை - நொச்சி; துறை - குதிரை மறம்.

பொன்முடியார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

300

'தோல் தா; தோல் தா' என்றி; தோலொடு
துறுகல் மறையினும் உய்குவை போலாய்;
நெருநல் எல்லை நீ எறிந்தோன் தம்பி,
அகல் பெய் குன்றியின் சுழலும் கண்ணன்,
பேர் ஊர் அட்ட கள்ளிற்கு
ஓர் இல் கோயின் தேருமால் நின்னே.

திணை - தும்பை; துறை - தானை மறம்.

அரிசில் கிழார் பாடியது.

301

பல் சான்றீரே! பல் சான்றீரே!
குமரி மகளிர் கூந்தல் புரைய,
அமரின் இட்ட அரு முள் வேலிக்
கல்லென் பாசறைப் பல் சான்றீரே!
முரசு முழங்கு தானை நும் அரசும் ஓம்புமின்;
ஒளிறு ஏந்து மருப்பின் நும் களிறும் போற்றுமின்;
எனை நாள் தங்கும் நும் போரே, அனை நாள்
எறியார் எறிதல் யாவணது? எறிந்தோர்
எதிர் சென்று எறிதலும்செல்லான்; அதனால்
அறிந்தோர் யார், அவன் கண்ணிய பொருளே?
'பலம்' என்று இகழ்தல் ஓம்புமின்; உதுக் காண்
நிலன் அளப்பன்ன நில்லாக் குறு நெறி,
வண் பரிப் புரவிப் பண்பு பாராட்டி,
எல்லிடைப் படர்தந்தோனே; கல்லென
வேந்து ஊர் யானைக்கு அல்லது,
ஏந்துவன் போலான், தன் இலங்கு இலை வேலே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆவூர் மூலங் கிழார் பாடியது.

302

வெடி வேய் கொள்வது போல ஓடி,
தாவுபு உகளும், மாவே; பூவே,
விளங்குஇழை மகளிர் கூந்தற் கொண்ட;
நரந்தப் பல் காழ்க் கோதை சுற்றிய
ஐது அமை பாணி வணர் கோட்டுச் சீறியாழ்க்
கை வார் நரம்பின் பாணர்க்கு ஒக்கிய,
நிரம்பா இயல்பின் கரம்பைச் சீறூர்;
நோக்கினர்ச் செகுக்கும் காளை ஊக்கி,
வேலின் அட்ட களிறு பெயர்த்து எண்ணின்,

Koviloor Digital Library

விண் இவர் விசும்பின் மீனும்,
தண் பெயல் உறையும், உறை ஆற்றுவே.

திணை - அது; துறை - குதிரை மறம்.

வெறி பாடிய காமக்கண்ணியார் பாடியது.

303

நிலம் பிறக்கிடுவது போலக் குளம்பு குடையூஉ,
உள்ளம் அழிக்கும் கொட்பின் மான்மேல்
எள்ளுநர்ச் செகுக்கும் காளை கூர்த்த
வெந் திறல் எஃகம் நெஞ்சு வடு விளைப்ப
ஆட்டிக் காணிய வருமே—நெருநை,
உரைசால் சிறப்பின் வேந்தர் முன்னர்,
கரை பொரு முந்நீர்த் திமிலின் போழ்ந்து, அவர்
கயந்தலை மடப் பிடி புலம்ப,
இலங்கு மருப்பு யானை எறிந்த எற்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

எருமை வெளியனார் பாடியது.

304

கொடுங் குழை மகளிர் கோதை சூட்டி,
நடுங்கு பனிக் களைஇயர் நார் அரி பருகி,
வளி தொழில் ஒழிக்கும் வண் பரிப் புரவி
பண்ணற்கு விரைதி, நீயே; 'நெருநை,
எம்முற் தப்பியோன் தம்பியொடு, ஒராங்கு
நாளைச் செய்குவென் அமர்' எனக் கூறி,
புன் வயிறு அருத்தலும்செல்லான், வன் மான்
கடவும் என்ப, பெரிதே; அது கேட்டு,
வலம் படு முரசின் வெல் போர் வேந்தன்
இலங்கு இரும் பாசறை நடுங்கின்று—
'இரண்டு ஆகாது அவன் கூறியது' எனவே.

திணையும் துறையும் அவை.

அரிசில் கிழார் பாடியது.

305

வயலைக் கொடியின் வாடிய மருங்குல்,
உயவல் ஊர்தி, பயலைப் பார்ப்பான்
எல்லி வந்து நில்லாது புக்கு,
சொல்லிய சொல்லோ சிலவே; அதற்கே
ஏணியும் சீப்பும் மாற்றி,
மாண் வினை யானையும் மணி களைந்தனவே.

திணை - வாகை; துறை - பார்ப்பன வாகை.

மதுரை வேளாசான் பாடியது.

Koviloor Digital Library

306

களிறு பொரக் கலங்கு, கழல் முள் வேலி,
அரிது உண் கூவல், அம் குடிச் சீறூர்
ஒலி மென் கூந்தல் ஒள் நுதல் அரிவை
நடுகல் கை தொழுது பரவும், ஒடியாது;
விருந்து எதிர் பெறுகதில் யானே; என்னையும்
ஒ ... ... வேந்தனொடு
நாடுதரு விழுப் பகை எய்துக எனவே.

திணை - அது; துறை - மூதில் முல்லை.

அள்ளூர் நன்முல்லையார் பாடியது.

307

ஆசு ஆகு எந்தை யாண்டு உளன்கொல்லோ?
குன்றத்து அன்ன களிற்றொடு பட்டோன்;
வம்பலன் போலத் தோன்றும்; உதுக்காண்:
வேனல் வரி அணில் வாலத்து அன்ன,
கான ஊகின் கழன்று உகு முது வீ
அரியல் வான் குழல் சுரியல் தங்க,
நீரும் புல்லும் ஈயாது, உமணர்
யாரும் இல் ஒரு சிறை முடத்தொடு துறந்த
வாழா வான் பகடு ஏய்ப்ப, தெறுவர்
பேர் உயிர் கொள்ளும்மாதோ; அது கண்டு,
வெஞ் சின யானை வேந்தனும், 'இக் களத்து,
எஞ்சலின் சிறந்தது பிறிது ஒன்று இல்' என,
பண் கொளற்கு அருமை நோக்கி,
நெஞ்சு அற வீழ்ந்த புரைமையோனே.

திணை - தும்பை; துறை - களிற்றுடனிலை.

....

308

பொன் வார்ந்தன்ன புரி அடங்கு நரம்பின்,
மின் நேர் பச்சை, மிஞிற்றுக் குரற் சீறியாழ்
நன்மை நிறைந்த நய வரு பாண!
சீறூர் மன்னன் சிறியிலை எஃகம்
வேந்து ஊர் யானை ஏந்து முகத்ததுவே;
வேந்து உடன்று எறிந்த வேலே, என்னை
சாந்து ஆர் அகலம் உளம் கழிந்தன்றே;
உளம் கழி சுடர்ப் படை ஏந்தி, நம் பெருவிறல்
ஒச்சினன் துரந்த காலை, மற்றவன்
புன் தலை மடப் பிடி நாண,
குஞ்சரம் எல்லாம் புறக்கொடுத்தனவே.

திணை - வாகை; துறை - மூதில் முல்லை.

கோவூர் கிழார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

309

இரும்பு முகம் சிதைய நூறி, ஒன்னார்
இருஞ் சமம் கடத்தல் ஏனோர்க்கும் எளிதே;
நல் அரா உறையும் புற்றம் போலவும்,
கொல் ஏறு திரிதரு மன்றம் போலவும்,
மாற்று அருந் துப்பின் மாற்றோர், 'பாசறை
உளன்' என வெரூஉம் ஓர் ஒளி
வலன் உயர் நெடு வேல் என்னைகண்ணதுவே.

திணை - தும்பை; துறை - நூழிலாட்டு.
மதுரை இளங்கண்ணிக் கௌசிகனார் பாடியது.

310

பால் கொண்டு மடுப்பவும் உண்ணான்ஆகலின்,
செறுஅது ஓச்சிய சிறு கோல் அஞ்சியொடு,
உயவொடு வருந்தும் மன்னே! இனியே
புகர் நிறம் கொண்ட களிறு அட்டு ஆனான்,
முன்நாள் வீழ்ந்த உரவோர் மகனே,
உன்னிலன் என்னும், புண் ஒன்று அம்பு—
மான் உளை அன்ன குடுமித்
தோல் மிசைக் கிடந்த புல் அணலோனே.

திணையும் துறையும் அவை.
பொன்முடியார் பாடியது.

311

களர்ப் படு கூவல் தோண்டி, நாளும்,
புலைத்தி கழீஇய தூ வெள் அறுவை.
தாது எரு மறுகின் மாசுண இருந்து,
பலர் குறை செய்த மலர் தார் அண்ணற்கு
ஒருவரும் இல்லைமாதோ, செருவத்து;
சிறப்புடைச் செங் கண் புகைய, ஓர்
தோல் கொண்டு மறைக்கும் சால்பு உடையோனே.

திணை - அது; துறை - பாண்பாட்டு.
ஔவையார் பாடியது.

312

ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக் கடனே;
சான்றோன் ஆக்குதல் தந்தைக்குக் கடனே;
வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே;
தண்ணடை நல்கல் வேந்தற்குக் கடனே,
ஒளிறு வாள் அருஞ் சமம் முருக்கி,
களிறு எறிந்து பெயர்தல் காளைக்குக் கடனே.

திணை - வாகை; துறை - மூதில்முல்லை.
பொன்முடியார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

313

அத்தம் நண்ணிய நாடு கெழு பெருவிறல்
கைப் பொருள் யாதொன்றும் இலனே; நச்சிக்
காணிய சென்ற இரவல் மாக்கள்
களிறொடு நெடுந் தேர் வேண்டினும், கடவ;
உப்பு ஒய் சாகாட்டு உமணர் காட்ட
கழி முரி குன்றத்து அற்றே,
எள் அமைவு இன்று, அவன் உள்ளிய பொருளே.

திணை - அது; துறை - வல்லாண் முல்லை.

மாங்குடி கிழார் பாடியது.

314

மனைக்கு விளக்கு ஆகிய வாணுதல் கணவன்,
முனைக்கு வரம்பு ஆகிய வென் வேல் நெடுந் தகை,
நடுகல் பிறங்கிய உவல் இடு பறந்தலை,
புன் காழ் நெல்லி வன் புலச் சீறூர்க்
குடியும் மன்னும் தானே; கொடி எடுத்து
நிறை அழிந்து எழுதரு தானைக்குச்
சிறையும் தானே—தன் இறை விழுமுறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

315

உடையன்ஆயின் உண்ணவும் வல்லன்;
கடவர் மீதும் இரப்போர்க்கு ஈயும்;
மடவர் மகிழ் துணை; நெடு மான் அஞ்சி—
இல் இறைச் செரீஇய ஞெலிகோல் போல,
தோன்றாது இருக்கவும் வல்லன்; மற்றதன்
கான்று படு கனை எரி போல,
தோன்றவும் வல்லன்—தான் தோன்றுங்காலே.

திணையும் துறையும் அவை.

நெடுமான் அஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

316

கள்ளின் வாழ்த்தி, கள்ளின் வாழ்த்தி,
காட்டொடு மிடைந்த சீயா முன்றில்,
நாட் செருக்கு அனந்தர்த் துஞ்சுவோனே.
அவன் எம் இறைவன்; யாம் அவன் பாணர்;
நெருநை வந்த விருந்திற்கு மற்றுத் தன்
இரும் புடைப் பழ வாள் வைத்தனன்; இன்று இக்
கருங் கோட்டுச் சீறியாழ் பணையம்; இது கொண்டு

Koviloor Digital Library

ஈவதிலாளன் என்னுது, நீயும்,
வள்ளி மருங்குல் வயங்கு இழை அணிய,
கள்ளுடைக் கலத்தேம் யாம் மகிழ் தூங்க,
சென்று வாய் சிவந்து மேல் வருக—
சிறு கண் யானை வேந்து விழுமுறவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன் வெண்ணுகனுர் பாடியது.

317

வென் வேல் .... நது
முன்றில் கிடந்த பெருங் களியாற்கு
அதள் உண்டாயினும், பாய் உண்டாயினும்,
யாது உண்டாயினும், கொடுமின் வல்லே;
வேட்கை மீளப ....
.... கும், எமக்கும், பிறர்க்கும்,
யார்க்கும், ஈய்ந்து, துயில் ஏற்பினனே.

திணையும் துறையும் அவை.

வேம்பற்றூர்க் குமரனுர் பாடியது.

318

கொய் அடகு வாட, தரு விறகு உணங்க,
மயில்அம் சாயல் மாஅயோளொடு
பசித்தன்று அம்ம, பெருந்தகை ஊரே—
மனை உறை குரீஇக் கறை அணற் சேவல்,
பாணர் நரம்பின் சுகிரொடு, வய மான்
குரல் செய் பீலியின் இழைத்த குடம்பை,
பெருஞ் செய் நெல்லின் அரிசி ஆர்ந்து, தன்
புன் புறப் பெடையொடு வதியும்
யாணர்த்து ஆகும்—வேந்து விழுமுறினே.

திணையும் துறையும் அவை.

பெருங் குன்றூர் கிழார் பாடியது.

319

பூவற் படுவில் கூவல் தோண்டிய
செங் கண் சில் நீர் பெய்த சீறில்
முன்றில் இருந்த முது வாய்ச் சாடி
யாம் கஃடு உண்டென, வறிது மாசு இன்று;
படலை முன்றில் சிறு தினை உணங்கல்
புறவும் இதலும் அறவும் உண்கெனப்
பெய்தற்கு எல்லின்று பொழுதே; அதனுன்,
முயல் சுட்டஆயினும் தருகுவேம்; புகுதந்து

Koviloor Digital Library

ஈங்கு இருந்தீமோ, முது வாய்ப் பாண!
கொடுங் கோட்டு ஆமான் நடுங்கு தலைக் குழவி
புன் தலைச் சிறாஅர் கன்று எனப் பூட்டும்
சீறூர் மன்னன் நெருநை ஞாங்கர்,
வேந்து விடு தொழிலொடு சென்றனன்; வந்து, நின்
பாடினி மாலை அணிய,
வாடாத் தாமரை சூட்டுவன் நினக்கே.

திணையும் துறையும் அவை.
ஆலங்குடி வங்கனார் பாடியது.

320

முன்றில் முஞ்ஞையொடு முசுண்டை பம்பி,
பந்தர் வேண்டாப் பலர் தூங்கு நீழல்,
கைம்மான் வேட்டுவன் கனை துயில் மடிந்தென,
பார்வை மடப் பிணை தழீஇ, பிறிது ஓர்
தீர் தொழில் தனிக் கலை திளைத்து விளையாட,
இன்புறு புணர்நிலை கண்ட மனையோள்
கணவன் எழுதலும் அஞ்சி, கலையே
பிணவயின் தீர்தலும் அஞ்சி, யாவதும்,
இல் வழங்காமையின், கல்லென ஒலித்து,
மான் அதட் பெய்த உணங்கு தினை வல்சி
கானக் கோழியோடு இதல் கவர்ந்து உண்டென,
ஆர நெருப்பின், ஆரல் நாற,
தடிவு ஆர்ந்திட்ட முழு வள்ளூரம்
இரும் பேர் ஒக்கலொடு ஒருங்கு இனிது அருந்தி,
தங்கினை சென்மோ, பாண!—தங்காது,
வேந்து தரு விழுக் கூழ் பரிசிலர்க்கு என்றும்
அருகாது ஈயும் வண்மை
உரைசால் நெடுந் தகை ஓம்பும் ஊரே.

திணையும் துறையும் அவை.
வீரை வெளியனார் பாடியது.

321

பொறிப் புறப் பூழின் போர் வல் சேவல்
மேந் தோல் களைந்த தீம் கோள் வெள் எள்
சுளகிடை உணங்கல் செவ்வி கொண்டு, உடன்
வேனில் கோங்கின் பூம் பொகுட்டு அன்ன
குடந்தை அம் செவிய கோட்டு எலி ஆட்ட,
கலி ஆர் வரகின் பிறங்கு பீள் ஒளிக்கும்,
வன் புல வைப்பினதுவே—சென்று
தின் பழம் பசீஇ .... னனே, பாண!

Koviloor Digital Library

வாள் வடு விளங்கிய சென்னிச்
செரு வெங் குருசில் ஓம்பும் ஊரே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார் பாடியது.

322

உழுது ஊர் காளை ஊழ் கோடு அன்ன
கவை முட் கள்ளிப் பொரி அரைப் பொருந்தி,
புது வரகு அரிகால் கருப்பை பார்க்கும்
புன் தலைச் சிறாஅர் வில் எடுத்து ஆர்ப்பின்,
பெருங் கட் குறு முயல் கருங் கலன் உடைய
மன்றில் பாயும் வன் புலத்ததுவே—
கரும்பின் எந்திரம் சிலைப்பின், அயலது.
இருஞ் சுவல் வாளை பிறழும் ஆங்கண்,
தண் பணை ஆளும் வேந்தர்க்குக்
கண் படை ஈயா வேலோன் ஊரே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆவூர் கிழார் பாடியது.

323

புலிப்பாற் பட்ட ஆமான் குழவிக்குச்
சினம் கழி மூதாக் கன்று மடுத்து ஊட்டும்
கா ... ... க்கு
உள்ளியது சுரக்கும் ஓம்பா ஈகை,
வெள் வேல் ஆவம்ஆயின், ஒள் வாள்
கறையடி யானைக்கு அல்லது
உறை கழிப்பு அறியா, வேலோன் ஊரே.

....

.... டார் கிழார் பாடியது.

324

வெருக்கு விடை அன்ன வெகுள் நோக்குக் கயந் தலை,
புள் ஊன் தின்ற புலவு நாறு கய வாய்,
வெள் வாய் வேட்டுவர் வீழ் துணை மகாஅர்
சிறியிலை உடையின் சுரையுடை வால் முள்
ஊக நுண் கோல் செறித்த அம்பின்,
வலாஅர் வல்வில் குலாவரக் கோலி,
பருத்தி வேலிக் கருப்பை பார்க்கும்
புன் புலம் தழீஇய அம் குடிச் சீறூர்,
குமிழ் உண் வெள்ளை பகு வாய் பெயர்த்த
வெண் காழ் தாய வண் காற் பந்தர்,

Koviloor Digital Library

இடையன் பொத்திய சிறு தீ விளக்கத்து,
பாணரொடு இருந்த நாணுடை நெடுந்தகை
வலம் படு தானை வேந்தர்க்கு
உலந்துழி உலக்கும் நெஞ்சு அறி துணையே.

திணையும் துறையும் அவை.

ஆலத்தூர் கிழார் பாடியது.

325

களிறு நீறு ஆடிய விடு நில மருங்கின்,
வம்பப் பெரும் பெயல் வரைந்து சொரிந்து இறந்தென,
குழி கொள் சில் நீர் குராஅல் உண்டலின்,
சேறு கிளைத்திட்ட கலுழ் கண் ஊறல்
முறையின் உண்ணும் நிறையா வாழ்க்கை,
முளவு மாத் தொலைச்சிய முழுச்சொல்—ஆடவர்
உடும்பு இழுது அறுத்த ஒடுங் காழ்ப் படலைச்
சீறில் முன்றில் கூறுசெய்திடுமார்,
கொள்ளி வைத்த கொழு நிண நாற்றம்
மறுகுடன் கமழும் மதுகை மன்றத்து,
அலந்தலை இரத்தி அலங்குபடு நீழல்,
கயந் தலைச் சிறாஅர் கணை விளையாடும்
அரு மிளை இருக்கையதுவே—வென் வேல்
வேந்து தலைவரினும் தாங்கும்,
தாங்கா ஈகை, நெடுந்தகை ஊரே.

திணையும் துறையும் அவை.

உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனர் பாடியது.

326

ஊர் முது வேலிப் பார் நடை வெருகின்
இருட் பகை வெரீஇய நாகு இளம் பேடை
உயிர் நடுக்குற்றுப் புலா விட்டு அரற்ற,
சிறையும் செற்றையும் புடையுநள் எழுந்த
பருத்திப் பெண்டின் சிறு தீ விளக்கத்து,
கவிர்ப் பூ நெற்றிச் சேவலின் தணியும்
அரு மிளை இருக்கையதுவே—மனைவியும்,
வேட்டச் சிறாஅர் சேண் புலம் படராது,
படப்பைக் கொண்ட குறுந் தாள் உடும்பின்
விழுக்கு நிணம் பெய்த தயிர்க் கண் விதவை,
யாணர் நல்லவை பாணரொடு, ஒராங்கு
வரு விருந்து அயரும் விருப்பினள்; கிழவனும்,
அருஞ் சமம் ததையத் தாக்கி, பெருஞ் சமத்து
அண்ணல் யானை அணிந்த
பொன் செய் ஓடைப் பெரும் பரிசிலனே.

திணை - வாகை; துறை - மூதில் முல்லை.

தங்கால் பொற்கொல்லனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

327

எருது கால் உறுஅது, இளைஞர் கொன்ற
சில் விளை வரகின் புல்லென் குப்பை,
தொடுத்த கடவர்க்குக் கொடுத்த மிச்சில்
பசித்த பாணர் உண்டு, கடை தப்பலின்,
ஒக்கல் ஒற்கம் சொலிய, தன் ஊர்ச்
சிறு புல்லாளர் முகத்து அவை கூறி,
வரகு கடன் இரக்கும் நெடுந் தகை
அரசு வரின் தாங்கும் வல்லாளன்னே.

திணையும் துறையும் அவை.

....

328

. . . டை முதல் புறவு சேர்ந்திருந்த
புன் புலச் சீறூர், நெல் விளையாதே;
வரகும் தினையும் உள்ளவை எல்லாம்
இரவல் மாக்களுக்கு ஈயத் தொலைந்தன;
. . . . டு அமைந்தனனே;
அன்னன் ஆயினும், பாண! நன்றும்
வெள்ளத்திடும் பாலுள் உறை தொட . . .
களவுப் புளி அன்ன விளை . . .
. . . . வாடு ஊன் கொழுங் குறை
கொய் குரல் அரிசியொடு நெய் பெய்து அட்டு,
துடுப்பொடு சிவணிய களிக் கொள் வெண் சோறு
உண்டு, இனிது இருந்த பின் ... ...
... ... தருகுவன் மாதோ—
தாளி முதல் நீடிய சிறு நறு முஞ்ஞை
முயல் வந்து கறிக்கும் முன்றில்,
சீறூர் மன்னனைப் பாடினை செலினே.

திணையும் துறையும் அவை.
பங்கு .... பாடியது.

329

இல் அடு கள்ளின் சில் குடிச் சீறூர்ப்
புடை நடு கல்லின் நாட் பலி ஊட்டி,
நல் நீராட்டி, நெய்ந் நறைக் கொளீஇய,
மங்குல் மாப் புகை மறுகுடன் கமழும்,
அரு முனை இருக்கைத்துஆயினும், வரி மிடற்று
அரவு உறை புற்றத்து அற்றே—நாளும்
புரவலர் புன்கண் நோக்காது, இரவலர்க்கு
அருகாது ஈயும் வண்மை,
உரைசால், நெடுந்தகை ஓம்பும் ஊரே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

330

வேந்துடைத் தானை முனை கெட நெரிதர,
ஏந்து வாள் வலத்தன் ஒருவன் ஆகி,
தன் இறந்து வாராமை விலக்கலின், பெருங் கடற்கு
ஆழி அனையன்மாதோ—என்றும்
பாடிச் சென்றோர்க்கு அன்றியும், வாரிப்
புரவிற்கு ஆற்றாச் சீறூர்த்
தொன்மை சுட்டிய வண்மையோனே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைக் கணக்காயனார் பாடியது.

331

கல் அறுத்து இயற்றிய வல் உவர்க் கூவல்,
வில் ஏர் வாழ்க்கை, சீறூர் மதவலி
நனி நல்கூர்ந்தனன்ஆயினும், பனி மிக,
புல்லென் மாலைச் சிறு தீ ஞெலியும்
கல்லா இடையன் போல, குறிப்பின்
இல்லது படைக்கவும் வல்லன்; உள்ளது
தவச் சிறிது ஆயினும் மிகப் பலர் என்னாள்,
நீள் நெடும் பந்தர் ஊண் முறை ஊட்டும்
இற் பொலி மகடூஉப் போல, சிற் சில
வரிசையின் அளிக்கவும் வல்லன்; உரிதினின்
காவல் மன்னர் கடைமுகத்து உகுக்கும்
போகு பலி வெண் சோறு போலத்
தூவவும் வல்லன், அவன் தூவுங்காலே.

திணையும் துறையும் அவை.
உறையூர் முது கூத்தனார் பாடியது.

332

பிறர் வேல் போலாதாகி, இவ் ஊர்
மறவன் வேலோ பெருந் தகை உடைத்தே;
இரும் புறம் நீறும் ஆடி, கலந்து இடைக்
குரம்பைக் கூரைக் கிடக்கினும் கிடக்கும்;
மங்கல மகளிரொடு மாலை சூட்டி,
இன் குரல் இரும் பை யாழொடு ததும்ப,
தெண் நீர்ப் படுவினும் தெருவினும் திரிந்து,
மண் முழுது அழுங்கச் செல்லினும் செல்லும்; ஆங்கு,
இருங் கடல் தானை வேந்தர்
பெருங் களிற்று முகத்தினும் செலவு ஆனாதே.

திணையும் துறையும் அவை.
விரியூர் நக்கனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

333

நீருள் பட்ட மாரிப் பேர் உறை
மொக்குள் அன்ன பொகுட்டு விழிக் கண்ண,
கரும் பிடர்த் தலைய, பெருஞ் செவிக் குறு முயல்
உள் ஊர்க் குறும் புதல் துள்ளுவன உகளும்
தொள்ளை மன்றத்து ஆங்கண் படரின்,
'உண்க' என உணரா உயவிற்றுஆயினும்,
தங்கினிர் சென்மோ, புலவிர்! நன்றும்;
சென்றதற்கொண்டு, மனையோள் விரும்பி,
வரகும் தினையும் உள்ளவை எல்லாம்
இரவல் மாக்கள் உணக்கொளத் தீர்ந்தென,
குறித்து மாறு எதிர்ப்பை பெறுஅமையின்,
குரல் உணங்கு விதைத் தினை உரல் வாய்ப் பெய்து,
சிறிது புறப்பட்டன்றோ இலளே; தன் ஊர்
வேட்டக் குடிதொறும் கூட்டு . . . . . .
. . . . உடும்பு செய்
பாணி நெடுந் தேர் வல்லரோடு ஊரா,
வம்பு அணி யானை வேந்து தலைவரினும்,
உண்பது மன்னும் அதுவே;
பரிசில் மன்னும், குருசில் கொண்டதுவே.

திணையும் துறையும் அவை.
. . . .

334

காமரு பழனக் கண்பின் அன்ன
தூ மயிர்க் குறுந் தாள் நெடுஞ் செவிக் குறு முயல்,
புன் தலைச் சிறுஅர் மன்றத்து ஆர்ப்பின்,
படப்பு ஒடுங்கும்மே . . . . பின்பு . . . .
. . . . ன் ஊரே மனையோள்
பாணர் ஆர்த்தவும், பரிசிலர் ஓம்பவும்,
ஊண் ஒலி அரவமொடு கைதூவாளே;
உயர் மருப்பு யானைப் புகர் முகத்து அணிந்த
பொலம் . . . . ப்
பரிசில் பரிசிலர்க்கு ஈய,
உரவு வேல் காளையும் கை தூவானே.

திணையும் துறையும் அவை.
மதுரைத் தமிழக் கூத்தனார் பாடியது.

335

அடல் அருந் துப்பின் . . . .
. . . . குருந்தே முல்லை என்று
இந் நான்கு அல்லது பூவும் இல்லை;

Koviloor Digital Library

கருங் கால் வரகே, இருங் கதிர்த் தினையே,
சிறு கொடிக் கொள்ளே, பொறி கிளர் அவரையொடு,
இந் நான்கு அல்லது உணவும் இல்லை;
துடியன், பாணன், பறையன், கடம்பன், என்று
இந் நான்கு அல்லது குடியும் இல்லை;
ஒன்னாத் தெவ்வர் முன் நின்று விலங்கி,
ஒளிறு ஏந்து மருப்பின் களிறு எறிந்து வீழ்ந்தென,
கல்லே பரவின் அல்லது,
நெல் உகுத்துப் பரவும் கடவுளும் இலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

மாங்குடி கிழார் பாடியது.

336

வேட்ட வேந்தனும் வெஞ் சினத்தினனே;
கடவன கழிப்பு இவள் தந்தையுஞ் செய்யான்;
ஒளிறு முகத்து ஏந்திய வீங்கு தொடி மருப்பின்
களிறும் கடிமரம் சேரா; சேர்ந்த
ஒளிறு வேல் மறவரும் வாய் மூழ்த்தனரே;
இயவரும் அறியாப் பல் இயம் கறங்க,
அன்னோ, பெரும் பேதுற்றன்று, இவ் அருங் கடி மூதூர்;
அறன் இலள் மன்ற தானே—விறல் மலை
வேங்கை வெற்பின் விரிந்த கோங்கின்
முகை வனப்பு ஏந்திய முற்றா இளமுலைத்
தகை வளர்த்து எடுத்த நகையொடு,
பகை வளர்த்திருந்த இப் பண்பு இல் தாயே.

திணை - காஞ்சி; துறை - மகட்பாற் காஞ்சி.

பரணர் பாடியது.

337

ஆர்கலியினனே, சோணாட்டு அண்ணல்;
கவி கை மண் ஆள் செல்வர்ஆயினும்,
வாள் வலத்து ஒழியப் பாடிச் சென்றாஅர்,
வரல்தோறு அகம் மலர, ...
ஈதல் ஆனா விலங்கு தொடித் தடக் கைப்
பாரி பறம்பின் பனிச் சுனை போல,
காண்டற்கு அரியள் ஆகி, மாண்ட
பெண்மை நிறைந்த பொலிவொடு, மண்ணிய
துகில் விரி கடுப்ப நுடங்கி, தண்ணென
அகில் ஆர் நறும் புகை ஐது சென்று அடங்கிய
கபில நெடு நகர்க் கமழும் நாற்றமொடு,
மனைச் செறிந்தனளே, வாணுதல்; இனியே,

Koviloor Digital Library

அற்றன்றுஆகலின், தெற்றெனப் போற்றி,
காய் நெல் கவளம் தீற்றி, காவுதொறும்
கடுங்கண் யானை காப்பனர் அன்றி,
வருதல் ஆனுர் வேந்தர்; தன்னையர்
பொரு சமம் கடந்த உரு கெழு நெடு வேற்
குருதி பற்றிய வெருவரு தலையர்;
மற்று இவர் மறனும் இற்ருல்; தெற்றென
யார் ஆகுவர்கொல் தாமே—நேரிழை
உருத்த பல சுணங்கு அணிந்த
மருப்பு இள வன முலை ஞெமுக்குவோரே?

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர் பாடியது.

338

ஏர் பரந்த வயல், நீர் பரந்த செறுவின்,
நெல் மலிந்த மனை, பொன் மலிந்த மறுகின்,
படு வண்டு ஆர்க்கும் பல் மலர்க் காவின்,
நெடு வேள் ஆதன் போந்தை அன்ன,
பெருஞ் சீர் அருங் கொண்டியளே; கருஞ் சினை
வேம்பும் ஆரும் போந்தையும் மூன்றும்
மலைந்த சென்னியர், அணிந்த வில்லர்,
கொற்ற வேந்தர் வரினும், தன் தக
வணங்கார்க்கு ஈகுவன்அல்லன்—வண் தோட்டுப்
பிணங்கு கதிர்க் கழனி நாப்பண், ஏமுற்று
உணங்கு கலன் ஆழியின் தோன்றும்
ஓர் எயில் மன்னன் ஒரு மட மகளே.

திணையும் துறையும் அவை.

குன்றூர் கிழார் மகனுர் பாடியது.

339

வியன் புலம் படர்ந்த பல் ஆ நெடு ஏறு
மடலை மாண் நிழல் அசைவிட, கோவலர்
வீ ததை முல்லைப் பூப் பறிக்குந்து;
குறுங் கோல் எறிந்த நெடுஞ் செவிக் குறு முயல்
நெடு நீர்ப் பரப்பின் வாளையொடு உகளுந்து;
தொடலை அல்குல் தொடித் தோள் மகளிர்
கடல் ஆடிக் கயம் பாய்ந்து,
கழி நெய்தல் பூக்குறூஉந்து;
பைந் தழை துயல்வரும் செறு விறற . . . .
. . . . லத்தி

Koviloor Digital Library

வளர வேண்டும், அவளே, என்றும்—
ஆர் அமர் உழப்பதும் அமரியளாகி,
முறம் செவி யானை வேந்தர்
மறம் கெழு நெஞ்சம் கொண்டு ஒளித்தோளே.

திணையும் துறையும் அவை.
. . . .

340

அணித் தழை நுடங்க ஓடி, மணிப் பொறிக்
குரல் அம் குன்றி கொள்ளும் இளையோள்,
மா மகள் . . . .
. . . . ல் என வினவுதி, கேள், நீ:
எடுப்பவெ . . . .
. . . . மைந்தர் தந்தை
இரும் பனை அன்ன பெருங் கை யானை
கரந்தை அம் செறுவின் பெயர்க்கும்
பெருந் தகை மன்னர்க்கு வரைந்திருந்தனனே.

திணையும் துறையும் அவை.
அ. . . . . .பாடியது.

341

வேந்து குறையுறவும் கொடாஅன், ஏந்து கோட்டு
அம் பூந் தொடலை அணித் தழை அல்குல்,
செம் பொறிச் சிலம்பின் இளையோள் தந்தை,
எழு விட்டு அமைத்த திண் நிலைக் கதவின்
அரை மண் இஞ்சி நாட் கொடி நுடங்கும்
. . . .
புலிக் கணத்து அன்ன கடுங் கண் சுற்றமொடு,
மாற்றம் மாறான், மறலிய சினத்தன்,
'பூக் கோள்' என ஏஎய், கயம் புக்கனனே;
விளங்குஇழைப் பொலிந்த வேளா மெல் இயல்,
சுணங்கு அணி வன முலை, அவளொடு நாளை
மணம் புகு வைகல் ஆகுதல் ஒன்றோ—
ஆர் அமர் உழக்கிய மறம் கிளர் முன்பின்,
நீள் இலை எஃகம் மறுத்த உடம்பொடு
வாரா உலகம் புகுதல் ஒன்று—எனப்
படை தொட்டனனே, குருசில்; ஆயிடைக்
களிறு பொரக் கலங்கிய தண் கயம் போல,
பெருங் கவின் இழப்பதுகொல்லோ,
மென் புனல் வைப்பின் இத் தண் பணை ஊரே!

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

342

'கானக் காக்கைக் கலிச் சிறகு ஏய்க்கும்
மயிலைக் கண்ணி, பெருந் தோட் குறுமகள்,
ஏனோர் மகள்கொல் இவள்?' என விதுப்புற்று,
என்னொடு வினவும் வென் வேல் நெடுந்தகை!
திரு நயத்தக்க பண்பின் இவள் நலனே
பொருநர்க்கு அல்லது, பிறர்க்கு ஆகாதே;
பைங் காற் கொக்கின் பகு வாய்ப் பிள்ளை
மென் சேற்று அடைகரை மேய்ந்து உண்டதற்பின்,
ஆரல் ஈன்ற ஐயவி முட்டை,
கூர் நல் இறவின் பிள்ளையொடு பெறூஉம்,
தண் பணைக் கிழவன் இவள் தந்தையும்; வேந்தரும்
பெறுஅமையின் பேர் அமர் செய்தலின்,
கழி பிணம் பிறங்கு போர்பு அழி களிறு எருதா,
வாள் தக வைகலும் உழக்கும்
மாட்சியவர், இவள் தன்னைமாரே.

திணையும் துறையும் அவை.
அரிசில் கிழார் பாடியது.

343

'மீன் நொடுத்து நெல் குவைஇ,
மிசை அம்பியின் மனை மறுக்குந்து;
மனைக் குவைஇய கறி மூடையால்,
கலிச் சும்மைய கரை கலக்குறுந்து;
கலம் தந்த பொற் பரிசம்
கழித் தோணியான், கரை சேர்க்குந்து;
மலைத் தாரமும் கடல் தாரமும்
தலைப் பெய்து, வருநர்க்கு ஈயும்
புனல்அம் கள்ளின் பொலந் தார்க் குட்டுவன்
முழங்கு கடல் முழவின் முசிறி அன்ன,
நலம்சால் விழுப் பொருள் பணிந்து வந்து கொடுப்பினும்,
புரையர் அல்லோர் வரையலள், இவள்' எனத்
தந்தையும் கொடாஅன்ஆயின்—வந்தோர்,
வாய்ப்பட இறுத்த ஏணி ஆயிடை
வருந்தின்றுகொல்லோ தானே—பருந்து உயிர்த்து
இடை மதில் சேக்கும் புரிசை,
படை மயங்கு ஆர் இடை, நெடு நல் ஊரே?

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

344

செந்நெல் உண்ட பைந் தோட்டு மஞ்ஞை,
செறி வளை மகளிர் ஓப்பலின், பறந்து எழுந்து,
துறை நணி மருதத்து இறுக்கும் ஊரொடு,
நிறைசால் விழுப் பொருள் தருதல் ஒன்றோ—
புகை படு கூர் எரி பரப்பிப் பகை செய்து,
பண்பு இல் ஆண்மை தருதல் ஒன்றோ—
இரண்டினுள் ஒன்று ஆகாமையோ அரிதே,
காஞ்சிப் பனிமுறி ஆரங் கண்ணி.........
கணி மேவந்தவள் அல்குல் அவ் வரியே.

திணையும் துறையும் அவை.

...... அடைநெடுங் கல்வியார் பாடியது.

345

களிறு அணைப்பக் கலங்கின, காஅ;
தேர் ஓடத் துகள் கெழுமின, தெருவு;
மா மறுகலின் மயக்குற்றன, வழி;
கலம் கழாஅலின், துறை கலக்குற்றன;
தெறல் மறவர் இறை கூர்தலின்,
பொறை மலிந்து நிலன் நெளிய,
வந்தோர் பலரே, வம்ப வேந்தர்,
பிடி உயிர்ப்பு அன்ன கை கவர் இரும்பின்
ஓவு உறழ் இரும் புறம் காவல் கண்ணி,
கருங் கண் கொண்ட நெருங்கல் வெம் முலை,
மையல் நோக்கின், தையலை நயந்தோர்
அளியர்தாமே; இவள் தன்னைமாரே
செல்வம் வேண்டார், செருப் புகல் வேண்டி,
'நிரல் அல்லோர்க்குத் தரலோ இல்' என;
கழிப் பிணிப் பலகையர், கதுவாய் வாளர்,
குழாஅம் கொண்ட குருதிஅம் புலவொடு
கழாஅத் தலையர், கருங் கடை நெடு வேல்
இன்ன மறவர்த்துஆயினும், அன்னோ!
என் ஆவதுகொல்தானே—
பன்னல் வேலி இப் பணை நல் ஊரே!

திணையும் துறையும் அவை.

அவனை அவர் பாடியது.

346

பிற .... ள பால் என மடுத்தலின்,
ஈன்ற தாயோ வேண்டாள்அல்லள்;
கல்வியென் என்னும், வல் ஆண் சிறுஅன்;

Koviloor Digital Library

ஒல்வேன்அல்லன், அது வாய் ஆகுதல்—
அழிந்தோர் அழிய, ஒழிந்தோர் ஒக்கல்
பேணுநர்ப் பெறுஅது விளியும்
புன் தலைப் பெரும் பாழ் செயும், இவள் நலனே.

திணையும் துறையும் அவை.

அண்டர் மகன் குறுவழுதி பாடியது.

347

உண்போன் தான் நறுங் கள்ளின் இடச் சில
நா இடைப் பல் தேர் கோலச் சிவந்த
ஒளிறு ஒள் வாடக் குழைந்த பைந் தும்பை,
எறிந்து இலை முறிந்த கதுவாய் வேலின்,
மணம் நாறு மார்பின், மறப் போர் அகுதை,
குண்டு நீர் வரைப்பின், கூடல் அன்ன
குவை இருங்கூந்தல் வரு முலை சேப்ப,
....
என் ஆவதுகொல் தானே?............
விளங்குறு பராரைய ஆயினும், வேந்தர்
வினை நவில் யானை பிணிப்ப,
வேர் துளங்கின, நம் ஊருள் மரனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கபிலர் பாடியது.

348

வெண்ணெல் அரிஞர் தண்ணுமை வெரீஇ,
கண் மடற் கொண்ட தீம் தேன் இரிய,
கள் அரிக்கும் குயம், சிறு சில்
மீன் சீவும் பாண் சேரி,
வாய்மொழித் தழும்பன் ஊணூர் அன்ன,
குவளை உண்கண் இவளை, தாயே
ஈனாளாயினள்ஆயின், ஆனது
நிழல்தொறும் நெடுந் தேர் நிற்ப, வயின்தொறும்,
செந் நுதல் யானை பிணிப்ப,
வருந்தலமன்—எம் பெருந் துறை மரனே!

திணையும் துறையும் அவை.

பரணர் பாடியது.

349

நுதி வேல் கொண்டு நுதல் வியர் துடையா,
கடிய கூறும், வேந்தே; தந்தையும்,
நெடிய அல்லது, பணிந்து மொழியலனே;

Koviloor Digital Library

இஃது இவர் படிவம்: ஆயின், வை எயிற்று,
அரி மதர் மழைக் கண், அம் மா அரிவை,
மரம் படு சிறு தீப் போல,
அணங்கு ஆயினள், தான் பிறந்த ஊர்க்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை மருதன் இளநாகனார் பாடியது.

350

தூர்ந்த கிடங்கின், சோர்ந்த ஞாயில்,
சிதைந்த இஞ்சி, கதுவாய் மூதூர்
யாங்கு ஆவதுகொல் தானே, தாங்காது?
படு மழை உருமின் இரங்கு முரசின்
கடு மான் வேந்தர் காலை வந்து, எம்
நெடு நிலை வாயில் கொட்குவர்மாதோ;
பொருதாது அமைகுவர்அல்லர்—போர் உழந்து,
அடு முரண் முன்பின் தன்னையர் ஏந்திய
வடிவேல் எஃகின் சிவந்த உண்கண்,
தொடி பிறழ் முன்கை, இளையோள்
அணி நல் ஆகத்து அரும்பிய சுணங்கே.

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரை ஓலைக்கடைக் கண்ணம் புகுந்தாராயத்தனார் பாடியது.

351

படு மணி மருங்கின பணைத் தாள் யானையும்,
கொடி நுடங்கு மிசைய தேரும், மாவும்,
படை அமை மறவரொடு, துவன்றிக் கல்லென,
கடல் கண்டன்ன கண் அகன் தானை
வென்று எறி முரசின் வேந்தர், என்றும்,
வண் கை எயினன் வாகை அன்ன
இவள் நலம் தாராது அமைகுவர் அல்லர்;
என் ஆவதுகொல் தானே—தெண் நீர்ப்
பொய்கை மேய்ந்த செவ் வரி நாரை
தேங் கொள் மருதின் பூஞ் சினை முனையின்,
காமரு காஞ்சித் துஞ்சும்
ஏமம்சால் சிறப்பின், இப் பணை நல் ஊரே?

திணையும் துறையும் அவை.

மதுரைப் படைமங்க மன்னியார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

352

தேஎம் கொண்ட வெண் மண்டையான்,
வீ .... கறக்குந்து;
அவல் வகுத்த பசுங் குடையான்,
புதல் முல்லைப் பூப் பறிக்குந்து;
ஆம்பல் வள்ளித் தொடிக் கை மகளிர்
குன்று ஏறிப் புனல் பாயின்,
புற வாயால் புனல் வள ....
.... நொடை நறவின்
மா வண் தித்தன் வெண்ணெல் வேலி
உறந்தை அன்ன உரைசால் நன் கலம்
கொடுப்பவும் கொளாஅனெ ....
.... ர்தந்த நாகு இள வேங்கையின்,
கதிர்த்து ஒளி திகழும் நுண் பல் சுணங்கின்
மாக் கண் மலர்ந்த முலையள்; தன்னையும்
சிறு கோல் உளையும் புரவி செ
.... யமரே.

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர் பாடியது.

353

ஆசு இல் கம்மியன் மாசு அறப் புனைந்த
பொலம் செய் பல் காசு அணிந்த அல்குல்,
ஈகைக் கண்ணி இலங்கத் தைஇ,
தருமமொடு இயல்வோள் சாயல் நோக்கி,
தவிர்த்த தேரை, விளர்த்த கண்ணை,
வினவல் ஆனு வெல் போர் அண்ணல்!
'யார் மகள்?' என்போய்; கூறக் கேள், இனி:
குன்று கண்டன்ன நிலைப் பல் போர்பு
நாள் கடா அழித்த நனந் தலைக் குப்பை
வல் வில் இளையர்க்கு அல்கு பதம் மாற்றாத்
தொல் குடி மன்னன் மகளே; முன்நாள்
கூறி வந்த மா முது வேந்தர்க்கு
....
.... உழக்கிக் குருதி ஓட்டி,
கதுவாய் போகிய துதி வாய் எஃகமொடு,
பஞ்சியும் களையாப் புண்ணர்,
அஞ்சுதகவு உடையர், இவள் தன்னைமாரே.

திணையும் துறையும் அவை.
காவிரிப்பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

354

அரைசு தலைவரினும் அடங்கல் ஆனு
நிரை காழ் எஃகம் நீரின் மூழ்கப்
புரையோர் சேர்ந்தென, தந்தையும் பெயர்க்கும்;
வயல் அமர் கழனி வாயிற் பொய்கை,
கயல் ஆர் நாரை உகைத்த வாளை
புனலாடு மகளிர் வள மனை ஒய்யும்
ஊர் கவின் இழப்பவும் வருவது கொல்லோ—
சுணங்கு அணிந்து எழிலிய அணந்து ஏந்து இள முலை,
வீங்கு இறைப் பணைத் தோள், மடந்தை
மான் பிணை அன்ன மகிழ் மட நோக்கே?

திணையும் துறையும் அவை.
பரணர் பாடியது.

355

மதிலும் ஞாயில் இன்றே; கிடங்கும்,
நீஇர் இன்மையின், கன்று மேய்ந்து உகளும்;
ஊரது நிலைமையும் இதுவே:
....
....
....

356

களரி பரந்து, கள்ளி போகி,
பகலும் கூஉம் கூகையொடு, பிறழ்பல்,
ஈம விளக்கின், பேஎய் மகளிரொடு
அஞ்சு வந்தன்று, இம் மஞ்சு படு முதுகாடு;
நெஞ்சு அமர் காதலர் அழுத கண்ணீர்
என்பு படு சுடலை வெண் நீறு அவிப்ப,
எல்லார் புறனும் தான் கண்டு, உலகத்து
மன்பதைக்கு எல்லாம் தானாய்,
தன் புறம் காண்போர்க் காண்பு அறியாதே.

திணையும் துறையும் அவை.
தாயங் கண்ணனூர் பாடியது.

357

குன்று தலைமணந்த மலை பிணித்து யாத்த மண்,
பொதுமை சுட்டிய மூவர் உலகமும்,
பொதுமை இன்றி ஆண்டிசினோர்க்கும்,
மாண்ட அன்றே, யாண்டுகள்; துணையே
வைத்தது அன்றே வெறுக்கை; வி ....

Koviloor Digital Library

.... ணை
புணை கைவிட்டோர்க்கு அரிதே, துணை அழத்
தொக்கு உயிர் வௌவும்காலை,
இக்கரை நின்று இவர்ந்து உக்கரை கொளலே.

திணை - அது; துறை - ....; பெருங்காஞ்சியும் ஆம்.
பிரமனார் பாடியது.

358

பருதி சூழ்ந்த இப் பயம் கெழு மா நிலம்
ஒரு பகல் எழுவர் எய்தியற்றே;
வையமும் தவமும் தூக்கின், தவத்துக்கு
ஐயவி அனைத்தும் ஆற்றாதுஆகலின்,
கைவிட்டனரே காதலர்; அதனால்
விட்டோரை விடாஅள், திருவே;
விடாஅதோர் இவள் விடப்பட்டோரே.

திணை - அது; துறை - மனையறம், துறவறம்.
வான்மீகியார் பாடியது.

359

பாறுபடப் பறைந்த பல் மாறு மருங்கின்,
வேறு படு குரல வெவ் வாய்க் கூகையொடு,
பிணம் தின் குறு நரி நிணம் திகழ் பல்ல,
பேஎய் மகளிர் பிணம் தழூஉப் பற்றி,
விளர் ஊன் தின்ற வெம் புலால் மெய்யர்,
களரி மருங்கின் கால் பெயர்த்து ஆடி,
ஈம விளக்கின் வெருவரப் பேரும்
காடு முன்னினரே, நாடு கொண்டோரும்;
நினக்கும் வருதல் வைகல் அற்றே;
வசையும் நிற்கும்; இசையும் நிற்கும்;
அதனால், வசை நீக்கி இசை வேண்டியும்,
நசை வேண்டாது நன்று மொழிந்தும்,
நிலவுக் கோட்டுப் பல களிற்றொடு,
பொலம் படைய மா மயங்கிட,
இழை கிளர் நெடுந் தேர் இரவலர்க்கு அருகாது,
‘கொள்’ என விடுவை ஆயின், வெள்ளென,
ஆண்டு நீ பெயர்ந்த பின்னும்,
ஈண்டு நீடு விளங்கும், நீ எய்திய புகழே.

திணை - அது; துறை - பெருங்காஞ்சி.
அந்துவன் கீரனைக் காவட்டனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

360

பெரிது ஆராச் சிறு சினத்தர்,
சில சொல்லான் பல கேள்வியர்,
நுண் உணர்விஞன் பெருங் கொடையர்,
கலுழ் நனையான் தண் தேறலர்,
கனி குய்யான் கொழுந் துவையர்,
தாழ் உவந்து தழூஉ மொழியர்,
பயன் உறுப்பப் பலர்க்கு ஆற்றி,
ஏமம் ஆக இந் நிலம் ஆண்டோர்
சிலரே; பெரும! கேள், இனி: நாளும்,
பலரே, தகையஃது அறியாதோரே;
அன்னோர் செல்வமும் மன்னி நில்லாது;
இன்னும் அற்று,அதன் பண்பே; அதனால்,
நிச்சமும் ஒழுக்கம் முட்டிலை; பரிசில்
நச்சுவர் கையின் நிரப்பல் ஓம்புமதி; அச்சு வரப்
பாறு இறை கொண்ட பறந்தலை, மா கத
கள்ளி போகிய களரி மருங்கின்,
வெள்ளில் நிறுத்த பின்றை, கள்ளொடு
புல்லகத்து இட்ட சில் அவிழ் வல்சி,
புலையன் ஏவ, புல் மேல் அமர்ந்து உண்டு,
அழல் வாய்ப் புக்க பின்னும்,
பலர் வாய்த்து இராஅர், பருத்து உண்டோரே.

திணையும் துறையும் அவை.

தந்துமாறனைச் சங்கவருணர் என்னும் நாகரியர் பாடியது.

361

கார் எதிர் உருமின் உரறி, கல்லென,
ஆர் உயிர்க்கு அலமரும் ஆராக் கூற்றம்!
நின் வரவு அஞ்சலன் மாதோ; நன் பல
கேள்வி முற்றிய வேள்வி அந்தணர்க்கு,
அருங் கலம் நீரொடு சிதறி, பெருந்தகைத்
தாயின் நன்று பலர்க்கு ஈத்து,
தெருள் நடை மா களிறொடு தன்
அருள் பாடுநர்க்கு நன்கு அருளியும்,
உருள் நடை .... ஈன்றதன்
தாள் சேருநர்க்கு இனிது ஈத்தும்,
புரி மாலையர் பாடினிக்குப்
பொலந் தாமரைப் பூம் பாணரொடு
கலந்து அளைஇய நீள் இருக்கையால்
பொறையொ .... மான் நோக்கின்,
வில் என விலங்கிய புருவத்து, வல்லென

Koviloor Digital Library

நல்கின் நா அஞ்சும் முள் எயிற்று, மகளிர்
அல்குல் தாங்கா அசைஇ, மெல்லென
.... பொலங்கலத்து ஏந்தி,
அமிழ்து என மடுப்ப மாந்தி, இகழ்விலன்,
நில்லா உலகத்து .... மை நீ
சொல்ல வேண்டா .... முந்தறிந்த
....
..............................ஞர் பாடியது.

362

ஞாயிற்று அன்ன ஆய் மணி மிடைந்த
மதி உறழ் ஆரம் மார்பில் புரள,
பலி பெறு முரசம் பாசறைச் சிலைப்ப,
பொழிலகம் பரந்த பெ ....
.... கும விசய வெண் கொடி
அணங்கு உருத்தன்ன கணம் கொள் தானை,
கூற்றத்து அன்ன மாற்று அரு முன்பின்,
ஆக் குரல் காண்பின் அந்தணாளர்
நான்மறைக் குறி .... யின்
அறம் குறித்தன்று; பொருள் ஆகுதலின்
மருள் தீர்ந்து, மயக்கு ஒரீஇ,
கை பெய்த நீர் கடற் பரப்ப,
ஆம் இருந்த அடை நல்கி,
சோறு கொடுத்து, மிகப் பெரிதும்
வீறு சான .... நன்றும்
சிறு வெள் என்பின் நெடு வெண் களரின்,
வாய் வன் காக்கை கூகையொடு கூடிப்
பகலும் கூவும் அகலுள் ஆங்கண்,
காடு கண் மறைத்த கல்லென் சுற்றமொடு,
இல் என்று இல்வயின் பெயர, மெல்ல
இடம் சிறிது ஒதுங்கல் அஞ்சி,
உடம்பொடும் சென்மார், உயர்ந்தோர் நாட்டே.

திணை - பொதுவியல்; துறை - பெருங்காஞ்சி.

அவனைச் சிறுவெண்டேரையார் பாடியது.

363

இருங் கடல் உடுத்த இப் பெருங் கண் மா நிலம்
உடையிலை நடுவணது இடை பிறர்க்கு இன்றி,
தாமே ஆண்ட ஏமங் காவலர்
இடு திரை மணலினும் பலரே; சுடு பிணக்
காடு பதி ஆகப் போகி, தம்தம்

Koviloor Digital Library

நாடு பிறர் கொளச் சென்று மாய்ந்தனரே;
அதனால், நீயும் கேண்மதி அத்தை! வீயாது
உடம்பொடு நின்ற உயிரும் இல்லை;
மடங்கல் உண்மை மாயமோ அன்றே;
கள்ளி வேய்ந்த முள்ளிஅம் புறங்காட்டு,
வெள்ளில் போகிய வியலுள் ஆங்கண்,
உப்பு இலாஅ அவிப் புழுக்கல்
கைக்கொண்டு, பிறக்கு நோக்காது,
இழி பிறப்பினோன் ஈயப் பெற்று,
நிலம் கலனாக, இலங்கு பலி மிசையும்
இன்னா வைகல் வாராமுன்னே,
செய் நீ முன்னிய வினையே,
முந்நீர் வரைப்பகம் முழுது உடன் துறந்தே.

திணையும் துறையும் அவை.

....ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார் பாடியது.

364

வாடா மாலை பாடினி அணிய,
பாணன் சென்னிக் கேணி பூவா
எரி மருள் தாமரைப் பெரு மலர் தயங்க,
மை விடை இரும் போத்துச் செந் தீச் சேர்த்தி,
காயம் கனிந்த கண் அகன் கொழுங் குறை
நறவு உண் செவ் வாய் நாத் திறம் பெயர்ப்ப,
உண்டும், தின்றும், இரப்போர்க்கு ஈய்ந்தும்,
மகிழ்கம் வம்மோ, மறப் போரோயே!
அரியஆகலும் உரிய, பெரும!—
நிலம் பக வீழ்ந்த அலங்கற் பல் வேர்
முது மரப் பொத்தின் கதுமென இயம்பும்
கூகைக் கோழி ஆனாத்
தாழிய பெருங் காடு எய்திய ஞான்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

அவனைக் கூகைக் கோழியார் பாடியது.

365

'மயங்கு இருங் கருவிய விசும்பு முகன் ஆக,
இயங்கிய இரு சுடர் கண் என, பெயரிய
வளி இடை வழங்கா வழக்கு அரு நீத்தம்,
வயிரக் குறட்டின் வயங்கு மணி ஆரத்துப்
பொன்அம் திகிரி முன் சமத்து உருட்டி,
பொருநர்க் காணாச் செரு மிகு முன்பின்
முன்னோர் செல்லவும், செல்லாது, இன்னும்

Koviloor Digital Library

விலை நலப் பெண்டிரின் பலர் மீக்கூற,
உள்ளேன் வாழியர், யான்' எனப் பல் மாண்
நிலமகள் அழுத காஞ்சியும்
உண்டு என உரைப்பரால், உணர்ந்திசினேரே.

திணை - காஞ்சி; துறை - பெருங்காஞ்சி.

மார்க்கண்டேயனார் பாடியது.

366

விழுக் கடிப்பு அறைந்த முழுக் குரல் முரசம்
ஒழுக்குடை மருங்கின் ஒரு மொழித்து ஆக,
அரவு எறி உருமின் உரறுபு சிலைப்ப,
ஒரு தாம் ஆகிய பெருமையோரும்,
தம் புகழ் நிறீஇச் சென்று மாய்ந்தனரே;
அதனால், அறவோன் மகனே! மறவோர் செம்மால்!
.... உரைப்பக் கேண்மதி:
நின் ஊற்றம் பிறர் அறியாது,
பிறர் கூறிய மொழி தெரியா,
ஞாயிற்று எல்லை ஆள்வினைக்கு உதவி,
இரவின் எல்லை வருவது நாடி,
உரை ....
உழவு ஒழி பெரும் பகடு அழி தின்றாங்கு,
செங் கண் மகளிரொடு சிறு துனி அளைஇ,
அம் கட் தேறல் ஆய் கலத்து உகுப்ப,
கெடல் அருந் திருவ! ....
மடை வேண்டுநர்க்கு இடை அருகாது,
அவிழ் வேண்டுநர்க்கு இடை அருளி,
விடை வீழ்த்துச் சூடு கிழிப்ப,
நீர் நிலை பெருத்த வார் மணல் அடை கரை,
காவுதொறும் ....
மடங்கல் உண்மை மாயமோ அன்றே.

திணையும் துறையும் அவை.

தருமபுத்திரனைக் கோதமனார் பாடியது.

367

நாகத்து அன்ன பாகு ஆர் மண்டிலம்
தமவேஆயினும் தம்மொடு செல்லா;
வேற்றோர்ஆயினும் நோற்றோர்க்கு ஒழியும்;
ஏற்ற பார்ப்பார்க்கு ஈர்ங் கை நிறையப்
பூவும் பொன்னும் புனல் படச் சொரிந்து,
பாசிழை மகளிர் பொலங் கலத்து ஏந்திய
நார் அரி தேறல் மாந்தி, மகிழ் சிறந்து,

Koviloor Digital Library

இரவலர்க்கு அருங் கலம் அருகாது வீசி,
வாழ்தல் வேண்டும், இவண் வரைந்த வைகல்;
வாழச் செய்த நல்வினை அல்லது
ஆழுங் காலைப் புணை பிறிது இல்லை;
ஒன்று புரிந்து அடங்கிய இருபிறப்பாளர்
முத்தீப் புரையக் காண்தக இருந்த
கொற்ற வெண் குடைக் கொடித் தேர் வேந்திர்!
யான் அறி அளவையோ இதுவே: வானத்து
வயங்கித் தோன்றும் மீனினும், இம்மெனப்
பரந்து இயங்கு மா மழை உறையினும்,
உயர்ந்து மேந் தோன்றிப் பொலிக, நும் நாளே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

சேரமான் மாரிவெண்கோவும், பாண்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதியும், சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளியும், ஒருங்கு இருந்தாரை ஔவையார் பாடியது.

368

களிறு முகந்து பெயர்குவம்எனினே,
ஒளிறு மழை தவிர்க்கும் குன்றம் போல,
கைம்மா எல்லாம் கணை இடத் தொலைந்தன;
கொடுஞ்சி நெடுந் தேர் முகக்குவம்எனினே;
கடும் பரி நல் மான் வாங்குவயின் ஒல்கி,
நெடும் பீடு அழிந்து, நிலம் சேர்ந்தனவே;
கொய் சுவற் புரவி முகக்குவம்எனினே,
மெய் நிறைந்த வழுவொடு பெரும்பிறிதாகி,
வளி வழக்கு அறுத்த வங்கம் போல,
குருதி அம் பெரும் புனல் கூர்ந்தனவே; ஆங்க
முகவை இன்மையின் உகவை இன்றி,
இரப்போர் இரங்கும் இன்னா வியன் களத்து,
ஆள் அழிப்படுத்த வாள் ஏர் உழவ!
கடாஅ யானைக் கால்வழி அன்ன என்
தெடாரித் தெண் கண் தெளிர்ப்ப ஒற்றி,
பாடி வந்தது எல்லாம், கோடியர்
முழவு மருள் திரு மணி மிடைந்த நின்
அரவு உறழ் ஆரம் முகக்குவம்எனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்களவழி.

சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ் சேரலாதன் சோழன் வேற் பல் தடக் கைப் பெரு நற்கிள்ளியொடு போர்ப் புறத்துப் பொருது வீழ்ந்து, ஆரம் கழுத்தன்னதாக உயிர் போகாது கிடந்தானைக் கழாத்தலையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

369

இருப்பு முகஞ் செறித்த ஏந்து எழில் மருப்பின்,
கருங் கை யானை கொண்மூ ஆக,
நீள்மொழி மறவர் எறிவனர் உயர்த்த
வாள் மின் ஆக, வயங்கு கடிப்பு அமைந்த
குருதிப் பலிய முரசு முழக்கு ஆக,
அரசு அராப் பனிக்கும் அணங்கு உறு பொழுதின்,
வெவ் விசைப் புரவி வீசு வளி ஆக,
விசைப்புறு வல் வில் வீங்கு நாண் உகைத்த
கணைத் துளி பொழிந்த கண் அகன் கிடக்கை.
ஈரச் செறுவயின் தேர் ஏர் ஆக,
விடியல் புக்கு, நெடிய நீட்டி, நின்
செருப் படை மிளிர்ந்த திருத்துறு பைஞ் சால்,
பிடித்து எறி வெள் வேல் கணையமொடு வித்தி,
விழுத் தலை சாய்த்த வெருவரு பைங் கூழ்,
பேய்மகள் பற்றிய பிணம் பிறங்கு பல் போர்பு,
கண நரியோடு கழுது களம் படுப்ப,
பூதம் காப்ப, பொலிகளம் தழீஇ,
பாடுநர்க்கு இருந்த பீடுடையாள!
தேய்வை வெண் காழ் புரையும் விசி பிணி
வேய்வை காணு விருந்தின் போர்வை
அரிக் குரல் தடாரி உருப்ப ஒற்றி,
பாடி வந்திசின்; பெரும! பாடு ஆன்று
எழிலி தோயும் இமிழ் இசை அருவி,
பொன்னுடை நெடுங் கோட்டு, இமையத்து அன்ன
ஓடை நுதல, ஒல்குதல் அறியா,
துடி அடிக் குழவிய பிடி இடை மிடைந்த
வேழ முகவை நல்குமதி—
தாழா ஈகைத் தகை வெய்யோயே!

திணையும் துறையும் அவை; துறை - ஏர்க்கள உருவகமும் ஆம்.

சேரமான் கடல் ஓட்டிய வெல் கெழு குட்டுவனைப் பரணர் பாடியது.

370

..................................ளி,
நாரும் போழும் செய்து உண்டு, ஓராங்குப்
பசி தினத் திரங்கிய இரும் பேர் ஒக்கற்கு
ஆர் பதம் கண்ணென மாதிரம் துழைஇ,
வேர் உழந்து உலறி, மருங்கு செத்து ஒழிய வந்து,
அத்தக் குடிஞைத் துடி மருள் தீம் குரல்,
உழுஞ்சில் அம் கவட்டிடை இருந்த பருந்தின்

Koviloor Digital Library

பெடை பயிர் குரலோடு, இசைக்கும் ஆங்கண்,
கழை காய்ந்து உலறிய வறம் கூர் நீள் இடை,
வரி மரல் திரங்கிய கானம் பிற்பட,
பழுமரம் உள்ளிய பறவை போல,
ஒண் படை மாரி வீழ் கனி பெய்தென,
துவைத்து எழு குருதி நிலமிசைப் பரப்ப,
விளைந்த செழுங் குரல் அரிந்து, கால் குவித்து,
படு பிணப் பல் போர்பு அழிய வாங்கி,
எருது களிறு ஆக, வாள் மடல் ஓச்சி,
அதரி திரித்த ஆள் உகு கடாவின்,
அகன் கண் தடாரி தெளிர்ப்ப ஒற்றி,
'வெந் திறல் வியன் களம் பொலிக!' என்று ஏத்தி,
இருப்பு முகம் செறித்த ஏந்து மருப்பின்
வரை மருள் முகவைக்கு வந்தனென்; பெரும!
வடி நவில் எஃகம் பாய்ந்தென, கிடந்த
தொடியுடைத் தடக் கை ஓச்சி, வெருவார்
இனத் தடி விராய வரிக் குடர் அடைச்சி,
அழு குரற் பேய்மகள் அயர, கழுகொடு
செஞ் செவி எருவை திரிதரும்,
அஞ்சுவரு கிடக்கைய களம் கிழவோயே!

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் செருப்பாழி எறிந்த இளஞ்சேட்சென்னியை ஊன்பொதி_பசுங்குடையார் பாடியது.

371

அகன் தலை வையத்துப் புரவலர்க் காணாது,
மரந்தலைச் சேர்ந்து, பட்டினி வைகி,
போது அவிழ் அலரி நாரின் தொடுத்து,
தயங்கு இரும் பித்தை பொலியச் சூடி,
பறையொடு தகைத்த கலப் பையென், முரவு வாய்
ஆடுறு குழிசி பாடு இன்று தூக்கி,
மன்ற வேம்பின் ஒண் பூ உறைப்ப,
குறை செயல் வேண்டா நசைய இருக்கையேன்,
அரிசி இன்மையின் ஆர் இடை நீந்தி,
கூர் வாய் இரும் படை நீரின் மிளிர்ப்ப,
வரு கணை வாளி.........அன்பு இன்று தலைஇ,
இரைமுரசு ஆர்க்கும் உரைசால் பாசறை,
வில் ஏர் உழவின் நின் நல் இசை உள்ளி,
குறைத் தலைப் படு பிணன் எதிர, போர்பு அழித்து,
யானை எருத்தின் வாள் மடல் ஓச்சி

Koviloor Digital Library

அதரி திரித்த ஆள் உகு கடாவின்,
மதியத்து அன்ன என் விசி உறு தடாரி
அகன் கண் அதிர, ஆகுளி தொடாலின்,
பணை மருள் நெடுந் தாள், பல் பிணர்த் தடக் கை,
புகர்முக முகவைக்கு வந்திசின்—பெரும!
களிற்றுக் கோட்டன்ன வால் எயிறு அழுத்தி,
விழுக்கொடு விரைஇய வெண் நிணச் சுவையினள்,
குடர்த் தலை மாலை சூடி, 'உணத் தின
ஆனுப் பெரு வளம் செய்தோன் வானத்து
வயங்கு பல் மீனினும் வாழியர், பல' என,
உரு கெழு பேய்மகள் அயர,
குருதித் துகள் ஆடிய களம் கிழவோயே!

திணையும் துறையும் அவை.

தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ்செழியனைக் கல்லாடனார் பாடியது.

372

விசி பிணித் தடாரி விம்மென ஒற்றி,
ஏத்தி வந்தது எல்லாம்—முழுத்த
இலங்கு வாள் அவிர் ஒளி வலம் பட மின்னி,
கணைத் துளி பொழிந்த கண்கூடு பாசறை,
பொருந்தாத் தெவ்வர் அரிந்த தலை அடுப்பின்,
கூவிள விறகின் ஆக்கு வரி நுடங்கல்,
ஆனு மண்டை வன்னிஅம் துடுப்பின்,
ஈனு வேண்மாள் இடம் துழந்து அட்ட
மா மறி பிண்டம் வாலுவன் ஏந்த,
'வதுவை விழவின் புதுவோர்க்கு எல்லாம்
வெவ் வாய்ப் பெய்த பூத நீர் சால்க' எனப்
புலவுக் களம் பொலிய வேட்டோய்! நின்
நிலவுத் திகழ் ஆரம் முகக்குவம் எனவே.

திணை - வாகை; துறை - மறக்கள வேள்வி.

அவனை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

373

உருமிசை முழக்கு என முரசம் இசைப்ப,
செரு நவில் வேழம் கொண்மூ ஆக,
தேர் மா அழி துளி தலைஇ, நாம் உறக்
கணைக் காற்று எடுத்த கண் அகன் பாசறை,
இழிதரு குருதியொடு ஏந்திய ஒள் வாள்
பிழிவது போலப் பிட்டை ஊறு உவப்ப,
மைந்தர் ஆடிய மயங்கு பெருந் தானை,
கொங்கு புறம்பெற்ற கொற்ற வேந்தே!

Koviloor Digital Library

............................தண்ட மாப் பொறி.
மடக் கண் மயில் இயல் மறலியாங்கு,
நெடுஞ் சுவர் நல் இல் புலம்ப, கடை கழிந்து,
மென் தோள் மகளிர் மன்றம் பேணார்,
புண்ணாவ...................................
.........................அணியப் புரவி வாழ்க என,
சொல் நிழல் இன்மையின் நல் நிழல் சேர,
நுண் பூண் மார்பின் புன் தலைச் சிறாஅர்
அம்பு அழி பொழுதில் தமர் முகம் காணா,
....ற் றாக்கான
வேந்து புறங்கொடுத்த வீய்ந்து உகு பறந்தலை,
மாடம் மயங்கு எரி மண்டி, கோடு இறுபு,
உரும் எறி மலையின், இரு நிலம் சேர,
சென்றோன் மன்ற, சொ ... ...
.... ண்ணறிநர் கண்டு கண் அலைப்ப,
வஞ்சி முற்றம் வயக் களன் ஆக,
அஞ்சா மறவர் ஆட் போர்பு அழித்துக்
கொண்டனை, பெரும! குட புலத்து அதரி;
பொலிக அத்தை, நின் பணைதனற ..... எம்!
விளங்கு திணை வேந்தர் களம்தொறும் சென்று,
' ''புகர்முக முகவை பொலிக!'' என்று ஏத்தி,
கொண்டனர்' என்ப, பெரியோர்; யானும்
அம் கண் மாக் கிணை அதிர ஒற்ற,
.... லென்ஆயினும், காதலின் ஏத்தி,
நின்னோர் அன்னோர் பிறர் இவண் இன்மையின்,
மன் எயில் முகவைக்கு வந்திசின், பெரும!
பகைவர் புகழ்ந்த ஆண்மை, நகைவர்க்குத்
தா இன்று உதவும் பண்பின், பேயொடு
கண நரி திரிதரூஉம் ஆங்கண், நிணன் அருந்து
செஞ் செவி எருவை குழீஇ,
அஞ்சுவரு கிடக்கைய களம் கிழவோயே!

திணை - அது; துறை - மறக்களவழி; ஏர்க்கள உருவகமும் ஆம்.

சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் கருவூர் எறிந்தானைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

374

கானல் மேய்ந்து வியன் புலத்து அல்கும்
புல்வாய் இரலை நெற்றி அன்ன,
பொலம் இலங்கு சென்னிய பாறு மயிர் அவியத்
தண் பனி உறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்,
மன்றப் பலவின் மால் வரை பொருந்தி, என்

Koviloor Digital Library

161

தெண் கண் மாக் கிணை தெளிர்ப்ப ஒற்றி,
இருங் கலை ஓர்ப்ப இசைஇ, காண்வர,
கருங் கோற் குறிஞ்சி அடுக்கம் பாட,
புலிப் பற் தாலிப் புன் தலைச் சிறுஅர்
மான் கண் மகளிர், கான் தேர் அகன்று உவா
சிலைப்பாற் பட்ட முளவுமான் கொழுங் குறை,
விடர் முகை அடுக்கத்துச் சினை முதிர் சாந்தம்,
புகர் முக வேழத்து மருப்பொடு, மூன்றும்,
இருங் கேழ் வயப் புலி வரி அதட் குவைஇ,
விருந்து இறை நல்கும் நாடன், எம் கோன்,
கழல் தொடி ஆஅய் அண்டிரன் போல,
வண்மையும் உடையையோ?—ஞாயிறு!—
கொன் விளங்குதியால் விசும்பினானே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - பூவை நிலை.

ஆய் அண்டிரனை உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் பாடியது.

375

அலங்கு கதிர் சுமந்த கலங்கற் சூழி,
நிலைதளர்வு தொலைந்த ஒல்கு நிலைப் பல் காற்
பொதியில் ஒரு சிறை பள்ளி ஆக,
முழாஅரைப் போந்தை அர வாய் மா மடல்
நாரும் போழும் கிணையொடு சுருக்கி,
ஏரின் வாழ்நர் குடிமுறை புகாஅ,
'ஊழ் இரந்து உண்ணும் உயவல் வாழ்வைப்
புரவு எதிர்ந்து கொள்ளும் சான்றோர் யார்?' எனப்
பிரசம் தூங்கும் அறாஅ யாணர்,
வரை அணி படப்பை, நல் நாட்டுப் பொருந!
பொய்யா ஈகைக் கழல் தொடி ஆஅய்!
யாவரும் இன்மையின் கிணைப்ப, தாவது,
பெரு மழை கடல் பரந்தாஅங்கு, யானும்
ஒரு நின் உள்ளி வந்தனென்; அதனால்
புலவர் புக்கில் ஆகி, நிலவரை
நிலீஇயர் அத்தை, நீயே! ஒன்றே
நின் இன்று வறுவிது ஆகிய உலகத்து,
நிலவன்மாரோ, புரவலர்! துன்னி,
பெரிய ஓதினும் சிறிய உணராப்
பீடு இன்று பெருகிய திருவின்,
பாடு இல், மன்னரைப் பாடன்மார், எமரே!

திணை - பாடாண் திணை; துறை - வாழ்த்தியல்.

அவனை அவர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

376

விசும்பு நீத்தம் இறந்த ஞாயிற்றுப்
பசுங் கதிர் மழுகிய சிவந்து வாங்கு அந்தி
சிறு நனி பிறந்த பின்றை, செறி பிணிச்
சிதாஅர் வள்பின் என் தெடாரி தழீஇ,
பாணர் ஆரும்அளவை, யான் தன்
யாணர் நல் மனைக் கூட்டுமுதல் நின்றனென்;
இமைத்தோர் விழித்த மாத்திரை, ஞெரேரென,
குணக்கு எழு திங்கள் கனை இருள் அகற்ற,
பண்டு அறிவாரா உருவோடு, என் அரைத்
தொன்று படு துளையொடு பரு இழை போகி,
நைந்து கரை பறைந்த என் உடையும், நோக்கி,
'விருந்தினன் அளியன், இவன்' என, பெருந்தகை
நின்ற முரற்கை நீக்கி, நன்றும்
அரவு வெகுண்டன்ன தேறலொடு, சூடு தருபு,
நிரயத்து அன்ன என் வறன் களைந்து, அன்றே,
இரவினானே, ஈத்தோன் எந்தை;
அன்றை ஞான்றினொடு இன்றின் ஊங்கும்,
இரப்பச் சிந்தியேன், நிரப்பு அடு புணையின்;
உளத்தின் அளக்கும் மிளிர்ந்த தகையேன்;
நிறைக் குளப் புதவின் மகிழ்ந்தனென் ஆகி,
ஒரு நாள், இரவலர் வரையா வள்ளியோர் கடைத்தலை,
ஞாங்கர் நெடுமொழி பயிற்றி,
தோன்றல் செல்லாது, என் சிறு கிணைக் குரலே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

ஓய்மான் நல்லியாதனைப் புறத்திணை நன்னாகனார் பாடியது.

377

பனி பழுநிய பல் யாமத்துப்
பாறு தலை மயிர் நனைய,
இனிது துஞ்சும் திரு நகர் வரைப்பின்,
இனையல் அகற்ற, என் கிணை தொடாக் குறுகி,
'அவி உணவினோர் புறங்காப்ப,
அற நெஞ்சத்தோன் வாழ, நாள்' என்று,
அதற் கொண்டு வரல் ஏத்தி,
' ''கரவு இல்லாக் கவி வண் கையான்,
வாழ்க!'' எனப் பெயர் பெற்றோர்
பிறர்க்கு உவமம் தான் அல்லது,
தனக்கு உவமம் பிறர் இல்' என,
அது நினைந்து, மதி மழுகி,

Koviloor Digital Library

163

ஆங்கு நின்ற எற் காணூஉச்
'சேய் நாட்டுச் செல் கிணைஞனே!
நீ புரவலை, எமக்கு' என்ன,
மலை பயந்த மணியும், கடறு பயந்த பொன்னும்,
கடல் பயந்த கதிர் முத்தமும்,
வேறு பட்ட உடையும், சேறுபட்ட தசும்பும்,
கனவில் கண்டாங்கு, வருந்தாது நிற்ப,
நனவின் நல்கியோன், நசைசால் தோன்றல்;
நாடு என மொழிவோர், 'அவன் நாடு' என மொழிவோர்;
வேந்து என மொழிவோர், 'அவன் வேந்து' என மொழிவோர்;
.... பொற் கோட்டு யானையர்,
கவர் பரிக் கச்சை நல் மான்,
வடி மணி, வாங்கு உருள,
.... நல் தேர்க் குழுவினர்,
கதழ் இசை வன்கணினர்,
வாளின் வாழ்நர், ஆர்வமொடு ஈண்டி,
கடல் ஒலி கொண்ட தானை
அடல் வெங் குருசில்! மன்னிய நெடிதே!

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெரு நற்கிள்ளியை உலோச்சனார் பாடியது.

378

தென் பரதவர் மிடல் சாய,
வட வடுகர் வாள் ஒட்டிய,
தொடை அமை கண்ணி, திருந்து வேற் தடக் கை,
கடு மா கடைஇய விடு பரி வடிம்பின்,
நல் தார், கள்ளின், சோழன் கோயில்,
புதுப் பிறை அன்ன சுதை செய் மாடத்து,
பனிக் கயத்து அன்ன நீள் நகர் நின்று, என்
அரிக் கூடு மாக் கிணை இரிய ஒற்றி,
எஞ்சா மரபின் வஞ்சி பாட,
எமக்கு என வகுத்த அல்ல, மிகப் பல,
மேம்படு சிறப்பின் அருங் கல வெறுக்கை
தாங்காது பொழிதந்தோனே; அது கண்டு,
இலம்பாடு உழந்த என் இரும் பேர் ஒக்கல்,
விரற் செறி மரபின செவித் தொடக்குநரும்,
செவித் தொடர் மரபின விரற் செறிக்குநரும்,
அரைக்கு அமை மரபின மிடற்று யாக்குநரும்,
மிடற்று அமை மரபின அரைக்கு யாக்குநரும்,
கடுந் தெறல் இராமனுடன் புணர் சீதையை

Koviloor Digital Library

வலித்தகை அரக்கன் வௌவிய ஞான்றை,
நிலம் சேர் மதர் அணி கண்ட குரங்கின்
செம் முகப் பெருங் கிளை இழைப் பொலிந்தாஅங்கு,
அறாஅ அரு நகை இனிது பெற்றிகுமே—
இருங் கிளைத் தலைமை எய்தி,
அரும்படர் எவ்வம் உழந்ததன்தலையே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் செருப்பாழி எறிந்த இளஞ்சேட் சென்னியை ஊன்பொதி பசுங் குடையார் பாடியது.

379

யானே பெறுக, அவன் தாள் நிழல் வாழ்க்கை;
அவனே பெறுக, என் நா இசை நுவறல்;
நெல் அரி தொழுவர் கூர் வாள் மழுங்கின்,
பின்னை மறத்தோடு அரிய, கல் செத்து,
அள்ளல் யாமைக் கூன் புறத்து உரிஞ்சும்
நெல் அமல் புரவின் இலங்கை கிழவோன்
வில்லியாதன் கிணையேம்; பெரும!
'குறுந் தாள் ஏற்றைக் கொழுங் கண் அவ் விளர்
நறு நெய் உருக்கி, நாட் சோறு ஈயா,
வல்லன், எந்தை, பசி தீர்த்தல்' என,
கொன் வரல் வாழ்க்கை நின் கிணைவன் கூற,
கேட்டதற்கொண்டும் வேட்கை தண்டாது,
விண் தோய் தலைய குன்றம் பின்பட,
.................ர வந்தனென், யானே—
தாய் இல் தூவாக் குழவி போல, ஆங்கு அத்
திருவுடைத் திரு மனை, ஐது தோன்று கமழ் புகை
வரு மழை மங்குலின் மறுகுடன் மறைக்கும்
குறும்பு அடு குண்டு அகழ் நீள் மதில் ஊரே.

திணை - அது; துறை - பரிசில் துறை.

ஒய்மான் வில்லியாதனைப் புறத்திணை நன்னாகனார் பாடியது.

380

தென் பவ்வத்து முத்துப் பூண்டு,
வட குன்றத்துச் சாந்தம் உரீஇ,
........................ங் கடற் தானை,
இன் இசைய விறல் வென்றி,
தென்னவர் வய மறவன்;
மிசைப் பெய்த நீர் கடல் பரந்து முத்து ஆகுந்து,
நாறு இதழ்க் குளவியொடு கூதளம் குழைய,

Koviloor Digital Library

வேறுபெ........................த்துந்து,
தீம் சுளைப் பலவின் நாஞ்சில் பொருநன்;
துப்பு எதிர்ந்தோர்க்கே உள்ளாச் சேய்மையன்;
நட்பு எதிர்ந்தோர்க்கே அங்கை நண்மையன்;
வல் வேற் கந்தன் நல் இசை அல்ல,
..............த்தார்ப் பிள்ளை அம் சிறுஅர்;
அன்னன் ஆகன்மாறே, இந் நிலம்
இலம்படு காலை ஆயினும்,
புலம்பல் போயின்று, பூத்த என் கடும்பே.

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

நாஞ்சில் வள்ளுவனைக் கருவூர்க் கதப்பிள்ளை பாடியது.

381

ஊனும் ஊனும் முனையின், இனிது என,
பாலின் பெய்தவும், பாகின் கொண்டவும்,
அளவு கலந்து, மெல்லிது பருகி,
விருந்துறுத்து, ஆற்றி இருந்தனெமாக,
'சென்மோ, பெரும! எம் விழவுடை நாட்டு?' என,
யாம் தன் அறியுநமாக, தான் பெரிது
அன்பு உடைமையின், எம் பிரிவு அஞ்சி,
துணரியது கொளாஅவாகி, பழம் ஊழ்த்து,
பயம் பகர்வு அறியா மயங்கு அரில் முது பாழ்,
பெயல் பெய்தன்ன, செல்வத்து ஆங்கண்,
ஈயா மன்னர் புறங்கடைத் தோன்றி,
சிதாஅர் வள்பின் சிதர்ப் புறத் தடாரி
ஊன் சுகிர் வலந்த தெண் கண் ஒற்றி,
விரல் விசை தவிர்க்கும் அரலை இல் பாணியின்,
இலம்பாடு அகற்றல் யாவது? புலம்பொடு
தெருமரல் உயக்கமும் தீர்க்குவெம்; அதனால்,
இரு நிலம் கூலம் பாற, கோடை
வரு மழை முழக்கு இசைக்கு ஓடிய பின்றை,
சேயைஆயினும், இவணைஆயினும்,
இதற்கொண்டு அறிநை; வாழியோ, கிணைவ!
சிறு நனி, ஒரு வழிப் படர்க என்றோனே—எந்தை,
ஒலி வெள் அருவி வேங்கட நாடன்,
உறுவரும் சிறுவரும் ஊழ் மாறு உய்க்கும்
அறத்துறை அம்பியின் மான, மறப்பு இன்று,
இருங் கோள் ஈராப் பூட்கை,
கரும்பனூரன் காதல் மகனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர் கிழானை நன்னாகனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

382

கடற்படை அடல் கொண்டி,
மண்டுற்ற மலிர் நோன் தாள்,
தண் சோழ நாட்டுப் பொருநன்,
அலங்கு உளை அணி இவுளி
நலங்கிள்ளி நசைப் பொருநரேம்;
பிறர்ப் பாடிப் பெறல் வேண்டேம்;
அவற் பாடுதும், 'அவன் தாள் வாழிய!' என;
நெய் குய்ய ஊன் நவின்ற
பல் சோற்ருன், இன் சுவைய—
நல்குரவின் பசித் துன்பின் நின்
முன்னுள் விட்ட மூது அறி சிறுஅரும்,
யானும், ஏழ் மணி, அம் கேழ், அணி உத்தி,
கண் கேள்வி, கவை நாவின்,
நிறன் உற்ற, அராஅப் போலும்
வறன் ஒரீஇ—வழங்கு வாய்ப்ப,
விடுமதி அத்தை, கடு மான் தோன்றல்!
நினதே, முந்நீர் உடுத்த இவ் வியன் உலகு, அறிய;
எனதே, கிடைக் காழ் அன்ன தெண் கண் மாக் கிணை
கண் அகத்து யாத்த நுண் அரிச் சிறு கோல்
எறிதொறும் நுடங்கியாங்கு, நின் பகைஞர்
கேட்டொறும் நடுங்க, ஏத்துவென்,
வென்ற தேர், பிறர் வேத்தவையானே.

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.
சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

383

ஒண்பொறிச் சேவல் எடுப்ப, ஏற்றெழுந்து,
தண் பனி உறைக்கும் புலரா ஞாங்கர்,
நுண் கோல் சிறு கிணை சிலம்ப ஒற்றி,
நெடுங் கடை நின்று, பகடு பல வாழ்த்தி,
தன் புகழ் ஏத்தினெனாக, ஊன் புலந்து,
அருங் கடி வியல் நகர்க் குறுகல் வேண்டி,
கூம்பு விடு மென் பிணி அவிழ்த்த ஆம்பல்
தேம் பாய் உள்ள தம் கமழ் மடர் உள,
பாம்பு உரி அன்ன வடிவின, காம்பின்
கழை படு சொலியின் இழை அணி வாரா,
ஒண் பூங் கலிங்கம் உடீஇ, நுண் பூண்
வசிந்து வாங்கு நுசுப்பின், அவ் வாங்கு உந்தி,
கற்புடை மடந்தை தன் புறம் புல்ல,

Koviloor Digital Library

எற் பெயர்ந்த நோக்கி ....
.... கல் கொண்டு,
அழித்துப் பிறந்தனெஞுகி, அவ் வழி,
பிறர், பாடு புகழ் பாடிப் படர்பு அறியேனே;
குறு முலைக்கு அலமரும் பால் ஆர் வெண் மறி,
நரை முக ஊகமொடு, உகளும், சென......
...............கன்று பல கெழீஇய
கான் கெழு நாடன், கடுந் தேர் அவியன், என
ஒருவனை உடையேன்மன்னே, யானே;
அருன்; எவன் பரிகோ, வெள்ளியது நிலையே?

திணையும் துறையும் அவை.

......மாறேக்கத்து நப்பசலையார் (அவியனைப்) பாடியது.

384

மென்பாலான் உடன் அணைஇ,
வஞ்சிக் கோட்டு உறங்கு நாரை
அறைக் கரும்பின் பூ அருந்தும்;
வன்பாலான் கருங் கால் வரகின்
....
அம் கண் குறு முயல் வெருவ, அயல
கருங் கோட்டு இருப்பைப் பூ உறைக்குந்து;
விழவு இன்றுயினும், உழவர் மண்டை
இருங் கெடிற்று மிசையொடு பூங் கள் வைகுந்து;
.... கிணையேம், பெரும!
நெல் என்னு, பொன் என்னு,
கனற்றக் கொண்ட நறவு என்னு,
.... மனை என்னு, அவை பலவும்
யான் தண்டவும், தான் தண்டான்,
நிணம் பெருத்த கொழுஞ் சோற்றிடை,
மண் நாணப் புகழ் வேட்டு,
நீர் நாண நெய் வழங்கி,
புரந்தோன்; எந்தை; யாமலந்தொலை.......
அன்னேனை உடையேம் என்ப; ..... வறட்கு
யாண்டு நிற்க வெள்ளி, மாண்ட
உண்ட நன் கலம் பெய்து நுடக்கவும்,
தின்ற நண் பல் ஊன் தோண்டவும்,
வந்த வைகல் அல்லது,
சென்ற எல்லைச் செலவு அறியேனே.

திணையும் துறையும் அவை.

கரும்பனூர் கிழானைப் புறத்திணை நன்னுகனுர் பாடியது.

Koviloor Digital Library

385

வெள்ளி தோன்ற, புள்ளுக் குரல் இயம்ப,
புலரி விடியல் பகடு பல வாழ்த்தி,
தன் கடைத் தோன்றினும் இலனே; பிறன் கடை,
அகன்கண் தடாரிப் பாடு கேட்டருளி,
வறன் யான் நீங்கல் வேண்டி, என் அரை
நீல் நிறச் சிதாஅர் களைந்து,
வெளியது உடீஇ, என் பசி களைந்தோனே;
காவிரி அணையும் தாழ் நீர்ப் படப்பை
நெல் விளை கழனி அம்பர் கிழவோன்,
நல் அருவந்தை, வாழியர்!—புல்லிய
வேங்கட விறல் வரைப் பட்ட
ஓங்கல் வானத்து உறையினும் பலவே!

திணை - அது; துறை - வாழ்த்தியல்.

அம்பர் கிழான் அருவந்தையைக் கல்லாடனார் பாடியது.

386

நெடு நீர நிறை கயத்துப்
படு மாரித் துளி போல,
நெய் துள்ளிய வறை முகக்கவும்,
சூடு கிழித்து வாடுஊன் மிசையவும்,
ஊன் கொண்ட வெண் மண்டை
ஆன் பயத்தான் முற்று அழிப்பவும்,
வெய்து உண்ட வியர்ப்பு அல்லது,
செய் தொழிலான் வியர்ப்பு அறியாமை
ஈத்தோன், எந்தை, இசை தனது ஆக;
வயலே, நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின்
பாத்திப் பன் மலர்ப் பூத் ததும்பின;
புறவே, புல் அருந்து பல் ஆயத்தான்,
வில் இருந்த வெங் குறும்பின்று;
கடலே, கால் தந்த கலன் எண்ணுவோர்
கானற் புன்னைச் சினை நிலைக்குந்து;
கழியே, சிறு வெள் உப்பின் கொள்ளை சாற்றி,
பெருங் கல் நல் நாட்டு உமண் ஒலிக்குந்து;
அன்ன நல் நாட்டுப் பொருநம், யாமே;
பொராஅப் பொருநரேம்;
குண திசை நின்று குடமுதல் செலினும்,
குட திசை நின்று குணமுதல் செலினும்,
வட திசை நின்று தென்வயின் செலினும்,
தென் திசை நின்று குறுகாது நீடினும்,

Koviloor Digital Library

யாண்டும் நிற்க, வெள்ளி; யாம்
வேண்டியது உணர்ந்தோன் தாள் வாழியவே!

திணையும் துறையும் அவை.
சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

387

வள் உகிர வயல் ஆமை
வெள் அகடு கண்டன்ன,
வீங்கு விசிப் புதுப் போர்வைத்
தெண் கண் மாக் கிணை இயக்கி, 'என்றும்
மாறு கொண்டோர் மதில் இடறி,
நீறு ஆடிய நறுங் கவுள,
பூம் பொறிப் பணை எருத்தின,
வேறு வேறு பரந்து இயங்கி,
வேந்துடை மிளை அயல் பரக்கும்
ஏந்து கோட்டு இரும் பிணர்த் தடக் கை,
திருந்து தொழில் பல பகடு
பகைப் புல மன்னர் பணிதிறை தந்து, நின்
நகைப் புலவாணர் நல்குரவு அகற்றி,
மிகப் பொலியர், தன் சேவடி அத்தை!' என்று,
யான் இசைப்பின், நனி நன்று எனு,
பல பிற வாழ்த்த இருந்தோர் என்கோ? ......
மருவ இன் நகர் அகன் ....
திருந்து கழற் சேவடி குறுகல் வேண்டி,
வென்று இரங்கும் விறல் முரசினோன்,
என் சிறுமையின், இழித்து நோக்கான்,
தன் பெருமையின் தகவு நோக்கி,
குன்று உறழ்ந்த களிறு என்கோ?
கொய் உளைய மா என்கோ?
மன்று நிறையும் நிரை என்கோ?
மனைக் களமரொடு களம் என்கோ?
ஆங்கு அவை, கனவு என மருள, வல்லே, நனவின்
நல்கியோனே, நசைசால் தோன்றல்,
ஊழி வாழி, பூழியர் பெரு மகன்!
பிணர் மருப்பு யானைச் செரு மிகு நோன் தாட்
செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன்
ஒன்னாத் தெவ்வர் உயர்குடை பணித்து, இவண்
விடுவர் மாதோ நெடிதே—நி ....
புல் இலை வஞ்சிப் புற மதில் அலைக்கும்
கல்லென் பொருநை மணலினும், ஆங்கண்

Koviloor Digital Library

பல் ஊர் சுற்றிய கழனி
எல்லாம் விளையும் நெல்லினும் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சேரமான் சிக்கற்பள்ளித் துஞ்சிய செல்வக்கடுங்கோவாழியாதனைக் குண்டுகட் பாலியாதன் பாடியது.

388

வெள்ளி தென் புலத்து உறைய, விளை வயல்,
பள்ளம், வாடிய பயன் இல் காலை,
இரும் பறைக் கிணைமகன் சென்றவன், பெரும் பெயர்
.... பொருந்தி,
தன் நிலை அறியுநனாக, அந் நிலை,
இடுக்கண் இரியல் போக, உடைய
கொடுத்தோன் எந்தை, கொடை மேந் தோன்றல்,
.... ஞமருப்பாக,
வெல்லும் வாய்மொழிப் புல்லுடை வி ....
பெயர்க்கும் பண்ணற் கேட்டிரோ, மககிரென,
வினைப் பகடு ஏற்ற மேழி கிணைத் தொடா,
நாள்தொறும் பாடேன்ஆயின், ஆனா
மணி கிளர் முன்றில் தென்னவன் மருகன்,
பிணி முரசு இரங்கும் பீடு கெழு தானை
அண்ணல் யானை வழுதி,
கண்மாறிலியர் என் பெருங் கிளைப் புரவே!

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சிறுகுடி கிழான் பண்ணனை மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனார் மள்ளனார் பாடியது.

389

'நீர் நுங்கின் கண் வலிப்ப,
கான வேம்பின் காய் திரங்க,
கயம் களியும் கோடைஆயினும்,
ஏலா வெண்பொன் போருறு காலை,
எம்மும் உள்ளுமோ பிள்ளைஅம் பொருநன்!'
என்று ஈத்தனனே, இசைசால் நெடுந்தகை;
இன்று சென்று எய்தும் வழியனும் அல்லன்;
செலினே, காணா வழியனும் அல்லன்;
புன் தலை மடப் பிடி இனைய, கன்று தந்து,
குன்றக நல் ஊர் மன்றத்துப் பிணிக்கும்
கல் இழி அருவி வேங்கடம் கிழவோன்,
செல்வுழி எழாஅ நல் ஏர் முதியன்!
ஆதனுங்கன் போல, நீயும்

Koviloor Digital Library

பசித்த ஒக்கல் பழங்கண் வீட,
வீறுசால் நன் கலம் நல்குமதி, பெரும!
ஐது அகல் அல்குல் மகளிர்
நெய்தல் கேளன்மார், நெடுங் கடையானே!

திணையும் துறையும் அவை.

ஆதனுங்கனைக் கள்ளில் ஆத்திரையனார் பாடியது.

390

அறவை நெஞ்சத்து ஆயர், வளரும்
மறவை நெஞ்சத்து ஆயிவாளர்,
அரும்பு அலர் செருந்தி நெடுங் கால் மலர் கமழ்,
.... மன்ன முற்றத்து,
ஆர்வலர் குறுகின் அல்லது, காவலர்
கனவினும் குறுகாக் கடியுடை வியல் நகர்,
மலைக் கணத்து அன்ன மாடம் சிலம்ப, என்
அரிக் குரல் தடாரி இரிய ஒற்றிப்
பாடி நின்ற பல் நாள் அன்றியும்,
சென்ற ஞான்றைச் சென்று படர் இரவின்
வந்ததற்கொண்டு, 'நெடுங் கடை நின்ற
புன் தலைப் பொருநன் அளியன்தான்' என,
தன்னுழைக் குறுகல் வேண்டி, என் அரை
முது நீர்ப் பாசி அன்ன உடை களைந்து,
திரு மலர் அன்ன புது மடிக் கொளீஇ,
மகிழ் தரல் மரபின் மட்டே அன்றியும்,
அமிழ்து அன மரபின் ஊன் துவை அடிசில்
வெள்ளி வெண் கலத்து ஊட்டல் அன்றி,
முன் ஊர்ப் பொதியில் சேர்ந்த மென் நடை
இரும் பேர் ஒக்கல் பெரும் புலம்பு அகற்ற,
அகடு நனை வேங்கை வீ கண்டன்ன
பகடு தரு செந்நெல் போரொடு நல்கி,
'கொண்டி பெறுக!' என்றோனே—உண் துறை
மலை அலர் அணியும் தலை நீர் நாடன்;
கண்டாற்கொண்டும் அவன் திருந்து அடி வாழ்த்தி,
....
வான் அறியல என் பாடு பசி போக்கல்;
அண்ணல் யானை வேந்தர்
உண்மையோ, அறியல்? காண்பு அறியலரே!

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சியை ஔவையார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

391

தண் துளி பல பொழிந்து எழிலி இசைக்கும்
விண்டு அனைய விண் தோய் பிறங்கல்
முகடுற உயர்ந்த நெல்லின் மகிழ் வரப்
பகடு தரு பெரு வளம் வாழ்த்தி, பெற்ற
திருந்தா மூரி பரந்து படக் கெண்டி,
அரியல் ஆர்கையர் உண்டு இனிது உவக்கும்
வேங்கட வரைப்பின் வட புலம் பசித்தென,
ஈங்கு வந்து இறுத்த என் இரும் பேர் ஒக்கல்
தீர்கை விடுக்கும் பண்பு இல முதுகுடி
நன .... வினவலின்,
'முன்னும் வந்தோன் மருங்கிலன், இன்னும்
அளியன் ஆகலின், பொருநன் இவன்' என,
நின் உணர்ந்து அறியுநர் என் உணர்ந்து கூற,
காண்கு வந்திசின், பெரும! ....
....................பெருங் கழி நுழைமீன் அருந்தும்
துதைந்த தூவி அம் புதாஅம் சேக்கும்
ததைந்த புனல் நின் செழு நகர் வரைப்பின்,
நெஞ்சு அமர் காதல் நின் வெய்யோளொடு,
இன் துயி.........................ஞ்சால்
துளி பதன் அறிந்து பொழிய,
வேலி ஆயிரம் விளைக, நின் வயலே!

திணை - அது; துறை - கடைநிலை.
பொறையாற்று கிழானைக் கல்லாடனார் பாடியது.

392

மதி ஏர் வெண் குடை அதியர் கோமான்,
கொடும் பூண் எழினி, நெடுங் கடை நின்று, யான்
பசலை நிலவின் பனி படு விடியல்,
பொரு களிற்று அடி வழி அன்ன, என் கை
ஒரு கண் மாக் கிணை ஒற்றுபு கொடாஅ,
'உரு கெழு மன்னர் ஆர் எயில் கடந்து,
நிணம் படு குருதிப் பெரும் பாட்டு ஈரத்து
அணங்குடை மரபின் இருங் களந்தோறும்,
வெள் வாய்க் கழுதைப் புல் இனம் பூட்டி,
வெள்ளை வரகும் கொள்ளும் வித்தும்
வைகல் உழவ! வாழிய பெரிது!' எனச்
சென்று யான் நின்றனெனாக, அன்றே,
ஊர் உண் கேணிப் பகட்டு இலைப் பாசி

Koviloor Digital Library

173

வேர் புரை சிதாஅர் நீக்கி, நேர் கரை
நுண் நூல் கலிங்கம் உடீஇ, 'உண்' எனத்
தேட் கடுப்பு அன்ன நாட்படு தேறல்
கோள்மீன் அன்ன பொலங் கலத்து அளைஇ,
ஊண் முறை ஈத்தல் அன்றியும், கோள் முறை
விருந்து இறை நல்கியோனே—அந்தரத்து
அரும் பெறல் அமிழ்தம் அன்ன
கரும்பு இவண் தந்தோன் பெரும் பிறங்கடையே.

திணையும் துறையும் அவை.

அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி மகன் பொகுட்டெழினியை ஔவையார் பாடியது.

393

பதிமுதல் பழகாப் பழங்கண் வாழ்க்கைக்
குறு நெடுந் துணையொடு கூமை வீதலின்,
குடி முறை பாடி, ஒய்யென வருந்தி,
அடல் நசை மறந்த எம் குழிசி மலர்க்கும்
கடன் அறியாளர் பிற நாட்டு இன்மையின்,
'வள்ளன்மையின் எம் வரைவோர் யார்?' என,
உள்ளிய உள்ளமொடு உலை நசை துணையா,
............கவகம் எல்லாம் ஒருபால் பட்டென,
மலர் தார் அண்ணல் நின் நல் இசை உள்ளி,
ஈர்ங்கை மறந்த என் இரும் பேர் ஒக்கல்
கூர்ந்த எவ்வம் விட, கொழு நிணம் கிழிப்ப,
கோடைப் பருத்தி வீடு நிறை பெய்த
மூடைப் பண்டம் மிடை நிறைந்தன்ன,
வெண் நிண மூரி அருள, நாள் உற
ஈன்ற அரவின் நா உருக் கடுக்கும் என்
தொன்று படு சிதாஅர் துவர நீக்கி,
போது விரி பகன்றைப் புது மலர் அன்ன,
அகன்று மடி கலிங்கம் உடீஇ, செல்வமும்,
கேடு இன்று நல்குமதி, பெரும! மாசு இல்
மதி புரை மாக் கிணை தெளிர்ப்ப ஒற்றி,
ஆடுமகள் அல்குல் ஒப்ப வாடி,
'கோடை ஆயினும், கோடி ....
காவிரி புரக்கும் நல் நாட்டுப் பொருந!
வாய் வாள் வளவன்! வாழ்க!' எனப்
பீடு கெழு நோன் தாள் பாடுகம் பலவே.

திணையும் துறையும் அவை.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை நல்லிறையனார் பாடியது.

Koviloor Digital Library

394

சிலை உலாய் நிமிர்ந்த சாந்து படு மார்பின்,
ஒலி கதிர்க் கழனி வெண்குடைக் கிழவோன்,
வலி துஞ்சு தடக் கை வாய் வாட் குட்டுவன்,
வள்ளியன் ஆதல் வையகம் புகழினும்,
உள்ளல் ஓம்புமின், உயர் மொழிப் புலவீர்!
யானும், இருள் நிலாக் கழிந்த பகல் செய் வைகறை,
ஒரு கண் மாக் கிணை தெளிர்ப்ப ஒற்றி,
பாடு இமிழ் முரசின் இயல் தேர்த் தந்தை
வாடா வஞ்சி பாடினேனாக,
அகம் மலி உவகையொடு அணுகல் வேண்டி,
கொன்று சினம் தணியாப் புலவு நாறு மருப்பின்
வெஞ் சின வேழம் நல்கினன்; அஞ்சி
யான் அது பெயர்த்தனெனாக, தான் அது
சிறிது என உணர்ந்தமை நாணி, பிறிதும் ஓர்
பெருங் களிறு நல்கியோனே; அதற்கொண்டு,
இரும் பேர் ஒக்கல் பெரும் புலம்புறினும்,
'துன் அரும் பரிசில் தரும்' என,
என்றும் செல்லேன், அவன் குன்று கெழு நாட்டே.

திணையும் துறையும் அவை.

கடைநிலை ஆயின எல்லாம் பாடாண் திணை.

சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டுவனைக் கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார் பாடியது.

395

மென் புலத்து வயல் உழவர்
வன் புலத்துப் பகடு விட்டு,
குறு முயலின் குழைச் சூட்டொடு
நெடு வாளைப் பல் உவியல்,
பழஞ் சோற்றுப் புகவு அருந்தி,
புதல் தளவின் பூச் சூடி,
....
.... அரியலாருந்து;
மனைக் கோழிப் பைம் பயிரின்னே,
கானக் கோழிக் கவர் குரலொடு
நீர்க் கோழிக் கூய்ப் பெயர்க்குந்து;
வேய் அன்ன மென் தோளால்,
மயில் அன்ன மென் சாயலார்,
கிளி கடியின்னே,
அகல் அள்ளல் புள் இரீஇயுந்து;

Koviloor Digital Library

ஆங்கு அப் பல நல்ல புலன் அணியும்
சீர் சான்ற விழுச் சிறப்பின்,
சிறு கண் யானைப் பெறல் அருந் தித்தன்
செல்லா நல் இசை உறந்தைக் குணூது,
நெடுங் கை வேண்மான் அருங் கடிப் பிடவூர்
அறப் பெயர்ச் சாத்தன் கிளையேம், பெரும!
முன் நாள் நண்பகல் சுரன் உழந்து வருந்தி,
கதிர் நனி செ......................மாலை,
தன் கடைத் தோன்றி, என் உறவு இசைத்தலின்,
தீம் குரல் ....கின் அரிக் குரல் தடாரியொடு,
ஆங்கு நின்ற எற்கண்டு,
சிறிதும் நில்லான், பெரிதும் கூறான்,
அருங் கலம் வரவே அருளினன் வேண்டி,
............யென உரைத்தன்றி நல்கி, தன் மனைப்
பொன் போல் மடந்தையைக் காட்டி, 'இவனை
என் போல் போற்று' என்றேனே; அதற்கொண்டு,
அவன் மறவலேனே; பிறர் உள்ளலேனே;
அகன் ஞாலம் பெரிது வெம்பினும்,
மிக வானுள் எரி தோன்றினும்,
குள மீனொடும் தாள் புகையினும்,
பெருஞ் செய் நெல்லின் கொக்கு உகிர் நிமிரல்
பசுங் கண் கருனைச் சூட்டொடு மாந்தி,
'விளைவு ஒன்றோ வெள்ளம் கொள்க!' என,
உள்ளதும் இல்லதும் அறியாது,
ஆங்கு அமைந்தன்றால்; வாழ்க, அவன் தாளே!

திணையும் துறையும் அவை.

சோழநாட்டுப் பிடவூர் கிழார் மகன் பெருஞ்சாத்தனை மதுரை நக்கீரர் பாடியது.

396

கீழ் நீரான் மீன் வழங்குந்து;
மீ நீரான், கண் அன்ன, மலர் பூக்குந்து;
கழி சுற்றிய விளை கழனி,
அரிப் பறையான் புள் ஒப்புந்து;
நெடுநீர் கூஉம் மணல் தண் கான்
மென் பறையான் புள் இரியுந்து;
நனைக் கள்ளின் மனைக் கோசர்
தீம் தேறல் நறவு மகிழ்ந்து,
தீம் குரவைக் கொளைத் தாங்குந்து;
உள் இலோர்க்கு வலி ஆகுவன்,
கேள் இலோர்க்குக் கேள் ஆகுவன்,
கழுமிய வென் வேல் வேளே,

Koviloor Digital Library

வள நீர் வாட்டாற்று எழினியாதன்;
கிணையேம், பெரும!
கொழுந் தடிய சூடு என்கோ?
வள நணையின் மட்டு என்கோ?
குறு முயலின் நிணம் பெய்தந்த
நறு நெய்ய சோறு என்கோ?
திறந்து மறந்த கூட்டுமுதல்
முகந்து கொள்ளும் உணவு என்கோ?
அன்னவை பல பல—.................
.................................ருநதய
இரும் பேர் ஒக்கல் அருந்து எஞ்சிய
அளித்து உவப்ப, ஈத்தோன் எந்தை;
எம்மோர் ஆக்கக் கங்குண்டே;
மாரி வானத்து மீன் நாப்பண்,
விரி கதிர வெண் திங்களின்,
விளங்கித் தோன்றுக, அவன் கலங்கா நல் இசை!
யாமும் பிறரும் வாழ்த்த, நாளும்
நிரைசால் நன் கலன் நல்கி,
உரை செலச் சிறக்க, அவன் பாடல்சால் வளனே!

திணையும் துறையும் அவை.

வாட்டாற்று எழினியாதனை மாங்குடி கிழார் பாடியது.

397

வெள்ளியும் இரு விசும்பு ஏர்தரும்; புள்ளும்
உயர் சினைக் குடம்பைக் குரல் தோற்றினவே;
பொய்கையும் போது கண் விழித்தன; பைபயச்
சுடரும் சுருங்கின்று, ஒளியே; பாடு எழுந்து
இரங்குரல் முரசமொடு வலம்புரி ஆர்ப்ப,
இரவுப் புறங்கண்ட காலைத் தோன்றி,
எஃகு இருள் அகற்றும் ஏமப் பாசறை,
வைகறை அரவம் கேளியர்! 'பல கோள்
செய் தார் மார்ப! எழுமதி துயில்' என,
தெண் கண் மாக் கிணை தெளிர்ப்ப ஒற்றி,
நெடுங் கடைத் தோன்றியேனே; அது நயந்து,
'உள்ளி வந்த பரிசிலன் இவன்' என,
நெய்யுறப் பொரித்த குய்யுடை நெடுஞ் சூடு,
மணிக் கலன் நிறைந்த மணம் நாறு தேறல்,
பாம்பு உரித்தன்ன வான் பூங் கலிங்கமொடு,
மாரி அன்ன வண்மையின் சொரிந்து,
வேனில் அன்ன என் வெப்பு நீங்க,

Koviloor Digital Library

177

அருங் கலம் நல்கியோனே; என்றும்,
செறுவில் பூத்த சேயிதழ்த் தாமரை,
அறு தொழில் அந்தணர் அறம் புரிந்து எடுத்த
தீயொடு விளங்கும் நாடன், வாய் வாள்
வலம் படு தீவின் பொலம் பூண் வளவன்;
எறி திரைப் பெருங் கடல் இறுதிக்கண் செலினும்,
தெறு கதிர்க் கனலி தென் திசைத் தோன்றினும்,
'என்?' என்று அஞ்சலம், யாமே; வென் வேல்
அருஞ் சமம் கடக்கும் ஆற்றல் அவன்
திருந்து கழல் நோன் தாள் தண் நிழலேமே.

திணை - அது; துறை - பரிசில்விடை; கடைநிலை விடையும் ஆம்.

சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளிவளவனை எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனார் பாடியது.

398

மதி நிலாக் கரப்ப, வெள்ளி ஏர்தர,
வகை மாண் நல் இல் ....
பொறி மயிர் வாரணம் பொழுது அறிந்து இயம்ப,
பொய்கைப் பூ முகை மலர, பாணர்
கை வல் சீறியாழ் கடன் அறிந்து இயக்க,
இரவுப் புறம் பெற்ற ஏம வைகறை,
பரிசிலர் விசையெ ....
வரிசையின் இறுத்த வாய்மொழி வஞ்சன்,
நகைவர் குறுகின் அல்லது, பகைவர்க்குப்
புலியினம் மடிந்த கல் அளை போல,
துன்னல் போகிய பெரும் பெயர் மூதூர்,
மதியத்து அன்ன என் அரிக் குரற் தடாரி,
இரவுரை நெடுவார் அரிப்ப வட்டித்து,
உள்ளி வருநர் கொள்கலம் நிறைப்போய்!
'தள்ளா நிலையை ஆகியர் எமக்கு' என
என் வரவு அறீஇ,
சிறிதிற்குப் பெரிது உவந்து,
விரும்பிய முகத்தன் ஆகி, என் அரைத்
துரும்பு படு சிதாஅர் நீக்கி, தன் அரைப்
புகை விரிந்தன்ன பொங்கு துகில் உடீஇ,
அழல் கான்றன்ன அரும் பெறல் மண்டை,
நிழல் காண் தேறல் நிறைய வாக்கி,
யான் உண அருளல் அன்றியும், தான் உண்
மண்டைய கண்ட மான் வறைக் கருனை,
கொக்கு உகிர் நிமிரல் ஒக்கல் ஆர,

Koviloor Digital Library

வரை உறழ் மார்பின், வையகம் விளக்கும்,
விரவு மணி ஒளிர்வரும், அரவு உறழ் ஆரமொடு,
புரையோன் மேனிப் பூத்தசல ....
முரைசெல அருளியோனே
.... யருவிப் பாயல் கோவே.

திணை - பாடாண் திணை; துறை - கடைநிலை.

சேரமான் வஞ்சனைத் திருத்தாமனுர் பாடியது.

399

அடு மகள் முகந்த அளவா வெண்ணெல்
தொடி மாண் உலக்கைப் பருஉக் குற்று அரிசி
காடி வெள் உலைக் கொளீஇ, நீழல்
ஓங்கு சினை மாவின் தீம் கனி நறும் புளி,
மோட்டு இரு வராஅல் கோட்டு மீன் கொழுங் குறை,
செறுவின் வள்ளை, சிறு கொடிப் பாகல்,
பாதிரி ஊழ் முகை அவிழ் விடுத்தன்ன
மெய் களைந்து, இனனொடு விரைஇ, ...
மூழ்ப்பப் பெய்த முழு அவிழ்ப் புழுக்கல்,
அழிகளின் படுநர் களி அட வைகின்,
பழஞ்சோறு அயிலும் முழங்கு நீர்ப் படப்பைக்
காவிரிக் கிழவன், மாயா நல் இசைக்
கிள்ளிவளவன் உள்ளி, அவற் படர்தும்;
செல்லேன் செல்லேன், பிறர் முகம் நோக்கேன்;
நெடுங் கழைத் தூண்டில் விடு மீன் நொடுத்து,
கிணைமகள் அட்ட பாவல் புளிங்கூழ்
பொழுது மறுத்து உண்ணும் உண்டியேன், அழிவு கொண்டு,
ஒரு சிறை இருந்தேன்; என்னே! 'இனியே,
அறவர் அறவன், மறவர் மறவன்,
மள்ளர் மள்ளன், தொல்லோர் மருகன்,
இசையின் கொண்டான், நசை அமுது உண்க' என,
மீப் படர்ந்து இறந்து, வன் கோல் மண்ணி,
வள் பரிந்து கிடந்த .... மணக்க
விசிப்புறுத்து அமைந்த புதுக் காழ்ப் போர்வை,
அலகின் மாலை ஆர்ப்ப வட்டித்து,
கடியும் உணவு என்னக் கடவுட்கும் தொடேன்,
'கடுந் தேர் அள்ளற்கு அசாவா நோன் சுவற்
பகடே அத்தை யான் வேண்டி வந்தது' என,
ஒன்று யான் பெட்டாஅளவை, அன்றே
ஆன்று விட்டனன் அத்தை, விசும்பின்

Koviloor Digital Library

மீன் பூத்தன்ன உருவப் பல் நிரை
ஊர்தியொடு நல்கியோனே; சீர் கொள
இழுமென இழிதரும் அருவி,
வான் தோய் உயர் சிமைத் தோன்றிக் கோவே.

திணை - அது; துறை - பரிசில் விடை.

தாமான் தோன்றிக் கோனை ஐயூர் முடவனார் பாடியது.

400

மாக விசும்பின் வெண் திங்கள்
மூ-ஐந்தான் முறை முற்ற,
கடல் நடுவண் கண்டன்ன என்
இயம் இசையா, மரபு ஏத்தி,
கடைத் தோன்றிய கடைக் கங்குலான்
பலர் துஞ்சவும் தான் துஞ்சான்,
உலகு காக்கும் உயர் ெ.................க்
கேட்டோன், எந்தை, என் தெண் கிணைக் குரலே;
கேட்டதற்கொண்டும், வேட்கை தண்டாது,
தொன்று படு சிதாஅர் மருங்கு நீக்கி,
மிகப் பெருஞ் சிறப்பின் வீறு ....
.... லவான
கலிங்கம் அளித்திட்டு என் அரை நோக்கி,
நார் அரி நறவின் நாள் மகிழ் தூங்குந்து;
போது அறியேன், பதிப் பழகவும்,
தன் பகை கடிதல் அன்றியும், சேர்ந்தோர்
பசிப் பகை கடிதலும் வல்லன்மாதோ;
மறவர் மலிந்த த..........................
கேள்வி மலிந்த வேள்வித் தூணத்து,
இருங் கழி இழிதரு ....கலி வங்கம்
தேறு நீர்ப் பரப்பின் யாறு சீத்து உய்த்து,
துறைதொறும் பிணிக்கும் நல் ஊர்,
உறைவு இன் யாணர்,............கிழவோனே!

திணை - அது; துறை - இயன்மொழி.

சோழன் நலங்கிள்ளியைக் கோவூர் கிழார் பாடியது.

புறநானூறு முற்றும்

Koviloor Digital Library

பாடினேரும் பாடல்களும்

அ

அடை நெடுங் கல்வியார் 283, 344, 345
அண்டர் மகன் குறுவழுதி 346
அரிசில் கிழார் 146, 230,281, 285, 300, 304, 342
அள்ளூர் நன்முல்லையார் 306

ஆ

ஆடுதுறை மாசாத்தனர் 227
ஆலங்குடி வங்கனர் 319
ஆலத்தூர் கிழார் 34, 36, 69, 225, 324
ஆலியார் 298
ஆவூர் கிழார் 322
ஆவூர்மூலங் கிழார் 38, 40, 166, 177, 178, 196, 261, 301

இ

இடைக்காடனர் 42
இடைக்குன்றூர் கிழார் 76-79
இரும்பிடர்த்தலையார் 3

உ

உலோச்சனர் 258, 274, 377
உறையூர் இளம்பொன் வாணிகனர் 264
உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார் 13, 127-135, 241, 374, 375
உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனர் 60, 170, 321
உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனர் 27-29, 30, 325
உறையூர் முது கூத்தனர் 331

ஊ

ஊன்பொதி பசுங்குடையார் 10, 203, 370, 378

எ

எருக்காட்டூர்த் தாயங்கண்ணனர் 397
எருமைவெளியனர் 273, 303

ஐ

ஐயாதிச் சிறுவெண்டேரையார் 363
ஐயூர் முடவனர் 51, 228, 314, 399
ஐயூர் மூலங் கிழார் 21

ஒ

ஒக்கூர் மாசாத்தனர் 248
ஒக்கூர் மாசாத்தியார் 279
ஒரு சிறைப் பெரியனர் 137
ஒருஉத்தனர் 275
ஒல்லையூர் தந்த பூதப் பாண்டியன் 71

ஓ

ஓரம் போகியார் 284
ஓரேருழவர் 193

ஔ

ஔவையார் 87-104, 140, 187, 206, 231, 232, 235, 269, 286, 290, 295, 311, 315, 367, 390, 392

க

கடலுள் மாய்ந்த இளம் பெருவழுதி 182
கண்ணகனர் 218
கணியன் பூங்குன்றன் 192
கபிலர் 8, 14, 105-111, 113-124, 143, 200-202, 236, 237, 347
கயமனர் 254
கருங்குழலாதனர் 7, 224
கருவூர்க் கதப்பிள்ளை 380
கருவூர்க் கதப்பிள்ளைச் சாத்தனர் 168
கருவூர்ப் பெருஞ் சதுக்கத்துப் பூதநாதனர் 219
கல்லாடனர் 23, 25, 371, 385, 391
கழாத்தலையார் 62, 65, 270, 288,289, 368
கழைதின் யானையார் 204
கள்ளில் ஆத்திரையனர் 175, 389

கா

காக்கை பாடினியார் நச்செள்ளையார் 278
காரிகிழார் 6
காவட்டனர் 359
காவற் பெண்டு 86
காவிரிப் பூம் பட்டினத்துக் காரிக்கண்ணனர் 57, 58, 169, 171, 353

கு

குட்டுவன் கீரனர் 240
குட புலவியனர் 18, 19
குடவாயிற் கீரத்தனர் 242
குண்டு கட் பாலியாதன் 387
குளம்பாதாயனர் 253
குறமகள் இளவெயினி 157
குறுங் கோழியூர் கிழார் 17, 20, 22
குன்றூர் கிழார் மகனர் 338

கூ

கூகைக் கோழியார் 364
கூடலூர் கிழார் 229

Koviloor Digital Library

கோ

கோடை பாடிய பெரும்பூதனர் 259
கோதமனர் 366
கோப்பெருஞ் சோழன் 214-216
கோவூர் கிழார் 31-33, 41, 44-47, 68, 70, 308, 373, 382, 386, 400
கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரன், கோனாட்டு எறிச்சிலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனர் 54, 61, 167, 180, 197, 394

ச

சங்கவருணர் என்னும் நாகரியர் 360

சா

சாத்தந்தையார் 80-82, 287

சி

சிறுவெண்டேரையார் 362

சே

சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை 74
சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதை 245

சோ

சோனாட்டு முகையலூர்ச் சிறுகருந்தும்பியார் 181, 265
சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் 173
சோழன் நல்லுருத்திரன் 190
சோழன் நலங்கிள்ளி 73, 75

த

தங்சால் பொற்கொல்லனர் 326

தா

தாமப்பல் கண்ணனர் 43
தாயங் கண்ணனர் 356
தாயங் கண்ணியார் 250

தி

திருத்தாமனர் 398

து

தும்பி சொகினனர் 249
துறையூர் ஓடைகிழார் 136

தொ

தொடித்தலை விழுத்தண்டினர் 243
தொண்டைமான் இளந்திரையன் 185

ந

நரிவெரூஉத்தலையார் 5, 195
நல்லிறையனர் 393
நன்னகனர் 381

நெ

நெட்டிமையார் 9, 12, 15
நெடுங்கழுத்துப் பரணர் 291
நெடும் பல்லியத்தனர் 64

நொ

நொச்சி நியமங் கிழார் 293

ப

பக்குடுக்கை நன்கணியார் 194
பரணர் 4, 63, 141, 142, 144, 145, 336, 341, 343, 348, 352, 354, 369

பா

பாண்டரங் கண்ணனர் 16
பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி 188
பாண்டியன் ஆரியப் படை கடந்த நெடுஞ் செழியன் 183
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ் செழியன் 72
பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனர் 1
பாரி மகளிர் 112
பாலை பாடிய பெருங் கடுங்கோ 282

பி

பிசிராந்தையார் 67, 184, 191, 212
பிரமனர் 357

பு

புல்லாற்றூர் எயிற்றியனர் 213
புறத்திணை நன்னகனர் 176, 376, 379, 384

பூ

பூங்கண் உத்திரையார் 277
பூத பாண்டியன் தேவி பெருங் கோப்பெண்டு 246

பெ

பெருங்குன்றூர் கிழார் 147, 210, 211, 266, 318
பெருங்கோழி நாய்கன் மகள் நக்கண்ணையார் 83-85
பெருஞ் சித்திரனர் 158-163, 207, 208, 237, 238
பெருந் தலைச் சாத்தனர் 151, 164, 165, 205, 209, 294
பெரும் பதுமனர் 199

Koviloor Digital Library

பே

பேய் மகள் இளவெயினி 11
பேரெயின் முறுவலார் 239

பொ

பொத்தியார் 217, 220-223
பொய்கையார் 48, 49
பொருந்தில் இளங்கீரனுர் 53
பொன் முடியார் 299, 310, 312

ம

மதுரை அளக்கர் ஞாழார் மகனுர் மள்ளனுர் 388
மதுரை அறுவை வாணிகன் இளவேட்டனுர் 329
மதுரை இளங் கண்ணிக் கௌசிகனுர் 309
மதுரை ஓலைக்கடைக் கண்ணம் புகுந்தாராயத்தனுர் 350
மதுரைக் கணக்காயனுர் 330
மதுரைக் கணக்காயனுர் மகனுர் நக்கிரனுர் 56, 189
மதுரைக் கள்ளிற் கடையத்தன் வெண்ணுகனுர் 316
மதுரைக் கூல வாணிகன் சீத்தலைச் சாத்தனுர் 59
மதுரைத் தமிழக் கூத்தனுர் 334
மதுரை நக்கீரர் 395
மதுரைப் படை மங்க மன்னியார் 351
மதுரைப் பூதன் இளநாகனுர் 276
மதுரைப் பேராலவாயார் 247, 262
மதுரை மருதன் இளநாகனுர் 55, 349
மதுரை வேளாசான் 305
மருதன் இளநாகனுர் 52, 138, 139

மா

மாங்குடி கிழார் 24, 26, 313, 335, 372, 396
மார்க்கண்டேயனுர் 365
மாற்பித்தியார் 251, 252
மாறோக்கத்து நப்பசலையார் 37, 39, 126, 174, 226, 280, 383

மு

முரஞ்சியூர் முடி நாகராயர் 2

மோ

மோசி கீரனுர் 50, 154-156, 186
மோசி சாத்தனுர் 272

வ

வட நெடுந்தத்தனுர் 179
வடம வண்ணக்கன் தாமோதரனுர் 172
வடம வண்ணக்கன் பெருஞ்சாத்தனுர் 125
வடம வண்ணக்கன் பேரி சாத்தனுர் 198
வடமோதங் கிழார் 260
வன் பரணர் 148-150, 152, 153, 255

வா

வான்மீகியார் 358

வி

விரிச்சியூர் நன்னுகனுர் 292
விரியூர் நக்கனுர் 332

வீ

வீரை வெளியனுர் 320

வெ

வெண்ணிக் குயத்தியார் 66
வெள்ளெருக்கிலையார் 233, 234
வெள்ளைக்குடி நாகனுர் 35
வெள்ளைமாளர் 296
வெறி பாடிய காமக்கண்ணியார் 271, 302

வே

வேம்பற்றூர்க் குமரனுர் 317
ஆசிரியர் பெயர் காணுப் பாடல்கள் 244, 256, 257, 263, 297, 307, 323, 327, 328, 333, 339, 340, 355, 361
முற்றும் மறைந்து போன பாடல்கள் 267, 268

Koviloor Digital Library

பாடப்பட்டோர்

அ

அகுதை 233, 347
அண்டிரன் 129, 131, 240, 241, 374
அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி 87-95, 97-101, 103, 104, 115, 116, 117, 118-120, 206, 208, 231, 232, 235, 310, 315, 390
அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி மகன் பொகுட்டெழினி 96, 102, 392
அந்துவஞ் சாத்தன் 71
அந்துவன் கீரன் 359
அம்பர் கிழான் அருவந்தை 385
அவியன் 383

ஆ

ஆதன் அழிசி 71
ஆதனுங்கன் 175, 389
ஆந்தை 67, 71
ஆமூர் மல்லன் 80
ஆய் 127-136, 240, 241
ஆய் அண்டிரன் 129, 374, 375

இ

இயக்கன் 71
இருங் கோவேள் 201, 202
இளங் கண்டீரக்கோ 151
இளங் குமணன் 165
இளந் தத்தன் 47
இள விச்சிக்கோ 151
இள வெளிமான் 207, 237

ஈ

ஈர்ந்தூர் கிழான் தோயன் மாறன் 180

எ

எயினன் 351
எவ்வி 24, 202, 233
எழினி 158, 230, 392

ஏ

ஏறைக் கோன் 157
ஏனாதி திருக்கிள்ளி 167

ஒ

ஒல்லையூர் கிழான் மகன் பெருஞ்சாத்தன் 242

ஓ

ஓய்மான் நல்லியக்கோடன் 176
ஓய்மான் நல்லியாதன் 376
ஓய்மான் வில்லியாதன் 379

க

கடிய நெடு வேட்டுவன் 205
கண்டீரக்கோப் பெரு நள்ளி 148-151
கண்ணகி 143-147
கந்தன் 380
கபிலன் 53, 174
கரிகால் வளவன் 7, 65, 66, 224
கரும்பனூர் கிழான் 381, 384

கா

காரியாற்றுத் துஞ்சிய நெடுங் கிள்ளி 47
கானப் பேரெயில் கடந்த உக்கிரப்பெருவழுதி 21

கி

கிள்ளி வளவன் 399

கு

குமணன் 158-165

கொ

கொண்கானங் கிழான் 154-156

கோ

கோச் சேரமான் யானைக்கட் சேய் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை 229
கோப்பெருஞ்சோழன் 67, 212, 213, 219, 222, 223
கோப்பெருஞ்சோழன் நடுகல் 221

சி

சிறுகுடி கிழான் பண்ணன் 173, 388

சே

சேர, சோழ, பாண்டியர் 110
சேரமான் அந்துவஞ்சேரல் இரும்பொறை 13
சேரமான் கடலோட்டிய வெல்கெழு குட்டுவன் 369
சேரமான் கடுங்கோ வாழியாதன் 8
சேரமான் கணைக்கால் இரும்பொறை 74
சேரமான் கருவூரேறிய ஒள்வாட் கோப் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை 5
சேரமான் குட்டுவன் கோதை 54
சேரமான் குடக்கோச் சேரல் இரும்பொறை 210, 211
சேரமான் குடக்கோ நெடுஞ்சேரலாதன் 62, 63, 368
சேரமான் கோக்கோதை மார்பன் 48, 49

Koviloor Digital Library

சேரமான் கோட்டம்பலத்துத் துஞ்சிய மாக்கோதையின் பெருங்கோப்பெண்டு 245
சேரமான் சிக்கற்பள்ளித் துஞ்சிய செல்வக் கடுங்கோ வாழியாதன் 387
சேரமான் செல்வக்கடுங்கோ வாழியாதன் 14
சேரமான் தகடூர் எறிந்த பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை 50
சேரமான் பாமுளூரெறிந்த நெய்தலங் கானல் இளஞ்சேட்சென்னி 203
சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ 11
சேரமான் பெருஞ்சேரலாதன் 65
சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியஞ் சேரலாதன் 2
சேரமான் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை 125
சேரமான் மாரி வெண்கோ 367
சேரமான் யானைக்கட் சேஎய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை 22
சேரமான் யானைக்கட்சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை 20
சேரமான் வஞ்சன் 398
சேரன் மாந்தரஞ்சேரல் இரும்பொறை 53

சோ

சோணாட்டுப் பூஞ்சாற்றூர்ப் பார்ப்பான் கௌணியன் விண்ணந்தாயன் 166
சோழநாட்டுப் பிடவூர் கிழார் மகன் பெருஞ் சாத்தன் 395
சோழன் இராசசூயம் வேட்ட பெருநற்கிள்ளி 16, 125, 367, 377
சோழன் இலவந்திகைப்பள்ளித் துஞ்சிய நலங்கிள்ளி சேட் சென்னி 61
சோழன் உருவப் பல் தேர் இளஞ்சேட் சென்னி 4, 266
சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான் 7, 66, 224
சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் 373
சோழன் குராப்பள்ளித் துஞ்சிய பெருந் திருமாவளவன் 58, 60, 197
சோழன் குளமுற்றத்துத் துஞ்சிய கிள்ளி வளவன் 34-42, 46, 69, 70, 226-228, 386, 393, 397
சோழன் செங்கணான் 74
சோழன் செருப்பாழி எறிந்த இளஞ்சேட் சென்னி 370, 378
சோழன் நலங்கிள்ளி 27-33, 44, 45, 68, 225, 382, 400
சோழன் நலங்கிள்ளி தம்பி மாவளத்தான் 43
சோழன் நெய்தலங் கானல் இளஞ்சேட் சென்னி 10
சோழன் போர்வைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளி 80-85
சோழன் முடித்தலைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளி 13
சோழன் வேற் பல்தடக்கைப் பெருவிறற் கிள்ளி 62, 63, 368
சோழிய ஏனாதி திருக்குட்டுவன் 394

த

தந்து மாறன் 360-364
தருமபுத்திரன் 366
தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நெடுஞ் செழியன் 371, 372
தழும்பன் 348

தா

தாமான் தோன்றிக் கோன் 399

தி

தித்தன் 80, 352, 358, 395

தே

தேர் வண் மலையன் 125

தொ

தொண்டைமான் 95

ந

நம்பி நெடுஞ்செழியன் 239
நலங்கிள்ளி 45
நள்ளி 158
நன்னன் 151

நா

நாஞ்சில் வள்ளுவன் 137-140, 380
நாலை கிழவன் நாகன் 179

நெ

நெடியோன் 9, 114, 241
நெடுங்கிள்ளி 44, 45
நெடுமான் அஞ்சி 315
நெடுவேள் ஆதன் 338

ப

பண்ணன் 70, 173, 181, 388
பரணன் 99
பரதவர் 24, 30, 378

பா

பாண்டியன் அறிவுடைநம்பி 184
பாண்டியன் இலவந்திகைப் பள்ளித் துஞ்சிய நன்மாறன் 55-57, 196, 198
பாண்டியன் கருங் கை ஒள் வாட் பெரும்பெயர் வழுதி 3
பாண்டியன் கானப்பேர் தந்த உக்கிரப் பெருவழுதி 367
பாண்டியன் கீரஞ் சாத்தன் 178

Koviloor Digital Library

பாண்டியன் கூடகாரத்துத் துஞ்சிய மாறன் வழுதி 51, 52
பாண்டியன் சித்திர மாடத்துத் துஞ்சிய நன்மாறன் 59
பாண்டியன் தலையாலங்கானத்துச் செரு வென்ற நெடுஞ் செழியன் 23-26, 76-79
பாண்டியன் நெடுஞ்செழியன் 18, 19
பாண்டியன் பல் யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி 6, 9, 12, 15, 64
பாண்டியன் வெள்ளியம்பலத்துத் துஞ்சிய பெருவழுதி 58
பாரி 105-120, 158, 176, 200-202, 236, 337
பாரி மகளிர் 113, 200-202

பி

பிசிராந்தையார் 67, 215-218
பிட்டங்கொற்றன் 168-172

பு

புல்லி 385
புலன் அழுக்கு அற்ற அந்தணாளன் 126

பூ

பூத பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப் பெண்டு 247

பே

பேகன் 158

பொ

பொகுட்டெழினி 96, 102
பொறையாற்று கிழான் 391

ம

மல்லி கிழான் காரியாதி 177
மலையமான் சோழிய ஏனாதி திருக்கண்ணன் 174
மலையமான் திருமுடிக்காரி 121-124, 126
மலையமான் மக்கள் 46
மலையன் 123-125, 158

மா

மாங்குடி மருதன் 72
மாவளத்தான் 43

மு

முக்காவனாட்டு ஆமூர் மல்லன் 80

மூ

மூவன் 209

யா

யானைக்கட் சேய் மாந்தரஞ் சேரல் இரும்பொறை 17

வ

வல்லார் கிழான் பண்ணன் 181
வல்வில் ஓரி 152, 153, 158, 204
வல்வில் வேட்டுவன் 150

வா

வாட்டாற்று எழினியாதன் 396

வி

விச்சிக்கோன் 200

வெ

வெளிமான் 162, 237, 238

வே

வேங்கைமார்பன் 21
வேள் எவ்வி 24, 202, 233, 234
வேள்பாரி 105-109, 111, 236

வை

வையாவிக் கோப்பெரும் பேகன் 141-147

Koviloor Digital Library

சிறப்புப் பெயர் முதலியவை

அ

அகழி 18:10; 21:2; 37:7
அஞ்சனம் 174:5
அஞ்சனவுருவன் 174:5
அடகு 62:14; 159:12; 197:11; 318:1
அடங்காதோர் 35:34
அடார் 19:6
அடுக்கம் 151:11; 168:2; 200:4; 202:17; 374:8, 12
அடுகலம் (சமைக்கும் பாத்திரம்) 32:1
அடுமகள் 399:1
அணங்கு 52:1
அணலோன் (தாடியையுடையவன்) 310:8
அணில் 246:4; 307:4
அதியர் 91:3; 392:1
அதியர் கோமான் 91:3; 392:1
அதிரல் 269:1
அந்தணர் 2:22; 122:3; 361:4
அந்தணன் 200:13; 201:7
அந்தணாளர் 362:8
அந்தணாளன் 126:11
அந்தி (அந்திக்காலம்) 2:22; 34:8; 376:2
அம்பர் 385:9
அம்பர் கிழவோன் 385:9
அம்பர் கிழவோன் அருவந்தை 385:9-10
அம்பி (ஓடத்தைப் போல்வது) 261:4; 343:2
அம்பு 3:21; 4:5; 9:5; 19:9; 20:16; 23:5; 63:1; 98:14; 152:7; 168:16; 235:7; 260:24; 287:3; 310:6; 373:17
அமரர் 55:3; 99:1
அமலை 33:14; 34:14; 177:14
அமிழ்து 10:7; 125:8; 361:19; 390:17
அமுது 399:21
அமை 63:9; 72:5; 129:2; 152:14
அயறு 22:7
அயிரை 67:6
அயினி 77:8
அரசின் கொற்றம் 55:10
அரண் 9:5; 11:8; 20:16; 92:5; 97:4; 99:14; 210:14; 257:6
அரவு 17:38; 126:19; 294:8; 329:6; 366:3; 368:18; 376:14; 398:27
அரா 58:6; 309:3; 369:6
அராஅ 382:14
அரி 396:4
அரிசி 140:5; 318:7; 328:10; 371:9; 399:2
அரிஞர் 348:1
அரியல் 209:4; 307:6; 391:6; 395:8
அருவந்தை 385:10
அருவழி 174:14
அருவி 105:4; 115:1; 124:4; 126:8; 137:13; 143:9; 147:1; 148:1; 150:16; 152:11; 154:12; 158:3; 168:1; 198:1; 224:12; 229:14; 251:4; 252:1; 369:23; 381:22; 389:11; 398:30; 399:33
அல்லி 33:17; 248:5; 250:5; 280:13
அல்லி உணவு 250:5
அல்லிப் பாவை 33:17
அலரி 27:2; 371:3
அவரை 120:10; 215:5; 335:5
அவியுணவு 377:5
அவுணர் 174:1
அவைக்களம் 283:7
அவையம் 71:7; 157:4; 224:4; 239:10; 266:8
அழி (வைக்கோல்) 125:7; 158:17
அழும்பில் 283:6
அறம் (அறக்கடவுள்) 35:14; 39:9; 55:10; 58:9; 62:7; 93:7; 108:4; 134:2; 145:7; 159:13
அறம் (அறநூல்) 31:2; 34:7; 166:14; 175:10; 224:4; 362:10; 377:6; 381:24; 395:21; 397:20
அறியாளர் 261:14; 393:5
அறைவாய் 175:8
அன்னச் சேவல் 67:1; 128:4
அன்னம் 67:1; 128:4
அனந்தற் பறை 62:5

ஆ

ஆ 9:1; 204:7; 258:10; 261:11; 263:5; 323:1; 339:1; 362:8
ஆஅய் 127:6; 128:5; 130:1; 132:8; 240:3; 375:11
ஆஅய் அண்டிரன் 129:5; 240:3; 374:16
ஆஅய் குடி 132:8
ஆஅய் கோவில் 127:6
ஆஅய்... பொதியில் 128:5
ஆகுளி 64:1; 152:16; 371:18
ஆடு 67:2; 85:3, 4,8; 164:1; 165:14; 211:16
ஆடு (மேடராசி) 229:1; 371:6
ஆடுமகள் 128:6; 393;21
ஆடு மகளிர் 354:6
ஆடும் மகளிர் 243:3
ஆடை 274:1; 275:1
ஆண்டு 26:18; 78:9,12; 174:19; 279:6; 292:8; 359:17

Koviloor Digital Library

ஆண்தகை 179:9; 292:8
ஆதன் 8:5; 71:13; 153:4; 379:7; 396:13
ஆதன் ஓரி 153:4
ஆந்தை அடி உறை 67:12
ஆம்பல் 16:13; 61:2; 63:12; 70:12; 176:4; 209:3; 248:1;266:3;280:13; 352:5; 383:7
ஆம்பற் கிழங்கு 176:4
ஆம்பி 164:2
ஆமா 117:5
ஆமான் 319:10; 323:1
ஆமான்..குழவி 319:10; 323:1
ஆமை 387:1
ஆய் மகள் 33:2; 276:4
ஆயம் 54:12; 224:2; 230:1; 238:4; 243:5; 258:3; 386:12
ஆயர் 390:1
ஆர் 45:3, 4
ஆரம் 198:2; 398:27
ஆரல் 18:9; 249:1; 320:12; 342:9
ஆரை 60:8
ஆரைச் சாகாடு 60:8
ஆலங்கானத்து அமர் 23:16
ஆலங் கானம் 23:16
ஆலம் 19:2; 58:2; 199:1; 254:7
ஆலே 220:3
ஆவியர் 147:9
ஆவியர் கோ 147:9
ஆவுதி 15:19; 99:1
ஆழற் புற்றம் 152:5
ஆறு (ஆறங்கம்) 166:4; 174:21; 183:7; 185:3
ஆன் 5:2; 6:7; 9:1; 34:1; 36:5; 138:1; 152:27; 260:18; 265:4; 269:10; 386:6
ஆன் கோவலர் 265:4
ஆன் பயம் 386:6
ஆன்பொருநை 36:5
ஆன் முலே 34:1
ஆனினம் 138:1; 269:10

இ

இஞ்சி 350:2
இடைகழி 175:8
இடையன் 54:11; 324:11; 331:5
இந்திரர் 182:1
இப்பி 53:1
இமயம் 2:24; 34:21; 39:15; 132:7; 166:33; 214:11; 369:24
இரத்தி 34:12; 325:11
இரப்போர் 72:18; 153:2; 165:4; 315:2; 364:7
இரலே 374:2
இரவம் 281:1
இரவல் மண்டை 179:2
இரவல் மாக்கள் 24:30; 313:3; 328:4; 333:10
இரவலர் 3:24; 54:4,5; 56:17;119:7; 128:2; 129:6; 156:3; 162:1, 2, 3; 201:2; 203:12; 229:13; 241:1; 250:2; 329:7; 359:15; 367:8; 376; 21
இரவு 7:7; 229:2; 238:14; 366:11; 376:16; 390:10; 397:6
இராமன் 378:18
இரு சுடர் 365:2
இருப்பை 384:7
இருபிறப்பாளர் 367:12
இரும்பு 21:8; 150:25; 170:15; 180:4; 309:1; 316:6
இரு மருந்து (சோறும் தண்ணீரும்) 70:9
இல்லோர் 38:14; 55:16; 95:8; 188:6; 214:3
இலங்கை 379:6
இலங்கை கிழவோன் 379:6
இலஞ்சி 37:10
இவுளி 4:13; 197:1; 382:4
இழிசினன் 82:3; 289:10
இழுது 150:9; 281:3; 325:7
இளேயர் 57:6; 150:10; 253:2; 263:6; 286:2
இற்பெண்டு 270:6
இறவு 342:10
இறும்பு 126:7
இன்னிசை 225:10; 270:9; 380:4

ஈ

ஈகைக் கண்ணி 353:3
ஈத்திலே 116:7
ஈமம் 231:2; 246:11; 356:3; 359:7
ஈம விளக்கு 356:3; 359:7
ஈயல் 51:10; 119:3
ஈர் 2:15; 136:4; 164:6
ஈர்க் குழாம் 136:4

உ

உடலுநர் 122:1; 201:19
உடற்றியோர் 4:19; 100:9
உடன்றவர் 97:2
உடன்றோர் 97:17
உடுக்கை 54:11; 138:5
உடும்பு 68:1; 325:7; 326:9; 333:15
உடை 188:2; 363:2; 390:14
உடையோர் 38:14; 54:2; 73:5; 197:17; 206:8
உண் கூவல் 306:2
உண் கேணி 392:13
உணங்கல் 319:5; 321:3
உப்பு 60:7; 116:8; 159:10; 313:5; 363:12; 386:16
உமணர் 84:6; 102:4; 116:7; 307:7; 313:5
உயர் அடும்பு 164:1
உரையும் பாட்டும் 27:5
உலக்கை 22:18; 399:2

Koviloor Digital Library

உலகம் 6:7; 22:35; 24:35; 27:14; 29:24; 34:19; 42:4; 50:15; 53:9; 62:18; 66:7; 165:1; 167:11; 175:8; 182:1; 186:2; 194:6; 206:9; 207:7; 213:3,10; 217:12; 221:11; 223:1; 224:11; 228:11; 229:22; 240:6; 249:11; 341:15
உலக இடைகழி 175:8
உலை 26:9; 159:11; 170:17; 261:8; 393:7; 399:3
உவர் நிலம் 162:2
உவலை 54:10; 269:6
உவவு 3:1; 60:3; 65:6
உவவு மதி 3:1; 60:3
உழவர் 13:11; 42:13; 109:3; 384:8; 395:1
உழவர் படை 42:13-14
உழவர் மண்டை 384:8
உழவன் 230:13; 289:3
உழவு 366:13; 371:13
உழிஞை 50:4
உழுத்து 299:2
உழுவை 33:9; 78:3
உறந்தை 39:8; 58:9; 352:10; 395:19
உன்ன மரம் 3:23

ஊ

ஊகம் 383:19
ஊசி 82:4; 100:4; 229:9
ஊர் வாயில் 79:1
ஊர் விழவு 84:4
ஊரன் 49:1; 381:26
ஊருள் மரன் 347:12
ஊன் 14:13; 33:14; 52:3; 74:1; 96:7; 97:3; 113:2; 136:6; 261:8; 271:6; 324:2; 328:9; 359:5; 381:13; 382:8 383:5; 384:22; 386:4, 5; 390:17
ஊன் சோறு 33:14; 113:2
ஊன் துவை கறி சோறு 14:13

எ

எஃகம் 275:5; 303:4; 308:4; 341:14; 354:2; 370:22
எஃகு 26:5; 61:13; 233:7; 397:7
எக்கர் 43:23; 55:21; 177:10
எட்சாந்து 246:7
எண்ணெய் 50:6; 279:9
எய்ம்மான் 177:13
எயில் 3:9; 6:14, 15; 15:3; 33:8; 39:6; 40:1; 55:2; 71:12; 203:10; 298:4; 338:12; 373:34; 392:6
எயினர் 177:13
எரி 16:17; 23:10, 11; 38:5; 41:17; 56:1; 69:15; 229:11; 240:10; 249:3; 315:6 344:5; 364:3; 373:20; 395:34
எரு 33:11; 215:2; 311:3
எருக்கம் 106:2;
எருது 289:2; 327:1; 370:16
எருமை 5:1; 297:1
எருவை 64:4; 224:8; 370:26; 373:38
எல் 152:16; 157:9; 170:3; 301:14
எல்வி 305:3
எல்லை 7:7; 17:2; 300:3; 366:10,11; 384:24
எலி 190:3; 211:19; 237:17; 321:5
எழு மரம் 90:10
எள் 246:7
எறி கல் 30:9
எறி குறடு 290:5
எறி கூடம் 170:16
எறி கோல் 89:5; 287:2
எறி படை 154:10; 178:7
எறும்பு 173:7
என்னை 50:8; 69:8; 85:1,2; 88:6; 96:2; 104:4; 208:4; 262:5; 280:1; 308:6; 309:7

ஏ

ஏரின் வாழ்நர் 33:4
ஏருழவர் 368:13
ஏறு 1:3,4; 4:4; 43:5; 157:10; 160:3; 202:2 211:1; 259:1; 265:6; 288:2; 309:4; 339:1
ஏனல் 28:9
ஏனோர் 342:3

ஐ

ஐயவி 98:15; 281:4; 296:2; 342:9; 358:4
ஐவனம் 159:17; 172:6
ஐவனம் காவலர் 172:6

ஒ

ஒலியல் 76:7; 201:15; 202:10
ஒன்னார் 262:4; 309:1

ஓ

ஓடை 3:7; 126:1; 161:18; 287:5; 326:15; 369:25
ஓரி 109:7; 152:12; 153:4; 158:5; 204:12
ஓலை 290:7
ஓவம் 251:1
ஓவு 345:9

க

கங்கை 161:6
கங்கைக் கரை 161:6.7
கச்சை 274:1; 377:24
கட்சாடி 258:9
கட்டில் 41:10; 82:3; 286:4
கடகம் 150:21
கடம்பன் 335:7
கடம்பு 23:3
கடமா 202:2

Koviloor Digital Library

கடல் 2:9,10; 3:2; 4:15; 6:3,12; 17:2, 36; 19:1; 24:3; 26:1; 30:15; 31:13; 42:3,19; 49:2; 56:3; 59:5; 81:1; 97:14; 122:1; 126:14; 130:6; 137: 11; 189:1; 197:3; 198:19; 201:17; 204:5; 205:11; 209:4; 237:18; 238:16; 294:2; 295:1; 299:3; 330: 3; 332:9; 339:7; 343:7,10; 351:4; 362:12; 363:1; 375:13; 377:17,29; 380:3,6; 382:1; 397:23; 400:3

கடல் தாரம் 343:7

கடவுள் 52:12; 106:3; 143:3; 158:11

கடன் அறியாளர் 393:5

கடி மரம் 23:9; 36:9

கடுமா 189:4; 378:4

கடுமான் கோதை 54:8

கடுவன் 158:23; 200:2

கடைக்கோல் 39:2-3

கடைசியர் 61:1

கண் குமிசி 65:2

கண் கேள்வி 382:13

கண்ணி 1:1; 6:21; 24:8; 39:12; 54: 10; 76:6; 77:6; 81:4; 131:2; 157:7; 158:9; 168:15; 174:18; 198:11; 201:15; 202:10; 227:9; 253:2; 269:6; 274:2; 275:1; 342:2; 353:3; 378:3

கந்தாரம் (மதுவகை) 258:2

கபிலன் 53:12; 174:10

கம்புள் 297:7

கரகம் 1:12

கரந்தை 261:13; 269:9; 340:8

கருங் கை ஒள் வாட் பெரும் பெயர் வழுதி 3:13

கருச் சிதைத்தோர் 34:2

கரும்பு 16:15; 22:15; 24:13; 28:12; 35:10; 99:2; 392:21

கலப்பை 206:10; 371:5

கலம் 32:1

கலம் செய் கோ 228:1,4; 256:1,7

கலிங்கம் 383:11; 392:15; 393:18; 400:13

கலே 23:18; 116:11,12; 152:3; 161:11; 166:11

கவரி 132:4

கவளம் 101:7; 114:3; 184:1; 337:14

கழல் 3:15; 4:3; 7:2; 31:9; 40:4; 76:12; 77:1; 83:1; 91:2; 93:10; 97:15, 23; 99:5; 100:1; 120:20; 122:2; 125:12; 128:5; 142:4; 167:10; 281:9; 306:1; 374:16; 375:11; 387:18; 397:27

கழனி 13:11; 24:19; 29:13; 57:6; 61:7; 63:11; 98:19; 209:2; 266:6; 285:15; 338:10; 354:4; 385:9; 387:35; 394:2; 396:3

கழாஅத்தலே 202:12

கழுகு 370:25

கழுது 369:16

கழுதை 15:2; 392:9

கழைத் தூண்டில் 399:15

கள் 123:1; 170:12; 177:6; 212:2; 235:1,2; 238:5; 258:9,11; 322:5; 329:1; 366:16; 384:9

கள்ளி 225:7; 237:13; 245:3; 260:5; 322:2; 356:1; 360:16

களங்கனி 127:1; 145:5

களம் 2:15; 4:3; 15:21; 19:12; 22:16; 26:11; 28:14; 33:5; 53:5; 58:29; 62:12; 69:11; 80:9; 87:1; 90:13; 91:2; 93:13; 171:9; 200:7; 230:6, 16; 278:7; 283:7; 369:16,17; 370: 19,27; 371:27; 373:39; 387:25; 392:8

களரி 225:7; 237:13; 245:3; 356:1; 359:6; 360:16

களிறு 4:10; 7:1; 9:7; 14:1; 15:9; 16: 6,19; 17:17; 22:8; 23:2; 26:3; 30: 9; 31:8; 35:23; 38:1; 40:11; 41:9; 46:5; 55:7; 69:9; 81:1; 94:2; 97:9; 98:3; 100:7; 103:7; 104:3; 114:3; 125:9; 127:3; 131:4; 140:8; 159: 22; 171:10; 190:9; 205:14; 220:2; 239:15; 263:1; 277:3; 290:2; 302: 9; 306:1; 310:4; 312:6; 325:1; 335:10; 336:4; 341:17; 342:13; 345:1; 359:13; 368:1; 370:16; 387:22; 394:15

கறி மூடை 343:3

கா

காக்கை 238:3; 342:1; 362:17

காஞ்சி 18:7; 281:5; 296:1; 344:8; 351:11

காஞ்சிப் பூ 18:7-8

காதல் மகன் 181:2; 381:26

காரி 158:6

கால் கழி கட்டில் 286:4

காவிரி 35:8; 43:22; 58:1; 68:9; 166: 28; 174:8; 385:8; 393:23; 399:12

காழகம் 41:9

கானக் காக்கை 342:1

கானக்கோழி 320:11; 395:10

கானவாரணம் 52:16

கி

கிடை 75:8; 382:18

கிண்கிணி 77:1; 198:5

கிணறு 132:3

கிணே 70:3; 76:8; 78:12; 79:3; 111:4; 373:31; 374:6; 376:23; 377:4; 378:8; 382:18; 383:3; 387:4; 388: 11; 392:5; 393:20; 394:7; 397:10; 399:16; 400:8

கிணேமகள் 111:4; 399:16

கிணேமகன் 388:3

கிழங்கு 109:6; 168:3; 176:4; 225:3

கிள்ளி 67:11; 69:16; 70:10; 167:10; 220:6; 382:5; 399:13

கிள்ளி தம்பி 43:10

Koviloor Digital Library

கு

குச்சு 257:3
குஞ்சரம் 308:11
குட்டுவன் 343:9; 394:3
குடகடல் 31:13
குடநாடு 177:12
குடபுலம் 373:26
குடிஞை 370:6
குடுமி 6:26; 9:8; 12:3; 64:6; 77:2; 160:18; 273:3; 279:9; 310:7
குடுமிக் கோமான் 64:6
குடுமிப் புதல்வன் 160:18; 273:3
குடை 3:1; 6:17; 22:12; 24:23; 31:3; 35:19; 60:12; 62:8; 75:11; 174:15; 175:6; 177:16; 189:2; 197:8; 213:2; 229:20; 231:5; 266:7; 294:1; 367:14; 387:31; 392:1; 394:2
குண கடல் 31:13
குணில் 143:9
குதிரை 158:8; 168:14
குப்பைக் கீரை 159:9
குமரி 6:2; 17:1; 67:6; 294:3; 301:2
குமரி அம் பெருந்துறை 67:6
குமரிப் படை 294:3
குமரி மகளிர் 301:2
குமிழ் 324:9
குயில் 269:1
குரங்கு 136:13; 378:20
குரவை 22:22; 24:6; 129:3; 396:9
குராஅல் 280:5; 325:3
குவளை 105:2; 116:1; 132:5; 153:7; 348:6
குழல் 143:15; 307:6
குழை 50:4; 79:2; 304:1; 395:3
குளம் 376:20; 395:35
குளம்பு 15:5; 303:1
குளமீன் 395:35
குளவி 90:2; 168:12; 380:7
குறத்தி 108:1
குறவர் 143:3; 157:7; 168:5; 236:2
குறவர் பெருமகன் 157:7
குறிஞ்சி 374:8
குறும்பு 21:6; 97:4.9; 181:4; 379:18; 386:13
குறும்பூழ் 214:5
குறும்பூழ் வேட்டுவன் 214:5
குன்றி 340:2

கூ

கூகை 240:7; 261:12; 364:12
கூகைக் கோழி 364:12
கூடம் 170:16
கூதளம் 168:12; 380:7
கூதிர் 150:1
கூவல் 306:2; 311:1; 331:1
கூவிளம் 158:9; 372:6
கூவை 29:19; 275:4
கூளியர் 23:5; 136:13
கூற்றம் 75:1; 210:8; 221:8; 237:9; 238:10
கூற்று 4:12; 19:16; 42:23; 56:11; 294:3
கூன் 28:2; 379:5

கெ

கெடிறு 18:10; 384:9
கெண்டை 58:31; 287:4

கே

கேணி 364:2
கேழல் 152:4; 168:4; 176:2; 190:6
கேழற் பன்றி 152:4

கை

கைம்மான் 320:3

கொ

கொக்கு 277:1; 342:7; 395:36; 398:25
கொங்கர் 130:5
கொடுமரம் 43:11
கொடுவரி 58:29; 135:1
கொண்டல் 34:22; 137:7
கொழு மீன் 13:12
கொற்றன் 171:7
கொன்றை 1:1

கோ

கோட்டு மீன் 399:5
கோதை 24:11; 54:8; 146:10; 302:4; 304:1
கோழி (உறையூர்) 212:8
கோழி (பறவை) 67:8; 320:11; 364:12; 395:9
கோள்மீன் 392:17

சா

சாத்தன் 71:13; 178:5; 242:5; 395:21
சாந்தம் 168:11; 239:3; 374:12; 380:2

சி

சிதடன் (குருடன்) 73:7
சிதலை 51:9
சிதாஅர் 69:3; 138:5; 376:4; 381:12; 385:6; 392:14; 393:16; 398:19; 400:10
சிலம்பு 36:3; 85:6; 116:11; 158:10
சிறுகுடி 70:13
சினைப் பூ 11:4

Koviloor Digital Library

சீ

சீர்ப்பாணி 209:5
சிறியாழ் 70:1; 109:15; 127:1; 135:7; 138:4; 144:2; 145:5; 146:3; 147:2; 155:1; 176:6; 285:3; 302:5; 308:2; 316:7; 398:5

சு

சுரியல் 307:6

செ

செங்குரலி 283:1
செந்தில் 55:18
செருந்தி 390:3
செருப்பு 257:1
செவ்வழி 144:2; 146:3; 147:2; 149:3
சென்னி 55:4; 61:13; 91:5; 126:2; 150:6

சே

சேஎய் 14:19; 22:29; 120:21; 125:20; 198:24; 209:19
சேட் சென்னி 225:9
சேட் சென்னி நலங்கிள்ளி 225:9
சேரி 348:4

சோ

சோணாட்டு அண்ணல் 337:1
சோணாடு 337:1
சோழநாடு 67:8; 382:3
சோழர் 39:8
சோழர் உறந்தை 39:8
சோழன் 212:8; 216:9; 378:5
சோழன் கோயில் 378:5

ஞா

ஞாயிறு 2:9; 6:28; 20:8; 24:2; 25:3; 30:1; 35:17; 38:7; 55:13; 59:6; 90:5; 160:1; 174:2; 228:8; 231:6; 374:17
ஞாலம் காவலர் 18:14; 225:13

த

தச்சன் 87:3; 206:11; 290:4
தசும்பு 33:3; 224:2; 239:16
தடவு 105:2
தடாரி 249:4; 369:21; 370:18; 371:17; 372:1; 381:12; 385:4; 390:8
தடி 14:12; 64:4; 74:1; 235:6; 370:24
தண்ணடை 287:10; 297:1,8; 299:5
தண்ணுமை 89:7; 270:8; 289:10; 293:2; 348:1
தண் தமிழ் 35:3; 51:5
தண் தமிழ்க் கிழவர் 35:3
தண் பொருநை 11:5
தமிழ் 19:2; 35:3; 50:10; 51:5; 58:13; 168:18
தமிழகம் 168:18
தலையாலங்கானம் 19:2
தளவு 395:6
தன்னைமார் 342:15; 345:12; 353:17
தன்னையர் 337:16; 350:8

தா

தாமரை 11:17; 12:1; 27:1; 28:12; 29:1; 69:20; 126:3; 141:1; 246:14; 319:15; 361:12; 364:3; 397:19
தார் 62:1; 69:14; 77:6; 80:4; 88:1; 91:4; 93:3; 97:12; 155:8; 174:23; 201:13; 220:5; 226:4; 241:1; 265:7; 282:5; 294:9; 299:5; 311:4; 343:9; 378:5; 393:9; 397:9
தாழி 228:12; 238:1
தாழை 17:9; 24:14

தி

திகிரி 99:14; 175:7; 365:5
திங்கட் புத்தேள் 27:14
திங்கள் 13:6; 27:14; 38:8; 55:14; 59:7; 70:6; 87:4; 102:6; 112:1,3; 118:2; 231:5; 376:8; 400:1
திமில் 24:4; 60:1; 303:7
திருவில் 20:10
தில்லை 252:2

து

துடி 170:6; 260:14; 287:1; 369:26; 370:6
துடியன் 269:6; 285:2; 335:7
தும்பை 2:14; 21:10; 22:20; 96:1; 97:15; 283:15; 347:3
துவை 14:13; 113:2; 160:7; 250:1; 390:17

தெ

தெங்கு 61:9
தெடாரி 368:15; 376:4
தெறுழ் 119:2
தென் குமரி 17:1
தென்னம் பொருப்பன் 33:7; 215:6
தென்னவர் 380:5
தென்னவன் 388:13

தே

தேக்கள் 115:3
தேய்வை 369:19
தேர்வண்கிள்ளி 43:10

தை

தைஇத் திங்கள் 70:6

Koviloor Digital Library

தொ

தொடி 24:11; 24:31; 26:10; 36:3; 56:20; 63:12; 77:4; 83:2; 91:2; 97: 10,24; 113:8; 117:10;128:5;176:1; 229:23; 238:6; 239:1; 240:4; 241: 2; 243:12; 250:4; 251:2; 336:3; 337:5; 339:6; 350:10; 352:5; 374: 16; 375:11; 392:2
தொண்டி 17:13; 48:4
தொண்டியோர் 17:13
தொழுவர் (தொழில் செய்வார்) 24:1; 209:2; 379:3

தோ

தோட்டி (ஒரு வகை ஆயுதம்) 14:3
தோட்டி (மலை) 150:25
தோணி 299:3; 343:6
தோழன் 201:6
தோழி 281:7
தோன்றிக் கோ 399:34

ந

நடுகல் 221:13; 223:3; 232:3; 261: 15; 329:2; 306:4; 314:3
நரந்தம் 235:8; 302:4
நரந்தை 132:4
நரி 291:4; 359:3; 369:16; 373:37
நரை மூதாளர் 52:14
நவியம் 23:8; 36:7

நா

நாட்பலி 329:2
நாய் 33:1; 52:14; 205:8
நாய் வேட்டுவன் 33:1
நாரை 24:20; 209:1; 351:9; 354:5; 384:2
நாவல் 177:11
நாவாய் 13:5; 66:1; 126:15
நாள்மீன் 24:24; 160:8; 229:6, 7, 8;
நாள் முரசு 161:29
நான்மறை 6:20; 26:13; 362:9
நான்மறை முதல்வர் 26:13
நான்மறை முனிவர் 6:20

நி

நிமிரல் 395:36; 398:25
நிலவு 3:2; 17:11; 25:4; 38:7; 359:13; 372:13
நிலா 67:4; 294:1; 394:6; 398:1
நிறை மதியம் 102:7

நீ

நீர்க் கோழி 395:11
நீர் நாடன் 390;24
நீர்ப் பாசி 390:14

நு

நுகும்பு 249:5
நுங்கு 225:1; 389:1

நூ

நூல் கலிங்கம் 392:15

நெ

நெடியோன் குன்று 114:6
நெடியோன் கோயில் 241:3
நெடுவேள் 55:19
நெய் 15:19; 44:2; 95:2; 120:14; 160: 7; 166:21; 188:5; 246:5; 261:8; 299:4; 328:10; 329:3; 379:9; 382: 8; 384:17; 386:3; 397:13
நெய்தல் 10:12; 61:2; 144:4; 194:1; 209:2; 339:8; 389:17
நெய்தலங்கானல் 10:12
நெய்தலங்கானல் நெடியோய் 10:12
நெய்ம்மிதி 44:2; 299:4
நெருஞ்சி 155:4
நெல் 22:14; 24:1; 29:13; 33:5; 44:2; 61:5; 109:4; 184:1; 209:2; 253:3; 280:6; 287:9; 328:2; 335:12; 337: 14; 338:2; 343:1; 344:1; 348:1; 379:3,6; 384:11; 385:9; 390:22; 399:1
நெல்லரிஞர் 348:1
நெல்லி 91:9; 170:1; 314:4

நே

நேமி 3:4; 17:7

ப

பஃறுளி 9:11
பகடு 35:32; 68:5; 125:7; 161:17; 307:9; 366:13; 383:4; 385:2; 387: 11; 388:11; 390:22; 391:4; 395:2
பகன்றை 16:14; 235:18; 393:17
பகைஞர் 213:5; 382:20
பகைஞன் 180:7
பகைவர் 7:7; 20:15; 24:25; 26:16; 95:4; 120:19; 229:25; 264:5; 373: 35
பங்குனி 229:5
பச்சிலை 33:12
பச்சை 164:11; 166:11
பசிப் பகைஞன் 180:7
பசிப்பிணி மருத்துவன் 173:11
பஞ்சவர் 58:8
பஞ்சி 116:5
படப்பை 6:14; 98:20; 126:23; 137: 12; 140:3; 166:29; 197:10; 202:4; 375:10; 385:8; 399:11
படலை 265:4; 319:5; 325:7
பண்பிலாளன் 194:5
பணை 15:7; 16:16

Koviloor Digital Library

பதலை 64:1; 103:1
பதவு 376:20
பதினெண் கணன் 1:10
பதுக்கை 3:21; 264:1
பந்தர் 29:19; 250:3; 260:28; 262:2; 320:2; 324:10; 331:8
பந்து 33:13
பயறு 297:3
பரணன் 99:12
பரி 141:3; 146:11; 205:3; 301:13; 304:3; 368:5; 377:24; 378:4
பரிசில் மாக்கள் 6:16; 32:6; 121:2
பரிசிலர் 38:17; 108:5; 110:4; 135:11, 16; 168:20; 205:14; 237:12; 265:7; 334:6,10; 398:7
பருத்தி 125:1; 299:1; 324:7; 326:5; 393:12
பருத்திப் பெண்டு 125:1; 326:5
பருத்தி வேலி 299:1; 324:7
பருந்து 3:22; 43:5; 62:6; 179:11; 269:11; 271:7; 343:15
பல் இயம் 281:2; 336:6
பலகை 15:12; 282:11
பலவு 109:5; 150:2; 200:1
பலி 52:13; 143:1; 329:2; 331:12; 362:3
பழனம் 13:10; 61:4; 249:3; 334:1
பன்றி 152:4
பனந் துணி 35:22
பனி 6:1; 16:14; 144:5; 194:4; 196:11; 304:2; 331:3; 374:4; 377:1; 378:7; 383:2; 392:3
பனி வரை 200:1
பனுவல் 15:17; 125:1; 127:2; 135:6; 237:5
பனை 22:21; 24:12; 45:1; 56:4; 58:14; 161:16; 249:5; 340:7
பனை நுகும்பு 249:5
பனைப் போழ் 22:21

பா

பாகல் 16:14; 399:6
பாசறை 22:25; 31:6; 33:11; 62:11; 69:9; 289:8; 294:2; 301:4; 304:10; 309:5; 362:3; 371:12; 372:4; 373:4; 397:7
பாசி 229:9; 390:14; 392:13
பாட்டு 27:5; 120:2; 392:7
பாடல் 11:7; 154:13; 396:31
பாடுவோர் 40:6; 40:7
பாண் 11:15; 29:5,6; 33:14; 170:13; 180:7; 201:14; 203:11; 224:3; 233:5; 239:17; 348:4
பாண் கடன் 201:14; 203:11
பாண் கடும்பு 33:14
பாண் சேரி 348:4
பாண்டியன் 179:5
பாணன் 141:1; 242:3; 285:4; 335:7; 364:2
பாதிரி 70:14; 399:7
பாம்பு 55:1; 383:9; 397:15
பார்ப்பன மாக்கள் 9:1
பார்ப்பார் 34:3; 43:14
பார்ப்பான் 305:2
பாரி பறம்பு 176:9; 337:6
பாவை 11:3; 33:17; 235:12; 283:12
பாறு 29:4; 279:9; 360:15; 374:3; 377:2

பி

பிசிர் 67:11
பிட்டன் 170:8; 172:8
பிடவூர் 395:20
பிடவூர்....சாத்தன் 395:20-21
பிறை 1:9; 55:5; 91:5; 378:6

பீ

பீரை 116:6
பீலி 50:3; 95:1; 232:3; 264:3; 274:2

பு

புகர்முகம் 334:8; 371:20; 373:29; 374:13
புகாஅர் 30:13
புடையல் 99:5
புத்தேள் 22:35; 25:14
புத்தேள் உலகம் 22:35
புதவு 24:19
புரவலர் 69:2; 162:2; 240:11; 250:2; 329:7; 371:1; 375:18
புரிசை 17:27; 21:3; 37:11; 201:9; 224:7; 272:6; 343:16
புலரி 385:2
புலவர் 12:1; 21:10; 27:7; 30:11; 42:21; 72:16; 107:2; 120:18; 121:6; 154:5; 155:6; 228:7; 235:13; 240:12; 282:13; 375:15
புலவர் பாடு துறை 21:10-11
புலவர் பாடும் புகழ் 27:7
புலவாணர் 387:13
புலி 4:9; 13:2; 19:5; 23;18; 42:10; 54:13; 73:7; 86:4
புலி வேட்டுவன் 19:5
புலைத்தி 259:5; 311:2
புலையன் 360:19
புழல் 152:3; 266:3
புளி 177:8,9; 215:4; 246:7; 328:8; 399:4
புளிங்கூழ் 399:16
புறங்காடு 363:10
புறப் புண் 65:10; 66:8
புற மதில் 387:33
புறவு 34:9; 39:1; 328:1
புன்னை 24:7; 386:15

Koviloor Digital Library

பூ

பூக்கோள் 289:9; 341:9
பூந் தொடலை 341:2
பூழ் 214:5
பூழியர் 387:28
பூழியர் பெருமகன் 387:28

பெ

பெண்ணை 61:11; 126:23
பெருஞ் சோறு 220:1; 235:5; 261:3
பெரு மாவிலங்கை 176:6

பே

பேஎய் 62:4; 238:4; 356:3; 359:4
பேஎன் 136:5
பேய் 369:15; 370:25; 371:26

பொ

பொதியம் 2:24
பொதியில் 52:13; 128:5; 375:3; 390:19
பொதுமொழி 35:31
பொய்கை 209:1; 246:15; 287:8; 351: 9; 354:4; 398:4
பொருநர் 365:6
பொருநன் 58:9; 61:12; 68:10; 70:9; 87:2; 140:1; 152:31; 229:14; 380: 9; 382:3; 389:5; 390:12; 391:12
பொருநை 11:5; 387:34
பொறையன் 53:5

போ

போத்து 157:12; 364:4
போந்தை 85:7; 100:3; 265:3; 338:4; 375:4
போர்வை 369:20; 387:3; 399:24
போழ் 22:21; 82:4; 240:7

ம

மகிழ் 24:32; 29:5; 56:20; 123:1; 125: 6; 209:19; 269:7; 315:3; 316:10; 354:10; 367:7; 390:16
மஞ்ஞை 13:10; 50:2; 60:4; 127:4; 133:5; 260:26; 344:1
மட்டு 24:5; 113:1; 160:13; 177:10; 396:16
மண்டை 103:3,9; 115:2; 125:3; 155: 6; 179:2; 235:10; 286:3; 289:6; 372:7; 384:8; 386:5; 398:21, 24
மதி 3:1; 5:7; 22:11
மதில் 18:11; 31:8; 36:10; 44:15; 92: 5; 97:2; 98:4; 343:16; 379:18; 387:5,33
மந்தி 128:1; 247:4
மயில் 56:7; 116:10; 120:6; 145:1; 146:8; 252:4; 264:3; 318:2; 373:10; 395:13
மயிற் பீலி 264:3
மலங்கு 61:3
மழவர் 88:3; 90:11
மழு 206:12
மள்ளர் 10:9; 78:7
மறை 1:6; 6:20; 26:13; 35:20; 60:11; 93:7; 243:5; 362:9
மனைமரம் 16:5
மனையோள் 164:7; 210:11; 260:3; 320:6; 333:8; 334:5

மா

மாடம் 32:5; 33:21; 373:20; 390:7
மாவிலங்கை 1766;
மாவிலங்கைத் தலைவன் 176:6
மாறன் 55:6; 56:21; 57:3; 198:27
மான் 15:5; 31:14; 33:2; 39:12; 43:11; 44:10; 53:5; 54:8; 90:3; 138:2; 141:12; 143:6; 145:3; 150:5; 152:26; 157:10,11; 162:7; 165:8; 167:10; 168:9, 17; 172:8; 198:27; 205:8; 206:6; 213:8; 247:3; 265:5; 266:7; 303:2; 304:7; 310:7; 318:5; 320:3, 10; 350:5; 354:10; 361:14; 368:5; 374:10; 377:24; 382:16

மி

மிஞிறு 22:6
மிழலை 24:19
மிளை 21:5; 181:5; 325:13; 326:7; 387:9
மின் 42:4; 58:7; 126:19

மீ

மீன் 7:12; 13:6,12; 21:4; 24:24, 25; 25:1; 29:14; 52:9; 109:10; 122:8; 129:7; 138:3; 160:8; 229;6, 7, 8, 12; 270:1; 277:1; 343:1; 348:4; 391:15; 392:17; 395:35; 396:1, 26; 399:15, 31

மு

முக்கட் செல்வர் 6:18
முசிறி 343:10
முஞ்ஞை 197:11; 328:14
முண்டகம் 24:11
முத்தம் 53:1; 170:11; 377:17
முத்தீ 2:23; 367:13
முத்து 161:16; 380:1, 6
முத்தூறு 24:22
முதலை 283:4
முதிரம் 158:25; 163:8
முதிரத்துக் கிழவன் 158:25; 163:8
முதிரத்தோன் 160:13
முதியோள் 277:2; 278:2

Koviloor Digital Library

முதுநூல் 166:4
முது முதல்வன் 166:2
முந்நீர் 9:10; 13:5; 18: ; 20:1; 24:16; 35:1; 60:1; 66:1; 137:2; 154:1; 303:7; 363:18; 382:17
முயல் 34:11; 319:8; 322:5; 328:15; 333:3; 334:2; 339:4; 384:6; 395:3; 396:17
முரசம் 3:3; 25:7; 36:12; 58:12; 63:7; 93:1; 229:19; 241:4; 288:4; 362:3; 366:1; 373:1; 397:5
முரசு 17:39; 26:7; 29:8; 35:4; 60:10; 73:3; 75:12; 99:9; 109:2; 112:4; 126:19; 158:1; 161:29; 174:7; 211:5; 238:8; 301:5; 351:5; 369:5; 371:12; 388:14; 394:8
முருகன் 16:12; 23:4; 299:6
முருகன் கோட்டம் 299:6
முருகு 56:14; 259:5
முல்லை 117:9; 144:14; 200:9; 335:2; 339:3; 352:4
முழவு 15:23; 50:12; 88:6; 128:2; 164:12; 236:1; 247:8; 368:17
முழை 147:1; 157:11; 158:10
முள் வேலி 301:3; 306:1
முள்ளி 363:10
முள்ளூர் 123:5; 174:13
முளவு 374:11
முளவு மா 325:6
முளவு மான் 374:11
முற்றம் 29:8

மூ

மூடை 393:13
மூத்தோர் 75:1
மூத்தோன் 183:6
மூதாளர் 52:14
மூதில் மகளிர் 279:2
மூதிலாளன் 284:4
மூதிற் பெண்டிர் 19:15

மெ

மெழுகு 103:10

மே

மேழி 388:11

மை

மை விடை 33:21

மோ

மோர் 159:11
மோரியர் 175:6

ய

யவனர் 56:18

யா

யாட்டுச் செச்சை 286:1
யாடு 286:1
யாண்டு 159:1
யாமம் 33:18; 37:9; 377:1
யாமை 70:2; 176:3; 212:3; 249:4; 379:5
யாழ் 64:1; 65:1; 70:1; 109:15; 127:1; 135:7; 138:4; 144:2; 145:5; 146:3; 147:2; 152:14; 155:1; 164:11; 170:13; 176:6; 242:2; 285:3; 302:5; 308:2; 316:7; 398:5
யானை 3:11; 6;13; 12:2; 17:35; 19:9; 24:21; 37:12; 39:2; 44:5; 53:5; 57:11; 66:3; 68:16; 72:4; 73:9; 80:7; 93:13; 101:4; 115:5; 126:1, 20; 130:5; 135:12; 137:1; 141:12; 145:3; 153:2, 9; 162:6; 165:7; 170:10; 177:3; 184:10; 200:7; 201:4, 13; 214:4; 228:10; 229:18;233:2;247:1; 251:5; 261:7; 265:8; 270:2; 279:4; 287:5; 290:2; 293:1; 301:15; 303:9; 307:11; 308:5; 316:12; 326:14; 333:17; 334:8; 337:15; 339:13; 340:7; 347:11; 348:9; 368:14; 369:2; 371:15; 388:15; 390:27; 395:18

யூ

யூபம் 15:21; 224:8
யூபம் நட்ட வியன்களம் 15:21

வ

வச்சிரத் தடக் கை நெடியோன் 241:3
வச்சிரம் 241:3
வஞ்சி (ஊர்) 11:6
வஞ்சி (மேற் செலவு) 15:24; 33:10; 373:24; 378:9; 384:2; 387:33
வட்டி 33:2
வடக்கிருத்தல் 65:11; 66:8
வடபால் முனிவன் 201:8
வட பெருங்கல் 17:1
வட மலை 67:7
வட மீன் 122:8
வடி 350:9

வடு 14:9; 55:21; 98:12; 167:3; 180:5, 6; 303:4; 321:9
வடுகர் 378:2
வண்டு 24:10; 69:20; 105:3; 227:9; 244:1; 261:2; 263:4; 338:3
வணிகன் 134:2
வயமான் 44:10; 52:2; 165:8; 172:8; 266:7; 318:5
வயல் 16:4; 17:10; 52:10; 142:1; 230:12; 287:4; 338:1; 354:4; 387:1; 388:1; 395:1

Koviloor Digital Library

வயலைக் கொடி 305:1
வயிரியர் 9:9
வரகு 34:9; 120: 9; 215:1; 322:3; 327:7; 335:4; 384:4
வராஅல் 399:5
வரால் 18:9; 249:5
வல்வில் 150:7; 152:6; 158:5; 259:3; 261:11; 324:6; 353:10; 369:8
வலவன் 27:8
வலை 166:14; 252:5
வலைஞர் 249:3
வழுதி 3:13; 51:4; 388:15
வழை 131:2; 158:21
வள்ளி 63:12; 109:6; 316:9; 352:5
வள்ளியோர் 47:1; 154: 5; 179:1; 206:2; 376:21
வளவன் 70:10; 174:14; 226:6; 227:9; 228:10; 393:24; 397:22; 399:13
வன்னி 372:7

வா

வாய்மொழி 221:10; 348:5; 388:9; 398:8
வாரணம் 52:16; 398:3
வாலியோன் 56:12
வாலுவன் 372:9
வாழை 168:13; 237:11
வாள் 3:13; 4:1; 6:24; 16:11; 19:12; 22:13; 24:29; 26:15; 49:3; 50:9; 56:21; 60:10; 65:11; 91:1; 93:11; 97:1; 98:12; 131:2; 161:31; 165:12; 177:1; 179:6; 180:5; 181:6; 200:14; 205:5; 209:12; 224:15; 227:4; 230:5; 246:4; 259:7; 269:12; 284:7; 292:3; 312:5; 316:6; 321:9; 323:5; 330:2; 337:3; 342:14; 368:13; 369:4; 370:16; 371:15
வாளை 18:8; 61:4; 249:2; 283:2; 287:8; 322:8; 354:5; 395:4
வானவன் 39:16; 126:14
வானவூர்தி 27:8

வி

விசயம் 362:5
விடர் 37:4; 91:8; 135:2; 152:30; 157:11; 174:17; 374:12
விடலை 237:14; 261:16; 295:8
வில்லியாதன் 379:7
விழவு 9:10; 29:22; 31:12; 33:22; 84:4; 88:5; 96:6; 384:8
விழுப்புண் 93:15; 180:4; 233:7
விளக்கம் 7:8; 16:7
விளக்கு 2:23; 229:10; 314:1; 359:7
விளரி 260:2
விறலி 64:2; 89:2; 103:4; 105:1; 133:1; 135;4; 141:2; 152:13; 280:8
விறலியர் 32:4; 109: 16; 140:3; 172:3
வினைஞர் 61:8

வெ

வெதிர் 109:4
வெள்யாடு 286:1
வெள்ளாம்பல் 248:1; 280:13
வெள்ளி 11:18; 35:7; 41:10; 117:2; 384:20; 385:1; 386:1, 24; 390:18; 398:1
வெள்ளில் 181:1; 360:17; 363:11
வெள்ளை வரகு 392:10
வெளில் 44:3; 127:3; 220:4

வே

வேங்கட நாடு 381:22
வேங்கடம் 385:11; 389:11; 391:7
வேங்கை 108:3; 120:1; 129:3; 137:9; 168:15; 202:18; 265:2; 336:9; 352:12; 390:21
வேட்டம் 31:5; 152:6; 326:8; 333:14
வேட்டுவர் 152:24; 202:1; 324:3
வேட்டுவன் 214:5; 252:5; 320:3
வேம்பு 389:2
வேல் 57:8; 63:9; 88:3; 98:10; 99:6; 103:8; 115:4; 116:16; 118:4; 125:14; 130:7; 141:7; 157:6; 158:8; 159:25; 163:9; 168:14; 169:8; 170:8; 171:7; 172:9; 175:5; 179:12; 180: 13; 186:4; 198:10; 200:6; 201:18; 225:5; 235:7; 237:14; 242:5; 249:6; 261:16; 274:3; 279:8; 283:10; 285:11; 287:4; 288:6; 297:9; 301:16; 309:7; 312:3; 314:2; 317:1; 323:5; 325:13; 332:1; 334:11; 336:5; 337:17; 342:4; 345:17; 349:1; 350:9; 369:13; 378:3; 380:12; 396:12
வேழம் 22:29; 152:1; 369:27; 373:2; 394:12
வேள்வி 15:20; 26:15; 224:9, 361:4; 400:19
வேள்வித் தூணம் 400:19
வேளிர் 24:21

வை

வையகம் 69:7; 168:18; 230:5; 260:16; 394:4; 398:26
வையம் 8:1; 261:6
வையை 71:10

Koviloor Digital Library

திணை அகராதி

கரந்தை 259-261, 263-265, 270, 286, 287, 290-291, 298
காஞ்சி 71-73, 281, 293, 336-354, 356-360, 365, 366
கைக்கிளை 83-85
தும்பை 62, 63, 80, 87-90, 273-278, 283, 284, 288, 294, 295, 300, 304, 307, 309-311
நொச்சி 109-111, 271, 272, 299
பாடாண் திணை 2, 3, 5, 6, 8-15, 30, 32, 34, 35, 38-40, 48-50, 55, 56, 58, 59, 60. 64, 67-70, 91, 92, 95-97. 101-103, 105-108, 122-124, 126-142, 148-165, 168, 169, 171-173, 175-177, 184, 196-212, 215, 216, 266, 367, 374-400
பெருந்திணை 143-147
பொதுவியல் 18, 24, 27-29, 65, 74, 75, 112-121, 182, 183, 185-195, 214, 217-243, 245-250, 253-256, 280, 362-364.
வஞ்சி 4, 7, 16, 36, 41, 45-47, 57, 98, 100, 213, 292
வாகை 17, 19-23, 25, 26, 31, 33, 37, 42-44, 51-54, 61, 66, 76-79, 81, 82, 86, 93, 94, 98-100, 104, 125, 166-167, 170, 174, 178-181, 251, 252, 279, 285, 296, 305-306, 308, 312-322 326, 326-335, 368-373.
வெட்சி 257-258, 262, 269, 297,

திணை மறைந்து போன பாடல்கள் 244, 267, 268, 282, 289, 323-325, 355, 361

Koviloor Digital Library

துறை அகராதி

அரச வாகை 17, 19-23, 25, 26, 31, 33, 37, 42-44, 51-54, 61, 66, 76-79, 81, 82, 93, 94, 98-100, 104, 125, 167, 168, 174
ஆனந்தப் பையுள் 228, 229, 246, 247, 280
இயன்மொழி 8-10, 12, 14, 15, 17, 22, 30, 32, 34, 38, 39, 49, 50, 67, 92, 96, 97, 102, 106-108, 122-124, 128-132, 134, 137, 142, 149-151, 153, 156, 157, 168, 171-173, 175-177, 212, 215, 216, 376, 378, 380, 381, 388-390, 400
உடனிலை 58
உண்டாட்டு 257, 258, 262, 269, 297
உவகைக் கலுழ்ச்சி 277, 278, 295
எருமை மறம் 80, 274, 275
ஏர்க்கள உருவகம் 369, 373
ஏருண் முல்லை 86, 296
கடவுள் வாழ்த்து 1
கடைநிலை 127, 382-384, 391-396, 398
கடை நிலைவிடை 397
களிற்றுடனிலை 307
காடு வாழ்த்து 356
குடிநிலை உரைத்தல் 290
குடை மங்கலம் 60
குதிரை மறம் 273. 299, 302-304
குறுங்கலி 143-147
கையறுநிலை 65, 112-120, 217-227, 230-243, 260, 261, 263-265, 270
கொற்றவள்ளை 4, 7, 41, 98, 100
செருமலைதல் 259
செருவிடை வீழ்தல் 271, 272
செவியறிவுறூஉ 2, 3, 5, 6, 35, 40, 55, 184
தலைத்தோற்றம் 262
தாபத நிலை 143, 248-250
தாபத வாகை 251, 252
தானை நிலை 276
தானை மறம் 87-90, 170, 294, 300, 301
துணைவஞ்சி 36, 45-47, 57, 213
தொகைநிலை 62, 63
நல்லிசை வஞ்சி 23
நீண் மொழி 287, 368
நாழிலாட்டு 309, 310
நெடுமொழி 54, 298, 376
பரிசில் 163
பரிசில் கடாநிலை 11, 101, 136, 139, 158-160, 164, 169, 196-199, 209-211, 266
பரிசில் துறை 126, 135, 137, 148, 154, 161, 168, 200-208, 379
பரிசில் விடை 140, 152, 162, 165, 397, 399
பழிச்சுதல் 83-85
பாடாண் பாட்டு 283
பாண் பாட்டு 260, 284, 311
பாணாற்றுப்படை 68-70, 138, 141, 155, 180
பார்ப்பன வாகை 166, 305
பிள்ளைப் பெயர்ச்சி 259
புலவராற்றுப்படை 48, 49, 141
பூக்கோட் காஞ்சி 293
பூவை நிலை 8, 56, 59, 374
பெருங் காஞ்சி 194, 357, 359, 360, 362-366
பெருஞ் சோற்று நிலை 292
பேய்க் காஞ்சி 281
பொருண் மொழிக் காஞ்சி 5, 24, 75, 121, 182-183, 185-193, 195, 214
மகட் பாற் காஞ்சி 336-354, 356
மகள் மறுத்தல் 109-111
மழபுல வஞ்சி 7, 16, 31
மறக்களவழி 368-371, 373
மறக்கள வேள்வி 372
மனையறம் துறவறம் 358
முதல் வஞ்சி 37
முதுபாலை 253-256
முதுமொழிக் காஞ்சி 18, 27-29, 74
மூதில் முல்லை 279, 288, 306, 308, 312, 326-335
வஞ்சினக் காஞ்சி 71-73
வல்லாண் முல்லை 170, 178, 181, 313-322
வாழ்த்தியல் 2, 3, 6, 13, 91, 158, 367, 375, 377, 385-387
வாழ்த்து 128
வாள்மங்கலம் 95
விறலியாற்றுப்படை 64, 103, 105, 133
வேத்தியல் 286, 291
துறை மறைந்து போன பாடல்கள்: 244, 267, 268, 282, 285, 289, 323-325, 355, 357, 361

Koviloor Digital Library

பாடல் முதற் குறிப்பு அகராதி

அ

அகன்தலை வையத்துப் 371
அஞ்சு வரு மரபின் 211
அடல் அருந் துப்பின் 335
அடி புனை தொடு கழல் 83
அடுநை ஆயினும் 36
அடு மகள் முகந்த 399
அணங்குடை அவுணர் கணம் 174
அணங்குடை நெடுங் கோட்டு 52
அணித் தழை நுடங்க ஓடி 340
அத்தம் நண்ணிய நாடு 313
அதள் எறிந்தன்ன நெடு வெண் 193
அந்தோ எந்தை 261
அமரர்ப் பேணியும் 99
அரி மயிர்த் திரள் 11
அருப்பம் பேணாது அமர் 224
அருவி ஆர்க்கும் கழை 168
அருவி தாழ்ந்த பெரு வரை போல 198
அருளாய் ஆகலோ கொடிதே 144
அரைசு தலைவரினும் அடங்கல் ஆனா 354
அலங்கு கதிர் சுமந்த 375
அலர் பூந் தும்பை 96
அழல் அவிர் வயங்கு 222
அழல் புரிந்த அடர் 29
அளிதோ தானே பாரியது 109
அளிதோ தானே பேர் இருங் குன்றே 111
அளியதாமே சிறு வெள் ஆம்பல் 248
அற்றைத் திங்கள் 112
அறவை நெஞ்சத்து ஆயர் 390
அறு குளத்து உகுத்தும் 142
அறையும் பொறையும் 118
அன்ன ஆக நின் அருங் 146
அன்னச் சேவல்! அன்னச் சேவல்! 67

ஆ

ஆசு ஆகு எந்தை 307
ஆசு இல் கம்மியன் 353
ஆடு இயல் அழல் குட்டத்து 229
ஆடு நடைப் புரவியும் 240
ஆடு நனி மறந்த கோடு 164
ஆர்கலியினனே சோணாட்டு அண்ணல் 337
ஆர்ப்பு எழு கடலினும் 81
ஆரம் தாழ்ந்த அணி கிளர் 59
ஆவும் ஆன் இயற் பார்ப்பன 9
ஆன் முலை அறுத்த 34
ஆனா ஈகை அடுபோர் 42
ஆனினம் கலித்த அதர் 138

இ

இம்மைச் செய்தது மறுமைக்கு 134
இமிழ் கடல் வளைஇய 19
இரங்கு முரசின் இனம் சால் யானை 137
இரவலர் புரவலை 162
இருங் கடல் உடுத்த 363
இருப்பு முகஞ் செறித்த ஏந்து 369
இரும் பனை வெண் தோடு 45
இரும் பிடித் தொழுதியொடு 44
இரும்பு முகம் சிதைய 309
இரு முந்நீர்க் குட்டமும் 20
இல் அடு கள்ளின் 329
இல்லாகியரோ, காலை மாலை! 232
இவ்வே பீலி அணிந்து 95
இவர் யார்? என்குவை ஆயின், 201
இவற்கு ஈத்து உண்மதி 290
இவன் யார்? 13
இழை அணிப் பொலிந்த 89
இளையரும் முதியரும் 254
இளையோர் சூடார் 242
இன் கடுங் கள்ளின் 80
இன்று செலினும் தருமே 171
இனி நினைந்து இரக்கம் ஆகின்று 243

ஈ

ஈ என இரத்தல் 204
ஈண்டு நின்றோர்க்கும் தோன்றும் 114
ஈரச் செவ்வி உதவின 289
ஈன்று புறந்தருதல் என் தலைக் கடனே 312

உ

உடையன்ஆயின் உண்ணவும் 315
உடைவளை கடுப்ப 90
உடும்பு உரித்தன்ன 68
உண்டால் அம்ம 182
உண்போன் தான் நறுங் கள்ளின் 347
உருகெழு ஞாயிற்று 160
உருமிசை முழக்கு என 373
உவவு மதி உருவின் 3
உழுது ஊர் காளை ஊழ் 322
உள் ஆற்றுக் கவலைப் 219
உற்றுழி உதவியும் 183

ஊ

ஊர்க் குறுமாக்கள் 94
ஊர் நனி இறந்த 265
ஊர் முது வேலிப் பார் நடை 326
ஊனும் ஊணும் முனையின் 381

எ

எஃகு உளம் கழிய 282
எந்தை வாழி ஆதனுங்க 175
எம் கோன் இருந்த 54
எமக்கே கலங்கல் தருமே 298

Koviloor Digital Library

எருது கால் உறுஅது 327
எருதே இளைய 102
எருமை அன்ன கருங் கல் 5
எழு இனி நெஞ்சம் 207
எறி புனக் குறவன் 231
என்திறத்து அவலம் 253
என்னைக்கு ஊர் இஃது 85
என்னை புற்கை உண்டும் 84
என்னை மார்பில் புண்ணும் 280
எனைப் பல் யானையும் 63

ஏ

ஏர் பரந்த வயல் 183
ஏற்றுக உலையே 172
ஏற்றுவலன் உயரிய 56
ஏறுடைப் பெரு நிரை 259

ஐ

ஐயோ எனின் 255

ஒ

ஒண் செங்குரலித் 283
ஒண் பொறிச் சேவல் 383
ஒரு சார் அருவி ஆர்ப்ப 115
ஒரு தலைப் பதலை தூங்க 103
ஒரு திசை ஒருவனை உள்ளி 112
ஒரு நாள் செல்லலம் 101
ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் 76
ஒல்லுவது ஒல்லும் என்றலும் 196
ஒளிறு வாள் மன்னர் 177
ஒன்று நன்கு உடைய 156
ஒன்னார் யானை ஓடைப் 126

ஓ

ஓங்குமலைப் பெரு வில் 55
ஓர் இல் நெய்தல் கறங்க 194
ஓரை ஆயத்து ஒண் தொடி மகளிர் 176
ஓவத்து அன்ன இடனுடை 251

க

கடந்து அடுதானை 110
கடல் கிளர்ந்தன்ன கட்டூர் 295
கடல் கொளப்படாஅது 122
கடவுள் ஆலத்துத் 199
கடற் படை அடல் கொண்டி 382
கடுங்கண்ண கொல் 14
கடுந் தேர் குழித்த 15
கடும்பின் அடுகலம் 32
கண்ணி கார் நறுங் கொன்றை 1
கதிர் மூக்கு ஆரல் 249
கந்து முனிந்து உயிர்க்கும் 178
கல் அறுத்து இயற்றிய 331
கல் முழை அருவிப் 147
கலம் செய் கோவே! கலம் செய் கோவே!
அச்சுடைச் 256
கலம் செய் கோவே! கலம் செய் கோவே!
இருள் 228
கலை உணக் கிழிந்த 236
கவி செந் தாழிக் 238
கவைக் கதிர் வரகின் 215
'கழிந்தது பொழிந்து' என 203
கள்ளின் வாழ்த்தி, கள்ளின் வாழ்த்தி 316
களங்கனி அன்ன 127
களம் புகல் ஓம்புமின் 87
களர்ப் படு கூவல் தோண்டி 311
களரி பரந்து கள்ளி போகி 356
களிறு அணைப்பக் கலங்கின 345
களிறு கடைஇய தாள் 7
களிறு நீறு ஆடிய விடு நிலம் 325
களிறு பொரக் கலங்கு 306
களிறு முகந்து பெயர்குவம் 368
கறங்குமிசை அருவிய 148
கறங்கு வெள் அருவி 252
கன்று அமர் ஆயம் 230

கா

காமரு பழனக் கண்பின் 334
காய் நெல் அறுத்துக் 184
கார் எதிர் உருமின் உரறி 361
கார்ப் பெயல் தலைஇய 119
கால் பார் கோத்து 185
காலனும் காலம் பார்க்கும் 41
கான் உறை வாழ்க்கை 33
கானக் காக்கைக் கலிச் சிறகு 342
கானல் மேய்ந்து வியன் புலத்து 374

கி

கிண்கிணி களைந்த கால் 77

கீ

கீழ் நீரான் மீன் 396

கு

குய்குரல் மலிந்த 250
குயில் வாய் அன்ன 269
குழவி இறப்பினும் 74
குறத்தி மாட்டிய 108
குறி இறைக் குரம்பைக் 129
குன்று தலைமணந்த மலை பிணித்து 357
குன்றும் மலையும் பல 208

கூ

கூதிர்ப் பருந்தின் இருஞ் சிறகு 150

கெ

கெடுக சிந்தை 279

கே

கேட்டல் மாத்திரை அல்லது 216

கை

கையது கடன் நிறை யாமே 69
கையது வேலே 100

Koviloor Digital Library

கொ

கொடுங் குழை மகளிர் 304
கொடுவரி வழங்கும் 135
கொண்டைக் கூழைத் 61
கொய் அடகு வாட 318

கோ

கோட்டங் கண்ணியும் 275
கோதை மார்பின் கோதையானும் 48

சா

சாறுதலைக் கொண்டென 82

சி

சிலை உலாய் நிமிர்ந்த 394
சிற்றில் நல் தூண் பற்றி 86
சிறப்பு இல் சிதடும் 28
சிறப்புடை மரபின் 31
சிருஅர்! துடியர்! 291
சிறிய கட் பெறினே 235

சு

சுவல் அழுந்தப் பல காய 139

செ

செஞ்ஞாயிற்றுச் செலவும் 30
செந்நெல் உண்ட பைந் தோட்டு 344
செய்குவம் கொல்லோ 214
செருப்பு இடைச் சிறு பரல் 257
செற்றன்று ஆயினும் 226

சே

சேயிழை பெறுகுவை 105
சேற்று வளர் தாமரை 27

ஞா

ஞாயிற்று அன்ன ஆய் மணி 362
ஞால மீமிசை வள்ளியோர் 179

த

தடவுநிலைப் பலவின் 140
தண் துளி பல பொழிந்து 391
தமர் தற் தப்பின் 157
தலையோர் நுங்கின் தீம் சேறு 225

தி

திண் தேர் இரவலர்க்கு 241
திண் பிணி முரசம் 93
திரை பொரு முந்நீர்க் 145

தீ

தீம் கனி இரவமொடு 281
தீம் நீர்ப் பெருங் குண்டு 116

து

துடி எறியும் புலைய! 287

தூ

தூங்கு கையான் 22
தூர்ந்த கிடங்கின் சோர்ந்த ஞாயில் 350

தெ

தென் கடல் வளாகம் 189
தென் குமரி வட பெருங்கல் 17
தென் பரதவர் மிடல் சாய 378
தென் பவ்வத்து முத்துப் பூண்டு 380

தே

தேஎம் கொண்ட வெண்
மண்டையான் 352
தேஎம் தீம் தொடைச் 70

தொ

தொடியுடைய தோள் மணந்தனன் 239

தோ

தோல் தா; தோல் தா என்றி 300

ந

நகுதக்கனரே நாடு மீக் கூறுநர் 72
நஞ்சுடை வால் எயிற்று 37
நரம்பு எழுந்து உலறிய 278
நல் யாழ், ஆகுளி 64
நல்லவும் தீயவும் 106
நள்ளி! வாழியோ 149
நளி இரு முந்நீர் ஏணி 35
நளி இரு முந்நீர் நாவாய் 66
நளி கடல் இருங் குட்டத்து 26
நறவும் தொடுமின் 262
நறு விரை துறந்த நரை வெண்
கூந்தல் 276
நன்று ஆய்ந்த நீள் 166
நனி பேதையே 227

நா

நாகத்து அன்ன பாகு 367
நாடன் என்கோ? 49
நாடாகொன்றோ 817
நாள் அன்று போகி 124
நாள் கள் உண்டு 123

Koviloor Digital Library

நி

நிரப்பாது கொடுக்கும் செல்வமும் 180
நிலம் பிறக்கிடுவது போலக் 303
நிலமிசை வாழ்நர் 43
நிறப் படைக்கு ஒல்கா யானை 293
நின் நயந்து உறைநர்க்கும் 163
நினைக்கும் காலை மருட்கை யுடைத்தே 217

நீ

'நீடு வாழ்க!' என்று 237
நீண்டு ஒலி அழுவம் 161
நீயே அமர் காணின் 167
நீயே, தண் புனற் காவிரிக் 58
நீயே, பிறர் ஓம்புறு 40
நீயே, புறவின் அல்லல் 46
நீர் அறவு அறியா 271
நீர் நுங்கின் கண் வலிப்ப 389
நீர் மிகின் சிறையும் இல்லை 51
நீருள் பட்ட மாரிப் 333
நீலக் கச்சை, பூ ஆர் ஆடை 274

நு

நுதி வேல் கொண்டு நுதல் வியர் 349
'நும் கோ யார்?' 212
நும் படை செல்லும் காலை 169

நெ

நெடு நீர நிறை கயத்துப் 386
நெல் அரியும் இருந் 24
நெல்லும் உயிர் அன்றே 186

நோ

நோகோ யானே? 234

ப

படுமணி மருங்கின பணைத் தாள் 351
படைப்புப் பல படைத்துப் 188
பண்டும் பண்டும் பாடுநர் 151
பதி முதல் பழகாப் பழங்கண் 393
பயம் கெழு மா மழை 266
பரலுடை மருங்கின் பதுக்கை 264
பருத்திப் பெண்டின் பனுவல் 125
பருத்தி வேலிச் சீறூர் 299
பருதி சூழ்ந்த இப் பயம் கெழு 358
பல் சான்றீரே! பல் சான்றீரே! கயல் முள் 195
பல் சான்றீரே! பல் சான்றீரே! குமரி மகளிர் 301
பல் சான்றீரே! பல் சான்றீரே! 'செல்க' எனச் 246
பல் மீன் இமைக்கும் 270
பலர்க்கு நிழல் ஆகி 223
பனி பழுநிய பல் யாமத்துப் 377
பனி வரை நிவந்த 200

பா

பாசறையீரே! பாசறையீரே! 285
பாடுநர்க்கு ஈத்த பல் 221
பாணர் சென்னியும் 244
பாணர் தாமரை 12
பாணன் சூடிய பசும் பொற் 141
'பாரி பாரி' என்று 107
பால் கொண்டு மடுப்பவும் 310
பாறுபடப் பறைந்த பல் மாறு 359

பி

பிற ...... ள பால் என மடுத்தலின் 346
பிறர் வேல் போலாதாகி 332

பு

புலவரை இறந்த 21
புலிப்பாற்பட்ட ஆமான் 323
புறவின் அல்லல் சொல்லிய 39

பூ

பூவற் படுவில் கூவல் 319

பெ

பெரிது ஆராச் சிறு சினத்தர் 360
பெருங் களிற்று அடியின் தோன்றும் 263
பெருஞ் சோறு பயந்து 220
பெரு நீர் மேவல் தண்ணடை 297

பொ

பொய்கை நாரை போர்வில் 209
பொய்யாகியரோ 233
பொறிப் புறப் பூழின் 321
பொன் வார்ந்தன்ன 308
பொன்னும், துகிரும் 218

போ

போர்க்கு உரைஇப் 97
போற்றுமின், மறவீர்! 104

ம

மட்டு வாய் திறப்பவும் 113
மடங்கலின் சினைஇ 71
மடத் தகை மா மயில் 145
மண் கொள வரிந்த 288
மண் திணிந்த நிலனும் 2
மண் முழா மறப்ப 65
மண்டு அமர் அட்ட 213
மணி துணர்ந்தன்ன 272
மதி ஏர் வெண்குடை 392
மதி நிலாக் கரப்ப 398
மதிலும் ஞாயில் இன்றே 355
மயங்கு இருங் கருவிய விசும்பு 365
மரை பிரித்து உண்ட 170
மலை வான் கொள்க! என 143

வளர்தமிழ் நூலகம்
Koviloor Digital Library
அழகப்பா பல்கலைக்கழகம்
Acession No. 9990

மழை அணி குன்றத்துக் கிழவன் 153
மழைக் கணம் சேக்கும் 131
மன்பதை காக்கும் நின் புரைமை 210
மன்றப் பலவின் மாச்சினை 128
மன்ற விளவின் மனை 181
மன்னு உலகத்து மன்னுதல் 165
மனைக்கு விளக்கு ஆகிய 314

மா

மாக விசும்பின் 400
மாசு அற விசித்த 50
மா வாராதே; மா வாராதே; 273

மீ

மீன் உண் கொக்கின் தூவி அன்ன 277
மீன் திகழ் விசும்பில் 25
மீன் நொடுத்து நெல் குவைஇ 343

மு

முட் கால் காரை 258
முதிர் வார் இப்பி 53
முந்நீர் நாப்பண் திமில் 60
முரசு கடிப்பு இகுப்பவும் 158
முழங்கு முந்நீர் 18
முற்றிய திருவின் மூவர் ஆயினும் 205
முன் உள்ளுவோனைப் பின் உள்ளினேனே! 132
முன்றில் முஞ்ஞையொடு 320
முனைத் தெவ்வர் முரண் அவியப் 98

மூ

மூத்தோர் மூத்தோர்க் கூற்றம் 75
மூதூர் வாயில் பனிக் கயம் 79

மெ

மெல் இயல் விறலி 133
மெல்ல வந்து, என் நல் அடி 73
மென் பாலான் உடன் அணைஇ 384
மென் புலத்து வயல் உழவர் 395

மை

மைம் மீன் புகையினும் 117

யா

யாங்குப் பெரிது ஆயினும் 245
'யாண்டு பல ஆக' 191
யாதும் ஊரே; யாவரும் கேளிர் 192
யாவிர் ஆயினும் 88
யாழ்ப் பத்தர்ப் புறம் கடுப்ப 136
யாழொடும் கொள்ளா 92
யான் வாழும் நாளும் 173
யானே பெறுக, அவன் தாள் நிழல் 379
யானை தந்த முளி 247

வ

வடாஅது பனி படு 6
வணங்கு தொடைப் பொலிந்த 78
வணர் கோட்டுச் சீறியாழ் 155
வயலைக் கொடியின் 305
வருகதில் வல்லே; வருகதில் வல் 284
வருதார் தாங்கி, 26
வரைபுரையும் மழகளிற்றின் 38
வல்லார் ஆயினும் 57
வலம்படு வாய்வாள் ஏந்தி 91
வழிபடுவோரை 10
வள் உகிர் வயல் ஆமை 387
வள்ளியோர்ப் படர்ந்து 47
வளரத் தொடினும், வௌவுபு திரிந்து 260
வளி நடந்தன்ன வாச் செலல் 197

வா

வாடா மாலை 364
வாயிலோயே! வாயிலோயே! 206
வாழும் நாளோடு யாண்டு 159
வாள், வலம் தர 4

வி

விசி பிணித் தடாரி 372
விசும்பு நீத்தம் இறந்த ஞாயிற்றுப் 376
வியன் புலம் படர்ந்த 339
விழுக் கடிப்பு அறைந்த 366
விளங்கு மணிக் கொடும் பூண் 130
விளைபதச் சீறிடம் நோக்கி 190
வினை மாட்சிய 16

வெ

வெட்சிக் கானத்து வேட்டுவர் 202
வெடி வேய் கொள்வது 302
வெண்குடை மதியம் மேல் 294
வெண்ணெல் அரிஞர் தண்ணுமை 348
வெப்புள் விளைந்த வேங்கைச் 120
வெருக்கு விடை அன்ன 324
வெள்ளி தென்புலத்து உறைய 388
வெள்ளி தோன்ற, புள்ளுக் குரல் இயம்ப 385
வெள்ளியும் இரு விசும்பு 397
வெள்ளை வெள் யாட்டுச் 286
வெளிறு இல் நோன் 23
வென்வேல்....நது 317

வே

வேட்ட வேந்தனும் வெஞ் சினத்தினனே 336
வேந்தற்கு ஏந்திய தீம் தண் நறவம் 292
வேந்து குறையுறவும் கொடாஅன், 341
வேந்துடைத் தானை முனை கெட 330
வேம்பு சினை ஒடிப்பவும் 296
வேழம் வீழ்த்த விழுத் தொடைப் 152

வை

வையம் காவலர் வழி மொழிந்து 8

முதல் சிதைந்த பாடல்கள்:

....டை முதல் புறவு 328
....ளி, நாரும் போழும் செய்து 370

முற்றும் மறைந்த பாடல்கள் 267, 268

Koviloor Digital Library